
DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

8.grāmata Darba visvarenība Evolūcija

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2017. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Saturs

1.nodaļa: Darbs. Evolūcijas virzienā.	2
2. nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.....	11
3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.....	20
1.apakšnodaļa: Evolūcija Bezrobežības mērogos.	32
2.apakšnodaļa: Kosmosa mūžīgā ugunīgā transmutācija.....	37
3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade.	41
4.nodaļa: Cīņa pret Jauno.	54
1.apakšnodaļa: Pa Hierarhijas līniju.	54
2. apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.....	58
3.apakšnodaļa: Armagedons.	61
5.nodaļa: Gaisma un tumsa.....	69
6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.....	92
7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem.	104

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

1.nodaļa: Darbs. Evolūcijas virzienā.

1.

Vajadzīgs, lai ar visu sirdi iemīlētu tiekšanos uz smalko darbu. Tas var atklāties kuru katru mirkli, un šī darba dēļ jāatmet visi citi nodomi.

2.

Kur gan zemes esamībā meklēt Brālības atspīdumu? Šīs iezīmes meklējamas starp ļoti vienkāršiem darba ļaudīm, kas iemīlējuši savu darbu.

Darbs, mīlestība un Brālība dzīvo vienkopus.

3.

Strādnieks pēc darba ir ij labāks, ij iecietīgāks. Darbā notiek daudzas pilnveidošanās. Darbā ir evolūcija!

4.

Darbu iemīlēt iespējams, vienīgi to iepazīstot. Tāpat arī ritmu iespējams apjēgt vienīgi tad, kad tas jau iesūcies cilvēka dabā. Citādi tumsonība sacelsies pret likumsakarību un pastāvīgu disciplīnu. Šādiem nejēgām pats Brālības jēdziens liksies neciešama utopija.

5.

Dariet veiksmīgi Man tīkamu, jums derīgu, draudzīgu darbu, kas sagatavo Manu Namu.

Krājiet mīlestības tēlus. Mīlestībā smelsities izpratni, kā labāk uzpost Namu.

Labumam vaicājiet, kāds saturs Namam noderīgāks. No goda uzzināsiet, ka tīrs Nams līdzvērtīgs daiļumam. Jūsu darbs līdzīgs ziediem.

Neņemšu ne kapeikas, bet atmaksāšu ar labo roku desmitkārt, simtkārtīgi.

6.

Pārnesīšu dzīvē jūsu nojausmas, un tāpēc ievērojiet visu, kas ap jums notiek. Jāprot atšķirt gadījums no norādījuma. Jaunas iespējamības aug no izpaustā izpratnes. Tā ceļ ēku, nezaudējot dotos akmeņus. Ne cerība, bet darbs vada cēlājus. Un kamertoņa saskaņa uzvar cilvēku nevarības aizsmakumu.

7.

Garam palaisto neatgriezt. Nakts naksnīgi domā.

8.

Vaicās: “Kas deva jums Mācību?” – atbildiet – Austrumu Mahatma. Vaicās: “Kur tad viņš dzīvo?” Sakiet – Skolotāja dzīves vieta ne tikai nav izpaužama, tā nav pat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

izrunājama. Jūsu jautājums norāda, cik tāli jūs Mācības jēgai. Pat cilvēcīgi spriežot jums jāsaprot, cik jūsu jautājums kaitīgs.

Vaicās: “Kad gan būšu noderīgs?” – Sakiet – no šīs stundas un līdz mūžiem. Vaicās: “Kad sagatavoties darbam?” – Sakiet – “Nezaudējot ne stundu.” “Kad tad būs aicinājums?” – sakiet – “Pat guļot esiet modri.”

“Kā tad strādāt šai laikā?” – Sakiet – “Paceļot darba vērtību.”

9.

Domājiet katru dienu, kā pabeigt Manu darbu. Māciet mantiniekus – daiļumu māciet. Nostipriniet viņu redzi. Kamdēļ vajadzīgi gadi, ja var pabeigt nedēļās? Vienu vienīgu rēcienu vieglāk panest, nekā domām ļaut pelēt. Tālab Saku – iesim, tālab spēkus Vairošu.

10.

Iekšējā darba labā maldu vairogs jāatmet.

11.

Ne jau joka pēc minētas planētas aiz Urāna – bieži vien kosmiskā viesuļa satriekts gars nespēj atgūties un novērot, bet tas ir tikai laika un tehnikas jautājums. Mūsu ilgstošais mēģinājums uz daudz ko sagatavos. Tāpat arī uz ilgstošu darbu.

Daudzi Mūsu eksperimenti ilgst gadu simteņus. Tātad, ja jūs izpētāt darba bezgalību, jūs esat iepazinūši vēl vienu Mūsu sajūtu – ikkatrs mirklis aizpildīts.

12.

Piekāpība pret viltīgām rokām nav jāuzskata par zaudējumu. Kas seko gudrībai, tas mīl skatīties tālu uz priekšu. Ļaunu aprunāšanu pārtrauciet ar smaidu, bez dusmu uztraukuma. Atturīgu cilvēku veiksmē līdzinās īsai strūklakas šaltij, bet gudrs namsaimnieks pūlēdamies piededīs ūdeni no okeāna un baudīs strūklakas nemitīgu vēsumu.

13.

Darbi aug līdzīgi lilijām. Pie kāda joga paslēpusies baltā māsa. Tai nav draudzeņu, bet stiebri jau norāda, ka jaunās nāks.

14.

Jāsaprot, ka darba vērtība tiek dota ne zināšanai, bet izpildīšanai.

Šī grāmata dota nevis lai nomierinātu, bet lai dotu darbu atmodušamies gariem. Un tiecieties uz darbu, cik vien iespējams labāk un katru darbu ietveriet labākā emanācijā. Kas visgarlaicīgāko darbu padarīs ar vislielāko prieku, kļūs par nesatricināmu uzvarētāju, jo viņš būs uzvarējis garlaicības smagumu. Ja katrā ceļā, pat ceļā uz Mūsu Apvienību, ir grūti pārejamās vietas. Un apziņas apmēru mēdz mērīt nevis starp puķēm, bet virs bezdibeņa. Bezrobežīgas pilnveidošanās darbs ir Mūsu novēlējums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Vai būs trešā grāmata? – Protams būs, kad būs izvests dzīvē darbs, kas norādīts Otrajā grāmatā.

Trešai grāmatai jāattiecas uz Mūsu Apvienību. Bet vai var runāt par Mūsu Apvienību, kad apziņa vispār neietver pat apvienības jēdzienu? Tāpēc, ja gribat izvest dzīvē Mūsu Apvienību, jums vispirms jārealizē pašiem savējā.

Mēs jums palīdzēsim. Novērojiet bez aizspriedumiem pasaules notikumu gaitu un jūs saskatīsīt Mūsu Roku. Ir iestājies evolūcijas virziena maiņas laiks un spēki ir savākti. Protiet likt lietā labāko darbu un šai darbā saņemiet sveicienu.

15.

Ap darba jēdzienu uzkrājas daudz neizpratnes. Vēl nesen darbu nicināja un uzskatīja par kaitīgu veselībai. Kāds pazemojums gan darbu atzīst par kaitīgu! Nevis darbs ir kaitīgs, bet darba nekulturālie apstākļi. Tikai apzinīga sadarbība spēj padarīt veselīgāku svēto darbu. Nevien darba kādībai jābūt augstai, bet jānostiprinās arī abpusējai gribai padarīt darba apstākļus skaidri saprotamus. Darbu nedrīkst uzkraut kā lāstu, vajag izcelt labāko strādnieku.

16.

Un vēl kāds cits nepieciešams nosacījums jāizpilda. Darbam jābūt labprātīgam. Sadarbībai jābūt labprātīgai. Vienkopai jābūt labprātīgai. Darbu nedrīkst apspiest nekāda patvarība. Veiksmes pamatā jābūt labprātīgas vienošanās nosacījumam. Jaunajā mājā neviens nedrīkst ienest trūdēšanu. Darba rūķi, cēlāji, radītāji līdzināsies ērgļiem, kas lido augsti. Tikai plašā lidojumā nokrīt putekļi un trūdu sārņi.

17.

Sadarbībai jābalstās uz stingrākiem priekšrakstiem. Tāds stāvoklis pieradina pie kārtības, tas ir – veicina ritmu. Tā pat ikdienas darbā izpaužas visuma dižie likumi. It sevišķi no mazotnes vajag pierast pie pastāvīga darba. Lai labākās evolūcijas pamats ir darbs, kā vērtīgākais mērogs.

18.

Kāds Mūsu Skolotājs parasti tikai uzsāka teikumus, atļaudams mācekļiem nobeigt domu. Tādejādi viņš ierosināja brīvu līdzdomāšanu.

Brīvas pieejas, brīvas kalpošanas un brīva darba princips ir jāsargā. Sākuma grūtums ir tikai nepilnības pazīme. Gudrības apstiprinājums būs stabilajās ceļa zīmēs, kas ietver paredzēto zināšanu figūru.

Atvērdami pareizās durvis, norādīsim pareizo virzienu.

19.

Kas izpazinis zināšanu tikai sev, tas nav Mūsu celtnieks. Kad celtnes draud grūt, kurš paliks mierīgumā? Pat tad, kad attāla kataklizma satricina organismu, visi top par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

mūrniekiem, kas liek jaunus pamatus. Runāju tālab, ka neatliekams darbs prasa visus spēkus.

20.

Nevajag domāt, ka darbu mēraukla ir zemes mājas. Ja Ramakrišnas gulta sadegs, vai tad viņa vārdu patiesība mazināsies?

Vai gars ir pārliecināts, kura aita dos labāko vilnu? Vai gan dārznieks ir pārliecināts par augļu skaitu, ko dos apkoptie koki? Bet ganam pieder rūpes par ganāmo pulku un dārznieks mīl dārzu.

21.

Apstiprinu, ka darba prieks ir labākā gara liesma. Prieku pavada centru darbības pastiprināšanās. Ar prieku veikti daudzi varoņdarbi.

22.

Iegaumējiet palīdzība tiek nostiprināta darbībā. Labākais apbruņojums, labākā stūre, labākā acs – darbības spēks!

23.

Jautā – kā attiekties pret ikdienējo rutīnu? No tās ļoti baidās, uzskata to par radoša darba bojā eju, domā par cieņas pazemināšanu. Bet teiksim – atzīstiet ikdienas darbā prānajam, kas paceļ apziņu. Prāna nonāk no augstākām sfērām, bet katrs darbs rada enerģiju, kas savā būtībā līdzīga izplatījuma maģijai. Tā enerģiju būtības pazinējs var šūt zābakus, sist bungu ritmu, vai vākt augļus. Visā tiks radīta augstākā enerģija, jo tā dzimst no Kosma ritma. Tikai zema apziņa bīstas darba ritma un ar to rada savu cietumu. Cilvēcei grūti saprast, ka i ķeizars, i kurpnieks ir pilnīgi salīdzināmi.

24.

Mūsu darbu pamatā ielikti jauni centieni. Jaunā pakāpe dod cilvēcei jaunu izpratni, tāpēc kosmiskā sprieguma pamata ielicēji dos cilvēcei jaunu kādību – apzinīgi kļūt par kosmiskajiem līdzstrādniekiem. Tādējādi Mūsu veiktie darbi piešķirs cilvēcei vēl vienu kādību, kas garu tuvinās kosmiskajai sadarbībai. Kosmiskais Magnēts darbojas spēcīgi.

25.

Darbības kvalitāte nostiprinās tiekšanās procesā. Kad vārdi īstenojas darbībā, tad nostiprinās augstākā enerģija. Tāpēc vienīgi dzīvē iespējams paust visas augstākās enerģijas. Ne vārdi, bet darbi tiek uzskatīti par augstāko enerģiju apstiprinājumu. Tikai kad gara potenciāls izpausts darbībā, apstiprinās augstāka atbilstība. Tātad tiekšanās apdvesta meklēšana dod atslēgu uz Bezrobežību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

26.

Darbību īpašības apstiprina apņēmību tiekties. Ikvienu darbība piesātinās ar savu īpašību. Kustības impulss liek apstiprināt varoņdarba straujumu. Darbības kādība noteic apstiprinājuma parādību. Kā gan garam jātiecas uz darbības īpašības un kādības izsmalcināšanu! Domāšanā ietveras visa jaunrades ķīla un darbības virziens. Tāpēc tuvošanās Hierarhijas ķēdei virza garu uz jaunrades patiesību. Tā jācenšas pildīt Augstāko Gribu.

27.

Ja enerģiju akumulators un transmutors ir sirds, tad jābūt arī labākiem nosacījumiem šo enerģiju ierosināšanai un pievilksmei. Pats galvenais nosacījums būs darbs, kā mentāls tā fizisks. Šai kustībā uzkrājas enerģijas no izplatījuma. Bet darbs jāapjēdz kā dabīgs dzīves papildījums. Tā katrs darbs ir svētdeva, bet bezdarbības pārgudrība ir kosmiski viskaitīgākā parādība. Iemīļot darba bezgalību jau ir svarīgs iesvaidījums, kas sagatavo uzvarai pār laiku. Laika uzvaras nosacījums nodrošina pakāpi Smalkajā Pasaulē, kur darbs ir tik pat nepieciešams apstāklis, kā atrodies ķermenī. Gaušanos par darbu var paust tikai miesas sargi.

28.

Smalkās Pasaules apziņas pievienošana iemiesoto apziņai būs kārtējais iekarojums. Ir viss garā, izplatījumā, starp pasaulēm un uz Zemes pastāvošais ir tikai enerģiju transmūcijas un matērijas pārveidošanās sūtņi. Tādējādi iemiesoto dzīvju ilgums nav nekas, salīdzinot ar eksistencēm visos citos stāvokļos.

Ciešāk jāsaņo darba josta ne kā nelaime, bet kā pakāpes sasniegums. Arājs, atdodams spēku zemes garozas pārveidošanai, bieži var sniegt roku pašam. Riši, kas ar domu dara labu cilvēci. Pareizi esat novērojuši, ka katrs pļāvējs ir bijis sējējs un sējējs – pļāvējs.

Un templis ir garā, un attaisnojums ir garā, un uzvara garā, - tā iespējams izdaiļot dzīvi pastāvīgā īstā krāšņumā. Pieradinieties pie darba skaistumā, pie domu jaunrades – tā uzvarēsīm tumsu.

29.

Kad jautās – “kā pārdzīvot smago stundu?”, atbildiet: “vienīgi gaidās, vienīgi trauksmībā uz Skolotāja vai arī darbā”. Sakiet – “patiesi, visos trijos veidos”. Arī darbam vajag līdzināties visu vērtību iesaiņošanai tālam ceļam. Darba kādība atdara sirds vērtus.

30.

Sirds audzināšanas procesā pirmā vietā izvirzās darba jēdziens. Jau pirmajos dzīves gados jānostiprina uzskats, ka darbs ir vienīgais dzīves pamats un pilnveidošanās sekmētājs. Tādējādi izzūd darba egoisma uztvere, tieši otrādi, nāk klāt plaša darba izpratne Vispārības labā. Tāda uztvere ievērojami izsmalcina sirdi, bet ar laiku tāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

darba izpratnes paplašinājums būs nepietiekošs, jo sirds ugunīs rodas izplatījuma darbs nākotnei. Tad nekāds noliegums vairs netraucē darba attīstību. Tad izplatījuma darbs jau apzināti sasniedz augstākās sfēras. Šajā apzinātības nosacījumā sirds gūst izturīgu bruņojumu, kas noderēs arī priekš Ugunīgās Pasaules. Tiekšimies pēc bruņojuma, kas visur noderīgs.

31.

Protams, siekalu tecēšana un visādas sāpes nervu centros atbilst kosmisko perturbāciju dažādām pakāpēm. Bet rodas jautājums – vai šīs zīmes būs kosmisko notikumu atbalsojums vai arī sadarbība ar pasaules enerģijām? Jāatzīst otrs. Izsmalcināts mikrokosms būs īsts Makrokosma līdzstrādnieks. Sacīts: “Ābrams staigāja tā Kunga priekšā.” Izpratīsim to kā pilnīgu sadarbību. No šādas pilnības dzimst arī sekošana Esības likumam.

32.

Pasaule iedalās divējāda veida ļaudīs. Vieniem laiks velkas neciešami lēni, otriem tas skrej nesalīdzināmi ātri. Ievērojiet pēdējos, viņos attīstās Smalkās Pasaules un Ugunīgās Pasaules pazīmes. Viņos attīstās mūžības darba iespējamības. Vai gan var iedomāties mūžīgu darbu, ja traucē laika smagums? Par laimi jau blīvajā esamībā iespējams atbrīvoties no laika nomāktības. Nozīme ir ne vien nemitīgam darbam, bet arī tādām apziņas pārnesei nākotnē, kad nepietiek laika komplicētām domām.

33.

Viss augstākais atrodas nemitīgā darbībā. Augstākajai darbībai pieder pievilcīgums. Tāpēc ietērsim savu sirdi pievilcīgumā. Nekas cits neatbilst cildenai darbībai. Jāiemācās izprast Vispārējā Labuma pievilcīgums; tajā ietverts sirds likums. Tāpat arī visi fiziskie likumi nostiprināsies pievilcīgās darbībās.

34.

Cilvēki spēj izsmalcināt zemes apstākļus; lietas būtība nav ne bagātībā, ne varā, bet tajās svētsvinīguma trīsās, kuras sasniedzamas smalkjūtīgiem izredzētiem. Katra šāda augstākā trīsa jau ir zināma uzvara pār miesu.

Seno audumu no slepenā šķirstiņa mēdz izņemt svētkos. Ne katru dienu smalkāko darbu var pakļaut raupjajam viesulim. Var priecāties, kad zemes dzīvē darbs dod augstāko līksmību.

35.

Tāpat arī pārējās cilvēku darba nozares nevar atrauties no Augstākās Sākotnes. Zemkopja darbs nevērtīsies plašumā, ja viņš būs dienas darba vergs. Ikatrā darbā ir radoša joma. Zemes doma piesaistīs zemes novadiem, bet evolūcija satur sevī arī Augstāko Sākotni.

Lai tiek uzrakstītas grāmatas par dažādām darba nozarēm. Lai tajās salīdzina ierobežoto, verga darbu ar apgaroto un bezrobežīgo darbu. Pilnīgi zinātniski ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

jāparāda, kādas iespējamības paveras darba kvalitātes atjaunošanas gadījumā. Cilvēki, ikdienišķās dzīves nomākti, zaudē redzes apvārsni. Tāpat cilvēka acis nespēj uzreiz aprast ar Gaismu. Lai zinātne ar visiem iespējamiem līdzekļiem palīdz paplašināt redzes loku.

36.

Darba ritms ir Pasaules rota. Darbs uzskatāms kā uzvara par ikdienību. Katrs darba rūķis ir cilvēces labdaris. Iedomāsimies Zemi bez darba cilvēkiem, un redzēsim atgriešanos haosā. Darbā tiek kaldināta nesalaužama neatlaidība, tieši katras dienas darbs ir dārgumu uzkrāšana. Īstais darba rūķis mīl savu darbu un izprot sasprindzinājuma nozīmi.

Esmu jau dēvējis darbu par lūgšanu. Augstākā vienotība un darba kvalitāte izaug no ritmiskuma. Darba labākā kādība attīsta Daiļuma ritmu. Katrs darbs ietver sevī Daiļuma jēdzienu.

Darbs, lūgšana, daiļums – visas Esamības kristāla varenuma šķautnes.

37.

Energiju devējam arī par darbu. Pastāvīgā apzinīgā traukšanās gaitā enerģija iegūst disciplīnu. Darba apzinīgums ir apziņas atvēršanās pamats, citiem vārdiem sakot, psihiskās enerģijas darbības sākums. Ir maldīgi domāt, ka sasprindzinājums vien jau iedarbinās enerģiju.

Kad runāju par darba apzinīgumu, ņemu vērā apskaidrību, ko gūst apzinīga darba gadījumā.

38.

Aum ir labāko vibrāciju apvienojums, tātad, šādu apvienojumu tuvumā jāprot atskārst labākās kādības. Jāattīra domāšana no visiem traucējošiem sīkumiem. Nav jāaudzē aizvainojumu un sarūgtinājumu dārzs. Katra stunda jāuzskata kā ieiešana nolemtajā darbā. Savs raksturs jāaudzina tā, lai nekas nespētu kavēt apziņas atjaunošanos.

39.

Tagad cilvēki bieži iedomājas sevi par darboņiem, bet pie pirmās pastāvīga darba nepieciešamības jau nolaiž rokas. Jau sen sacīts – esiet vienādi, kā laimē, tā nelaimē, kā veiksmē, tā neveiksmē. Parasti dzīvē šos padomus neizlieto; domājot, ka varbūt pats sacītājs savus padomus neliek lietā. Bet Mēs pazīstam tādus, kas šīs kādības liek lietā dzīvē. Zemes dzīvē var minēt zīmīgus piemērus.

Jāciens tie, kam piemīt pastāvīga darba spējas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

40.

Katram darba cilvēkam ir tiesības uz sava darba lauka uzlabošanu. Lai tās būtu ne tikai tiesības, bet arī pienākums. Uzlabot var katru darbu. Tāds radošs uzlabojums būs strādnieka prieks.

Var ieteikt, lai valsts uzmundrina un atbalsta ikvienu ražošanas uzlabojumu. Jebkura darba paņēmienus var uzlabot bezgalīgi. Ne tikai izcilajiem izgudrotājiem vien piekrīt uzdevums cilvēci darīt bagātāku, ikkatrs darba darītājs ar savu pieredzi spēj uzklaut jaunās iespējas un iemaņas. Tikai nevajag noraidīt šādus mēģinājumus. Tos var apvienot veiksmīgos pielietojumos. Bet galvenais labums ir tai apstākļi, lai ikviens justos kā īsts līdzstrādnieks.

41.

Tāpēc arī jāsaprot, - kad ir runa par labumu, tad ir paredzēta pareiza darbība. Ja noris pareiza darbība, rodas labums. Bet ja, dedzīgi runājot par labumu, tiks izdarīta slikta darbība, tad celsies vienīgi ļaunums.

Daudz tiek runāts par labumu, un daudz tiek darīts ļauna.

42.

Ja planēta sāktu patvaļīgi palēlināt vai paātrināt savas kustības, tad viegli iedomāties visas postošās sekas. Tāpēc tik svarīgi apgūt ritma nozīmi. Runājot par cilvēka darbu, ir nemitīgi jāuzsvaro ritms. Pastāvīgs un ritmisks darbs dod labākos rezultātus. Tam piemērs – Brālības darbs. Nepieciešams ritms, jo tas nostiprina arī darba kādību. Darbu mīl tas, kas iepazīs ritmu. Bet mīlestības magnētu nav viegli sasprindzēt. Bet tā rodas nosodišana un pretīgums. Bez tā zūd kādība un notiek laika un materiālu šķiešana. Ir biežāk jāatkārto par darba ritmu, citādi pat apdāvināties strādnieki zaudēs tiekšanos.

Nederīgu priekšmetu ražošana ir noziegums pret tautu. Tiecoties uz Bezrobežību, jādomā arī par visa darba kādību. Katra Mācība vispirms rūpējas par kādību, tādējādi arī ikvienam darbam jāiegūst augstāka kādība.

43.

Darba spējas jāattīsta, citādi tās var palikt snaudošā stāvoklī. Tāpat jāattīsta spēja darboties Smalkajā Pasaulē. Bet ceļam uz to jāatbilst Smalkās Pasaules apstākļiem. Ir daudz zemes līdzekļu, kā tuvināt un apjēgt Smalko Pasauli, bet nekāda uzspiesta konvencionalitāte nespēj vadīt labāko apvienību ar Smalko Pasauli. Tāpat kā visā Esībā vajadzīga dabiska sadarbības apjēgšana, tā var būt vairāk vai mazāk apjēgta, bet tai jāpiepilda jūtziņa. Cilvēkam pastāvīgi jāsaprot sevi divās Pasaulēs. Nerunāju par nāves gaidīšanu, jo tādas nav, bet runāju tiklab par zemes, kā arī par Smalkās Pasaules darbu. Šāda cītība smalkajā darbā nepavisam nedrīkst atraut no zemes darbu, gan otrādi, tā tikai uzlabos darba kādību. Velti cilvēki nedomā par Smalko Pasauli, gan nomodā, gan sapņos tie domās var piedalīties viscēlākajos uzdevumos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

44.

Mēs, lūk, runājam par darba spējām kā zemes, tā arī Smalkajā Pasaulē. Bet darba spējas vien ir tikai veiksmes iespēja. Vajadzīga, lai ar visu sirdi iemīlētu tiekšanos uz smalko darbu. Tas var atklāties kuru katru mirkli, un šī darba dēļ jāatmet visi citi nodomi.

45.

Neviens nespēj mirklī pārveidot savu apziņu. Vajadzīgi daudzpusīgi apstākļi. Vienīgi izturīgā celtņē akmeņi nostiprinās, zemestrīces neskartī. Katru dienu mēs liekam pamatu jaunajai celtnei.

Kas spēj priecāties par ikdienas darbu, tas ir ceļā uz Brālību.

46.

Tas, kurš gribēs sabojāt stīgu instrumentu, nikni trieks pa stīgām, lai tās pārrautu un pilnīgi sabojātu. Vai tas pats nenotiek, kad naidīgs spēks ielaužas, lai izjauktu darba ritmu? Tikai īstie darboņi izprot ritma nozīmi, tie zina, cik grūti iegūstams šāds ritms. Tā pārtraukšana dažreiz līdzinās slepkavībai vai saindēšanai. Ienaidnieka roka stiepjas, lai izpostītu vienu no visizsmalcinātākiem cilvēka sasniegumiem.

Neprašas sacīs, ka stīgas viegli apmaināmas. Bet pat redzamās stīgas mūziķis izvēlas ļoti rūpīgi. Daudz smalkāka ir darba ritma uzbūve. Šādi bojājumi nav dziedināmi. Brālība sevišķi rūpīgi sarga darba labāko ritmu. Lai arī visas sadraudzības iemācās kopīgiem spēkiem sargāt darbu, tā izpaudīsies savstarpējas cieņas augsta pakāpe.

47.

Aicinām uz mierīgumu un tai paša laikā, nemitīgi runājam par kauju. Šī cīņa jāizprot kā darba spēku uzkrāšana. Nav iespējams kāpināt enerģiju bez darba, bet katrs darbs ir cīņa ar haosu. Tā cīņas jēgas zināšana dos arī mierīgumu.

Nav pretrunas, ko nevajadzētu apjēgt.

48.

Vai vēlies slavināt darbu? – pierādi savu spēju strādāt. Nenosodi to, kas spēj strādāt katru dienu. Neizšķied spēkus nevienmērīgā darbā. Spēks nav muskuļu konvulsijā. Tā pierādi, kādā mērā darbs kļuvis par dzīves prasību. Tikai tad tava darba slavināšana būs Brālības cienīga.

49.

Kā var aizsprostot ļaunuma ceļu? Vienīgi ar darbu Zemes virsū. Doma un darbs, kas virzīti uz Vispārīgo Labumu, ir spēcīgi ieroči pret ļaunumu. Nereti vārdos paļā ļaunumu, bet paļāšana ir nelietība, un cīnīties nav iespējams ar nelietības palīdzību. Tāds ierocis nederīgs. Darbs un daiļa doma būs uzvarētājs ierocis, - tāds ir Brālības ceļš.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

50.

Darba harmonija tik ļoti vajadzīga, ka Brālība to sevišķi ievēro. Ieteicam vairākus iesāktus darbus, lai tas varētu vieglāk piekļaut iekšējam apziņas stāvoklim. Šādu metodi lietojot, var sasniegt labāku kādību. Sliktāk, ja cilvēks pārejošo strāvu iespaidā sāks nīst savu darbu.

Apgalvoju, ka gudra nodarbību pārmaiņa cels darba kādību. Brālība māca rūpīgu pieeju darbam.

51.

Es ļoti vēlētos, lai jūs vēl vairāk uzsvartu darbu, kā gara audzināšanas galveno faktoru, un uzsvartu galvenokārt, viņa kādības nozīmi. Tāpat arī garīgā darba absolūto nepieciešamību, jo, ja fiziskā darba sviedri baro zemi, tad garīgā darba sviedrus saules stari pārvērš prānā, kas dod dzīvību visai esībai. Šāda garīgā darba nozīmes atskārsme radīs arī vajadzīgo cieņu pret domātājiem, zinātniekiem un citiem radošā darba darītājiem.

52.

Mīlestībai jābūt gudrai un iedarbīgai. Šādai izpratnei viegli pakļupt vai krist svētulībā. Vienīgi darbs pasaules labā dod līdzsvaru. Darbs dod ir prieku, ir Bezrobežības izpratni. Tas dod arī pasaules kustības atskārsmi.

53.

Galvenokārt jācenšas labāk izpildīt to darbu, kas jums dots, un tajos apstākļos, kādos mūs nolikusi karma. Apzinīga pieeja visam pavērs ietvarus un pašķirs labākās iespējas.

54.

“Jautās – kāda ir labākā pranajama? Kā iegūstams labākais ritms? Kā uzvarams grūtsirdības tārps? – Ar darbu. Vienīgi darbā izaug pilnveidošanās burvīgums. Darbā nāks arī uguns kristības.”

2. nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

55.

Beidzam ar svētkiem un sākam ar darbu. Ļausim, ko darīt? – darboties. Šai mūžīgajā darbībā Mūsu svētki. Bet jūs dariet pēc Mūsu priekšzīmes, - darbojoties bez sarūgtinājuma. Vēlieties darboties mierā, zinot, ka Mūsu avots ieplūst jūsos nemitīgi. Un kad jūs domājat – kur tad Viņi ir, kas apsoliņa? Tad Mēs stāvam aiz jums un priecājamies, mēridami jūsu auras zieda uzplaukumu. Jo tas taču ir Mūsu dārzs. Aiz tāles robežām Gaisma savieno sirdis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

56.

Jūs jau dzirdējāt par darba ritma piesātinātību, kā par sevišķu īpašību, kura tikai retumis pārņem cilvēkus. Tās labajai ietekmei ir daudz dziļāka nozīme, kā tas šķietas. Jau senās mistērijās zināja divus izteicienus: viens – darboties Lielās Dabas ritenī, otrs – strādāt ar Pasaules Mātes sirds pulsējumu. Tiem, kas pētīja dziļus mācību priekšmetus, tiem vajadzēja pazīt piesātinātā ritma darbu, nekas nedrīkstēja tos traucēt. Skolotājs Buda ļoti rūpējās, lai viņa piekritēji zinātu par ritma maiņām. Viņš ieteica pirms lieliem sasniegumiem nevis mieru, bet piesātināta ritma darbu – iegaumējiet to.

Nākošās evolūcijas devumos, pēc savstarpēja darba, jāpāriet uz sarežģītāku organismu organizēšanu. Ir nācies redzēt piesātināta ritma darba piemērus pie atsevišķām personībām, vai arī mazās savienībās, bet pūlis vai ļaužu sabiedrība vēl neprot likt lietā šī principa lietderīgumu. Sen sacīts – esiet uzmanīgi ar pūli, - bet tikpat sen sacīts- pūļa gars jāiemāca strādāt. Darba ārējā izteiksme var būt ļoti atšķirīga, bet ļaujiet izjust ritmu, un darbam būs pavisam cita kvalitāte.

57.

Vai esat novērojuši, kāda starpība ārējās pavēles un apzināta impulsa darbībā? Varam pavēlēt atnest ūdeni, un ūdens būs. Bet ja ūdens smēlēju piesātinās nepieciešamības apziņa, vismaz puse ceļa šķēršļu būs novērsti. Tālab izvairīsimies no ārējām pavēlēm, augstāk vērtējam gribas ievirzi, izceldami gribas aktu, lai apziņa ietvertu darbības vajadzību. Ārpus redzamām sekām ir svarīga arī karma, ko rada ārējā pavēle.

Ievērojiet, lai norādījumi tiktu sagatavoti iepriekš, lai tie paspētu nogulties izpildītāja apziņā. Tāpat bez sadarbības pavēle līdzinās bultas lidojumam pret vēju. Jāparedz pat pavēles pēkšņums. Tad pēkšņums izvērtīsies pārdzīvotā spriegumā.

Protiet radīt sadarbību ne tikai darbos, bet arī domāšanā. Tikai tad iespējams sūtīt līdzstrādnieku tālumā. Uzdevums prasa patstāvīgas rīcības. Plūsma nesīs trauksmainos.

58.

Par iespēju attīstību darbībā. Kad veidojas noteikta darbība, tā līdzinās kuģa kustībai. Šķeltā kuģa kustībai. Šķeltā atmosfēra met sasprindzinātās matērijas šlakatas. Tās visas ietvertas darbības magnētiskā sfērā un pagaidām tai padotas. Šķeltās atmosfēras slāņi ļoti daudzveidīgi. Un satraukto daļiņu derīgums gluži negaidīts. Patiesi darbību pārvalda tas, kas spēj aplēst matērijas satrauktās daļiņas un, apstiprinot tās, ietvert vienībā.

Jau sen jums sacīju par koncentrēšanos darbībā. Patiesi, tieši nelokāma trauksšanās vajadzīga katrā darbībā. Un tomēr nebūs taisnība tam, kas izbārstīs triecienu dzirksteles – šīs svētīgās detaļas. Saimnieks zina graudu daudzumu un zvejnieks neizlaidīs zivis no tīkla. Ceļu apgaismo pārsteiguma ugunis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Aiciniet no matērija dzīlēm gaišos vēstnešus. Vajag prast novērtēt, cik iespējamību ieplūst ierosinātā spirālē. Šīs paredzētās iespējamības palaist garām ir nepiedodami. Nesaku, ka vajag smagi pūlēties pie darbības telpas, vajag modri aptvert iedarbības apjomu, un iespējamības raisīsies līdzīgi nobriedušiem augļiem. Vajag izpētīt atmosfēras kādību. Vajag izpētīt darbības kādību. Darbības var kļūt bezjēdzīgas un atmosfēra pildīsies ar dažāda garuma viļņiem. Tā iespējams atvairīt neprātību.

59.

Bieži ir teikts – atpūta nav rodama miegā, bet darba pārmaiņā. Dažs, protams, vairs negulēja un guva bēdīgas sekas. Vajag iepriekš iemācīt nervu centrus strādāt pa grupām. Vajag sadalīt centru darbu. Vajag prast savienot visnegaidītākās grupas un tad ātri nomainīt to kombinācijas. Tā ielas muzikants, spēlējot vienlaikus vairākus instrumentus, veic derīgu vingrinājumu. Vienlaicīga diktēšana vairākiem rakstītājiem ir derīga. Lasīšanas un diktēšanas apvienojumi ir derīgi. Roku kustība pretējos virzienos ir derīga. Elpošanas un domāšanas pārtraukšanas ir derīga. Var uzskaitīt daudzas gribas vingrinājumus, par kuriem varētu sacīt – bites ceļ stropu pacietībā.

60.

Ļaujiet tam, kas grib tuvoties sadarbībai, parādīt izpratni. Varat parādīt novērošanas spējas aprakstot dzīves ritējumu, varat parādīt nelokāmību, tiecoties pēc Skolotāja bez šaubām un bez aizspriedumiem. Tikai dzīves izpausmēs var uzrādīt sasniegumu kādību un Mēs novērtēsim ikkatru augšupejas iezīmi.

Katra stunda var atnest jaunu neatņemamu iespējamību. Acīmredzamu priekšrocību var saņemt ar acīm redzamu izpausmi – tā tikumīgi veidojas sasniegumi.

61.

Vienkopas apliecinātājs sekmē planētas evolūcijas paātrināšanu. Ikviens sastingums un nekustība nozīmēs atgriešanos pie pirmatnējām formām.

Pievērsiet uzmanību pagātnes vēsturei; jūs ieraudzīsiet noteiktas veiksmes stimulus un uzskatāmi ieraudzīsiet, ka šie stimuli sakrīt ar Vienkopas idejas – sadarbības izpausmi. Krita despotijas, izplatījās zinātnes sasniegumi, radās jaunas darba metodes, uzplaiksnījās labi, drosmīgi centieni, kad pacēlās sadarbības karogs.

Ja cilvēce biežāk domātu par sadarbību, tā jau sen būtu sasniegusi Vispārējā Labuma vispasaules izpratni.

62.

Mēs izturamies saudzīgi pret jūsu centieniem un sagaidām no jums tādu pašu smalkjūtību.

Mēs pasargājam jūs visos ceļos un varam gaidīt tādu pašu rūpību.

Tur, kur iespējams kaut sadarbības dīglis, tur noraidīšana nevietā. Vesels saprāts skaidri pazīst draugus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Mūsu paradums ir izsmelt visus argumentus, pirms atstūmt.

Neredzu kooperācijas kavēkļus, bet varam sastādīt desmit jaunu grupējumu. Jo Pasaules Sadarbības apziņai jāpieaug. Tumsonības tiepība nespēs traucēt.

Jūsu grāmatas glabājas Mūsu krātuvēs. Bet vai pie jums tāpat ir arī ar Mūsu grāmatām? Mēs varam atstāstīt jūsu grāmatas. Vai esat lasījuši Mūsējās?

Zināšanu Mēs liekam Vienkopas pamatā, neierobežojot to. Pieredzi un labvēlību liekam Vienkopas pamatā. Mēs radām labākos apstākļus, lai draugi gūtu sekmes. Pazīstam jūsu nolūkus attiecībā uz Mums.

63.

Kad sarežģīsies aprēķini un aptumšosies Bezrobežība, tad atkal atcerēsies vienkāršo formulu – no sirds pie sirds, tāds ir sadarbības, vienkopas, sadraudzības likums.

64.

Kosmiskais likums pauž nepadevību, bet apzinīgu jaunradei pievērstu sadarbību, kas nostiprina kosmisko jaunradi. Izplatījuma uguns ietver visas īpašības. Jāpieņem sadarbības princips, un visi, kas pazīst ietveres principu, spēs pieņemt arī kosmisko likumu. Tāpēc, kad gara spēks aug, tad kosmiskā likuma atzinēji tiecas uz sadarbību. Tad tieksimies uz bezrobežīgo sadarbību. Pazīstot likumus, gars spēj sakāpināt visas uguns. Tāpēc norādīsim – tiecieties izvīrīt Esamību un nostiprinieties sadarbības likumā.

65.

Spēki, kas darbojas viens pret otru, savstarpēji iznīcinās. Spēki, kas darbojas paralēli tajā pašā virzienā, gūst visu šo enerģiju summu, bet spēki, kas darbojas katrs par sevi, zaudē atkarībā no leņķa diferences. Kāpēc gan cilvēki neizprot, ka šis fiziskais pamatlikums ir arī sadarbības pamatlikums!

66.

Nākotnes Ērai jāatbrīvo cilvēce no jebkuras verdzības. Tas sasniedzams sadarbībā ar Hierarhiju. Nepagursim atkārtot par sadarbību. Nav iespējams izprast visuaptverošās sirds nozīmi, ja sadarbības vietā iztēlosimies visāda veida verdzības. Tātad, magnētiskās strāvas pētot, zināsim, ka sadarbības apzināšanās desmitkārtšo visu apvienojošo strāvu vareno spēku. Var likties dīvaini, kā sadarbības ētiskais priekšstats var ietekmēt strāvu fizisko jēgu? Tā var domāt tāds, kas nepazīst īsto zinātni, bet jūs pietiekoši daudz zināt par to, un neatdalāma ir gara sfēra no fiziskām likumībām.

67.

Daudz runā par jaunradīšanu un vibrāciju palīdzību un vērs acis kaut kur uz augšu, aizmirsdami, ka ikviens cilvēks ir nevien enerģijas transmutators, bet arī smalku vibrāciju vadītājs. Ja sirds ir enerģiju transmutators, tad psihiskā enerģija izsmalcina vibrācijas. Klasiskās mistērijas ar saviem izsmalcinātiem ritmiem lika domāt par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

vibrāciju nozīmi. Tāpat ikkatrs darbs, ja vien to veic apzināti, iedziļinoties tanī, ir izsmalcinātu vibrāciju avots, tāpēc arī norādu uz darba kvalitāti. Senie mēdza atzīmēt labās un sliktās dienas. Tas arī bija nomaīņu atgādinājums, to pašu manvantāru un pralaiju secība, tikai likts lietā Zemes esamībā. Attiecībā uz vibrācijām ikkatrs ritms, katra nomaīņu secība, katra kvalitāte būs pamats sadarbībai ar Kosmu. Kad Es saku – meklējiet tuvumā, tad Es ietveru arī ikkatra darba kvalitāti kā patiesu radīšanu. Mēs necienām svētulīgumu, jo tajā ir melīgums, citiem vārdiem sakot, nav sprieguma un kvalitātes. Tā it visā turēsim prātā domu par sadarbību ar Kosmu.

68.

Sadarbība, patiesi atver visas iespējamības, bet jāizprot, kur tad sadarbība meklējama? Cilvēki bieži attiecina to uz dažādādām valsts lietām, bet patiesībā sadarbība ir visas dzīves nosacījums. Proti, ikkatrā sīkā savstarpējā saskarsmē jau ir sadarbība, kam kosmiska nozīme. Katrs skatiens, katrs rokas spiedienu, katra doma jau ir sadarbības zīmes, ja vien šī sadarbība pielietota apzinīgi. Cik liela svētība būtu un, ja cilvēki izjustu, ka tie nemitīgi rada sekas. Kā giganti tie satricina pasaules. Bet kur ir cilvēki, kas pielieto spēku apvienību attiecībā uz Smalko Pasauli? Kur vīrišķība, kur rūpes par Neredzamo, kur apņēmība palīdzēt arī tur, kur nav vēl gluži aizmirstas zemes saistības; tur, kur briesmoņi apdraud tāpat kā šeit? Tāpēc cēls ir sadarbības varoņdarbs Smalkajā Pasaulē. Tāpat kā uz Zemes, cilvēki tur jāved kalnup un vīrišķīgi jāaizsargā no ļauniem suņiem un zvēriem. Patiesi, tāda sadarbība ir nesavtīga. Pamazām iespējams pieradināties būt noderīgam visās pasaulēs.

69.

Sirdi vienmēr uzskatīja par dzīvības centru. Vēlāk cilvēki atskārta sirdī Hierarhisko Jogu, citiem vārdiem sakot, saiti ar Augstāko. Tagad apstiprinājusies Smalkās un Ugunīgās Pasaules Joga; tāda sirds sadarbība cilvēku apziņā ir jauns apstāklis. Mēs nedrīkstam palikt abstraktas ētikas robežās. Notikumi un neapšaubāmi apstākļi ievirza cilvēci jaunos ceļos, tāpēc tā ieteicam atbrīvoties no paradumu žņaugiem un izprast mūsu īpatnējo laiku.

Mozus iedziļinājās Ēģiptes zinātnē, bet viņš aizsteidzās tai priekša ar desmit rindām. Tā izpaužas Hierarhiskā Joga. Tagad Mēs ieteicam zinātniekiem – jānovēro sirds ar visiem jūsu līdzekļiem, un jūs atdursieties uz jums vēl neizprotamām parādībām.

70.

Ir lietderīgi visur novērot disciplīnas pēdas. Ieteicams piegriezt vērību japāņu klosteriem – Zen kā kolektīvas, apzinīgas disciplīnas paraugam. Reti kur tik nepiespiesti uzglabājusies izpratne un sadarbība. Disciplīna jāsaprot kā organizēta, brīva sadarbība. Starp sirds audzināšanas metodēm sadarbības brīvai organizācijai ir liela nozīme. Bet kamēr kaut kur vēl slēpsies spaidi, tikmēr nevar būt saprātīgas sadarbības un vēlamu rezultātu. Pasteigsimies apgūt sadarbības izpratni. Nav iespējams cerēt uz uzplaukumi un uzvaru tur, kur pastāv skaldīšanās. Pieņemsim šo patiesību kā Pavēli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

71.

Jūs nedrīkstiet izšķiest krājumus, kuri attiecas uz daudziem kaimiņiem. Sadarbības pamats, vispirmā kārtā, ir abpusējā atbildība.

72.

Šis savstarpīgums sevišķi izpaužas sprieguma brīdī. Vajag izsmalcināt ikvienu pieskārienu. Vajag paust vismaigāko rūpību. Vajag sirsnīgi pieiet katrai tuvākā grūtībai – tā izveidosies neuzvarams cietoksnis. Tā ejiet!

73.

Pēc jauniem satricinājumiem cilvēce uzsāks sadarbības ceļu. Bet var stādīties priekšā, kas jāpārdzīvo diviem naidīgiem kaimiņiem, lai tie sāktu domāt par abpusēju labumu. Viena apspiešana būs tikai otra prieks – tā tad jācieš abiem. Sevišķi blēdīgajiem tumšo viltības palīdzēs izsargāties. Taisnīgums ir ļoti grūta parādība, ja nav ievēroti impulsi.

74.

Nedrīkst, kaut arī netieši, izjaukt sadarbības pamatus. Sadarbības jēdzienam jāpievieno Skolotāja, vadības, tuvākā, sevis paša un aiz mums sekojoša cienīšanas jēdziens. Tieši tagad nav iespējams mazināt sadarbības kā apziņas paplašināšanas līdzekļa nozīmi. Vajag iemīlēt sadarbību kā kopējo sekmīguma ķīlu.

75.

Katra dzīves nozare kļuvusi tik komplicēta, ka it visur vajadzīga sadarbība. Nav iespējams nosaukt nevienu darba lauku, kur cilvēks varētu sevi uzskatīt par savrūpnieku, tāpēc kooperācija kļūst it kā par dzīves zinātni. Bet, lai piešķirtu tai zinātnisku pamatu, nepieciešami to atzīt visā dzīvē. Nevar aicināt uz to, kā uz ko abstraktu. Ikvienā skolas mācību priekšmetā jānorāda, kas tad īsti ir sadarbība.

Lai katra likumdošana nozīmīgu vietu piešķir kooperatīvajam pirmssākumam. Ikvienu nozare lai būtu stingru likumu aizsargāta. Dzīve ir daudzveidīga, arī sadarbošanās nevar būt vienas izpausmes noteikta. Katrā darbā nāk klāt smalkās enerģijas un tās ļoti apdomīgi jāapsargā ar likumu. Smalko enerģiju izpaudumi ietveras visdažādākās cilvēku apziņās. Smalkās kombinācijas ar raupjo vārdu nemaz nav definējamas.

Domai jābūt tik attīstītai, lai pāri konvencionalitātei izjaustu vislietderīgāko pielietojumu. Dažs nesapratīs, kāds sakars gan domāšanas attīstībai ar kooperācijas likumiem, bet sadarbība ir cilvēces harmonija.

76.

Daudz pretestības tiks vērsts pret kooperāciju. Vieni aiz patības nevēlēšies vispār to pieņemt; otri savtīgi to izmantos, bet tās eksistenci noliegs; trešie kooperācijas jēdzienu saistīs ar visas kārtības sagraušanu.

Būs ļoti daudz iebildumu, tāpēc sadarbības ieviešana kļūst par vienu no visgrūtākajiem uzdevumiem. Sacelsies kājās milzums atavisma palieku, tiks minēti

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

visaplamākie pārdzīvoto laikmetu piemēri; tiks uzskaitīti negodīgas sadarbības izraisītie noziegumi. Pārāk bieži tiek radīti kavēkļi un aizmirsti dzīves jaunie apstākļi. Aizraušanos ar mehanizāciju saprātīgi var atrisināt kooperācija. Turklāt kooperācija nav jāierobežo tikai ar dažiem darba veidiem.

Sadarbība jāpieņem kā esamības pamats. Vienīgi visplašākās kooperācijas gadījumā iespējams rast valsts un tautas darba īstās savstarpējās attiecības. Citādi pieaugs postošs valsts parāds. Šādas problēmas izšķiršana kura ceļā būs barbarisma pazīme. Jādomā nevis par tautu iznīcināšanu, bet par planētas noregulēšanu!

Kad piedienīgu stāvokli ieņems psihiskā enerģija; kad dzīvē kā kultūras sargātāja iekļausies sieviete; kad par radīšanas pamatu kļūs kooperācija, - pārveidosies visa dzīve. Zināšanas un jaunrade ieņems izcilu stāvokli. Saku izcilu tai nozīmē, ka senajos laikmetos var atrast zinātnes un mākslas nozīmes izpratnes piemērus.

Sadarbība pavērs vieglus ceļus uz pilnveidošanos.

77.

Kooperatīvais darbs norādīs jaunas celtniecības ceļus, bet jāizturas jūtīgi pret dzīves parādībām. Pieaugšanas parādība plaši skan. Mūsu Vienkopa nav varmācība, tā ir labprātīga sadarbība. Izpratne sagatavo gaišus vēstnešus.

78.

Kooperatīvs nav noslēgta kopdzīve. Uz dabas likumiem dibinātā sadarbība satur sevi bezrobežības elementu. Darba apmaiņa un savstarpējā palīdzība nedrīkst uzlikt konvencionālus ierobežojumus. Gluži otrādi, kooperatīvs atver durvis visām iespējamībām. Līdz ar to kooperatīvi ir savā starpā saistīti un, tādā veidā, darba tīkls pārklās visu pasauli.

Iepriekš neviens nevar noteikt kādi sadarbības veidi var attīstīties. Kooperatīvu dibinātās organizācijas var būt daudzējādas un tās veiks izglītības, rūpniecības un lauksaimniecības uzdevumus. Nav iespējams iedomāties nevienu nozari, ko kooperatīvs nevarētu pilnveidot. Nedrīkst liegt, ja cilvēki pulcēsies sadarbībai pilnīgi jauna veida apvienībā. Kooperatīvs ir valstij balsts un sabiedriskuma dēstu audzētava. No kurienes izrietēs sabiedriskā doma? Kur radīsies ilgotās veiksmes? No kurienes atsevišķie darbinieki saņem palīdzību? Protams, ka sadarbība mācīs arī vienotību.

79.

Nedomājiet, ka daudzi saprot skaisto darba saskaņu. Tāpat arī tikai nedaudzi saprot kopējā darba un individuālā darba atšķirību, tie saredz vienkārši pretrunu, bet patiesībā tā ir evolūcija. Cilvēki nedrīkst zaudēt individualitāti, bet korī katra balss kalpo kopīgajam panākumam, un to atskārstot jāatceras Brālības pamati.

80.

Daži brālību nosauks par cildenu kooperatīvu. Neliksim šķēršļus arī tādām apzīmējumiem. Ir nepieciešams, lai Brālības jēdziens ieviestos dzīvē. Bet kooperācija

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

jau tuva plašāko masu izpratnei. Ikviens kooperācijas paaugstinājums jau būs tuvināšanās Brālībai. Lai cilvēki rūpīgi padomā, kādas viņu rakstura īpašības palīdz kooperācijas nostiprināšanai? Tieši šīs kādības būs vajadzīgas ceļā uz Brālību. Neatsacīsimies arī no kopdzīves veida, ja tanī aizsargāta individualitāte. Katram kooperatīvam jāaizsargā arī individualitāte, vienīgi šādam nosacījumam pastāvot, kooperācija var būt daudzveidīga un ražīga.

Tā no zemes var pacelties līdz cēlā Brālības jēdziena izpratnei.

81.

Lai svētīta patiesā sadarbība, tajā ir kosmiskums. Kā katrā elektriskā lādiņa dzirkstī bez mitēšanās mirdz Bezrobežība, tā arī kopējs darbs vada pārrobežīgas sekas. Tāpēc nenosauksim darbu par sīku un nevērtīgu. Nevienu izplatījuma dzirksteli cilvēks nedrīkst nosodīt. Kosmisko kādību vajag cienīt kā kaut ko pārzemīgu. Tā arī darbs ir pārzemes dziksteļu ēze.

Sadarbība ir daiļa, bet vēl jo brīnišķīgāka būs Brālība.

82.

Vai gribi stiprināt vienotību? – pierādi, kādā mērā tu pats tai atdevīgs. Rādi ar personīgo piemēru, ka spēj iet vienvienīgajā kalpošanā. Tā senatnē sūtīja mācekļus uz tādām zemēm, lai pārliecinātos, par cik tie ceļa dažādajos apstākļos neizšķērdēs savus uzkrājumus. Iespējams redzēt, cik svārstīga ir nestabilā apziņa no katra nejaušā spīduma. Vai iespējams nostiprināt vienotību un atdevību, jo katrs ceļa pagrieziens spēj satricināt esības pamatus?

Nevajag brīnīties, ka tuvojoties Brālībai ir tāds daudzums pārbaudījumu.

83.

Nešaubīsimies, ko mums darīt darba starpbrīžos. Neaizmirsīsim, ka katru laika sprīdi var izlietot Augstākajai Svētsarunai. Ir prieks, ka sirds pavediens nepārtraukti var saskārties ar Vismīļoto. Apliecinu, ka mīlestības balss neprasa ilgu laiku. Tāpat kā puķu lauks klāts dažādiem ziediem, tā arī darba vidū mirdz sirds aicinājumi, tie nozīmē tuvošanos Brālībai.

84.

Katrs no jums raksta par savu tiekšanos uz apvienību. Kas gan jūs traucē, ja jūs skaidri apzināties šo nepieciešamību? Atbildēšu – gara disciplīnas trūkums, neprašana pielietot Mācības norādījumus pirmām kārtām pie sevis. Tur, kur jāparāda iecietība, tur neapvaldītā antagonisma vai neizdzīvotā atavisma vecie paradumi paceļas visā savā spēkā, un visi labākie nodomi tūdaļ aizmirstas. Protams, pārvarēt visus nederīgos ieradumus ar vienu sitienu ir grūti, tādēļ stāsimies pie visneatliekamākā izskaušanas – padzīsim neiecietību. Ugunīgiem burtiem ierakstīsim savā apziņā šo Mācības norādījumu un atcerēsimies to, dienu sākot un beidzot, darbā un atpūtā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Atcerēsimies, kā Valdonis Buda mācīja savus skolniekus, kā Viņš prasīja, lai skolnieki vispirms iemācās apvaldīt savas jūtas un tikai tad, kad gars bija iegrožojis visas skolnieku jūtas, Svētītais pavēra slepenās Mācības aizkaru. Mācības ceļš ir viens vienīgs kā toreiz, tā tagad: lai tuvotos un iegūtu augstāko uzticību, ir nepieciešami tie paši pamati – Hierarhijas godāšana un gara disciplīna.

Protams, pielietojot norādījumus un iespējas, kuras ar izšķērdīgu roku mums dod Skolotājs, mēs daudz varam darīt savas personības pacelšanai pasaules acīs un šajā pašā mūsu dzīvē ar paklausību vadošiem norādījumiem varam izsmelt labo karmu. Bet kas gan būs noguldīts mūsu īsto bagātību krātuvē, ja mēs savus iekšējos dzenuļus un jūtas nepārveidosim visaugstākās tieksmēs? Neskatoties uz visu mūsu darbu Lielā Skolotāja norādītā virzienā, pieeja tornim būs slēgta.

Viss tas skan tik sarežģīti un grūti un tai pašā laikā tas viss ir tik viegli un vienkārši, ja sirdī nav izdzēsušas mīlestības dzirksteles uz Skolotāju un sajūsma par Dzīves Mācības skaistumu un plašumu. Šīs dzirksteles ir tik viegli uzpūst nevaldāmas teikšanās liesmā, kas nes mūs pāri visiem un visam. Tiecieties, mani draugi, vai tas ir grūti, ja jūsu priekšā atrodas Skaistuma Tēls? Vai tas nav augstākais prieks atdot visu sevi kalpošanai Vispārības Labumam? Sasniegumi ir tik skaisti un nav tiem robežas. Bet visas iespējamības un viss prieks ir tikai mūsos pašos. Neviens nevar paņemt vairāk par savu intereses spēju, jo citādi notiks sabrukums. Kosmiskie likumi ir precīzi un nepārkāpjami. Augstākais prieks vienam var izsaukt otrā dziļākās skumjas, ja nav asimilācijas. Saprotat to! Stari, kurus mums sūta Skolotājs ar Sava Gara vareno prieku, izsauks mūsos skumjas un pat organisma sabrukumu, ja mēs nebūsim sevi sagatavojuši tā pieņemšanai. Saprotiet to, mīļie, un ļaujiet pieeju Lielā Skolotāja Stariem. Jo katrs Stars Kosmosā var būt radošs vai postošs. Viss atkarīgs no savstarpējās atbilstības vai asimilācijas.

Nesiet apskaidrotā Gara uzticētos dārgumus un sējiet gara jaunrades graudus, tiecoties un apzinoties lielās dāvanas nozīmi. Rezultāta pamatā ir tiekšanās, jo tikai tiekšanās garīgi rada.

Kāds būs sašutis par teiktā bardzību. Bet es jautāšu – vai tiešām viņš aizvien vēl stāv uz Aicinājuma pirmā pakāpiena, kad tiek dots tik daudz patīkama? Vai tiešām mēs vēl atrodamies bērnības stadijā, kad glābjošās, bet rūgtās zāles tiek pasniegtas šokolādē? Jārod vīrišķība un pacietība nomest veco čaulu un atdzimt par gaišu, priecīgu garu. Mums visiem ir bijušas gara niršanas, tās gandrīz neizbēgamas, bet tām uzmanīgi jāseko, jo jābīstas, lai pēdējā niršana nepārsniegtu iepriekšējās robežu, tad grūta būs pacelšanās, un daudz ko var pazaudēt.

Ieklausīsimies sirds balsī, lai tā mums pačukst, cik tuvas Sirdis mājā Gaismas Mītnē un kā visa nepieejamība pārvēršas visspēcīgākajā magnētā sirdij, kas tiecas. Nekas nevar apturēt šo pievilksmi, ja gars savas iekšējās ugunis ir transmutējies.

Stipram garam grūts laiks nozīmē visātrāko ceļu. Iemācīsimies priecāties par visām grūtībām. Prieks ir lemts, bet jāiztur tumšo spēku uzņēmšanās. Atcerēsimies, ka “gribas spēks, enerģija ir karmas valdnieki”. Virzīsim gribu uz mūsu uguņu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

pārveidošanu, lai tās pievelk izplatījuma tīro uguni. Ar tīro uguni ieradīsies viss prieks. Atcerēsimes, ka tīrā spriegā uguns glabā sevī apvienības kvalitāti. Tātad, tur, kur nav apvienības, nav arī tīrās uguns. Bet tikai tīrā uguns noved pie Torņiem.

Vai esat pārliecinājušies mēdiumu daļas izsaukto parādību “garīguma” pilnīgu nepamatotību un neticamību? Jo katrs redz tikai savā sfērā, ne vairāk un ne mazāk. Vai meklēsiet zināšanas pie cilvēka tikai tādēļ, ka viņš prot ābeci? Meklējiet “Kausa” uzkrājumus vai lielo sintēzi. Lai jums pašiem ir savs Augstākais, neapgrūtiniet savas auras ar pieskārsanos nepilnīgām sfērām.

85.

Bargs laiks pie sliekšņa. Vai tad neplaiksnīs jau rūsa un vai nelaužas cauri bargie atmodinātās pazemes uguns vēstneši? Un mums, kas to zinām, neatliekami jātransmutē savas iekšējās uguns, lai asimilētu tuvojošos uguns vētru, jo tikai tas mums dos stingrumu kaujā, tuvinās Gaismas Hierarhijai un palīdzēs pildīt mūsu “Kausu”.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

86.

Lode lido uz priekšu – nav ceļa atpakaļ.

87.

Es sūtīšu – šo Manu Gribu pildiet. Uzmanīgi pieskarieties zemes lietām; kad ceļā – nevajag gardumu.

88.

Skolotājs norāda: protiet nojaust saites, kas saista jūs ar brīnumiem. Ar brīnišķiem lūkiem nosieti jūsu apavi ilgstošam ceļam. Tāpat kā pagātne, tā nogulsies arī nākotne. Atgūties nevar no satikšanās ar tiem, ko lemts satikt. Un nevar aprēķināt vēstījumus dzīves lappusēs. Tā ir sagatavots, bet neplosiet Manu audumu.

89.

Ne viena, ne divas, bet daudzas sirdis vērstas uz jums. Un iespējamību tīklu darina prasmīgas rokas, tikai neplosiet tīklu. Ievērojiet katras dienas parādības. Lai greznība jūs pamet. Atradīsiet īpašu izskatu, atnāksit paši caur Manas zemes dabu. Ar ik smadzeņu šūnu jums jāapzinās Manas iespējas. Saīgums nevienam nepiestāv.

90.

Ejiet stingrā gaitā, sargiet sirdi, jo, tā kā viņa ietver visu pasauli, tad šis trauks jānes saudzīgi. Apvaldīdami īgnumu, jūs radāt garam jaunu apvalku. Pat zirgs aulekšo labāk bez putām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

91.

Līdzība par Kristu. Si nedriona loceklis vaicāja Kristum: - “vai tu nāktu pie mums, ja mēs sauktu?” Kristus atbildēja: “Labāk iešu uz kapsētu, jo tur nav melu.” Si nedriona loceklis turpināja: - “Kāpēc tu mūs neatzīsti, ja pat Tavu tēvu laulāja mūsu biedrs?” – “Pagaidiet, kamēr sabruks jūsu nams, tad Mēs nāksim.” – “Kālab nāksit, postīt, vai celt?” “Tā nebūs ne postīšana, ne celšana, bet šķīstīšana, jo nepievēršīšos veciem pelniem.” – “Kā tad tu necieni savus ciltstēvus?!” – “Dzīrēs pasniedz jaunus traukus; godājot vectēvu, nedzer no viņa kausa.”

92.

Lietderīgi ir norādīt: “Labāk lasiet vecus Norādījumus. Kad vecais jau pielietots, Mācu jauno. Kad esat nonākuši nodomātajā, norādītajā un pieņemtajā kooperācijā, Mācu noderīgo. Labākā lodēšana (alvošana) notiek tad, kad uguns neapdedzina. Veiksme kaldinājas tad, kad tās čaula garā nobeigta. Vesperis strādā un nostiprina važas, bet pelēkie ļaudis joprojām atrod baudu maldu kausā. Un tie nezina, ka pulksteņa radītājs nemanot pavirzījies un ka rīt viņu viltīgi gudro izprieču durvis aizvērsies un Mans vārtu sargs tiem sacīs: - “Rīta ausmā ir uzcelts altāris Gudrības Valdonim.” Un pelēkie aizies. Dzedri un nelokāmi stāv Mani sargi, viņu galvas segu tērauds nav salīdzināms ar pelēko ļaužu zeltu.

93.

Kas nes zināšanas par nākamību, tas var droši iet pat pa nestabiliem akmeņiem. Veiksme tad, ja nobeigums skaists. Veiksme, ja var iegremdēties jaunajā ceļā. Vēlēšanās jau ir daļa piepildījuma. Vīrišķīgi virzieties uz Gaismu.

Šķiršanās ir satikšanās priekšvakars. Arī Sergijs ir sacījis: “Vajag aiziet, citādi nav iespējams sastapties.”

94.

Gribu atgādināt par augsto priesterieņu kultu. Bija tādu grupa, kuras tika novestas ekstāzes stāvoklī ar ķīmisku preperātu palīdzību, citas noveda ekstāzē ar magnētisko strāvu; bija arī zemākas pakāpes ar buršanas vārdiem un mehānisku griešanos. Pēc tam sākās nodziļināšanās sevī uz miega un nomoda sliekšņa vai arī nodziļināšanās koncentrējoties uz spīdošu priekšmetu. Par visaugstāko skaitījās zināšanas, kas nāca no iekšienes bez jebkādiem redzamiem noteikumiem. Pasaules evolūcijas ceļš, kurš norisinās jūsu acu priekšā, nostāda uz citiem noteikumiem, un pienāk laiks, kad psihiskos spēkus nākas stipri samazināt uz gara rēķina. Zemākie radības slāņi pēdējos desmit gados, tā iekarojuši zemākās psihiskās parādības, ka apdraud evolūciju. Ne ar rēgu un sablīvējumu zemākiem slāņiem, bet ar Augstāko Plānu kooperāciju.

95.

Ar virkni vēsturisku piemēru parādīsim evolūcijas ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

96.

Darbs nākotnes labā pārvērtīs tagadni. Ja ļaudis saprastu, ka eksistē tikai nākotne, - kooperācija jau tuvotos. Ir divējādi zināšanas veidi – viens, izteicams vārdos, otrs, precīzais, garā atskārstamais, bet vārdos neietērptais. Nav pat iespējams vārdiem izskaidrot, kā šī saprašana notiek, bet tā ir tiešām lieliska. Mūsu izmēģinājumi un lidojumi dod zināšanas izjūtu. Un ja gara smalkais ķermenis kavē nokļūt tālāk par zināmām sfērām, tad gara uzmirdzējumi pieskaras daudziem tālākajiem Kosma starojumiem.

Būtu muļķīgi un rupji rupjos vārdos izteikt zināšanas Gaismu. Tikpat smieklīgi, cik nejēdzīgi arī konvencionālie nosaukumi. Vienu varu pačukstēt, ka ir pareizi, ka sacelāties pret noniecinājumiem, ja nojaušat iespējamību iegūt zināšanas caur personisko lidojumu logu.

97.

Cilvēka mehānisms ir sarežģīts – savdabīga apzinīga evolūcija. No apziņas rašanās momenta nav kopējas evolūcijas. Viss celts uz bezgalīgas veidu dažādības. Kopēji likumi grūti nosakāmi. Pat tādi pamatlikumi, kā pilnības un atmaksas likums, nav izsakāmi ar vienu un to pašu formulu.

Grāmatu vēstījumi īstenībā nav tik vienkārši, tikai sevišķi apgaismots prāts spēj iespieties cilvēka evolūcijas uzbūvē. Daudz šķēpu ir lauzts par šo jautājumu. Klauvēt var.

98.

Nodarbojoties ar kopienas lietām, neļaujieties domām par senseno pagātņi, - vai nu nākotne, vai gadsimtu gudrības. Pagātnes drumstalas un čaulu putekļi pārāk piepilda telpu. Domu magnēta pievilkti, tie auž netīrus fantomus, kurus grūti izdzīt. Izdzīti no viena kakta, tie pārvietojas uz citu, kamēr apzinīgu gribas triecienu tie atkal no jauna nebūs pārvērsti putekļos.

Praktiskāk ir domāt par nākotni – ar to domas tiek vērstas pretim saules prānai. Šādu domu magnēts var pievilkt kosmisko putekļu daļas. Šie tālo pasaulu putekļi labdarīgi jauniem veidojumiem.

Ja astronomija ir ģeogrāfija, tad kosmiskie putekļi ir vēsture. Un katrs aerolīts ir arheoloģisks priekšmets. Vēsturiskām ziņām, ka Zālamans cienījis kādu īpašu Aerolītu, ir zinātnisks pamats. Tā bieži vien pasaka pārvēršas par zinātniska darba lappusi.

Arī Galilejs savā laikā stāstīja bīstamas pasakas. Vai tiešām jūs gribat līdzināties Kardināļiem, Galileja pretiniekiem? Vajag pieradināties domāt par nākotni. Kad sapulcējaties – sūtiet domas par nākotni. Sapulces būs tīrākas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

99.

Tautām noliktos laikmetus var iepazīt pēc reliģiju izpratnes viļņiem. Tur, kur redzama neticība, tur jau tuvu ir tā Kunga pļauja. Bet kur liekulīgs greznums, tur jau zobens gatavībā. Kā pamācība būs Zaula piemērs.

Tagad, gada svētku dienā, Mēs saprotam, kā pats skrandainākais klaidonis var izdarīt varoņdarbu un kā hitons var apsegt smirdošās vātis. Tā redzam pasaules jauno iedalījumu. Daudz ko var piedot skrandaiņiem, bet zelta piļu aklums nespēj nospīest uz leju taisnības svaru kausu.

100.

Praktiskās galvas pievelk Mācība par dzīves jaunām iespējamībām. Un kad tās varēs izpausties, tad arī tās pieņems tāpat kā fotografēšanu no attāluma. Patīkami apzināties, kā cilvēces acu priekšā savienosies divas pasaules. Garīgās tīrības nosacījumu tad izpratīs kā materiālās dzīves izzināšanu. Un no jauna, tāpat kā senajos priesterības laikos, bet tikai pielāgots tautām, atspīdēs izpratnes uguns. Galvenais, vajag līdzsvarot redzamos dabas spēkus ar Neredzamo Avotu Spēku. Redzamās zinātnes aparātu viegli var saskaņot ar Augstākās Pasaules vadiem. Piemēram, sadzirdēšanas spējas viegli sapratīs kā bezdrāts telefonu, kādi drīz arī uzstādīs. Bet tieši tad piegriezīs vērību arī vēstījumu dažādajam saturam un, salīdzinādami starpnieka savdabības, sapratīs arī garīguma praktisko nozīmi.

Kā fotogrāfija nekad neaizstās jaunradi, tāpat arī fiziskais aparāts nekad neaizstās garīgumu. Ir jāatzīst, ka fenomeni rada arī īpašu ļaunumu, jo varmācīgi sagumzītās matērijas izlādēšanās rada satrauktu elektronu naida pilnu atmosfēru. Nekas tā nebojā organismu, kā nevajadzīgi fenomeni.

101.

Starp mūsaiķu civilizācijas mehāniskajiem sasniegumiem sevišķu ievērību pelna satiksmes līdzekļi. Šī telpas aprīšana jau ir zināma pārzemes sfēru uzvarēšana. Protams, zemais materiālistiskais līmenis nogremdē šos iekarojumus zemes matērijas slāņos un nes vairāk ļaunuma kā labuma. Šīs paātrinātās pārvietošanās galvenās briesmas ir bez kāpināta bezatbildības izjūta. Aiz parastības robežām cilvēks kļūst viegls, bet jūtu brutalitāte laupa atbildības apziņu.

Tas, kas nespēj lidot ar četri simti jūdžu ātrumu stundā, vai pacelties augstāk par citiem, iegūst dzīves čempiona psiholoģiju un zaudē garīgās atbildības apziņu.

Apgarot iekarojumu iespējams, nepiešķirot tam sporta nozīmi, bet virzot to uz darbu. Traucies glābt nelaimīgos, lido apvienot cilvēci! Tad šie iekarojumi iekļausies evolūcijā, jo cilvēkiem vajag ieviest ikdienā pārzemes tiekšanos, neaizmirstot atbildību. Pagaidām šie iekarojumi vēl kroplīgu centienu stadijā. Kad cilvēki apjēgs, kurp un kādēļ tiem jālido, būs iespējams desmitkārtot lidaparātus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Izplatījuma slāņos iespējams ierosināt daudz derīgu eksperimentu. Atomistiskā enerģija, prānas kondensācija, krāsainie stari izplatījumā, un vēl daudz kas cits nolemts cilvēcei.

102.

Vispirms aizmirstiet visas tautības un iegaumējiet, ka apziņa attīstās ar neredzamo centru pilnveidošanu. Daži gaida Mesiju tikai vienai tautai – tā ir gara neattīstība, jo planētas evolūcijai tikai planetārs mērogs. Patiešām, vajag apgūt vispasaules parādību. Vienas asinis cirkulē, un ārējo pasauli vairs nesadalīs pirmatnējās formācijas rases.

103.

Reiz sievietē nostājās starp Svētītā Budas un Maitreijas attēliem, nezinādama, kuru godināt. Svētītā Budas attēls sacīja: “Mana derība prasa godināt nākotni. Stāvēt pagātnes sardzē, vērs skatu pret ausmu.”

Atcerieties, ka Mēs strādājam nākotnei, un ar visu savu būtību tiecieties nākotnē! Gaismai svešo Mācību Mēs nesīsim zināšanu staros, jo pasaules gaisma tumsas klāta.

104.

Mēs esam gatavi atbalstīt katru izgudrotāju, jo pat visniecīgākais izgudrotājs pūlas uzlabot dzīvi un taupīt enerģiju. Skolotājs atzīs galvojumu un rūpes par enerģiju ekonomiju. Šāda neatlaidīga ekonomija atļauj uzticēties māceklim. Šī ekonomija, protams, būs sveša skopulībai. Kara vadonis kas taupa labākos kareivjus, rīkojas apzinīgi. Katra iespējamība ir mūsu karotājs, bet vajag lietas apjēgt apvienojoši.

Cik ļoti apdomīgam jābūt izgudrojumos, lai nelaupītu tiem tiešo lietderīgumu. Lai pasaules evolūcijas apziņa palīdz jums rast noderīgas bultas. Jūsu ausīm vajag dzirdēt evolūcijas soļus un apņēmība nedrīkst kļūdīties.

Cik peļama ir izgudrotāja nolaidība, cik postoša nepārdomāta reakcija, cik nepiedodama neattīstības kļūda!

Mēs varam novērtēt izgudrotāja darbu pasaules apjomā, apzinoties pasaules evolūcijas virzienu. Ir grūti izprast dinamikas likumu pielietojamību, iekams nav apjēgti matērijas pamati.

105.

Mūsu Vienkopu nevar apvainot sholastikā. Drīzāk nepiedzīvojušo var apmulsināt tempa spraigums un šķietamais pēkšņums. Pati dzīve piešķir Vienkopai raitumu. Rodas jauni veidojumi, kas prasa nekavējošu aizbraukšanu vai steidzīgu atgriešanos.

Mūsu vecajās vēstulēs jūs jau lasījāt, cik pareiza bija Mūsu sociālo norišu prognoze. Vēl šodien jums ir pierādījumi par Pasaules apziņas stāvokli. Mūsu aparāta jūtīgums atļauj lasīt pasaules nevērīgo domu viļņus. Gluži kā redakcijas telpā. Ir nepareizi iedomāties, ka Mūsu Vienkopa sēž paēnā un dzied slavas dziesmas neredzamam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Radītājam. Katrai konstrukcijai jābūt samērīgai ar evolūcijas pakāpes apstākļiem. Mēs apzināmies, cik spraigu ritmu prasa tagadne.

Pie Mums var atnākt tas, kas meklē darba organizētību. Var nākt, ja atrod ceļu.

106.

Nekas nav nobeigts, nekas nav nekustīgs, tālab izturēsimies apzinīgi pret visu, ko iespējams paredzēt. Kad Man izdodas paredzēt vajadzīgās darbības, neuzskatu tās par nobeigtām. No vienas puses – jūs un daudzi karmiski apstākļi var traucēt paredzētā līmeni, no otras puses – Mēs un jauna karma varam uzlabot sastāvdaļu savienojumu.

Patiesi, kad iespējams kaut ko vienkāršot un izdaiļot, mums to vajag darīt. Akli piesaistīties kaut kam plūsmas rautam, līdzinātos kuģa avārijai. Plūsmas nozīmi vajag apjēgt. Norādītais kustīgums ir tikai sagatavošanās dižas plūsmas apjēgšanai. Līdzīgi nedilstošai spirālei, ko baro matērijas spēki, traucas mūžīgā plūsma. Doma spēj panākt gaismu, kas var sekot plūsmai.

Pāri ikdienas sīkumiem vajag tiekties uz dižas kustības parādībām. Vajag uzlidot un atrauties no Zemes. Dižas plūsmas izpratnē tuvojoties savam darba galdam un spārņojiet savu darbu. Kā citādi ieviesīsit pilnīgu tehniku savos izstrādājumos? Iespējamību trīsu piesātinājums dos ritmu jūsu darbam. No ikviena grauda, kas apzinīgi ietverts, stieptas sudraba pavediens uz tālām pasaulēm. Doma caururbs atmosfēras slāņus un noaudīs audumu.

Kā izskaidrot, ka bez pasaulu vienība dzīve uz Zemes garozas ir bezjēdzība? Zemes niecīguma un nepilnības apzināšanās sekmēs tiekšanos uz tālajām pasaulēm.

Neaizmirsīsim, ka mēs esam mikroorganismi, kas iemīt planētas kronās. Vajag iemācīties domāt. Neviena lekcija domāt neiemācīs. Domāšanas kādību visā tās saprātīgā trauksmībā izveido vientulība. Patiesi, Doma izšķiļ dzīvības dzirksti no matērijas vielas.

107.

Jūs jau daudz ko sākat darīt pareizi. Jūs likvidējat rokasspiedienu un ar to atzīstat pieskārienu spēku. Jūs likvidējat rakstīšanu ar roku un ar to atzīstat dzīvās enerģijas nogulsnes. Jūs saīsināt valodu ar to atzīstat kosmiskās taupības vajadzību. Jūs dibināt Savstarpējās palīdzības Biedrības un ar to atzīstat vienkopu. Jūs esat uzsākuši pārejošu vērtību pārvērtēšanu un ar to atzīstat evolūciju. Jūs atmetat patvarības parādību un ar to atzīstat Skolotāju. Jūs atmetat neķītru valodu un ar to atzīstat skaņas vērtību. Jūs atmetat vulgāras dejas un ar to atzīstat riteņa nozīmi. Jūs atmetat sliktas izrādes un tādēji atzīstat krāsas svarīgumu. Jūs atmetat liekēdību un tādēji atzīstat enerģijas spēku. Jūs atmetat atpalcību un tādēji atzīstat gribu. Ja arī ne vienmēr jūsu rīcības zinātniskā nozīme jums skaidra, tad, paužot evolūcijas neizbēgamību, jūs darāt pareizi.

Jūs redzat, cik daudz mūsos vienprātības, tikai sevišķs trulums spēj iedomāties ceļu pretrunību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Līdzīgi dziedinošiem ziediem tiecas augšup tautu atziņas asni! Tautu tiekšanās gultnes cilvēci pretī jaunām zināšanām. Šo apgalvojumu varat izsacīt poētiskā metaforā vai sausā formulā, bet tautu plāksnes nozīme paliks negrozāma. Vienalga, vai kāds vēlēšies iet pa grūtāko ceļu, vai izpratīs sadarbības derīgumu, bet evolūcijas virziens negrozīsies.

Uzplauks pasaules atjaunošana, sadarbība, savstarpēja palīdzība, vienkopa.

108.

Zvejnieks līksmi atgriežas ar vērtīgu lomu. Cilvēce nav radīta nelaimēm. Cilvēks ir tas pats līksmais zvejnieks ar daudzveidīgo lomu. Loms, protams, dažāds, bet viens prieks neatņemams – prieks domā par nākotni. Ne zivis, ne putni, ne dzīvnieki nepazīst nākotni. Bet cilvēks jau zina nākotnes nenovēršamību. Šajā izplatījuma aicinājumā ietverts varens prieks. Kas baidās no nākotnes, tas ir vēl dzīvnieka stāvoklī un viss pasaules mielasts tam vēl nav klāts.

Iemācīties padziļināt un vērst augšup domu par nākotni nozīmē ieņemt tanī vietu, kas izaugs līdz ar apziņu. Kas negaida ārējo palīdzību, tas zina sava vesera vērtību. Kas zina ceļu uz nākotni, tas spēj bezbailīgi nest savu lomu. Bet daļa cilvēces neredz pat pavedienu nākotnē. Atrauti un izkaisīti līdzīgi rudenīgām lapām, tie sacel svešu tirgu putekļus. Putekļu mākonis aizsegs vienkopas vārtus un piegružotā domāšana pārvērtīsies gruzos.

Kad ir tumši, kad ir drausmi, tad virziet apziņu nākotnē. Pie Mums nākotni dēvē par lidojuma paklāju. Māciet bērnus lidot augstu. Mītu par šķirstu atvietojiet ar lidmašīnu.

109.

Var jautāt – kā tad Jūsu Vienkopā ierādīta ne mazā vieta senlaicīgām celtnēm un grāmatām? Kādēļ šī senatne neietekmē tiekšanos uz nākotni? Ir divi iemesli: pirmais – trauksmīga apziņa neskatās atpakaļ; otrs – celtnes tika veidotas un priekšmeti savākti tiecoties uz nākotni. Šādas tiekšanās noslāņojumi piepilda visu Vienkopas eksistenci. Tiekšanās plūsmā grimst visas priekšmetu pievilksmes. Bazalta balsti neatmodina pagātnes notikumus, bet viņu izturība apliecina savu noderīgumu nākotnē. Grāmatas nevirza domas atpakaļ pagātnē, bet apliecina pieredzi, kas derīga nākotnei. Visas apziņas pārņemšana nākotnē var nostiprināt Vienkopas eksistenci. Nebeigšu atkārtot, ka Vienkopa jāuzņem apziņā. Nekādi ārēji pierādījumi Mūs nepārlicina. Ir nepieciešama tāda apziņas kādība, kas ir miegā, ir nomodā runā vienu un to pašu, jo cits spriedums pat joka veidā ir nepiedienīgs.

Cilvēces nākotne, Kosma nākotne, vai gan ir vēl kaut kas svētāks?! Bet šis gavilējošais svētums nav vis zeltītā iežogojumā, bet trauksšanās bultā, romba smailē, kas izvīrājies kvadrāta nobeigtību nākotnē.

Starp aerolītiem ir kāds metāls morijs, kuram piemīt īpašība kondensēt elektrisko enerģiju. Šī metāla īpašniekam ir iespēja iegūt spēcīgu dzirksteļu uzliesmojumu un pat liesmu. Šai piesātinātai liesmai vajag mirdzēt apziņā, nostiprinoties un iedegties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Nav vajadzīgas iluminācijas pārkamās ugunis. Labāk skaitā maz, nekā meli cilvēces nākotnes vārdā.

110.

Mani draugi strādājiet, sasprindzinot visus savus spēkus, jo tikai sprieguma augstākā pakāpē nāk jaunas iespējamības. Likumi viscaur vienādi, un mēs zinām, ka jaunas enerģijas dzimst, sasniedzot visspēcīgo saspringtības pakāpi. Tādēļ darbības kāpināšana un spēku saasināšana dos jums iespēju sasniegt daiļumu.

Un lūdzu jūs, nebīstieties grūtību, esiet gatavi pārvarēt visus šķēršļus, jo katra pārvarēšana ved uz jūsu spēku pieaugumu un uz jūsu nākošo uzvaru. Iemīliet grūtības un pateikuši – “lai svētīti šķēršļi, jo caur tiem mēs augam”, vīrišķīgi, gara tiekšanās spārnoti, radošās dzīves pilnveidošanās bezgalīgā lieliskuma apziņā tiecieties jūs aicinošajā Bezrobežībā – dzīvju Bezrobežībā, sasniegumu Bezrobežībā, atziņu bezrobežībā, celtniecības Bezrobežībā, daiļuma Bezrobežībā!

111.

Cik daudz brīdinājumu un zīmju ir sūtīts par tuvojošos bargo laiku. Bet liela ir cilvēku neprātība! Atceros, lasīju kādā zinātniskā žurnālā, ka kāds ziemeļu pētnieks pētījis vulkānu darbību un konstatējis, ka visa vulkāniskā josla pašreiz izrāda neparastu saspringtību un visi tā saucamie apdzisušie perēkļi sāk no jauna atmosties savai ugunīgajai dzīvei. Pie tam negaidītas uguns izlaušanās parādās pavisam jaunās vietās. Visbīstamākās izlaušanās ir okeānu dziļumos. Zinātnieks savus secinājumus noslēdz ar pieļāvumu par gigantisku planētas kataklizmu un ne visai tālā nākotnē. Bet ļaudis arvien vēl negrib saprast cik nemājīgi kļuvis uz mūsu planētas, un kur jāmeklē tuvojošā bargā laika cēlonis.

112.

Jūs jau saņēmt cīņas aicinājumu un norādījumu iet triecienā it kā uguns dzītiem, tādēļ lūdzam, nekavējieties ar šī norādījuma realizēšanu dzīvē, jo, patiesi uguns ir aizmugurē un katra neattaisnota apstāšanās vai kavēšanās var jūs apdedzināt. Uz priekšu, uz priekšu, bez atskatīšanās, jo jāglābj no izpostīšanas tas, kas vien iespējams. Lai saprot Am-kā, ka tur esošā krīze ir tikai kaujas lauks. Nav iespējams dot vēl plašāku kaujas lauku! Mācība saka, ka “laimīgas” un ērtās ostās cilvēka gars nepamodīsies, tādēļ tikai satricinājumu dienās var sagaidīt gara pacēlumu un patieso vērtību apjēgšanu. Bargais laiks daudzus piespiedīs meklēt izeju un glābiņu. Vajadzīgā brīdī esiet augstumos un laikā iesāciet un izstiepiet pavedienus no lielā Fokusa! Lai neviens sevi neapmāna ar kaut kur šķietamu klusumu, šis klusums var būt bīstamāks par vētru.

Cīnieties ar visiem spēkiem, aizstāviet savas tiesības Vispārējā labuma un kultūras vārdā!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Pussoļi visur un vienmēr ir postoši, tādēļ prasiet pilnu uzvaru, pilnu atbrīvošanu, lai visus līdzekļus varētu izlietot savas zemes kultūras paplašināšanai! Tagad nepieciešamas darbības, visplašākās darbības!

113.

Baidos, ka daudzi NK sūtītie aicinājumi un padomi guļ arhīvos nedzīvi no tiem nav izdarīti tiesību aizsardzībai derīgi izraksti. Neesiet kūtri tos pārlasīt, jo daudz ko nevar uzreiz pilnīgi uzņemt apziņā! Bet asimilējot, vai pat iegaumējot dažas formulas, jūs daudz ko sev atvieglosit un attīstīsiet tik nepieciešamo attapību un domāšanas kaitīgumu. Vienmēr jāatceras, ka vienīgi ar domām mēs uzvaram.

114.

Derīgi dot mājienus jaunajai skolu programmai. Jau no mazotnes apziņa jāpieradina pie dzīvības vienotības, Kosma vienotības. Lai mūsu planēta nebūtu nošķirta pasaule, bet tikai viena no pietātnēm Dižajā ceļā uz Bezrobežību. Pēc iespējas agrāk vajag apzināties savu vietu Bezrobežībā un savu atkarību no Kosma kopējās dzīves. Atcerieties, Mācībā sacīts: “Spalvas kritiens no putniņa spārna izraisa pērkonu tālajās pasaulēs”. Pēc iespējas dziļāk vajag atskārst šo mūsu drausmo atkarību un visas esības kopsakarību. Tikai tā var rasties lielās atbildības izjūta par katru dienu, vārdu un darbību. Cēloņi un sekas darbojas nemitīgi un bezrobežīgi.

Kādreiz cilvēces apziņa izaugs līdz izpratnei, ka tā atrodas Pasaules Visuma gigantiskā Laboratorijā un arī pati ir šā Pasaules Visuma atspoguļojums. Patiešām, vienotība jāizprot Kosmiskā vērienā.

Tāpat arī derīgi virzīt domāšanu nākotnē. Tas vien jau dos apziņai ierosmi un atbrīvos no vakardienas grūžiem.

115.

Jūsu drauga mēģinājumi piespiest jūs atsacīties no visām formām un rituāliem nav pamatoti. Vai gan viņu nodarbošanās ar ritmisko vingrošanu, dejām un dziedāšanu arī nav zināma veida rituāli jeb ceremonijas? Cilvēki mīl dot dažādus nosaukumus vienai un tai pašai būtībai. Protams, jo augstāka apziņa, jo mazāk tai vajadzīgi zemes simboli, bet pilnīgi atmest visas formas mēs nevaram, jo dzīvība izpaužas formās, tikai vienas formas nomaina otras. Pirmkārt mēs jau paši esam formu paudēji, jo katrā vadošā darbā, katrā mūsu izpausmē un darbībā mēs esam saistīti ar formu. Tāpēc mums nav jāiznīcina formas, bet vienīgi tās jāatjauno un jāpilnveido, pielāgojot laika prasībai.

Jums taisnība, ka reliģijas rituālā puse vajadzīga un tā nekad neizzudīs, bet vienīgi pārveidosies Pielūdzot Dievu garā, mēs tomēr izjūtam sirids prasību atnest Viņam mūsu augstāko tiekšanos labākās izpausmes. Un vai šī tiekšanās netiks izsacīta daiļos un daudzveidīgos radošos darbos, un cilvēka gara izpausmēs? Protams, nākotnē katru formu novērtēs pēc tā ugunīgā pamata, kādu tā iemieso. Tāpēc nesamulsiniet un radiet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

tā, kā jums to pavēl sirds. Esamības skaistums ir tās izpausmju daudzveidībā. Novēlēsim, lai katra jauna forma būtu daiļāka par iepriekšējo.

116.

Dažs sapņo, ka nākotnes valdnieki pratīs lasīt apkārtējo un to ļaužu domas, kas nāks pie viņiem, ka viņiem piemītīs garīga dzirde, un viņi sadzirdēs ne vien priekšā stāvošo, bet arī to ļaužu domas, kas atrodas tālumā. Pilnīga pasaules uzbūves likumu zināšana nākotnes valdītājiem būs obligāta.”

Iespējams, mums būs tādi valdītāji, kad mūsu planēta uzsāks septīto apli un septīto rasi, bet tuvākajā nākotnē mums jāapmierinās ar daudz mazākām prasībām. Jo pat Buda, pēc paliešu sutru liecinājuma, nekad neapstiprināja savu visu zināšanu, kādu viņam piedēvēja mācekļi un sekotāji – “Tie, kas runā, ka Skolotājs Gautama zina visu, ka viņš apstiprina savas bezrobežīgās paredzēšanas un zināšanas spējas un saka – vai es kustos vai esmu nekustīgs, vai esmu nomodā vai guļū, man vienmēr piemīt visuzināšana, - šie ļaudis nerunā to, ko es esmu sacījis – viņi apvaino mani pretēji katrai patiesībai...”

Pat pilnīgais Arhats, atrazdamies zemes apstākļos, spēj likt lietā visus savus garīgos sasniegumus vienīgi sevišķā stāvoklī... Lūk, kāpēc Lielie Skolotāji mēdz aiziet vientulībā.

Tāpēc būsim mēreni, uzstādot prasības nākotnes valdītājiem un tiesnešiem. Labi, ja viņiem būs attīstīta jūtziņa, kas viņiem palīdzēs pareizi novērtēt katras lietas un notikuma būtību, un ja viņus visās lietās vadīs sirds balss, saprāta līdzsvarotība. Varam sacīt, ka nākotnes vadoņa spēka pārle izpaudīsies kopībā ar Hierarhiju ar psihiskās enerģijas palīdzību. Tā psihiskā enerģija ir atslēga visiem sasniegumiem un visu problēmu atrisinājumiem, jo psihiskā sfēra skar visus Esamības plānus.

Bet var dot dažus pozitīvus padomus, norādot, ka taisna tiesa ir valsts cildenuma iezīme. Tiesneši pārbaudīdami arī cilvēku siržu pazīšanā. Atzīmējams arī, ka vēlami ātri tiesas procesi un likumu kustīgums. Nav nekā briesmīgāka par sastingušiem likumiem, jo Kosmā katrs likums pirmkārt ir mērķtiecīgs. Likumu ir tik daudz, cik apziņu pakāpju.

Īsi jāpasaka par tām iespējām, kādas atvērsies cilvēcei, kad būs atklāti psihiskās enerģijas likumi, un cik ļoti psihiskās enerģijas palīdzības nosacījumu atklāšana atjaunos visas dzīves norises, atvieglos dzīves iekārtojumu un dos grūtāko problēmu atrisinājumu.

117.

Visbriesmīgākais ir sacīt – mēs esam jau sasnieguši. Pats Skolotājs nekad nesacīs šo iznīcinošo formulu. Mēs zinām Plānu un nemitīgi iedziļināties sīkumos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

118.

Par atlīdzību sapņo aklais, bet redzīgs tapis, viņš brīnītos par pašatalgošanu. Izaugot apziņā cilvēks traucas prieka pilns un doma apbalvojumu viņu atgrieztu atpakaļ verdzībā. Lieta tā, ka ir daudz vergu, proti, viņi domā noslēpt gara verdzību zem ledainas neizdibināmības un šķietamas atsacīšanās, no tā, kā tiem nav. Katrs apbalvojamais ir vergs. Evolūciju var celt tikai ar brīvu apziņu bez iedomības un bez pazemošanās.

Gara veseris ir labākais ierocis sasniegšanai.

119.

Lai agrāko sārtu pelni aizmiglo redzi, bet jauno tēlu ugunis mirdz Bezrobežībā. Kad esam aiz tautu un valstu robežām, vai tad nav vienalga, kuru plauktu baro izplatījuma doma! Svarīgi, lai tā būtu piesātināta ar vispārības labuma apziņu. Tad tautu plūsma nevar mulsināt skatienu, kas vērsts uz evolūcijas negrozāmību.

120.

Bieži cilvēki uzticas straujam zirgam. Kaut gan katrsniecīgs krislītis var dzīvnieku satrakot. Bieži cilvēki mēģina braukt trauslā laivā, lai gan katrs akmens draud ar bojā eju. Bieži cilvēki sēd zem nama sijām, lai gan mazākais zemes satricinājums var tās sagāzt. Tas, protams, viss ir zināms, bet tomēr cilvēki cenšas izvairīties no briesmām, it kā briesmas nebūtu iemiesotas esamības pavadoņi. To sauc par laimi, kad cilvēki iet virs bezdibeņa, to nemanot. Bet ja redze pietiekoši attīstīta, tad dzīves ceļinieks ievēro visus kosmiskos nelīdzenumus. Viņiem sāpīgi jāmokās redzot, ka ceļš nav pārejams.

Bet kas gan spēj dot viņam drosmi un spēkus pāriet pāri bojā ejošās cietzemes plaisām?

Protams, tikai apziņa par pārejas stundas savstarpējām attiecībām ar nākotni, kurai nenovēršami jāveidojas.

121.

Stingri jāapzinās starpība starp gaidīšanu un tiekšanos. Gaidīšanā vienmēr būs nekustīguma stunda, tiekšanās, turpretim, vienmēr ir lidojums nākotnē. Tādu izšķirību spēj saprast tas, kas nav apmierinājies ar savas dzīves tagadējo gaitu un domā par nepārtraukto realizēšanās plūsmu uz daždažādām planētām.

122.

Nākotnes izdaiļošana ar visiem apgarotības ziediem – rīta blāzmas gaisma. Pagātnes pušķošana, - kā kapa vainags. Nākotnes varenā spēka apstiprinātais ir Mūsu kareivis, pat viņa spēks vairošies no nākotnes dārgās mantas. Kā tiekšanās stunda līdzīga viesulim, tā vēršanās atpakaļ ir līdzīga trūdēšanai. Ugunīgā Joga ieskata, ka aiz muguras viss sadedzināts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

123.

Dziļi jāapjēdz nākotne. Darbs neizbeidzas ar jau nolemtajiem darbiem, bet turpinās bezgalīgi. Bezgalības parādība ir visskaistākā tiekšanās.

124.

Kādā mājā augs psihiskā enerģija? Protams, mājā, kas vērsta uz nākotni. Tas nav vienkārši un nav viegli. Ļaudis pārāk pievērsušies tagadnei. Kad runā pret atmaksu, tad tagadnē iestīgušais nesaprātis pat šī novēlējuma vitālo spēku. Bet, kas tiecas nākotnē, tas pat nedomās par atmaksas noteikumiem, un katra atmaksa viņam būs tikai apavi nākošam gājumam. Tad iedegas ceļa ugunis un psihiskā enerģija. Jo viss attīstās pieredzes uzkrāšanas ceļā. Mēģinājums gūst jēgu ar iegremdēšanos nākotnē un ir pretstats nejēdzīgajai veģētēšanai.

Augstāko pieredzi gūst mēģinājumā ar sevi. Tajā ir kā centrālās tā arī centrālās spēks. Šis vienkāršās patiesības allaž jāatkārto. Proti, sava gara atdošanā par cilvēci ietveras kā upuris, tā ieguvums. Nesavienoti pretstati nedos apli, bez apla nebūs griešanās sistēmas. Katra spirāle no augšas un no apakšas tēlosies kā aplis, bet jebkura priekšstata sarežģītība izzudīs, kad tieksimies uz nākotni.

Nevajag sarežģīt psihiskās enerģijas ceļu! Jūtīgai ausij tā pati pačukstēs, kad samazinās miegs kā nevajadzīgs. Jo katra enerģija baro, bet it sevišķi psihiskā.

Uz laiku iestājies kāju un roku vājums lai nevienu nesamulsina, saindētās zemes strāvas vispirms iedarbosies uz šiem locekļiem. Bet psihiskās enerģijas dabīgais pieaugums var atvietot ķermeņa ceļus un palīdzēt atrast līdzsvaru starp redzamo un neredzamo.

125.

Ir pareizi domāt, ka evolūcija sākas Kosmiskās reakcijas laikā. Bet no tā neizriet, ka cilvēkam nav uz to jāsaņemas.

126.

Parasti domā, ka pēdējais laiks kļuvis bezjēdzīgi sarežģīts, bet jo mēs bez aizspriedumiem salīdzināsim laikus, mēs ieraudzīsim, ka beidzamā gadu desmitā daudz kas vienkāršojies, atvēršams ceļu evolūcijai.

127.

Viens cikls jau beidzies. Tieksimies nākotnē. Top jauna un slavas pilna vēstures lappuse. Ir daudz brīnišķīgu zīmju. Patiesi, apsolīta "Nebijusi Pils", un Labklājības zīmes neatvairāmi stāv pār jauno zemi. Tā ārdīšanas haosa vidū tiek sargāts nolemtais, un daudz kas jau ievirzās pareizā gultnē. Notikumi steidzas. Esiet drosmīgi un vērsiet sirdi mīlestībā un uzticībā uz Lielo Skolotāju. Gaišie spēki visu vērsīs uz Labu. Ceļi ir Neizdibināmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

1.apakšnodala: Evolūcija Bezrobežības mērogos.

128.

Visa esošā evolūcija nav atdalāma no atsevišķa gara evolūcijas, kā mūžīgās kustības vienotā spirālē. Garīgā apziņa, kas tiecas uz Mūsu augstienēm, uzkrāj dārgumus un atdod šīs veltes izplatījumam. Garīgā apziņa bagātina mūsu planētu. Materialitāte neveicina evolūciju. Tiecoties krāt, materiālā apziņa perina stāvošam ūdenim atbilstīgus moskītus. Bet domas nekustīguma cēlonis ir briesmīgs. Nav bezgalīga miera, tāpēc neuzkavējieties vienā punktā; kustība vai nu aizraus jūs vai jūs sekmēsīt kosmisko apvērsumu. Visa pamats ir spirāle, un jāizprot mūžīgā izplatījuma uguns būtība.

Daudzi bīstas izprast Mūžību, bet cik skaists ir apzināts Mūžības majestātiskuma jēdziens! Tikai ar uguni saskāries gars pazīst visu mirdzuma skaistumu. Gars, kas zaudējis spīdekļu spēku, zaudē arī kosmiskās uguns būtību un pārtrauc Fohata strāvu. Mūžības apzīmējums dzīvo tikai apziņā. Jo gaišāka apziņa, jo gaišāki deg apziņas stars, jo smalkāks Mūsu Aicinājums evolūcijas skaistumu atskārtušajam.

Patiesi, par pasaules domu sacīto vajag pielietot dzīvē!

129.

Enerģijas nomaiņa norisinās vienai vielai pilnīgi retinoties. Jaunus ķermeņus izveidojot, enerģiju pielāgošanos nosaka pievilksme. Elementu trauksmainība ir tiekšanās cēlonis. Trauksmīgā izplatījuma uguns izveido to ķēdi, kura paredzējusi savu pievilksmes spēku. Elementu radniecība kāpina formējošā elementa tiekšanos. Šis princips ietekmē visas norises. Cilvēce tiek pievilktā apstiprinātās uguns ķēdei. Kad cilvēce atzīs savu glābiņu trauksmīgās uguns iedarbībā, tad radniecība ar smalkajām enerģijām nesīs cilvēcei jaunu pakāpi.

130.

Augstākās pasaules atzīst Bezrobežību kā dzīvību, un tad domāšana ieplūst kosmiskā pamata zvana centrā. Ja cilvēki zinātu, ka salīdzinot ar Mācību, viņi dzīvo tikai īsu laika sprīdi un ja šo stadiju viņi neieskatītu kā kosmiskā nolēmuma ierobežotu, tad mūsu priekšā atklātos kosmiskās evolūcijas Skaistums.

Ierobežojot savas dzīves, cilvēki ierobežo savu darbību. Jo cilvēku centri snauž, un tikai apziņai mostoties tā apgūst izpratni, ka visām sajūtām iespējams dzīvot psihodzīvi ritmā ar Kosmosu. Cilvēks dzīvo mazu savas dzīves daļu un mazu savu centru daļu. Ierobežojot savu dzīvi, cilvēks ierobežo Kosmosu.

Bet kādejādi viņam progresēt? Norobežojoties vienas dzīves šaurajā mājoklī cilvēks sevi ļoti saista, un viņam grūti saskarties ar augstākajām pasaulēm. Cilvēces Brāļi strādā gadu tūkstošiem!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

131.

Procesu paātrinājums novedīs pie kosmisko simbolu progresā atskārsmes. Cilvēcei paslīd garām viss manifestētā kosmiskā procesa apjoms. Uz kā gan celt dzīvi, ja ugunīgo simbolu princips dzīvē tik nepieciešams!

Kad Mēs runājam par uguns principu, tad ņemam vērā Kosmosa vitalitātes spēku. Dzīvības simbols bāzējas ugunīgā elementa atzinumā un kosmiskajā pielietojumā process ir bezrobežīgs. Izveidojot principu, kas nosaka progresu, mums jāsaprot, ka šīs smalkās enerģijas aug, kad tās izplatījuma un Bezrobežības apjoma apzinātas.

132.

Cilvēka attīstības pirmajā pakāpē nostiprinās stihiju jēdziens kā radošs spēks. Nevien bargās debess pielūgšana, bet ieliktais instinkts pierāda savu spēku. Varam atzīt šo spēku, bet zināšanas vadībā mums iespējams izmantot visus principus. Tāpēc, ka elementi raksturo cilvēka būtību, mēs varam likt lietā smalko enerģiju izpazīšanu. Jo to elementu izpazīšana, kuri operē kopā ar spīdekļiem, var nosacīt Kosmiskā Magnēta plūsmu. Jo elementu un smalko enerģiju zinātne ir evolūcijas būtība.

Kad mēs uguni varam iznīcināt, tai bezrobežīgā apmērā mēs šo parādību varam pielietot jaunradē. Uguns avots mutuļo līdzīgi bezrobežīgai straumei.

133.

Analoģija starp jaunradi un radītāju izpaužas tik gaiši, ka nav iespējams nenovilkt savienojošo līniju. Kad cilvēks pielietoja sava primitīvā gara spēku, tad visas viņa jaunrades izpausmes atbilda viņa būtībai. Protams, arī tagad viņa būtība ir izteiksmīga. Bet uz garīgās pakāpes cilvēka progress vēstī, ka pacelsme augstākās sfērās nostiprinājusies un trauksme ir tik ugunīga, ka redzamību izvērsš neredzamībā.

Tāpēc analoģija vienmēr nozīmēs evolūcijas gaitu, un Visums atbilst Kosmiskajam Magnētam.

134.

Cilvēcei nenojaušamo kosmisko ugunu parādība ir Kosmiskā Magnēta galvenā darbība. Zinātnes dzīvības magnēta apliecinājums ir vajadzīgs cilvēces turpmākajam progresam. Magnēta sakars ar dzīvi nodibinās saskaņotību ar visu kosmisko ciklu.

Mēs paceļam cilvēci no zemākās sfēras stāvokļa bezrobežīgās domas sfērā. Ierobežotība iesaista garu tajā savrupīguma ķēdē, kas iznīcina labākās kosmiskās norises. Visas kosmiskās norises ietverta bezrobežīgajā domā, un Fohats rada no Matērijas Lucidas. Pamācoši zināt, ka gars spēj apgūt visugunīgāko procesu, un ugunu transmutācija liek traukties tālākajā procesā. Tā tiekšanās izpausmju ķēde apliecina kopējās jaunrades pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

135.

Evolūcija virza cilvēci nostiprināt uguni. Pa visām evolūcijas pakāpēm cilvēci virza uz priekšu dažādi impulsi. Intensitātes spēks pievērš monādu graudus un visas enerģijas uguns jaunradei. Kad negrozāmais likums izveido viesuļveidīgu riņķi, tad enerģiju tiekšanās pakļaujas šim likumam. Radošās enerģijas viesuļveidīgie riņķi vienmēr veicina enerģiju nostiprināšanos. Kad cilvēce pieņems visas radošo uguņu izpausmes, tad kosmiskā jaunrade patiesi sāks pievilkt gara spēku.

Kad cilvēka gars iepazīs kosmiskās enerģijas daļu kā aktīvu spēku, tas kļūs par Kosmosa līdzstrādnieku.

Ceļu nebeidzamība ir tik brīnišķa!

136.

Gaidot panākumus, cilvēcei vispirms jāpieņem nākotne. Bet pagātnē panākumi nav iespējami, tāpēc jaunu ceļu meklēšana ir pirmā nepieciešamība. Panākumu pamats ir meklējumu kustīgums.

137.

Kad transmutācija pievelk enerģijas ugunīgajai jaunradei, tad trauksmīgais impulss veic kosmisku darbību. Katra jaunradei pieaicināta enerģija ir kosmosa līdzstrādnieks. Arī darbībai aicinātais gars tiek apstiprināts kā kosmiskais līdzstrādnieks.

Kāda tad darbība ir kosmiskās sadarbības pamats? Katra uz priekšu virzoša darbība nozīmē soli evolūcijā, sava "es aizmiršana nostiprina iesaistīšanos evolūcijā. Sirds noslēgtais aplis rada smagu konstruējumu. Pilnībā atvērtais "Sidraba Lotoss" pierāda visu kosmisko uguņu ietveri. Tā atklātā sirds tiek apstiprināta kosmosā.

138.

Jā, jā, jā, patiesi jaunā pasaule! Gara prieks dod visas iespējamības, kad tiek apstiprināta varenā nākotne, tad Mūsu jaunrade aptver visas parādības. Kad sakopojam jaunu rasi, tad sakāpinām visus sasniegumus. Tā šis brīnišķīgais gads ievadījis varenās nākotnes apstiprinājumu. Ielikti gaiši pamati.

139.

Pasaules pārkārtošana sasprindzina tumšos spēkus. Katrs evolūcijas vilnis sasprindzina nostāvējušos nodomu. Ja pasaule iedalās Gaišos un tumšos spēkos, tad kā gan nedzimt apstiprinātām iespējamībām? Kosmosa jaunrade saspringta kaujā. Visās sfērās notiek kauja. Tāpēc Mums vistuvākās parādības izpaužas vispirms kā pretestību sakāpinoši spēki. Tāpēc sacīšu – piepildīsies nolemtais, piepildīsies apsolītais. Tāpēc jāsarģā prieks par nākotni. Tā nostiprināsim uzvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

140.

Vakardienas sasniegumi atnes rītdienu. Tur, kur augsne darba emanāciju piesātināta, tur var gaidīt ražu. Tāpēc Mūsu darbu augsne piesēta pasākumu dīgļiem. Tāpēc, kad augsne jaunrades piesātināta, sēklai jāizpilda savs uzdevums. Tāpēc galvoju par nākotni. Tāpēc gars tik ugunīgi jaunrada.

141.

Cilvēces uztvere tik ļoti tiecas savienoties ar kosmiskajām enerģijām, ka grūti atdalīt šo izpaltījuma parādību. Bez izpaustajām manisfestācijām cilvēcei vajadzēja radīt laika mērogu, jo bez pakāpju izveidošanas cilvēce nespēj nostiprināties savā attīstībā. Tā katrs jaunrades mērogs izveido evolūcijas pakāpi.

142.

Darbības atšķiras pēc sava sprieguma. Gars, kas tiecas uz kosmisku darbību, vienmēr pierāda kosmisko mērogu pieņemšanu. Tā gara darbības veidi, kas tiecas egoistiski sasprindzināties, vienmēr apliecina evolūcijas aizturēšanas mērogu. Tādējādi visus darbības veidus sasprindzina cilvēku domu sviras. Tāpēc planēta tā cīnās nostiprinātajā spriegumā. Tāpēc darbības veidi rada karmiskās sekas. Tāpēc cilvēku mērogu lauks tā pieblīvējis sfēru.

143.

Cilvēku panākumi apliecina visu pakāpju potenciālu un novirza visas tieksmes uz sprieguma centru. Visus cilvēka pasākumus sasprindzina dažādas būtības. Evolūcijā ir tik skaidri noteiktās kaujas par izplatījuma dārgumiem. Tā enerģiju pakāpju attīstība ir cilvēces spēkos. Un arī evolūcijas aizkavēšanas pakāpe ir cilvēka rokās. Patiesi, divas pakāpes sasprindzina darbību pasauli. Patiesi, uguns Nesēji un Evolūcijas pretinieki apstiprina evolūcijas kauju. Tā cilvēces progresu veicina evolutīvā kauja.

144.

Kosmiskajā izpratnē pastāv viss gara spēks. Visām pielietojamām formulām jāatbilst augstākajai izpratnei. Tikai kosmiskajā izpratnē ietverta gara jaunrade. Tikai samērība starp darbību un skaistumu dod dzīves formulu. Tāpēc labāku evolūcijas pakāpju izveidošanu spēj nostiprināt skaistuma samērība. Garam jātiecas apgūt šis dižais princips.

145.

Kosmosa harmonisko plānu piesātina dažādas strāvas. Šīs strāvas meklē saskarsmi ar garu. Cilvēce uztvērusi tikai mazāko šādu strāvu daļu, arī dzīves norišu galvenā gultne ir strāvas, ko apstiprinājusi smalkā uztvere. Tikai tur, kur ir atbilstība, iespējams sasprindzināt sviras. Tikai tur, kur izplatījumu uguns var atbalsot smalkās harmonijas, iespējams nostiprināt atbilstību. Tāpēc evolūcijas pakāpi īsteno dzīvē smalkā uztvere.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

146.

Agni Joga centri uztver izplatījuma uguni. Dižena laboratorija, kad notiek smalko strāvu uztvere. Kas gan spēj pārraidīt cilvēcei smalkās strāvas? Tikai Agni Joga augstā doma. Ja evolūcijas gaitā instinkts attīstījies par sajūtu, tad izsmalcinājums novedīs līdz jūtīgai. Katra izsmalcinātā izjūta izraisa saskarsmi ar izplatījuma uguni. Tāpēc tikai augstākais Agni Jogs piešķir cilvēcei augstāko uztveres spēju. Visa evolūcija balstās uz izsmalcinājumu.

147.

Kad veidojas dižena konstrukcija, tad katrai lappusei sava nozīme. Jo katrs kosmiskās evolūcijas apstiprinājums atbilstoši piesātinās. Ir pareizi sacīt, ka cilvēce savas kosmiskās pakāpes izveido ar savām tieksmēm un uztverēm. Cilvēce dotos spēkus vai nu pieņem vai atdod. Patiešām, Kalpošana Kosmiskajam Labumam pacels cilvēci. Kad cilvēku trauksmainā tiekšanās ir bezrobežīga un bezgalīga, tad iespējams atbilstības nostiprinājums. Cik brīnišķīgi ir apzināties sakaru ar Kosmosu! Cik brīnišķīga ir kosmiskās evolūcijas izveidošana!

148.

Cilvēces priekšstats par Pasaules Būtni tik ļoti atšķiras no Pasaules Būtības, ka nepieciešams pārbaudīt visus apzīmējumus. Kad Esamības nozīme visuresamības un visucaurnirstības izpratnes piesātināta, tad Kosmos pieņem Ugunīgu Atveidu. Bet kad cilvēces izpratni katra enerģija savrupināta, tad dzīve protams, norisinās atbilstoši. Tāpēc visa cilvēka eksistence ir atkarīga no atbilstības principa. Evolūcijas pakāpes kādību nosaka apziņas pakāpe, jo esamības pamati ir pats gars un trauksšanās.

149.

Pasaulē katras darbības būtībai ir sava nozīme. Katras lietas būtībai ir sava nozīme. Dzīve tiek celta uz katras izpausmes būtības, tāpēc, kad Kalpošana aicina uz evolūcijas jaunradi, tad eksistē tikai Būtiskā princips. Cilvēki vāji prot orientēties Būtiskajā un cilvēka nokrāsa maz atbilst Būtiskajam. Vai gan katru cilvēka domu apliecina mērķtiecība? Jo kosmiskā jaunrade veidojas Būtiskā orbitās. Tā mūžīgi dzīvojošo piesātina Būtiskā smalkās ugunis.

150.

Jaunrade gaida, jaunrade aicina. Cilvēcei jānostiprinās cildenā aicinājuma izpratnē. Uguns atbildīgais uztvērējs ir cilvēces virzītājs uz evolūciju. Tā izsmalcinātais domātājs ir evolūcijas virzošais spēks. Tā tiek veidota kosmiskā trauksšanās. Tā doma virza cilvēci.

151.

Cilvēce pievērš lielu vērību redzamības parādībām, turpretī visas pārējās enerģijas nav galvenās virzītājas. Cik neuztverami ir aprobežotai acij galvenie virzītāji! Jo tikai tad, kad būs iespējams Kosmosa svētīgo jaunradi pielietot radīšanā, izziņas tieksme

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

atvērs Vārtus, kas devuši sadarbības iespēju ar Kosmosu. Tāpēc garam jāizjūt katrs neredzamais spēks. Tā, patiesi izveidojas evolūcijas pakāpes.

152.

Piesātinājuma funkcijas likumu apstiprina pievilksme un enerģiju tāpatība. Kad virzošais radošais impulss izplatījuma apjomā sakopo nolemtās enerģijas, tad atbilstības funkcijas likums sakopo dotās ugunis. Cilvēcei jāsaprot, ka katrs dzīvē iesaistītais spēks jaunrada redzamajā sfērā, bet to kāpina neredzamās sviras. Tāpēc izplatījumā jāmeklē piesātinātā uguns un jāpieņem likums, kas darbojas kā tiekšanās apvienotājs ar jaunrades uguni. Tāpēc Mēs sasprindzinām izplatījuma izpausmes atbilstoši kosmiskajām parādībām. Tā visiem izplatījuma ugunu likumiem un cilvēku darbībām piemīt tāpatīgas tieksmes. Tā zemākais pievelk zemāko un augstākais pievelk augstāko. Bet likums prasa traukšanos, un evolūciju veido augstākās pievilksmes.

153.

Cik daiļa ir tā gara orbīta, kas zina savu virzienu. Jo katra gara misija ir tik mērķtiecīga, bet katram garam jāpazīst evolūcijas apstiprinātais likums.

154.

Kad ugunu pievilksme kāpinās, tad visas kosmiskās enerģijas saskaņojas. Tāpēc katru principu iedarbina tieksmīgs magnēts. Tikai kosmiskā uguns iepludināta visā esošajā. Tāpēc katrs kosmiskais vilnis sasprindzina cilvēka apziņu. Šai likumā ietverts viss jaunrades prieks. Visas zemes un kosmiskās ugunis var atbilst vienam likumam. Nemēdz būt, ka kosmiskais vilnis nepieskartos cilvēka garam. Bet tikai uz evolūciju tiecošais gars var izprast Kosma Vienību. Tāpēc šie izzinātāji gari ir kosmiskās jaunrades galvenie rosinātāji. Izziņas atslēga rada labāku pakāpi. Tāpēc Mūsu ugunu nesēji nostiprina labāku laikmetu. Tā neredzamais ceļ redzamo augstākajās sfērās. Tā Mēs piesātinām dzīvi ar jauniem meklējumiem. Tā Mēs izveidojam evolūciju.

155.

Priecājos par iespējām pravietot, jo tikai ar to ir nodrošināta labāka evolūcija nākotnē. Pagātnes izzināšana vien bez paredzēšanas momenta nevirza uz priekšu.

2.apakšnodaļa: Kosmosa mūžīgā ugunīgā transmutācija.

156.

Pieņemsim, ka Bezrobežības ceļš ir tas krasts, uz kuru tiecas augstākās izplatījuma enerģijas. Saplūsme ar Esošā Sākotni, var apliecināt, ka Kosmoss rada Esamības apziņu.

Pārzemes sfērās apkopotas matērijas, kas nepieciešamas dzīvības elpai. Atskārsme, ka izplatījumā ir milzīgs daudzums daļiņu, kas tiecas atmosties, piespiedīs iedvest dzīvību katrā daļiņā. Kurp arī pavērstos domāšana, tur visur atradīs Bezrobežības Patiesības nesatricināmo mērogu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Kāpēc gan iznīcināt kustības spēku un neatzīt šo visas kosmiskās uguns gudro un mūžīgo cēloni! Kosmiskās uguns acīmredzamība pilda visus cilvēka mājokļa kaktus, bet kā nepiederīga manifestācija. Cilvēks nošķīries no radošā impulsa labākās daļas. Matērijas Lucidas atklājums zemes sfērā iespējams tikai garīgai apziņai. Rupjas rokas nedrīkst pieskarties Pasaules Mātes aizsegam. Rupjā apziņa neprot formulēt kosmiskās enerģijas manifestāciju. Tikai vēlēšanos apskaidroties tuvinās augstākajai matērijai.

Sacīsim – atpakaļ neskatoties no zemākās sfēras ejiet uz tālajām pasaulēm. Nenovirzoties traucieties pacelties Bezrobežībā. Un piemetināsim – traucieties bezrobežīgi.

157.

Visā valda Kosmiskās nepārtrauktības darbība. Var runāt par procesu nomaiņām, bet nepārtrauktības princips veicina evolūciju. Kosmisko procesu nepārtrauktība līdzinās liesmai, kura atspoguļojas visās manifestētajās dzīvības norisēs. Vitālais spriegums nes sev līdzī nepārtrauktības pavedienu. Sprieguma un atvienošanās princips ir viena no kosmiskā pamata kombinācijām.

Kurp novirzīsies nepārtrauktā ķēde? Garam atvērts nepārtraukts ceļš un tas ir Pasaules Mātes simbols tam, kas izvēlēties Gaismas simbolu. Bet tas, kas klīst un meklē tumsu nevar saskārties ar izplatījuma uguni.

Iepazīstiet Pasaules Mātes simbolu!

158.

Kosmoss uzsvāro cilvēka apziņā to formulu, kas traucas izplatījumā. Viss Kosmoss sastāv no sūtāmiem spēkiem un no pievilksmes spēkiem. Ja būtu iespējams nosacīt kustības un pievilksmes proporcionalitāti, tad līdzsvars var izveidot visaugstākās formas. Ja cilvēki saudzētu visus staru sūtījumus, viņi nobītos, redzot, cik daudz viņi nav pieņēmuši. Trauksmīgu garu šie sūtījumi pievelk. Un cik daudzveidīgi ir šādu klīstošu un nepieņemtu enerģiju sūtījumi!

Tā dēvēto jauno enerģiju rašanās nav nekas cits, kā izsūtītā un gravitējošā spēka būtības sakombinējumi un apkopojumi. Sūtījumu un pieņemšanas pamatā ir viens un tas pats apvienošanās princips. Un bezrobežīga ir tā pakāpe, kas no neapzinīgās uztveres ved pie apzinīgās tieksmes pieņemt kosmosā elpojošās Sākotnes.

159.

Senatnē pazina vienu bezrobežīgu elementu. Grieķijas un Ēģiptes mācībās šī Patiesība bija pamata akmens. Šādas apziņas iepotēšanu veicina apliecinātās uguns principa izpratne. Kad dabas elementi pāriet no viena stāvokļa otrā, tad var galvot, ka dzīvības avots atrodas visaugstākajā sfērā. Atdalījušās enerģijas pievelk citas kombinācijas. Ja izseko dažādās kombinācijas Kosmosā, tad var pārlicināties, cik mērķtiecīgs likums tās izveidojis. Kad mērķtiecības likums sakopo apkārtējo enerģiju planetārās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

kombinācijas, tad, izprotot šo vareno savstarpēji iedarbīgo likumu, iespējams apgūt Bezrobežības plašu izpratni.

160.

Var sacīt, ka Kosmos atrodas mūžīgā ugunīgā transmutācijā. Likums un kustība nodibinās savstarpējā pievilksmē. Katra enerģija, kuru pievelk trauksmīgais grauds, nes sekas. Šīs sekas ietin visu planētu. Elektrības likuma atklājumos, protams, saistīts ar izplatījuma uguni. Protams, visas kosmisko rekordu klīstošās parādības skar cilvēku saprašanu. Zināšana ir tik relatīva, ka cilvēcei kosmiskā izpratnē jāmeklē ar pasaules aci. Ugunīgās transmutācijas jaunrade bāzējas uguns tiekšanās augstākajā saspringtībā. Šos kosmiskos graudus tik ļoti pievelk formas magnēti. Izplatījums skan no šiem graudiem.

161.

Kosmosā eksistē likums, kas paredz visas labākās kombinācijas. Vai gan pievilksmes likums neiekustina tieksmīgās daļiņas? Vai gan Augstākais Saprāts neierosina pievilksmes likumu? Kad cilvēki runā par harmonizāciju, viņi tik maz iedziļinās paša likuma būtībā. Kosmiskā jaunrade ietver dižās Matērijas Matriks būtību. Pievilksme ir īpašība, kas apstiprināta Kosmosa attīstībai. Tā šis likums iedarbojas ir garā, ir matērijā visās sfērās. Jaunrades pamats labāko iespējamību nostiprināts, un gara jaunradi vada tas pats varenais likums. Tāpēc, kad Kosmosa jaunradi kāpina dažādi faktori, tad jāsaprot, ka galveno impulsu dod Augstākais Saprāts. Tā tiek celta Bezrobežība! Tā izveidojas pasaulu ķēde, tā top Kosmos!

162.

Pasaules pārkārtošana sasprindzina visus trauksmīgos viesuļus. Katru pārkārtojumu izraisa kosmisko ritmu triecieni. Dzīvības Riteņa ritms ir tik spēcīgs, ka pretdarbība nevar nostiprināties. Kosmiskais viesulis sasprindzina visas pretdarbības radītos spēkus. Tā kosmisko viesuļu ritms noslauka sablīvējumus.

163.

Sakopojot kosmiskās enerģijas, Magnēts sasprindzina uguns jaunradi. Katra enerģija pievelk savas strāvas. Tā neatbilstība starp garu un matēriju sasprindzina tieksmi pārveidoties. Šajā pārveidošanā izpaužas visa kosmiskā īstenība. Tāpēc, kad gars patieso meklējumu saspringts, tas pievelk jaunas iespējamības. Tik bezrobežīga ir Kosmosa jaunrade.

164.

Katra izveidojusies pakāpe prasa jaunu nostiprinājumu. Katrā nostabilizētā apzīmējumā jāmeklē jauna apziņa, jo stabilajam dzīves sasniegumam jāpiesātinās ar jaunām kosmiskām kombinācijām. Nostiprinātais potenciāls spēj izraisīt dzīvību jaunu savienojumu impulsā, bet piesātinājumam gara graudam jāatrod jauna rosme, tāpēc Mēs sakām, ka formas struktūra sasniedz vitālo impulsu, tad tikai apziņas un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

pievilksmes spēku attīstība atklāj dzīvības būtību. Tikai mūžīgā kustība dos visām formām dzīvību.

165.

Kosmisko spēku kombinācija ir tik saspringta, ka cilvēces apziņa tiecas uz piesātināto uguni. Formu jaunradē katrs spēks iegūst tūrās uguns spēku, un katru atjaunoto pakāpi piesātina jauna izpratne. Tā uguns garīgi rada un sasprindzina visas formulas. Tā bezrobežīgi progresē apziņa.

166.

Ja jebkuras būtnes process netransmutējas vai neturpinās, kā gan tad iespējams izskaidrot Visuma dzīvi? Jo visā Kosmosā ilgstības likums vienīgs, un visi principi pakļauti tam pašam likumam. Tāpēc katrai vitālai enerģijai jādzīvo ilgstoši. Šāda ilgstība eksistē visās pārmaiņās un ikviens gars, kas apguvis apzinīgu tiekšanos uz ilgstības likumu, iepazīs ilgumu un bezrobežīgumu.

167.

Kad cilvēce bija zaudējusi visus uztveres jūtīgos pavedienus, tad vajadzēja pielietot ugunīgo iedarbību: šķīstīšanas ugunīgo šķēpu, jaunrades ugunīgo šķēpu, traukšanās ugunīgo šķēpu, jaunas enerģijas ugunīgo šķēpu. Visi ugunīgie spriegumi dos cilvēcei ugunīgi piesātinātu jaunradi. Tā, sadarbojieties, ugunīgais šķēps atnes cilvēcei šīs kosmiskās iespējamības. Un kad kosmiskā jaunrade ugunīgi nostiprināsies, tad tuvosies visas enerģijas. Izšķirošs un cilvēces apziņu pacilājošs moments. Tik bezrobežīgi piesātināta cilvēces doma.

168.

Tikai vitālā apmaiņa var izraisīt radošo vilni. Tikai Kosmosa Majestātiskums apstiprina vitālo apmaiņu. Visā ielikts kosmiskais grauds un visā nostiprināta kosmiskā uguns. Kā gan cilvēcei iespējams nostiprināt savu eksistenci bez vitālās apmaiņas radīta principa? Eksistences likums iesaista garu kosmiskā grauda orbītā un, kad gars tiecas nodibināt sakaru ar augstākajām sfērām, tad var apstiprināt sadarbību. Tikai kad apmaiņa apzinīgas traukšanās piesātināta, iespējams apstiprināt kosmisko sadarbību, tāpēc katra gara uzņemta augstākā enerģija var cilvēcei iedvest apzinīgu tiekšanos. Tā apmaiņa dod bezrobežīgu sadarbību.

169.

Gara jaunrade ir tik spēcīga, ka saules zalktis, uzņemot apstiprinātās kosmiskās ugunis, rada harmoniju, tāpēc Agni Joga centri tik ugunīgi vibrē. Viskosmiskākie spēki tik saspringti, un uztveres spēks pieaug.

170.

Tā piesaistītās enerģijas tiek pievilktas jūtīguma centram. Gara tiekšanās pievelk smalkās enerģijas un iedveš tām dzīvību. Tā Agni Joga centri ir dzīvības iedvesmotāji. Tā Mēs ceļam labāku pakāpi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.apakšnodala: Agni Joga gara jaunrade.

171.

Mostoties cilvēciskai, fiziskai evolūcijai, gars stājas pie jauna uzdevuma, pie prāta attīstīšanas, tādēļ gars stājas savienojumā ar manasu, kurš savā iedīgļa stāvoklī, protams, nespēj cilvēku vadīt, un tāds cilvēks – dzīvnieks ilgu laiku saka saviem impulsiem jeb instinktiem, jeb manasa zemākajam aspektam. Paiet nepasakāmi gari mūži jeb eoni, pirms sāk izpausties manasa augstākās spējas un līdz ar to var tikt radīts īstais cilvēks jeb Kosma vainags. Ja nebūtu augstāko Garu pašaieliedzības, mēs līdz šim brīdim atrastos troglodītu stāvoklī. Mūsu zemes cilvēce par savu paštrināto attīstību ir pateicību parādā Vecākajiem Brāļiem un Māsām jeb Lielajiem Skolotājiem.

Protams, Garam ir jāvada sava attīstība; uz to, lai šī apziņa cilvēcē ātrāk atstos, ir virzītas visas Lielo Skolotāju pūles. Bet cik bieži gars klusē, un cik reti ir vienmērīgas, nepārtrauktas augšupejas gadījumi! Cik daudz bezdvēselīgu cilvēku piepilda izplatījumu! Cik daudz regresa redzams cilvēku attīstībā! Gars var izpausties un īsti vadīt tikai pie augsti attīstītas apziņas vai neparasti tīras sirds. Jūsu tālāki jautājumi, tiešām sevišķi skaidri formulēti, bet es pacentīšos atbildēt tā kā es tos saprotu. Jautājums: “Vai zināmā plānā planētu ķēde nav it kā viens vesels, tāpat kā viena planēta ir fiziskajā plānā, bet plānā vēl augstāka, vai tas pats nenotiek ar visu saules sistēmu utt.?” Atgādināšu Jums, ka visās senajās mācībās Kosms tika uzskatīts kā vienots organisms un pastāv Kosma salīdzinājums ar cilvēka organismu. Tā kā no šī redzes viedokļa visas saulu sistēmas var uzskatīt par to vai citu asinsķermenīšu vienībām vai grupām vienotā organismā. Ko Jūs domājat zem planētu ķēdes apzīmējuma? Vai šeit tāpat nav neskaidrības priekšstatos? Planētu ķēde, par kuru tiek runāts “Mahatmu Vēstulēs” un “Slepenā Doktrīna”, ir jāsaprot kā vienas un tās pašas planētas dažādās fāzes ar visām to aptverošajām mums redzamajām un neredzamajām sfērām, bet nevis kā patstāvīgas fiziskas planētas.

172.

Izplatījuma stihijas enerģijas trauksme sasprindzina stihijas. Kad saspringtība pievērsta primāram, sākotnējam graudam, tad stihijas jaunrada. Bet kad brīvās plūsmas sasprindzina stihijas, tad vājie spēki tiek pievarēti un stihiju straujums aizrauj šos elementus sev līdzī. Trauksmīgo stihiju pārsvars pakļauj enerģijas pievilksmes spēkam un izveido stabilas harmoniskas strāvas.

Kad stihijas eksplodē, tad notiek kosmiskās uguns un enerģiju pievilksmes atvienošanās. Radošā impulsa gars rada saskaņā ar stihiju principu.

173.

Šis apvienotības kosmiskais spēks nostiprina Kosmosa Saprāta varenību.

Pareizi pieminējāt gara sūtījumus. Gara jaunrade ierosina lielu daudzumu pasākumu. Tāpēc, kad Mēs runājam par gara jaunradi, Mēs šo spēku vienmēr saucam par Kosmosa staru. Katrs gara vilnis sasprindzina vibrāciju izplatījumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

174.

Enerģiju trauksmīgums ievirza formu pilnveidošanos augstākajā izpausmē. Tas pats likums runā arī par gara traukšanos. Gara pievilksmi radošajai izpausmei piesātina gribas tieksme. Ugunīgā transmutācija izpaužas visu centru attīstībā. Tāpēc, kad transmutējas gara griba, tad attīstības likums darbojas savā spirālē. Šī spirālē attīstība darbojas visos izmērījumos.

Kad gars spēj veikt dzīves apli un pārsniegt sākuma punktu, tad gars, patiesi, ieguvīs tiekšanos, kas viņu nostiprinās Kosmiskās gribas ievirzē. Tā kosmiskā griba piemīt katrai augšupejai uz Bezrobežību.

175.

Ietverošā Agni Joga gara jaunrade traucas augstākajās pasaulēs. Apziņa dod kosmisko enerģiju izpratni. Agni Joga apziņa tiecas saskaņoties ar Kosmisko Magnētu. Centru jaunrade atvibrē visas kosmiskās manifestācijas.

176.

Izplatījuma stari caurstrāvo gaudu un sasprindzina gara potenciālu, tikai šī impulsa ietekmē gars jaunrada. Kad gara potenciāls saskaras ar kosmosa staru, tad nodibinās gara jaunrade. Tā katru formu rada gars un kosmiskais stars. Maz iedziļinās jaunrades varenībā. Maz izprot kosmiskā stara saspringto domu. Maz visās izpausmēs saskata kosmisko spēku. Kad cilvēce sapratīs, ka jaunradē ietilpst kosmiskie gaudi, tad tā izpratīs kosmiskos starus.

177.

Cik spēcīgi jaunrada Agni Joga gars! Cik daudz trauksmīguma apliecinājis tīrās uguns Nesējs! Cik daudz jaunu iespējamību atmodināts! Katra skaidra doma jaunrada izplatījumā līdzīgi gaišai strēlei. Agni Joga skaidrā doma sadedzina kā šķīstījošā uguns. Šī strēle pievelk dažādus kosmiskos starus. Tā izplatījumam ir savas varavīksnainās strēles. Tā jaunrada Agni Joga tīrā uguns.

178.

Cik svarīgi ir apzināties saistošo pavedienu starp sfērām. Agni Joga uztveres smalkums ir saistošais pavediens. Uz šī pavediena bāzējas kosmiskā kooperācija. Izplatījuma uguns un centri jaunrada saskaņoti, tāpēc katra enerģija sasprindzina centrus.

179.

Kad gars tiecas uz kāpinātu jaunradi, tas pievienojas Magnēta avotam. Kad apziņa pierod pie lidojumiem augstākajās sfērās, tā uztver visus vitālos impulsus. Tāpēc, kad gars pakļaujas pievilksmes likumam, tad nostiprinās strāva, kas savienojas ar izplatījuma uguni. Tāpēc Agni Joga garu sasprindzina uguns apziņa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

180.

Kad Agni Jogs pieņēmis uguni, tad Mēs sakām, ka sirds pieņēmusi sudraba pavedienu. Kad Mēs novadām uz Agni Joga pieņemtās uguns skaistumu, tad Mēs norādām uz sirdi, kas ietver visus pavedienus. Kad Mēs norādām uz apziņu, ko pieņēmusi Agni Joga Kosmiskā jūtziņa, tad Mēs norādām uz negrozāmu traukšanos. Tā Mēs izrunājam Agni Joga Vārdu. Tā Agni Jogs pārmetīs tiltu uz augstākajām pasaulēm.

181.

Kad gara uguns sasprindzina “Kausa” starus, tad graudam tiek pievilktas dažādas norises. Kosmisko ugunu pievilksme pievelk uguns sintēzes pavediens. Tāpēc Agni Jogs zina, kad labāk pievilkt izplatījuma ugunis, un pievilksmes centri atbild “kausa” vibrācijām. Tāpēc saspringtā Agni Joga jūtziņa ir notikumu apzināšanās atslēga.

182.

Agni Joga pašai dziedība ir radošajā impulsā un savas trauksmainās atdošanā augstāko enerģiju izpaušmei. Tāpēc, kad Agni Joga Gars tiecas uz transmutāciju, Mēs sakām – kad transmutācijas pamats virzīts uz izplatījuma šķīstīšanu, tad gars patiesi, pauž pašu pamata kādību.

183.

Tāpēc cilvēces Brāļi tiecas glābt planētu. Tāpēc Arhāta sirdī dzīvo visi vitālie impulsi. Arhāta sirds izjūt Kosmiskā Magnēta traukšanos. Arhāta sirds pazīst traukšanos uz piepildījumu. Tāpēc Mūsu Pavedieni saspringti trauksmīgā vienotībā.

184.

Izjūtu, cik ļoti saspringti centri un sirds. Zinu, ka nav viegli. Centru saspringtība saistīta ar kosmiskajām ugunīm un Kosmisko Magnētu. Sirds kā magnētiskā bultiņa atbild uz notikumiem. Tāpēc rūpīgi jānogaida. Arhāts pazīst visu neredzamās jaunrades spēku.

185.

Agni Joga centri apliecina visos kosmiskās ugunis. Kad Agni Jogs dzird skanēšanu, nodibinās sakars starp centriem un kosmiskajām ugunīm. Šī pieredze ir pirmais sasniegums sakaru nodibināšanai ar tālajām pasaulēm. Tāpēc centru saspringtība tik liela un jāievēro tāda uzmanība. Piesātināšana ar uguni ir ļoti svarīga norise. Tāpēc Mēs tā piesātinām izplatījumu – apliecinu!

186.

Agni Joga trauksmīgums atrodas tiešā mijattiecībā ar Kosmosu. Agni Joga centri atrodas tieši mijattiecībā ar Kosmosa piesātināto uguni. Cilvēki parasti piešķir tik niecīgu nozīmi savam tiešajam sakaram ar Kosmosu, un noliedz jēdzienu, ka katrs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

nervs, katra vibrācija atbalso kosmiskos spriegumus. Visu sajūtu un jūtīguma attīstība ir atkarīgi no centriem.

187.

Sirds sviras kāpina katru traukšanos. Tikai skaidra traukšanās dod garam spēku – šis likums ir visa Kosmosa pamatā. Sirds sviras apstiprina visas kosmiskās uguns principus. Cilvēka trauksmīgā aura ir visspēcīgākais virzītājs. Valdonis pauž savas trauksmīgās Auras uguni. Agni Jogs kāpina apstiprinātās auras traukšanos. Agni Joga gara jaunrade un ugunīgie centri veido cilvēcei labāku pakāpi. Cik strauja kosmiskajos pārkārtojumos ir Agni Joga gara uguns! Kad tiekšanās pārveidot sasprindzina planētu, tad sadarbības spēks pievelk izplatījuma uguni.

188.

Agni Jogs, protams, izjūt visas kosmiskās ugunis. Visiem Agni Joga veselības stāvokļiem, protams, kosmisks raksturs. Tāpēc jūtīgais organisms jāšargā. Laiks tik svarīgs un centru jaunrade tik dižena. Tā Mēs cilvēcei gatavojam centrus. Katrs veltījums nes cilvēcei cildenas sekas.

189.

Iespējams apgalvot, ka Agni Jogam nav tīri fizisko sāpju. Visas fiziskās sāpes ieskaitāmas kā ugunīgi smalko enerģiju apliecinājumi, tāpēc katra saspringtība izraisa svētās sāpes. Uztveres jūtīgums ļoti spēcīgs, bet galvenokārt jāizvairās saspringtības.

190.

Sadarbībā ar kosmiskajiem spēkiem uztveres jūtīgums apvieno ar Kosmosa parādībām. Izplatījuma uguns spēj dot radošo spriegumu garam, kas nostiprinājis sevī harmoniju. Kad Agni Joga gars izjūt visas kosmiskās perturbācijas, tad sakars ar Kosmosu atklāj visus ceļus uz zināšanu. Tā visi kosmiskie spēki atbalsojas saules pinumā. Smalkjūtīgums nosaka katru uztveres kādību. Uz šī likuma balstās visa evolūcija.

191.

Kosmiskais likums aicina cilvēci pielietot visus principus. Zemes likumus cilvēce izkropļojusi. Augstākie likumi Arhāta gara un sirds apskaidroti. Izplatījums pakļauts šiem diviem pretējiem jēdzieniem. Bet Kosmiskās Esamības būtība vēsta – kosmosā viss turpinās līdz Bezrobežības skaistumam!

192.

Kurš gan atnesīs cilvēcei šo vitālo impulsu? Kas gan dos smalko enerģiju izpratni? Tikai gars, kurā iemīt vitālais impulss. Ne parastajā fiziskajā impulsā jāmeklē, bet trauksmīgajā neredzamajā ugunī, kuru elpo dzīvība. Tā Agni Joga jūtīgais ugunīgais gars dod cilvēcei vitālo impulsu, tāpēc Mēs augsti vērtējam ugunīgo impulsu jūtīgumu. Tā vitālais impulss mums atnes piepildījumu; vitālais impulss, kas piemīt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Kosmiskajam Saprātam un kas piesātina Kosmisko Apziņu. Tā mēs dzīvojam ar ugunīgo principu.

193.

Protams, atbilstību starp sfērām spēj nojaust gars, kas tuvojas jaunradei. Tāpēc atbilstība pievelk apzinīgus impulsus. Jūtīga Agni Joga gara jaunrade zina magnētisko strāvu virzienu. Tāpēc, kad visi spēki sasprindzināti, tad cilvēka doma kāpina pārkārtojuma sviras. Tāpēc ienaidnieki nojauš visas spēcīgās atbilstības un tumšie spēki laupa sev Gaismu.

194.

Tā atbilstība kāpina visu Agni Joga centru spriegumu. Tāpēc organisms tik smalki izjūt visas kosmiskās strāvas, tāpēc tik ļoti jāsaudzē veselība. Kad kosmiskās strāvas pārkārtojas, tad centri izjūt katru vibrāciju, tāpēc nepieciešama piesardzība.

195.

Pieskarsme kosmiskās uguns vadam izraisa gara traukšanos; un dzīvības norises kāpina šī vitālā uguns. Tāpēc ugunīgais Agni Jogs izjūt visas kosmiskās perturbācijas un sasprindzina visus izplatījuma pavedienus. Tāpēc pievilksme augstākajam tā biedē ienaidniekus. Tāpēc, kad Mūsu enerģijas jaunrade ieviešas dzīvē, Mūsu pretinieki sakāpina pretdarbību. Tāpēc apstiprinās Kosmiskās tiesības.

196.

Kad gars tiecas ierakstīt "Dzīves Grāmatā" labāko lappusi, tad piedalīšanās Vispārības Labuma Kalpošanā atvērs viņam visus Vārtus. Tāpēc, kad liesmojošā Agni Joga doma piesātina izplatījumu, tad, protams, gars jaunrada kopīgi ar Kosmosu. Tā nodibinās augstākā saskaņotība, tāpēc šajā kaujā Mūsu ienaidnieki tā bīstas augstākās saskaņotības. Bet tāpēc jo spēcīgāka Mūsu uzvara.

197.

Gara evolūcijai nepieciešama apziņas apvienošanās ar sirdi. Kad spēki nošķīrušies, gars nevar darboties, tālab tik nepieciešama tiekšanās uz smalko enerģiju apvienošanu. Visā kosmiskajā celtniecībā spēki atrodas mijiedarbībā, un ar nošķiršanos var tikai apturēt iezīmēto attīstību, tāpēc tā tiek apstiprināta apvienotā apziņa. Katram spēkam vajadzīga sprieguma pilna darbības izpaušana, jo piesātinātāk, jo varenāk. Tāpēc jāsasprindzē apziņas un sirds sviru apvienošana.

198.

Kurp tiek vērsta uzmanība? Jāsaprot, ka evolūcijas pamatos ir pilnveidošanās, kas aicina uz vienkāršošanu un tiešu saskarsmi ar augstākām pasaulēm. Var redzēt, kā pranajamu un citus dažādu jogu mākslīgos paņēmienus var aizstāt vienkārša ugunīga sirds. Protams, šī vienkāršība relatīva, pie tās ved kvēlojošs ugunīgs ceļš. Bet toties viņa ienes dzīvē tieši to, kas ticis atmests kā abstraktība un fantastika. Ieskatu, ka katru tiekšanos uz atziņas ceļu vajag jo drīzāk piepildīt. Saka – kāpēc tad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

nepiespiežam tiekties uz evolūciju! Bet pat vienkārša aukle saka bērnam – topi liels, rodi pats!

199.

Pēc vārda uzbūves evolucionārā spirāle paplašinās un involucionārā sašaurinās. To pašu var novērot ne tikai personīgajā izpausmē, bet arī idejās. Ļoti pamācoši iztirzāt, kā stari rodas un veic savu apli. Bieži tie it kā pilnīgi izzūd, bet ja tie ir evolucionāri, tad tie izpaužas no jauna paplašinātā veidā. Bet var izpētīt evolucionārās domāšanas idejas saknes spirāli. Pakāpeniskas ietveres uzdevums var dot progresiju uz augstāko izpratni. Var ņemt kaut vai reliģiju ideju un aplūkot spirālveidīgi.

Proti, ne salīdzinoši, bet evolucionāri, spirālveidīgi. Tā var redzēt vienu sakni. Tāpat var izpētīt, cik evolucionāri paplašinājušās reliģiju idejas. Un tā nākotnes prognoze nepamazināsies. Vajag sakrāt pozitīvas zīmes.

200.

Izplatījuma uguns it sevišķi plosās tad, kad cilvēku nepilnības parādības izpaužas plašos apmēros. Uguns, kas piesātina visas Kosmiskās dzīvības izpausmes, traucas noformēt jaunus ķermeņus. Bet kad cilvēces dzīves darbībās nav atbilstīgu izpaudumu, tad, protams, apstiprinās postīšana, kā Kosmā, tā arī cilvēku apstiprinājumā. Kā Kosmam ir savs kosmiskās uguns centrs, tā cilvēcei ir jāizprot savs ugunīgais Hierarhijas centrs. Kas ved un piesātina cilvēci ar spēcīgu, vadošu principu. Tā var tiekties uz ugunīgās Sirds augstākās Hierarhijas pazīšanu.

Tā cilvēcei jāapzinās visas labākās tiekšanās, tikai tā iespējams progress evolūcijā. Patiesi, tikai sekojot Hierarhijai, iespējams progresēt. Tāpēc lielajā nomaiņas laikā cilvēci var glābt tikai ar Hierarhiju. Tāpēc tik svarīgi izprast Vadoņa dižumu, saprast viņu kā tautu glābēju. Bargs laiks, skaists laiks! Tā veidosim lielo nākotni!

201.

Ir grūti iznīcināt jaunu darbību. Cik daudz virsbūvju un torņu ir jāuzceļ, lai apslēptu jaunā cietumnieka gaudas, kurš pūlas atkal parādīties ikkatrās nenoslēgtās durvīs. Pajautājiet cilvēkiem, cik neatlaidīgi seko ne tikai ļauni, bet pat neveiksmīgi nodomi un darbi. Dzīves ceļš apstātīts nodarījumu zīmēm, kas līdzinās neizdzēšamiem traipiem, tāpēc ir gudri traukties nākotnē. Šajā lidojumā nepagūsit notraipīt baltos spārnus.

202.

Saku – traucieties nākotnē. Saku – nāciet pie Manis. Saku – sasprindziniet visu, kas nes jūs pāri strāvu krustojumiem.

203.

Nirnsa rēkšana rada īstu zvērnīcu. Tāpēc jāatradinās atdarināt zvērus. Protams, līdzību ar zvēriem vēl daudz, bet tiecoties nebūs laika atskatīties uz zvēriem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

204.

Ik katra diena nes jaunus lēmumus. Nav labi domāt izejot no šīsdienas, tā var piesaistīties pagātnei. Visas kaujas, kas domātas šodienai, tiks zaudētas rītdien. Karogs rādīs viesuļa ceļu!

205.

Tāpat nav jāaizmirst, ka visi šo dienu sākumi iegūst ļoti jucekļīgu stāvokli. Nevar prasīt no cilvēkiem parastu domāšanu, ja pat gaiss ir neparasts; smagais laika posms jāpieņem saglabājot noturību. Vienīgais mierinājums, ka domās apstiprināsim nākotni. Tālab stāviet stipri, nozīme vienīgi sirds pavedienam!

206.

Traucieties nākotnē. Tagadējais laiks jāpieņem kā tilts pār dārdošu straumi. Nevajag piesaistīt apziņu greiziem apstākļiem, tie līdzinās žagariem uz tilta. Parasti cilvēku klizmas izsauc vienīgi uzmanības pievēršana pārejošiem stimuliem, kuriem būtu jāiet secen. Ikviens vadītājs cenšas neaizkavēties.

207.

Apgalvoju, ka ikkatraniecīgākā kustība nākotnes vārdā pārrauj atmosfēras sprieguma slāņus. Sablīvētos pagātnes atkritumus pārcērt nākotnes šķēps. Nākotnes vairogs visdrošākais un dziednieciskākais. Nevajag domāt par nākotnes nesasniedzamību, jo tā tiek celta nerimstoši – tā sirds ir nākotnes ķīla.

208.

Kurš gan lai tagad nebūtu nopietns, kad visi, kas prot domāt, aptver vecās pasaules bojāeju. Tieši bojā eju, jo daudz kas vēl nav izdzīvots. Bet vienā Ēzē iemestas nesamērīgas vielas! Un disciplīnas trūkums rada sairšanu. Ir jāsaņem visa vīrišķība, lai ietu ar domu par sirdi. Dreb vibrācija un neiespējami prasīt no karotājiem precizitāti, kad jukas aptumšo acis. Pārspējiet satraukumu, jo pasaule ļodzās, bet nedomājiet, ka drīkst domāt parasti. Tikai par nākotni, tikai par Skolotāju!

209.

Skaidrs, ka mūsu tālie senči daudz vairāk domāja par nākotni nekā mēs, tagadnes zinātnieki. Nākotne mums tēlojas vai nu elles liesmu robežās, vai arī elektrisko parādību sfērā. Varenais iedzīvinošais Uguns spēks nav apzināts: gaišās starojošās parādības nav apjēgtas, un pati Gaismas Hierarhijas kļūst par rēgu vai biedēkli. Ļoti daudzi vēlas izvairīties no nākotnes, ieskatot par labāku nosaukt sevi par putekli. Un pat zinātniski nodreb pie jautājuma – vai viņi nevēlas iziet caur Uguni?

Un tomēr, cik daudz reiz mēs esam izvesti aiz trīsdimensiju robežām! Kad mēs domājam, vai tad mēs ievērojam laiku vai temperatūru? Mēs pilnīgi neapzināmies daudzās minūtes, kuras saplūst vienā mirklī vai pārvēršas mūžībā. Šādi pieredzējumi notiek ik dienas, un ikviens var saskatīt brīnišķīgus fenomenus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

210.

Vienīgi apzinīgi traucoties iespējams virzīt uz priekšu cilvēka evolūciju. Kad domājat par sevišķiem evolūcijas mērogiem, tad jāpieaicina visa sadarbība. Skolotājs saka skolēnam: “Uzdevumu neatrisināsi, iekams negribēsi to atrisināt.” Tāpat arī dzīvē jāgrib virzīties uz evolūciju. Lai katrs to izprot pēc sava prāta, bet pozitīvā kustība satur kaut sīku iespēju.

211.

Diplodoku vietā lēkā ķenguri; pterodamu vietā lido sikspārņi; drakonu vietā – ķirzakas. Ko tas nozīmē? Vai tiešām paseklināšanās? Protams, tikai piemērošanās. Arī Herkulesa vāle tagad būtu tikai muzeja retums. Tā arī dzīvē jāizprot evolūcija nevis kā dūres augšana, bet kā gara kondensācija. No vāles atvēziena jāmācās tuvoties katras dienas dzīvei. Uguns stihija ir majestātiska, bet arī tā jāiepazīst ikdienā. Nav pareizi varoņus ietērt tajā, atņemot viņiem citus apgērba piederumus. Evolūcija jāpieņem no dzīves, dzīvē un dzīvei. Evolūcijas skaistums nav abstrakcija, jo ikviena abstrakcija ir maldi. Stingri jāiegaumē tāds evolūcijas atzinums kā dzīvotspēja – tā mēs nonāksim pie viskomplicētākajām formulām, kur burts Om nebūs tikai burtu zīme, bet augstākā ingredienta izpausme. Šādā virzienā arī vingrināsim mūsu apziņu.

212.

Daudzi dzīvnieki dzīvo trīs simts gadus, bet ja viņi atrastu līdzekli dzīves pagarināšanai, kaut vai tikai par pieciem gadiem, tad evolūcijai tur nekāda labuma nebūtu. Evolūcijas pamats ir gara dzīve.

213.

Vai uz zemes iemiesotie var domās radīt Smalkajā Pasaulē? Var, it sevišķi, ja darbojas Agni. Var iestādīt un uzlabot augus. Var radīt celtnieciskas formas; var piedalīties daudzos uzlabojumos, bet tikai ne nejēdzībās. Ur. Redzēja savu iestādīto koku. Tā iespējams no vārām, traušām formām radīt kaut ko spēcīgu un ilgstošu. Tādējādi zemes dzīvē mēs sagatavojam nākamās skaistos dārzus. Doma visā savā celtnieciskumā rada arī mūsu nākošo laimi. Tā domās mēs paceļamies pāri Zemes robežām.

214.

Darbs noderīgs kā labākais šķīstītājs no katras nelietības. Darbs rada sviedru spēcīgu faktoru, kas kādreiz tika izvirzīts kā cilvēka iedzemdēšanas līdzeklis. Sviedrus maz pēta, maz salīdzina ar personības raksturu. Maz ir novērojumu attiecībā uz dažādām stihijām. Pat nepieredzējis saskatīs sviedru grupu atšķirību. Patiešām, viegli novērot, ka ugunīgā daba nevilcina sviedru daudzumu, drīzāk gan izsārmo tos. Zeme un ūdens turpretim, spēcīgi piesātina sviedrus. Tā novērojams, cik gudri norādīta viena no cilvēka pirmajām evolūcijām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

215.

Nevajag ignorēt cilvēka evolūcijas dažādās stadijas. No mūsu viedokļa daudz kas var likties dīvains, bet iedomāsimies, ka visi apstākļi relatīvi mainījušies un tad mēs iegūsim kaut svešādu, bet ne dīvainu aspektu. Būtu kļūda no mūsu šodienas viedokļa iztēloties visu pasaulu dzīves. Mēs tik viegli aizmirstam vakardienu un maz stādāties priekšā rītdienai, ka daudzi mūsu spriedumi līdzinās rudenīgām lapām. Ir pareizi izjust niecību katra kosmiskā likuma priekšā. Bet ugunīgie spārni taču tiek doti, lai tuvotos Ugunīgajai Pasaulei.

216.

Tikai ar grūtībām iespējams atskārst, cik lielā mērā zemes sfērai vajadzīga Smalkā konstrukcija, bet daudzās Smalkās Pasaules konstrukcijas ir zemes nākotnes īstie teraflni. Pat tādu smalko teraflnu nobeigums bieži būtiskāks nekā zemes konstrukcijas, tajos ielikta it kā jaunrades domas sakne, tāpēc Mēs priecājamies, kad prototips jau gatavs. Priecāties, protams, var tikai par izdevušos prototipu.

217.

Cilvēki mīl runāt par evolūciju un involūciju, bet izvairās šos apsvērumus attiecināt uz sevi. Nesekojojot savai evolūcijai, cilvēki pievelk no Smalkās Pasaules līdzīgus pēcnākamos. Smalkā Pasaule, patiešām, tiecas uz Zemes pasauli, bet pilnīgā atbilstībā. Tātad, ja cilvēki tiektos uz evolūciju, tad viņi pievilktu evolucionējošās būtnes. Tādējādi Pasaules uzlabošana būtu pašu cilvēku rokās. Tā ikviena tiekšanās uz labo rada atbalsi ne vien Smalkajā Pasaulē, bet arī Ugunīgajā Pasaulē. Ja šāda tiekšanās kaut kādu iemeslu dēļ paliek neizpausta, tad izplatījumā tā eksistē pilnībā. Labā potenciāls ir kā Gaismas stabs. Namdaris, kurpnieks, ārsts spēj vienādi domāt par lielo. Pastāvība un izturība labajā ir jau iekarojums. Kādam dzīve Ašramā šķītis kā ieslodzījums labumā, bet attīstītam garam tā būs visdziednieciskākā uzturēšanās vieta. Jūs zināt kā skrien laiks un šajā lidojumā pierodot pie Bezrobežības.

218.

Doma par saplūsmi ar Hierarhiju arī ir lieliska šķīstīšana. Kad visi rāpuļi izlīdīs no alām, atliks tikai tiekšanās augšup. Tad sakoposim visus līdzsvara līdzekļus. Nedomāsim, ka smagums no vakardienas; bet ielūkosimies rītdienā, kas brīva no noniecināšanas.

219.

Kad runāju par spriegumu, tas nav jāizprot kā fanātisms. Pretēji, spriegums, kas savieno ar G=Hierarhiju, patiešām, garīgā ziņā var izvest no parastajiem apstākļiem. Ja kādreiz krita miesas fanātismā, tad tas nenozīmē, ka garīgajā attīstībā jāpielieto tie paši pirmatnējie paņēmieni. Ja kādreiz vajadzēja draudēt ar elles mokām, lai ierobežotu asiņaino barību, tad tagad jau pilnīgi dabiski dzīvē ieviešanas augu barība. Tāpat arī, kad apzināsies, ka sirds ir gara fokuss, tad visas fanātiķu ķermeniskās izpausmes atvieto sirds dzīve. Tā pamazām pat visgrūtākajā laikmetā ieviešanas dzīvēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

apgarojums. Jums zināmi daudzi smagi piemēri, kad veselas tautas zaudē savu seju. Bet kad apzināta Ugunīgā Pasaule, tad visaugstākais zemes stāvoklis izrādīsies mazs un pārejošs.

220.

Visa apziņa jāpārsviež nākotnē. Retumis kāds atrod sevī drosmi atzīt nevēlamību atgriezties pagātnē. Drosmīgas nākotnes alka apliecina, ka gars gatavs ugunīgajai izziņai. Tikai tāda apskaidrota apziņa turpinās domās jaunradi arī Smalkajā Pasaulē. Tikai šāda neapturama jaunrade domās un tiekšanās uz tālajiem lidojumiem sekmēs ugunīgo tuvošanos. Visas tumšo spēku šausmas nepārvarēs sasprindzēto tiekšanos uz nākotni. Lai iet tumšie, bet Gaisma nezaudēs ceļveža nozīmi. Vajadzīgi arī derīgi darbi tuvāko labā. Nav jāieskata šādi svētīgi padomi kā ārpusdzīves morāle. Tie stiprina mūs, sūtot pa tuvākajiem ceļiem.

221.

Cilvēkam pastāvīgi jāatrodas uz nākotnes sliekšņa. Cilvēks ir jauns ik mirkli. Cilvēks nevar nostiprināties bijušajā, jo tas vairs neeksistē. Cilvēks var pazīt pagātņi, bet posts viņam, ja viņš gribēs pielietot pagātnes mērogus. Pagātne un nākotne nav apvienojamas. Jaunu kombināciju apzināšanās gudrība savieno pagātņi ar nākotni. Nav viegli pastāvīgi drosmīgi zināt, ka katrs mirklis atjauno pasaules, bet no šī avota verd neizsmeļams možums. Var saaicināt gudrajo Padomi, bet tajā neieradīsies garā nevarīgais, kas pievērsies pagātnei. Nākotnes Gaisma ir Hierarhijas Gaisma.

222.

Visvarenākajiem Avatāriem uz Zemes nav nekādas atšķirības zīmes, bet Viņi apliecina sevi gara jaunradē. Nav jābrīnās, ka spēcīgus garus laika biedri neatzīst, tā tam arī jābūt, jo viņu mēraukla atbilst nākotnei, kad likumu kodekss būs pa daļai jau tuvojies dzīves nākošajai pakāpei. Saprotiet, ka cilvēki nekad nespēj atzīt, ka augstākais sasniegums ir sirds attīstība. Sirds ir sadarbības un kopdzīves pamats. Tik vienkārša patiesība nav apzināta. Mehanizācija traucē nopietni iedziļināties Ugunīgajā Pasaulē.

223.

Vajag izprast senatnes avotus. Kad atklāsies šo avotu nozīme, tad radīsies arī jauni atklājumi. Daudz ko iespējams atklāt, bet mežonīgi nolūki nedrīkst pieskarties dārgumiem. Nelaupīsim evolūcijai saprātīgumu.

224.

Cilvēki nespēj domāt par nākotni, jo viņi parasti atrodas pagātnes ilūzijas seglos. Iedomāsimies cilvēku, kurš pēc ilgāka laika saņem ziņas par kaut ko, kas jau noticis. Šis notikums jau pagājis, pats cilvēks ilgu laiku nodzīvojis pēc notikuma, bet viņš iegremdējas pagātnē un zaudē saiti ar nākotni. Bet nākotnes kokam taču jāaug, un to nedrīkst ievainot, kapājot ar pagātnes atmiņām. Skolās jāpievērš uzmanība nākotnes pētīšanai. Lai katrs Vadonis savā sfērā domā par nākotni, citādi viņš nebūs Vadonis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

225.

Patiešām, spēcīgi rada Ugunīgais gars; patiešām, spēcīgi skan viņa vārds. Patiešām, Ugunīgais Gars nepazīst divkosību. Patiesi, ugunīgā sirds ir nesatricināms spēks. Tādejādi Mēs janradām kopīgi. Laiks ir tik piesātināts ar varenās nākotnes celtnieciskajām parādībām.

226.

Apziņa, kas traucas uz Augstākajām Pasaulēm, var smelt no Kosma dārgumu glabātuves. Tie, kas apgalvo, ka cilvēks savās izpausmēs ir ierobežots, noraida visas iespējamības. Ugunīgā apziņa apstiprina līdzekļus, kuri rada Kosma evolūciju. Enerģiju pievilksme no Izplatījuma – jaunrades pamats, jo rekordi un dotās enerģijas var savstarpēji sakāpināties apzinīgā pievilksmē. Cilvēks ir zinību avots un visspēcīgākais kosmisko spēku realizētājs. Īstenotāja simbolam jādzīvo sirdī. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies uz izplatījuma enerģiju pievilksmi un īstenošanu.

227.

Kaut cilvēki apjēgtu uz kādiem pamatiem iespējams celt labāku Pasauli. Kaut cilvēce padomātu par jēdzieniem, kas piesātina dzīvi. Cik daudzi augstākie ierosinājumi mostas apziņā; cik daudzas snaudošās enerģijas kļūtu aktīvas, ja cilvēce pieņemtu Kalpošanas Nolikumu tā, kā tas visu Augstāko Spēku apstiprināts! Visas Kalpošanas ugunīgās kādības patiešām dibinājas tieši uz atdevību. Tieši šī kādība ir celtniecības pamats. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajadzēs nostiprināt šo pamatu.

228.

Saskarsmes pārtraukums ar augstākajām enerģijām nošķir cilvēci no Kosma. Kā gan iespējams eksistēt Kosmā, neizprotot pasaules evolūciju? Tā apzinīga attieksme pret pasaules evolūciju dabiski ietver dzīvinošās Sākotnes – Hierarhijas izpratni. Tieši psihisms un mediūmisms novērš cilvēku no Augstākajām Sfērām, jo smalkais ķermenis tik ļoti piesātinās ar zemākajām emanācijām, ka visa būtība pārvēršas. Visgrūtākais tieši ir apziņas šķīstīšana. Cilvēks, patiešām, neatšķir garīguma ugunīgo stāvokli no psihisma. Tāpēc mums jāpārvar psihisma briesmas. Patiešām, šo ieroču rindas papildina tumsas kalpi. Tā ceļā uz Ugnīgo Pasauli jācīnās pret psihismu.

229.

Tuvojas jauni negaidīti bargi pasaules notikumi. Nākamajā laikmetā negaidītas parādības it īpaši jāatzīmē.

Ja salīdzinātu 20.gada pasauli ar tagadējo un to pašu progresiju piemērotu nākotnei, tad būtu redzams, cik grūti cilvēkiem izziņāt Pasaules nākotni.

230.

Senajās Mācībās daudz biežāk nekā tagad tika minēta Ugunīgā Pasaule. Tautām radies priekšstats par Uguni ne kā augstāko elementu, bet kā par visparastāko apstākli. Zinātne un jaunākie atklājumi var liecināt par ugunīgo spēku. Pilnīgi vienalga, pa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

kādiem ceļiem atkal atgriezīsies Ugunīgās Pasaules atskārsme. Bet evolūcijā tai jāklūst par turpmākās augšupejas pamatu.

231.

Ugunīgumu iespējams pavairot tiešiem un netiešiem līdzekļiem. Netiešais līdzeklis izpaudīsies kustību ritmā, dziedāšanā, vaimanāšanā, bet vienkāršāks un dabiskāks būs sirds ugunskurs. Visi netiešie līdzekļi var ietekmēt organismu. Pat masāža palīdz vienam loceklim un traucē citu līdzsvaru. Tāda pati nelīdzsvarotība novērojama ādas izstiepšanā īslaicīgai krunku iznīcināšanai. Tās vēl jo stiprāk pavairosies. Jo līdzsvars taču jāuztur dabiskiem līdzekļiem. Ugunīgums ir derīgs, ja tas nav muskuļu radīts, bet sirds stimulēts. Sirds un muskuļu līdzsvars ir nākotnes rases uzdevums.

232.

Cilvēki bieži ilgi nezina, kas notiek kaimiņa mājā. Vēl ilgāk nav zināms, kas notiek citā zemē. Tāpēc nav brīnums, ka tas, kas notiek citā sfērā – arī nav zināms. Tik sakrāli ir cēloņi un sekas. Fiziskā pasaule ievēro tikai pārejošo Maiju. Tāpēc vēl jo vairāk var cerēt uz nākotni. Mūsu Pavēle skar patiesās sekas.

233.

Ne tik vien vecā neatbilstība jaunajam, iekšējā – ārējā, bet arī visvienkāršāko vārdu dažāda izpratne traucē nostiprināties progresam. Neieskatiet par savādību, ja vienkāršākos jēdzienus iztulko ačgārni, trūkst apziņu savienojuma. Cilvēku vairākums, neskatoties uz atsevišķiem skaistiem uzlidojumiem, mīņājas vienā purvā. Tiem nevar dot augstākās enerģijas, kad pati ikdienišķā dzīve prasa nokārtošanu. Jūs dzirdējāt, cik bēdīgi beidzās mēģinājums ar augstsprieguma strāvām un pareizi izpratāt, ka cēlonis bija nevērība. Pirmā veiksmē ne tik vien nenoskaņoja uz piesardzību, bet gan otrādi, pielaida nevērību. Tādu piemēru daudz. Bieži nevar ļaut veiksmi, jo nesaprātīgo rokās tā kļuva par bīstamu rotaļu.

Evolūcijas ceļus pārtrauc tumsonība.

234.

Atmetiet nožēlas par pagātņi, nepadarīsim sev grūtāku ceļu uz nākotni. Pašas pagātnes kļūdas lai nepiesaista uzmanību. Tiekšanās trauksmei uz nākotni jābūt tik stiprai, lai acīs, kas nevērsās atpakaļ, nenodzistu gaisma. Atmetīsim pagātņi nākotnes labad. Tik ļoti var tiekties nākotnē, ka uz visiem laikiem visos stāvokļos paliks šī svētītā tiekšanās. Katra tiekšanās uz nākotni ir tiekšanās uz Brālību.

235.

Ļoti daudz organisma šūniņu atrodas miega stāvoklī. Norādīts, ka to atmošanās dotu cilvēkam spēju mirdzēt un lidot. Vai gan domājams, ka cilvēki savā tagadējā stāvoklī varētu iegūt šādu viņos ietvertās gaismas atmošanos? Padomājiet, ka cilvēki pilnīgi pielāgoti tālākajai evolūcijai, bet dārgumam jāpaliek miega stāvoklī. Apziņas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

stāvoklis nepieļauj ātru augšupeju. Tikai retos gadījumos organisms apskaidrojas un, saņemot palīdzību no Smalkās Pasaules, uz laiku iegūst nolemtās iespējas.

236.

Daudzi noteikti nosodīs norādījumu uz visa esošā nemitīgu evolucionēšanu. Bet pat no visu zinātnieku viedokļa tāds pilnveidošanās process nav noliedzams. Tikai tumsoņi var censties noturēt visu nekustīgumā. Viņi tā rīkosies pagātnes nepazīšanas dēļ un aiz neprasmes domāt par nākotni. Var izvirzīt tūkstošiem hipotēžu, bet lai tās būtu kustībā, par kustību un kustības dēļ.

Tos, kas tuvojas, Brālība vispirms pārbauda kustības un Bezrobežības izprašanā.

237.

Kristus runājot par Pasaules galu un Pastaro Tiesu, nedomāja mūsu planētas galīgās evolūcijas nobeigumu. Ja evolūcija noris dabiskā likumīgā attīstības gaitā un planēta ieiet savā septītajā aplī, bet tās cilvēce – septītajā rasē ar visām apakšrasēm, tad, nobeidzot šo evolūciju, nevar būt šādas Pastarās Tiesas. Jo ap šo laiku cilvēce un planēta būs sasniegušas augstāko pasaļu stāvokli, kur vairs nav apzinīgi labajam pretī darbojošos ļaunu spēku.

Vai par šo rasu nomaiņu nerunā arī Apustulis Pēteris (otrā grāmata, tāpat arī “Parādīšanās grāmatā” un Prav. Ezaja?).

Mācībā teikts, ka tieši cilvēka gars var kļūt par planētas uzspridzinātāju. Tāpat teikts arī par enerģiju izlādētājiem, kuru skaits tik niecīgs, ka viss planētas līdzsvara noturēšanās smagums gulstas uz viņiem. Spēcīgs gars var noturēt veselu apvidu no zemes trīces. Tā senatnē Lielie Skolotāji savus augstākos mācekļus sūtīja uz vietām, kur draudēja zemes trīces.

238.

Visā pasaules vēsturē redzams, ka viņņveidīgi pievērsta vērība cilvēka iekšējiem spēkiem. Šādi viņi saistīti ar evolūcijas periodiem. Katrā ziņā vērtības pieaugums pret cilvēka būtību, ar vien ir sevišķa ievērojama perioda pazīme. Ja tagad novērojama sevišķa tiekšanās apjēgt cilvēka spēku būtību, tad šāda tieksme atbilst kosmiskajiem apstākļiem.

238.a.

Lūkosimies gaiši nākotnē; pievilksim ar mīlestību – tāds ir Brālības Likums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret Jauno.

1.apakšnodaļa: Pa Hierarhijas līniju.

239.

Darbs ir visā; un cīņa jau ir darba apstiprinājums.

Laiks patiesi varens un dižs! Atcerieties – kamēr Mozus kalnā gatavoja bauslības galdiņus, tauta lejā nodevās neprātam. Bet nelikumības zelta teļš tomēr sabruka Augstākā Nolikuma priekšā!

240.

Pretošanās jaunumam ir viena no to pamatīpašībām, kas meklē Hierarhiju. Ne fiziskās īpašības dos neatlaidīgu pretestību jaunumam, bet gars un sirds uguns rada bruņas pret jaunuma viltībām. Bet kā saprast jaunumu? Protams, tas visupirms ir postīšana. Bet vecas mājas nomaiņa pret jaunu un labāku taču nebūs postīšana? Tātad postīšana ir sairšanas process, kas noved amorfā stāvoklī. Tādai postīšanai vajag prast pretoties. Jārod gara spēkus pārspēt glēvulību, kas ir nepretošanās īpašība. Tātad lai gatavojas pretoties jaunumam.

241.

Atcerieties gravitācijas un pretdarbības likumu. Stabilums izriet no pievilkšanās un spriegums no pretdarbības. Pievilkšanās pa Hierarhijas līniju uz Mani un pretdarbība no naidnieka uz cildinājumu. Tā Skolotājs un naidnieks ir stūrakmeņi.

Zvēru dresētājs vispirms tos sanikno, lai pēc tam tos turētu savā varā. Bez sasprindzinājuma nevar notikt kustība, tālab katrai progresīvai Mācībai vajadzīgi naidnieki un Skolotājs. Vajag ielāgot fizisko likumu, lai saprastu gara likuma neapstrīdamību. Aizrādu, lai saprastu Skolotāja nozīmi un naidnieka vajadzību. Protams, tikai Skolotājs novedīs naidnieku līdz bezprātam. Vajag ļaut izpausties zināmajam jaunuma mēram, lai izietu atjaunoti no niknuma liesmām. Nevar paiet garām ceļa mezgliem, bet ziniet, ka nekāds jūgs nepaiet bez sava labuma. Varbūt tas kalpo pat veselām tautām! Ja vientuļnieks ar domu spēj sagraut jaunuma cietoksni, tad spaidu sakāpinājums, ko pieļauj Augstākie Spēki, būs mūrlauzis pret ienaidnieka spēkiem.

242.

Zināms, kad izplatījumā trauc vaidi, tad piepildītā sirds jauš tik daudz skaņu. Izplatījuma kauja ir varena un gaismas viļņi tik sasprindzināti.

243.

Visspēcīgā sasprindzinājuma zīme – mēļa zvaigzne, jo enerģijas sasprindzinājums un sakāpinājums jau arī ir izpausme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Nepieņemiet neviens vieglprātīgi Manu brīdinājumu. Kad uzvara apsvērta un noteikta, tad nevar būt aizbildinājumu un nejausību. Neaizmirstiet, ir tikai viens enkurs, ir tikai viena Gaisma! Un kad noris vislabākā kauja, tad nav piedodama ierindas izjaukšana. Būšu visai bargs, jo laiks negaida un tā jau ir atliktas dažās veiksmes. Grūtums vienīgi pašiem no sevis. Sargiet pamatu! Daudz uguņu iedarbināts. Atcerieties, mīļā zvaigzne ir augstākais sasprindzējums.

244.

Jūs bieži dzirdat par kauju ko pauž tumsas spēki. Tagad atrodiēties tās vidū. Patiesi, Pašas Hierarhijas piedalījušās kaujā, tādēļ jo cildenāka būs uzvara. Bet turiet Manu Roku kā enkuru. Nerunāšu bez iemesla par drausmajām briesmām. Tāpēc nepalaidīsim garām ne mirkli, lai apvienotos un, atstājot pagātņi, tiektos uz nākotņi, un stingri turētos kaujā. Jāatceras, ka ir liels gods stāties pretī ļaunuma milžiem! Pazīstu jūsu spriegumu, bet pieņemiet to kā svētu pacelsmi augšup. Aizdzeniet visu ļauno un tumšo. Piesauciet Mani bieži, kad apdraud Gaismas parādību. Atcerieties Hierarhiju!

245.

Kad tiek izlemts planētas liktenis, tai spēki novietoti pēc Gaismas un tumsas poliem; tādēļ katram garam jānorobežojas no mazdūšības. Nostāties Gaismas pusē nozīmē iet ar Mums zem Hierarhijas karoga; iet ar tumsu nozīmē iet manifestētā melnā karoga jūgā. Tā kaujas laukā ugunīgi jāapzinās Mūsu Varenība un jāveido likumīgais dzīves apstiprinājums. Tikai tā var pieņemt tumšo izaicinājumu, jo kad garam ir imunitāte pret mazdūšību un nodevību, tad uzvara ir nodrošināta. Tā nostiprināsimies Hierarhijā.

246.

Protams, kad turpinās kauja, tad spēku jaunrade sasprindzinās un katra uzticīga darbība izveido spēcīgu posmu aizsargķēdē. Ikviena izpaudusies, Hierarhijai uzticīga sirds kalpo kā liesma ienaidnieka satriekšanai. Tādēļ tikai tīra tiekšanās uz Hierarhiju dod pareizo lēmumu, tā Mēs uzvaram. Protams, kad kauja sasprindzināta, tad ir tik daudz to, kas vēlas kaitēt, bet plāns ir nesatricināms, un tikai pilnīga strauja tiekšanās uz Hierarhiju dos uzvaru.

247.

Doma, ka ap labiem darbiem arvien rodas grūtības. Ko gan tas pierāda? Vai tas pierādītu Gaismas vājumu un tumsas spēku? Bet atcerēsimies, ka attīstītai acij top redzamas daudzas lietas. Tāpat arī izsmalcināts gars izprot daudz ko, kas nepieejams notrulinātām sajūtām. Bez tam vai gan nav vajadzīgs pretestības spēks, lai pieradinātu mūs pretoties neizpaustām stihijām? Šis svētīgais pretestības spēks izprotams tikai darbībā un tas uzkrājas kā gara bruņas. Vai gan var sūroties, ka attīstās pretošanās ļaunumam? Nē, protams, ka nē. Jo šīs gara bruņas ir ne tikai aizsargs, bet tās ir arī magnēts, kas pievelk sabiedrotos. Tālab svētījiet visu, kas attīsta pretestību un varenību pretoties ļaunumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

248.

Spēks, kas vērsts uz labo, izplatījumā arvien pastiprinās un rodas saite ar augstākajām sfērām. Bet spēks, kas nāk no ļaunuma, kļūst par bumerangu. Apstiprināto izstarpojumu izveidošanās dod spēku piesātināt izplatījumu. Ļaunās bultas sasprindzē viszemākos slāņus, kas tādā mērā sabiezējas, ka atsitiens nav novēršams. Tā ikvienai domai, kas tiek pievilktā pie Gaismas, nāk līdzīgs izstarpojums, bet saindētā bulta var ieurbties raidītajā pakausī. Garīgajā plānā ir daudz tādu norādīto parādību, tāpēc jāsaprot izplatījums no inficēšanās un jāuztur augsta domu kādība. Tā var izpaust atzinīgu kooperāciju.

249.

Var salīdzināt iekšējo uguni procesu ar dažādām fiziskās uguns paralēlēm. Nemsim liesmu zem lodējamās trubiņas. Skatiet, kā spiedienā liesma zaudē dzelteno nokrāsu un caur zilo nonāk pie sudraba un violetā. Pie tam ievērosim, kā liesma noliecas. Tieši tāpat sakāpinās mūsu uguns kosmiskā viesuļa spiedienā. Vajag atzīmēt šīs retās parādības, jo tās liecina par piedalīšanos kosmiskā kaujā. Ne daudzi var lepoties ar šo līdzdalību. Ne haotiska trīcēšana, bet gaišu karapulku ierinda vajadzīga tumsas šķelšanai. Un cik svētīgs kāpinošais viesulis, kas ierauj mūs jauncelsmes kaujā! Šajā kaujā var īstenoties jauni nodomi, bet jāzin triecienu virziens un to Mēs norādām!

250.

Hierarhija un jaunās apziņas veidošana tiek apstiprināta kā evolūcijas stūrakmens. Tāda progresā parādības var novērot ik dienas. Bet cilvēki reti sintezē šīs daudzkrāsainās Uguns zieda ziedlapiņas. Pietrūkst vīrišķības, lai atzītu sevi dzīvojam vecās pasaules noārdīšanas laikā. Bet pat koku cirtējs zina, kur kritīs koks, jo viņš negrib tikt sadragāts; gluži otrādi, viņš mierīgi aplēš jaunā būvmateriāla un kurināmā daudzumu. Tā vajag priecāties par kosmisko kauju.

251.

Visu enerģiju sadarbībā iespējams uzcelt visu apstiprināto celtni. Tā arī cilvēku celtniecībā. Jāatceras, ka pozitīvie spēki rada zem negatīvo spiediena un jaunradi piesātina izpausto spiedienu spriegums; tā jaunrade Valdoņu Vārdā, protams, izsauc spriegumu. Tāpēc tieši Kalpošana Gaismai apstiprina tādu Kosmisko Spēku spriegumu. Kad tiek apstiprināts tādas varenas celtniecības darbs, kā gan lai nepretotos spēki, kas nomainās?

252.

Lielā celtniecībā, protams, arī cīņa liela, jo tumšie baidās zaudēt savas bruņas. Tā katra tiekšanās, kas vērsta uz Labumu, protams, izraisa uzbrukumus. Bet vajadzīga Gaismas kalpotāja neievainojamība, jo kad sirds liesmaini pildīta ar Hierarhiju, tad ir iespējams uzveikt katru naidnieka uzbrukumus. Tālab jāsaprot, ka katrs personīgs elements, protams, grauž dziļās celtnes pamatus. Tā daudz brīnišķīga cilvēce

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

izpostījusi, jo tika noliegta vadonība. Tāpēc neviens negūs sekmes, neatskārtis vadonības dižumu. Tā vistuvākajiem un vistālākajiem jāapzinās katra apstiprinātā likuma plūsma.

Cīņas taktika

253.

Domāju par spārniem. Pasākumi patiešām spārnoti.

Zirgi šķeļ zemes plašumus un kā viesulis auļo radošie centieni. Uz cīņu, uz cīņu, uz cīņu! Tik tiešām, gara okeāna ainava ir grandioza. Dun un skan aicinājums, un gara ieročus saņēmušie traucas uz troni, jo pasaules meita pabeigusi gara pārsegu. Uz cīņu, uz cīņu, uz cīņu! Dzirdi aicinājumu, un noliecu galvu Labā Valdoņa pavēles priekšā.

254.

Pateikšu, kā karavadonis sasniedza vienu no savām lielajām uzvarām. Viņš aizdedzināja stepi sava karaspēka aizmugurē un gūstekņiem iedeva tūkstots zirgu lai tie glābtos. Viņi šausmām bēga pie pretinieka un sēja tur bailes. Tūdaļ aiz viņiem steidzās karapulki un ātrāk par liesmu samina ienaidnieku, neredzēdami citas izejas. Nesaprātīgs karavadonis aizdedzina ienaidnieka aizmuguri, bet gudrs aizdedzina savējo aizmuguri. Tā bija, kad gāja pirmie Āzijas klejotāji, viņi aiz sevis iznīcināja tiltus un pārceļtaves, lai neienāktu prātā atkāpties. Ir tāda austrumu mīkla - "Saki, kam patīk būt paglābtam? Atbilde – "graudam". Tieši plāna graudam vajag gulēt zem zemes, jo kad tas sāk dzīvot, tas aug tikai uz augšu. Skolotājs redz jaunas iespējamības un stepes degšana dzen jātņiekus vienā virzienā.

255.

Jāzin kāds kaujas paņēmieni, kas iesaukts par klinšu nogāšanu. Kad Kauja sasniegusi zināmu spriegumu, Vadonis atrauj auras gabalus un met tos ienaidnieku pūļos. Protams, kareivju auras arī tiek saraustītas un tādēļ aizsargtīkls šai laikā nav stiprs, bet toties ienaidnieki sevišķi spēcīgi atvairāmi.

Auras audi dedzina stiprāk par zibeni. Šo paņēmieni Mēs saucam par varonību. Nav jādomā, ka Mēs braucam luksus vilcienā, Mēs ejam pa dēli pār bezdibeni. Saplosītie auras gabali līdzinās pāršautiem ērgļa spārniem. Vajag zināt, ka Mēs tuvojamies cietokšņiem bez seguma. Ne uzreiz nošķind sadauzītais stikls, bet kad sasniegtas zemākās aizas, tad drumstalas nošķindēs. Pārējo saprotiet paši. Visdīzākie Spēki Kaujā cilvēces glābšanai.

256.

Iemācieties, kā visā Kaujas laikā nezaudēt spirtumu. Gaisā Kauja tikai vēl sākas – tajā piedalās miljoni, nemaz nezinādami galīgos rezultātus. Bet jūs zināt, un šai zināšanai vajag darīt jūs gudrus, vajag dot cienīgu atrisinājumu. Patiesības vārdā jūsu gars lai gūst spārnus. Kā iespējams pacelties Pasaules evolūcijas varoņdarbā? Mans

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

stars lūdz, lai to netraucē mirdzēt. Varoņdarba spārnu vietā viegli izaudzēt melnus ragus – mātīgā prāta spārnus. Zemāko garu melnās emanācijas līdzinās ragiem.

257.

Daži sapņo krist pie Skolotāju kājām, bet iet viņiem līdzī kaujā tie neuzdrīkstas. Bet tieši tagad ir kauja, un Mēs varam aicināt tikai kaujā. Pilni labā patiesības pētīšanas tieksmes, gan uzliekot personīgu atbildību, Mēs apstiprinām laimīgu kauju.

258.

Radiet gatavības atmosfēru darbībai. Kad trieciens dots, negaidot krīt daudzi vecie aizbīdņi. Daudz kauju jau aiz muguras, vēl vairāk priekšā. Cīnās ikviens Kosma atoms. Nāves miers Mums svešs.

259.

Adverza taktika. Pretējā taktika. Tas ir, kad gaišie spēki realizē uz Zemes kādu plānu, viņi ņem vērā visas iespējamības, pieņemot apsvēruma pamatā visļauņākos apstākļus, lai būtu nodrošinātas sekmes pat visļauņākajos apstākļos. Un katra apstākļu uzlabošanās jau būs negaidīts plus. Tādā veidā arī viss sliktais dod labumu! Ar šādu taktiku bieži pat ienaidnieki dod labumu. Atcerieties uzslavu ienaidniekiem! “Ja nebūtu ienaidnieku, tad pateicīgā cilvēce apraktu visus labākos pasākumus.” Jo bieži draugi pat kaunas pārāk labi runāt par otru, lai tos neapvainotu partejiskumā. Patiesi verdziskās jūtas cilvēku labākā daļā vēl nav izskaustas! Un tādā veidā cilvēki vai nu uzbrūk visiem spilgtākiem gaismas izpaudumiem vai arī tos noklusē.

2. apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.

260.

Kas spēj neatraidīt derīgu vadību? Tas, kurš atmetis domas par dzīves ērtībām. Kam var dot cīņas līdzekļus? Tam, kas nepametīs kaujas lauku.

261.

Tīru lūgšanu izteiciet uzticības darbā. Protiet saprast Mācības apstiprināšanu ikkatrā dienā. Pagūstiet nepazaudēt ne dienu, ne stundu. Protiet iedomāties sevi par veselas darbību pasaules radītāju. Protiet pielikt savus spēkus katrā izpausmē. Protiet ienest Mācību ikkatrā dienā. Protiet izvietot spēkus, kā kaujas laukā. Protiet izjust atzinību kā prieka saiti ar skaistumu. Pienācīgi beidziet, jo beigas ir sasniegumu uguns.

262.

Skolotājs mīlēja kaujas un zina, kā tās pilda Kosma enerģiju. Skolotājs stāv kopā ar jums virs bezdibeņa, kas gan bīsies no lieliem zvēriem? Staigāt pa pēli blusas meklējot nav pievilcīgi. Bet Zālamana zobens rokā un Maitreijas novēlējums, sniedz rīta gaismu. Nedzirdētas kaujas apziņa vien jau skan kā gaviļu taure. Neatdalīsimies jēdzienos, lai tas, kas pēc Mūsu domām varoņdarbs nebūtu pēc jūsējām pagrimums. Atturiet muļķi no sekliem lēmumiem. Inde postītāja slēpjas novecojošos lēmumos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

263.

Plašs, visaptverošs prāts klausā kosmiskās nepieciešamības ritmam, citiem vārdiem – evolūcijai, tāpēc tās apsveic katru jaunu ceļa zīmi, kas parādās valsts dzīves vienā vai otrā nozarē. Viņš nepaies garām, jo zina, ka katra zīme var atklāt tās varenās Zinības jaunus apvēršņus, kas suverēni valda visā Pasaules Visumā.

Tāpēc apsveiksim un iesim līdzī evolūcijai, kas apbrīnojami konsekventi atklāj mūsu priekšā vienmēr jaunas bezrobežīgo Zinību šķautnes.

264.

Kāpēc uguns var izplūst no kāju pēdām? Tiekšanās ir kā uguns kvēle un nevaldāmība kā viesuļvētra. Mūsu norādījumu kvēlajai izpratnei ir ugunīgi jāspārno. Tāda liesmaina pašieslēgšanās ir kā valnis, no tā neskarti jūs vērojiet kauju, modrībā gatavi raidīt savu bultu.

Izraudzītie kareivji, kāda straume nevaldāmi plosās ap jūsu nometni! Neatkārojama un pasaules acīm skaidri nenoskatāma. Kas gan jūs piespiedīs turēt zobenus asinātus un vairogus pacietībā paceltus? Teiksit: “Mēs zinām zemes noliktos laikus un nekas neaizdarīs mūsu acis. Nolikto laiku Turētājs uzticējis mums spēku saskaņošanu un izlemšanu. Un pacietība ir pārvērtusies neapstrīdamībā. Vakar trīcējām aiz gaidām, šodien līksmojam cīņas aizrautībā, jo zinām, ka nopeltā kauja ved pie uzvaras.”

265.

Pareizi sacelāties pret dzīves netīrumu sēšanu, patiesi, dzīvnieki rīkojas tīrāk, jo viņu iztēle nav aptraipīta. Bez bailēm vajag izpaust nekrietno paradumu mest mēslus jaunajiem acīs.

266.

Vai gan iespējams ierobežot kauju vienīgi ar sekmēm? Šķietamā neizdošanās ir balsta saknes. Veiksme ir kā krāsainas ziedlapas, bet uzstājiet saknēm, jo viņas ir spēka sula. Ieteicu spēku uzlūkot kā pieredzes nogulsni. Mēs atkal esam dzīves dārzā, kur pieredze dod sasniegumu.

267.

Vientuļnieka ceļš nav Mūsu ceļš. Vajag sniegt dzīvei pieredzes ziedus. Tāpat, kas gan nolems sev netraucējamās esamības vieglo uzdevumu? Kas var uzņemties kaujas skatītāja loku? No šī brīža nav skatītāju, nav gulētāju, jo liesma pie sliekšņa.

268.

Pirms pašas lielākās kaujas dosim rīkojumus pēc parastā plāna. Nepiederas, ka cīņas izjauktu dzīves gaitu. Cīņa ir mūsu uzdevums. Tā ir jāpārceļ katras dienas plānā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

269.

Mēs mācījām jūs satvert pamatdomu, nepakļaujoties izklāsta ārējam veidam. Kā Buda norādīja pēc viena vārda izveidot veselu saturu, tāpat arī jūs paplašīniet savu mācekļu izpratni pēc viena vārda un zīmes.

270.

Ceļš pie Skolotāja ir viens – iet bez atskatīšanās. Doma par izdošanos jau ir cīņas zaudējums. Kā ērglis virs bezdibeņa pārlido tas, kurš zina sava lidojuma virzienu. Jūs pazīstat apstākļu magnetizēšanu.

271.

Laime, ka jūs jau izprotat kaujas būtību. Veseli prieki ierauti kaujā un nezina, kad būs atpūta un kad draud briesmas. Knišļi pirms saulrieta drūzmējas, bet kur viņu mērķis? Nevar pat atšķirt, kur prieks un kur trauksme. Tā pasaules kauja ierauj sevī visas būtnes. Bet ne daudzi izprot notiekošā jēgu. Pagaidiet rītdienu – domā ļaudis, bet viņu rītdiena iestājas tikai no pēcpusdienas.

272.

Ja sacīšu – viss labi, nebūs taisnība. Ja sacīšu – viss ļauni, nebūs taisnība. Vai nav labāk sacīt – cīņa un uzvara. Bet, kā lai Es iemācu cīņas prieku?!

273.

Jāsaprot, ka līdzsvara saglabāšana uzbrukuma laikā ir liels sasniegums, par to slavēju.

274.

Ienaidnieka rokas vienmēr gatavas iznīcināt darījumus, ko Mēs esam izlēmuši. Ienaidnieka ausis sasprindzētas dzirdēt viņam noderīgu mēlnesību. Nepietiek sacīt – priecājieties par ienaidnieku, vajag iemācīt izprast ienaidnieka ceļus. Kā nezināmais lielums uzdevumā, tā stāv ienaidnieks. Bet šis nezināmais līdzinās mums zināmiem dotajiem lielumiem. Tātad ir iespējama katra pamanīta ienaidnieka atklāšana.

Rezumējiet precīzi jūsu rīcību apstākļus. Protiet paturēt atmiņā jūsu izjūtu priekšnosacījumus, pie tiem atkal atgriezīsieties. Dēvējam par ienaidnieku ikkatru nezināmo. To vajag atrisināt, iekarojot un pārvērst zināmajā, īsāki sakot – iepazīt. Iepazīstot vajag vispirms novērot sevi. Tuvojoties zvēram, mednieks apsver katru savu kustību.

Jums atkārtoti stāstīs par šausmīgiem okultiem noslēpumiem, bet jūs tuvosities vienkārši, sevī nelokāmi. Par kaujas pirmo noteikumu uzskatāma savu apstākļu pazīšana. Nezināmo izzināsim tuvodamies tam. Nav ko runāt par viņu iepriekš, jo nezinām pat tā robežas.

Apstiprinot visā pētīšanu, Mums jāvienojas par izziņas veidiem. Zināsim kustības virzienu, bet netraucēsim sevi ar ienaidnieka apstiprināšanu. Savienosim paredzēšanu ar reālo kustību. Ikkatra nezināmā lieluma iepazītā daļa būs iekarojums, bez izbrīna,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

bez drebēšanas un pat bez pārmērīgas sajūsmas. Jo katra stunda, pat vismazāk rosīgā, var tuvināt mūs nezināmajam. Lielo Nezināmo var iedomāties kā draugu, bet pētniekam noderīgāk to uzskatīt par ienaidnieku. Visas nezināmā pazīmes vairāk atbilst ienaidnieka pazīmēm. Vispirmā kārtā runājam par bezbailību, bet tā nav vajadzīga attiecībā pret draugu. Iekarošanas varoņdarbs arī paredz ienaidnieku. Ja izvadū jūs ceļā, kā iekarotājus, tad ar to Es paredzu kauju. Lielais Nezināmais, kā ienaidnieks, rauj uz uzvaru.

275.

Tā garā drosmīgi un svētsvinīgi piedalīsimies Gaismas kaujā ar tumsu. Kad saite ar Gaismas Hierarhiju stipra, tad viss nāks par labu. Un lai paceltos jaunā pakāpē, nepieciešams pieņemt kauju un pārvarēt grūtības. Uz pēdējām pakāpēm indes izdzeršana neizbēgama, un nodevībai jāizceļ Gaismas ceļš. Tā saņemsim arī šo svaidījumu.

Mēs zinām, ka “nodevībai jāsatrūd lēni”. Daži apstākļi rāda, ka tas, protams, ir visgrūtākais atrisinājums. Dzīve tik komplicēta! Cilvēki parasti dibina savus spriedumus uz pazīstamās acīmredzamības un apstākļiem, nemaz neņemot vērā veselu virkni svarīgāko faktoru, kas sarežģī vai arī veicina vienas vai otras lietas vai notikuma norisi. Bet Lielo Skolotāju apziņa, kas atrodas trijos plānos jeb pazemēs, redz tiklab cēloņu rašanos, kā arī to sekas. Tāpēc pilnīgi uzticēdamies augstākajai gudrībai, mēs mierīgi varam novērot visa notiekošā dažādās fāzes.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

276.

Tagad par Armagedonu.

Vārds Armagedons ir ebreju vārda Har-Megiddo (kalns Meggido apgabalā) grieķiskais ekvivalents. Ebreju rakstos šis vārds nozīmēja pēdējo lielo Kauju starp Gaismas Spēkiem un Tumsu, kas paredzēta visu tautu vissenākajos pravietojumos kā “Dieva Lielā Tiesas Diena”. Daudz par to sacīts Apokalipsē un 16.pantā minēts šis apzīmējums. Šīs kaujas terminus un Jaunā Laikmeta jeb Cikla sākumu var atrast ēģiptiešu un indusu visprecīzākajos aprēķinos.

Šī kauja tā nosaukta simboliski, par piemiņu drausmai, patiesībā notikušai kaujai pie Megido (Palestīnas sena pilsēta), kur kanaānieši Sistras vadībā galīgi iznīcināti. Un šī drausmā galīgā iznīcināšana tautu aculiecinieku atmiņā ilgi uzglabājusies kā vislielākās šausmas. Pēc visiem Sv. Rakstiem tuvojas galīgās Goga armijas iznīcināšana uz izraēla kalniem. Bet vārds izraels nenozīmē katrā ziņā ebrejus, bet šī vārda burtiskais tulkojums ir izredzētais. Tāpēc izraēļa kalni var būt arī citi kalni. Tāpat arī Jaunā Jeruzaleme nenozīmē katrā ziņā Jeruzalemi Palestīnā. Ezoteriskā valoda vienmēr lietojusi simbolus. Eksistē Debesu Jeruzaleme – Gaismas Hierarhijas būtne un zemes Jeruzaleme, un būt tai tajā vietā, kas visu zemes kataklizmu laikā palikusi neskarta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

277.

Armagedons jau sācies – trīsdesmit pirmā gada beigās iesākās Dižā Kauja, ko neslēpu no jums, tāpēc nevar pašreiz izbeigties cīņa līdz izšķirošai uzvarai. Protams, visas kaujas izjūtas atbalsojas sirdī, kad liesmainā Pentagramma jāpaceļ kā vairogs. Nav jābrīnas kā notikumi sablīvējas, jo zemes kauja seko debesu kaujai. Daudz ir sacīts par Debesu karapulkiem, par Arhistratēģi Mihailu, par apstiprinātā vadoņa parādību un par visām jukām. Tādēļ saku – piesardzību!

278.

Pašreizējās stundas spogulis rāda nedzirdētas jukas. Nav pat krāsas pārsvara. Armagedona spogulis sastāv no zelta, zilām, melnām, un sarkanām lidojošām bultām. Nav kontūru, tikai eksploziju vāli un mākoņi, kā smaga sega pār bezdibeni. Tā jau sensenos laikos norādīts uz Dižās Kaujas sākumu.

279.

Pagātnes cīņu, protams, nevar salīdzināt ar rītdienas Kauju. Nedrīkst domāt, ka Armagedons līdzinās virtuves kņadai. Nē, darbojas vislielākie lielpabali un tiek laista darbā visātrākā kavalērija. Salīdzināt to ar pagājušo karu, nozīmētu salīdzināt Eiropu ar visu pasauli. Minu šo salīdzinājumu, lai neviens nedomātu, ka pašreizējais laiks ir parasts un viegls. Jāsakopo visa sirds nelokāmība, lai sāktu iet Rigdena pulku rindās. Jums ir šīs kaujas attēlojums. Nav jāaizmirst, kādu laiku mēs pārdzīvojam.

Nav patlaban neviena cilvēka, kam nebūtu vajadzīga vīrišķība. Tikai galējais neprāts čukst, ka viss pats no sevis ievirzīsies vajadzīgā vietā. Tas nav iespējams! Tumšie izkustinājuši pamatus, neprotot tikt ar tiem galā, tālab it visā jāiet vienotiem. Jāizprot, ka šo dienu galīgais spriegums nav vairs Smalkās Pasaules mērogā, bet tuvojas jau Ugunīgajai. Skolotājs atgādina, ka ne drausmām, bet varenībai jāpiepilda Armagedona karotāju sirdis.

280.

Tiesa, Armagedons neatslābst, bet dažreiz pats tumšais spēks dod jaunu iemaņu rezerves. Nesūrosimies, ka ir daudz, daudz uzbrukumu, citādi tas arī nevar būt. Prasme pieradināties pie briesmām ir varens ierocis pret ienaidnieku. Patiesi, ik mirkli cilvēki atrodas briesmās. Ilūzija ir domāt, ka nekas nav apdraudēts. Maija parādās cilvēkiem bezrūpības plīvurā, bet tieši Jogs nojauš, ka esamības krusts seko neatlaidīgi. Tikai krusta uzņemšanās drosme un augšupeja Kalnā, kur pat teļiem piecas kājas, nes pāri bezdibenim. Neaizmirsīsim, ka norādīju piesardzību, jo tikai tā ir drosmes kādība.

281.

Katra pretošanās domas progresam vai iešanai uz priekšu visās zinātnes nozarēs pieskaitāma, protams, Armagedona izpausmei. Bet tik satrūdējuši ir daudzi balsti, ka uz visu jānoskatās mierīgi. Vareno notikumu gaitu neapturēt!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

282.

Mums ir liela kauja. Nevajag baiļoties kad pienāk sen sludinātā stunda. Nevajag domāt, ka piezogas nelaime, kad Mūs redz kaujā par Gaismu. Nevajag aizmirst, ka vajāšana ir labākā veiksme. Skanēt var tikai spriega stīga.

283.

Nepieredzējis garīgais karotājs dažreiz ir nesaprašanā: “Vai tiešām kauja tik sīva, vēl veselas manas kājas un rokas?” It kā kaujas spriegums tikai kaulu lūšanā! Bieži parastie zemes kaujas dalībnieki neizjūt tās spriegumu, tikai vadonis apzinās notiekošo.

284.

Nav jādombā, ka norādītā kauja pārāk ilgstoša, bet pat fiziskās cīņas ilgušas mēnešiem un gadiem, tāpēc arī visvarenāko kauju nevar izšķirt nekavējoties. Kur ir tas zibens, kas spēj acumirkļīgi iznīcināt ļaunumu? Un ja arī rastu šādu zibeni un neprātīgi to raidītu, tad vispirms ciestu visa planēta. Tikai nezinātāji var pieļaut pamatlikuma pārkāpšanu.

285.

Jāiegaumē, ka garīgā kaujā var būt neparastas vibrācijas un, protams, nevar gaidīt to saskanīgumu.

Varat Man jautāt, kas Man tagad vajadzīgs no jums? Vajadzīga uzticība, tāda uzticība, kas šķīstīta no visiem piemaisījumiem. Kad izplatījums dreb, mūsu jūtas jāšķīsta tā, it kā no bultas smailes būtu jānoņem puteklis. Kauja pie Mums vērsas plašumā – nostiprinieties un atmetiet visu traucējošo!

Kā varam palīdzēt darbos, kad notiek kauja? Vispirms jārada jauni apstākļi, tāpēc modrību un vēlreiz modrību!

286.

Vai nav savādi, ka Dižās Kaujas dienās mēs vēl varam runāt par izvēli; ne iztēle, bet jau kara sadursme! Tā pašķirta vēl viena lapas puse. Es pavēlu lielu piesardzību, lielu saudzību, jo laiks ir dižs, un arī Mēs pulcējamies Tornī, lai stātos pretim visiem ļaunajiem. Varat gatavoties dižām kaujām, jo tikai necīgie kaujā nav aicināti.

287.

Bet nav vēstīts Dižās kaujas sākums, kad dažs jau jūtas noguris. Ko tad tas sacīs, kad ieraudzīs neskaitāmas ienaidnieku karotājus? Katras Jugas rīcībā ir krietns laika posms – sagatavošanās laiks. Bet ir iespējamās arī pasteidzināšanas, kurām neparastā kārtā jākāpina visi spēki. Varenā izšķirošā Kauja nav jāsaprot vienīgi kā karš. Tās Kaujas jēga daudz dziļāka. Tā ies pāri visai Smalkajai un Zemes pasaulei. Tā izpaužīsies ne tikai cīņās, bet arī vēl nebijušās tautu sadursmēs. Robežas starp pretiniekiem būs tikpat likumotas, kā starp labo un ļauno. Daudzas izšķirošas kaujas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

būs zemes acīm (neaptveramas) neizdibināmas. Smalkās Pasaules drausmīgās sadursmes uz zemes izpaužīsies katastrofās. Tāpat arī zemes drosme atspoguļosies Smalkajā un Ugunīgajā Pasaulē. Dižā Kauja būs pasaulu apvienošanas pirmais posms. Tālab var sagaidīt drīzas darbības visos virzienos. Sadarbībai šinī Kaujā ir milzīga nozīme. Jau tagad ugunīgās sirds zvaigzne nes lielu palīdzību. Jā šī palīdzība ne vienmēr ir redzama, tad var minēt piemēru, - kad rakstnieks, kura darbiem ir milzu ietekme, tomēr nepazīst savus lasītājus. Tas pats notiek arī divu pasaulu sadarbības gadījumā. Kaujas dienās jābūt lielā spriegumā. Protams, tas neizslēdz visus pārējos ikdienas darbus, bet ikvienā darbā jāatceras - domās atdot to Kalpojuma Gaismai. Tāpat arī lai katra pretinieka bulta nes atziņu, ka šis trieciens saņemts Dižās Kaujas vārdā.

288.

Tā var teikt visiem bērniem visās skolās, lai neviens Mācības atzinums nebūtu abstrakts. Tāpat paši redzat, cik loģiski attīstās gara parādība. Zināt arī, ka ugunīgais šķēps vispirms uzmirdzēs, darot pilnīgu auru, bet tad piepildīs visu būtību. Šķēpa simbols sevišķi atbilst Dižajai Kaujai, kad visi garīgie Spēki pulcējas zem Gaismas Valdoņu Karogiem. Tāpat šai laikā nostiprinās tīrā zelta gaisma, kas tik radniecīga Prānas zeltainām nogulsnēm. Visi spēki iezīmējas ugunīgā Sirdī.

289.

Mēdz būt tādi kosmiski sasprindzinājumi, ka tikai ar Prānas kompresēm iespējams izvairīties no smagām sekām. Sirds, kā kvēlojošs zelts mirdz sprieguma pilnā gaismā. Tad sfērā var būt grūti panesama.

290.

Nav iespējams parādīt, cik svarīgs šis moments. Pēc abpusējas ilgstošas sagatavošanās beidzot sadursme. To var novērot visos plānos, no garīgā līdz militāram. Debesu Brālība pārvērsta mēslus un svētā Uguns pielīdzināta dedzinātāja lāpām.

291.

Kaujā vajag cieši turēties Mūsu tuvumā. Vajag iemīlēt šo vietu Mūsu tuvumā tā, it kā nekas cits neeksistētu.

292.

Paraugieties uz daudziem notikumiem. Nav domājams, ka tie nejauši, bet acīm redzot, kaut kāds likums liek tiem izplatīties pasaulē. It kā neredzamas rokas skartu daudzas stīgas. Un pēc tam var novērot, ka it kā jau apklusušas stīgas atkal skan vēl varenāk. Bet taisnība tiem, kas izprot Armagedonu kā augstākās enerģijas zīmju lauku. Nevar būt nejaušība šis lauks, bet tas kā krustojošos enerģiju Magnēts. Kā šī lauka līdzsvarojošs ir nolemts Gaišās Pilsētas lauks. Kā Armagedona lauku pavēstī ieroču zvagoņa, tā Gaišās Pilsētas lauku pavēstī zvanu skaņas. Pēc pretnostādījuma var spriest par nolemtā apmēriem. Tā var klausīties kaujas dunu zvanu aicinājuma vārdā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

293.

Bet Smalkās Pasaules vietā vērīgi sekosim rupjajām izpausmēm. Nedomāsim, ka esam nodrošināti pret visiem uzbrukumu mēģinājumiem. Paši Mēs pastāvīgi esam uzbrukumu objekti. Starpība tikai tā, ka ikviens sastop naidnieku pēc saviem spēkiem. Bet tumšie izlieto katru gadījumu uzbrukumiem un triecienam ar saviem izdomājumiem.

294.

Norādiet savai sirdij nostāties cik iespējams tuvāk Skolotājiem. Ja Skolotāja apstiprinājumam vajadzīgi vārdi, uzsāciet sarunāties ar Skolotāju, it kā Viņš būtu jums blakus. Skolotāja atbildi nevajag gaidīt tikai parastos vārdos. Atbildi varat saņemt daudzās zīmēs, kā redzamās, tā arī tālās. Var ietvert sevī visu dzīves apjomu, lai izprastu dzižās celtniecības zīmes. Vajag atzīt, cik plašs ir Armagedona lauks. Tāpat vajag domāt par Augstākās Pasaules Spēku tuvumu; neatkarīgi no dzīves apstākļiem, tie var atrasties ikviena, trauksmības pilna gara tuvumā. Patiesi, mūs skar Smalkās Pasaules liegie pieskārieni, bet tie jāizjūt ne tikai nakts klusumā, bet arī dienas gaismā. Cilvēce maldās, ievērodama visas smalkās izjūtas tikai krēslas stundā. Tagad ceļš ved uz Gaismu!

295.

Kāpēc mums jāreķinās ar Visuma likumiem? Tie, protams, mums atrisina Armagedona parādību. Palaižot vaļā Armagedona pavedienu, mēs grimstam haosā. Un nav tādas augšupejas takas, kur nevajadzētu pavediena. Jums zināmi šie pavedieni uz augšupejas klintīm.

296.

Visdzižākās Kaujas sākuma sekas vispirms atsauksies uz cilvēces sirdi. Tagad sevišķi vajadzīgs sirds apstiprinājums, citādi neapzinīgā sirds nespēs pretoties satraukto stihiju viesulim. Tāpēc padomājiet par sirdi kā centrālo sākotni, kas mūs saista ar tālajām pasaulēm. Jāapzinās tieši kas visvairāk dara smagu sirdi? Nevis sevišķi notikumi dara sirdi tik smagu, bet gan ikdienas sīko gruzīšu važas. To vajag ļoti iegaumēt, jo dzižie notikumi var pat izsaukt sevišķu psihiskās enerģijas pieplūsmi. Bet Armagedons nemaz nesastāv vienīgi no notikumiem. Gluži otrādi, tajā gūst savu novērtējumu liels daudzums sīku norišu un nabaga sirds jāpieradina pie šo sīko lāšu gūzmas. Saku – nabaga sirds, jo viņa apzinās savā būtībā dzižās ugunīgās sfēras, bet pagaidām tai jādragājas pret Zemes klintīm.

297.

Līdztekus Mācībai neaizmirsīsim kauju. Ir neparasti, ka lielā uzbrukuma laikā mēs runājam par sirdi daiļo. Mūsu sarunas var nosaukt par mierīguma apstiprinājumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

298.

Kāds, kas bija saslimis ar ļaunu slimību, naida uzplūdumā, ļaunumā pret cilvēci centās pieskarties pēc iespējas daudziem priekšmetiem, par spīti cilvēcei. Tā izpaužas ļaunuma rosīgums. Ļaunumam nav vajadzīga noteikta personība, tam vajadzīga ļaundarība vispār. Kaut labums būtu vēl rosīgāks! Ja ikviens labuma pārpilnais izsētu to ar katru savu pieskārienu, cik daudz labdarīgu dzirksteļu būtu iemests izplatījumā, un kā tas atvieglinātu cīņu ar ļaunumu! Tiesa, cilvēcis labums mēdz būt ļoti dziļš, bet bieži tam trūkst rosīguma. Un šis apstāklis ir sirds kultūras trūkuma sekas. Parasti labas sirds potenciāls izpaužas spazmatiski, un ne vienmēr ir gatavībā. Bet tieši šī spazmveidība atļauj iespieties ļaunumam, kas, līdzīgi vējtītajam darbojas visos virzienos. Aizsargāties iespējams vienīgi ar necaurļaidīgām labuma bruņām. Nav ieteicami, ja uz muguras bruņas izturīgas, bet tieši sirdij nav aizsardzības.

299.

Atmostas varenī vulkāni, uguns meklē izeju; cilvēki to zina, bet neatmet nevienu ieradumu. Tikpat grūti tiem pārnest apziņu sirdī. Ar labāko bruņojumu jānodrošinās pret visām indēm. Tāpat neuzmana valstu notikumus, bet šīs secības risinās neatvairāmi. Kauja nav viegla, jākāpina sirdī visa vīrišķība, vienīgi tā spēsīt sekot Mums.

300.

Laiks vērīgi palūkoties pāri tirgiem un krāpšanai, Mūsu acu priekšā cilvēku bojā eja. Tālab vajag aptvert, ka pie Armagedona vainīgi visi un tāpēc neviens nedrīkst izvairīties.

301.

Skumji, ka daudzi, kas pat dzirdējuši par Armagedonu, tomēr turpina dzīvot vakardienas mērogā. Vēl brīdiniet draugus, lai tie piesavinās Armagedona paņēmienus. Akli vēlas visu kā agrāk, bet tas līdzinātos puķēm uz ledus.

302.

Nezinātāji jautās – “Kā tad izpaužas Armagedons, ja arvien vēl pastāv visi notikumu perēkļi? Ir jāatbild, ka visi cilvēki kauju gan izjutuši, bet katrs īpatnēji. Pats netikumu perēkļu spriegums liecina par kāpinātu tiekšanās būtību. Tālab ļoti vērīgi jāpieiet cilvēciskām svārstībām. Kurlmēmie dažreiz dīvaini žestikulē savā aprobežotībā viņi nevar rast citu izteiksmes veidu. Bet vai cilvēki, kas nepazīst sirdi, nav tikpat aprobežoti? Neklājas smieties par nabadzību, bet nemanot pacietīgi virzīt to uz cienīgāku izpausmes veidu. Tāda pat iecietība jāparāda visu kropļību gadījumos. Tagadējais laiks prasa nosacījumus visai ikdienišķā dzīvē. Tulkojamās Vēstulēs redzams, cik tālu Mūsu vadība stāvēja no visām, pēc augstākā plāna notikušajām zemes norisēm. Brīvās gribas likums neatļauj tuvoties pašreizējām darbībām. Bet tagad planētas stāvoklis mainījies, likuma normas saspringtas. Mums jāmeklē līdzekļi ciešākai vadībai, saudzīgi sasprindzinot brīvās gribas būtību. Tas uzdevumu stipri

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

sarežģī. Patniecīgākā brīvās gribas traucēšana rada vissazarotākās sekas. Karmisko nosacījumu un uzdevuma uzlikšanas saskaņošana pielīdzināma staigāšanai pa virvi. Bet šo virvi vajag novīt no vispretējākiem materiāliem. Cik daudz uzmanības vajag, lai savienotu pavedienus pēc krāsas un ritma! Jo viens vienīgs neapvaldīts izsauciens var pārtraukt ilgu darbu, tāpēc arī ieteicu sevišķu saudzību. Ir kāda paruna par visu aukļu sagatavošanu ceļam. Sprieguma brīdī jūs nezināsiet, kurš pavediens būs vajadzīgs, tāpēc turiet gatavībā katru iespējamību, nespriežot, vai tā liela vai maza.

302.a

Grūtajā brīdī sirds sūta jums visu gara tiekšanos un nesatricināmību. Ziniet, ka Lielās Kaujas stunda ir sīta. Kaujas, par kuru bijis tik daudz pareģojumu un norādījumu visās Mācībās un visos laikmetos. Lielais Armagedons ir jau sācies, 31.gada beigās ir atklājušas Lielo Kauju, kurai Skolotājs mūs tā gatavojis un rūdījis. Izpratīsim šīs Kaujas izmērus, kas notiek visos plānos vai pasaulē. Sapratīsim brīža bargumu un to, ka zemes Kauja seko debess kaujai, tādēļ nebrīnīsimies par notikumu sablīvējumu un “daudz ir runāts par Debesu Karaspēku, par Arhistratēģi Mihailu, par apliecinātā Vadītāja parādīšanos un par visām jukām, tādēļ saku – uzmanību!”

Mēs jau vairs neesam pie cīņas sliekšņa, bet ejam pirmajās rindās un tādēļ, nesot mums uzticēto Karogu, neatkāpsimies no mūsu vadošās Hierarhijas, jo ienaidnieka šāviņi sprāgst tikai virs tālajām rindām, kā tas tika parādīts brīnumainajā parādībā, ko redzēja uzvarošais karaspēks, kas gāja Vadītāja vārdā. Lai mūsu sirdis nenodreb tumšo, smago uzbrukumu priekšā, jo Dižās Sirds tuvums dos nepieciešamo pretestības spēku. Paudīsim visu gara karaliskumu, kas nav ne ar ko nobaidāms, ierakstīsim varoņdarba lappusi mūsu dzīvju vēsturē! Lai ne par mums būtu teikti šie vārdi: “Vēl nav paziņots Lielās Kaujas sākums, kad jau dažs jūtas noguris, ko gan viņš teiks, kad ieraudzīs ienaidnieka karavīru neskaitāmo daudzumu?”

Minu arī dažus pravietojumus par šo Lielo Kauju: “Katrai Jugai ir zināms laiks kā sagatavošanās periods, bet var būt arī paātrinājumi, kuriem neparastā veidā jāsasprindzina visi spēki. Lielā izšķirošā kauja nav jāsaprot tikai kā karš. Šīs Kaujas parādība ir daudz dziļāka. Tā izplatīsies pa visu Smalko un Zemes pasauli, tā izplatīsies ne tikai kaujās, bet arī nebijušās tautu sadursmēs. Robežas cīnītāju starpā būs tik pat līkumotas kā labā un ļaunā starpā. Daudzas izšķirošas kaujas izrādīsies zemes acij neaptveramas. Biedējošās Smalkās Pasaules sadursmes virs Zemes izpaudīsies katastrofu veidā. Tāpat Zemes vīrišķība atbalsosies Smalkajā un Ugunīgajā pasaulē. Liela kauja būs pirmais posms pasaļu savienošanā. Tā varam sagaidīt drīzas darbības visos virzienos. Sadarbībai šajā kaujā ir milzīga nozīme. Jau tagad Kvēlojošās Sirds zvaigzne sniedz lielu palīdzību. Ja šī palīdzība ne vienmēr ir saskatāma, tad var minēt piemēru, kad rakstnieks, kuram ir milzīgs iespaids, tomēr nepazīst savus lasītājus. Tas pats notiek divu pasaļu sadarbībā. Kaujas dienās jābūt ļoti saspringtiem. Protams, tas neizslēdz visus pārējos ikdienas darbus, bet katrā darbā jāatceras, domās sūtot to par labu Gaismai. Tāpat, saņemot katru ienaidnieka bultu, jāapzinas, ka šis trieciens uzņemts Lielās Kaujas vārdā.” Gribo, lai šodiena būtu kā robeža jūsu dzīvē. Lai vakar iespējamais kļūtu neiespējams rītu. Uz Zemes kauja nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

mazāka kā Smalkajā Pasaulē. Pasaule ir sašķēlusies kristālos un neskaitāmās grupās. Tikai pilnīga tiekšanās uz Mums saglabās un izglābs. Protams, jebkura nesaderības vai ienaidnieka pazīme būs Man sāpīga – to iegaumējiet. Tā apstiprinu darbu augšanu, neskatoties uz nedzirdētiem uzbrukumiem! Bet kauja nepazīst samierināšanos. Mēs redzēsim Eiropas samulsumu, mēs redzēsim daudz nodevību, bet Kauja ir pasaules likteņa atrisinājums. Tāpat sapratīsim, ka Gaisma ir neuzvarama. Tumsa ir tumsonības pazīme. Vēlreiz saku – rīt piecelsimies citādāki nekā šodien apsēdāmie. Sadursmes Smalkajā Pasaulē notiek pa nedzīvo siržu līniju. Bet uz Zemes redzēsīt darbības... ģīsāk sakot, kaušana visās malās. Sabruks valstis, pasauli pārņems epidēmijas un neražas. Pasaule sašķelsies pa jaunām plaisām.”

Tā tad, sadursmē likti visi spēki, stāvoklis pasaulē ir šausmīgs, un pašreiz ir jānoturas, kamēr nāks palīgā jauni apstākļi. Visiem ir jānoturas.

“Turklāt tumšie spēki darbojas visās zemēs un savus sabiedrotos izvirza no dažādām šķirām, bet dažiem mūsu sabiedrotiem to saredzēt traucē skata šaurība. Pozīcijas jānotur, kamēr mēs gatavojam jaunus apstākļus. Šis periods ir neizbēgams, tikai jāsaprot kā tramplīns uz nākotni; bet ir nepieciešama liela piesardzība.”

302.b

Armagedona kauja nevar būt tikai uzvaras gājiens, jo tajā iesaistīti Dižie Spēki kā no vienas, tā no otras puses. Gaišo Spēku uzvara negrozāma. Tie iet ar Kosmisko Magnetu, kas ved un iesaista darbībā vislielākos spēkus, pret kuriem, protams, nevar pastāvēt tumšie spēki. Tīrās uguns stihija tos dedzina. Bet līdz tam laikam ir jāiztur. Kauju sākuši tumšie spēki, jo savā niknumā tie cenšas līdz viņu liktenīgajam termiņam sagraut un iznīcināt pēc iespējas vairāk nīstamo. No viņiem un to atbalstītājiem – remdenajiem, kas nepretojas ļaunumam, - nāk visas revolūcijas šausmas, visi satricinājumi; tie cenšas, izmantojot vispārējo garīgo panīkumu, radīt lielas jukas. Saturna smagās strāvas un citi nelaimīgi spīdekļu sakārtojumi ir sevišķi labvēlīgi to iedarbībām. Pašreiz visi Gaišie Spēki virzīti uz to stihiju nomierināšanu un iegrožošanu, ko izsaukuši tumšie spēki. Nevienam nevar iedomāties, cik daudz gaišās enerģijas pašreiz tiek patērēts tikai apakšzemes uguns savaldīšanai. Tumšie visiem līdzekļiem cenšas iznīcināt visu gaišo.

Lūdzu atrodi sevī vīrišķību pārvarēt galveno iekšējo ienaidnieku – šķelšanos. Tā savu ligzdiņu savijusi pie visiem. Šī ienaidnieka pārvarēšana nodrošinās uzvaru. Teiksim sev, ka līdzstrādnieku starpā nedrīkst būt liekulības, un ar atklātu sirdi, ar aizdegtu tiekšanās uguni uz Skolotāju sāksim paust iecietību un draudzību viens pret otru. Bet lai to dara visi bez izņēmuma. Lai katrs līdzstrādnieks visu teikto pieņem un pielieto pats pie sevis, bet nevis atmet un attiecina uz kaimiņu. Visbiežāk ir tā, ka tā cilvēka patība, uz ko teiktais attiecas, vispirms pielaiķo to savam kaimiņam. Bet gudrs un patiess mācekļis cēloni meklēs vienmēr sevī, bet ne citos, jo kā gan citādi pilnveidosimies?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

326.

Grūts ir uzdevums nepavairot naidnieku skaitu. Akmeņi pie sliedīša jāievēro, bet sarūgtināties par tiem nevajag.

327.

Nav apmierināti ar vājo pūsmu odi – ne pielidot klāt un ne iedzelt. Nevajag jaunu ienaidnieku, jums nolemtie paši atnāks.

328.

Mana zīme jūs novedīs. Iztēlojieties Manu mājokli. Tikai tā varonīgi sasniegsit. Jūsu liktenis ir izvairīties no pūļa, sūtot tam augstāko Labumu. Tīrs ir kalnu sudrabs, tikai uz to ceļš jāatrod. Bet šo dienu dubļi ir nieks, salīdzinot ar nākamajiem. Šo neskaidro domu var saprast, ieskatoties ļaužu elpā, kā dūmi tā piepilda gaisu. Mokas pārraidās pa ētera viļņiem. Nevar zeme pirms noliktā laika sadragāt ķēdes, pašu kaltās.

329.

Protiet uzbrukumus pārvērst ka tie nāk lietai par labu. Vēlieties daudz naidnieku, bet neradiet tos. Pabeigsim vakar sākot: - Nelāgo un labo darbību atmaksai jātop paātrinātai. Reliģijas pirmais nosacījums – jādod praktisks dzīves atrisinājums. Atmaksa debesīs ir abstrakta, jātuvina atmaksa zemes virsū. Tauta spēj saprast tūdaļ sajūtamo pasaule pieejamo varbūtību atjaunošanas brīnumu. No šejienes Neredzamā Drauga roka, vai ass šķēps. Un ielāgodama, ka lietderīgi ir nākt atmaksai bez kavēšanās, tauta atradīs jaunu taku uz Svētīcu. Dievību lūgt nevajag. Vajag pašam gādāt sev labāko darbu.

330.

Neradiet ienaidniekus – aizrādījums visiem. Pazīstiet naidniekus, sargieties no tiem, lieciet šķēršļus viņu darbībām, bet neturiet jaunu prātu. Un ja ienaidnieks labprātīgi atnāks zem jūsu jumta, sasildiet to, jo plaša ir jūsu pajumte un jaunpienākušais neaizņems jūsu vietu. Un ja ir grūti dziļo jūtu spriegumu nomainīt, pārklājiet to ar Gaismas smaidu. Vecu, sagudrotu rēķinu sajūta patiesi nav ar Valdoņa Plānu samērīga. Jo, ja uzliksiet uz svariem darbus ar viņu pirmavotu un no naida spēka radušos izdomājumus – būs smagāki. Samērības vārdā jānorāda cilvēkiem viņu īstā vieta, citādi Mēs vienādā balsī runāsim par planētas centru un par tintes traipu. Vienādā tonī nospēlēta luga rada pretīguma sajūtu, tāpēc Aicinām izprast samērības praktiskumu. Bet ja ievērojat garu sarunu par tukšu čaulu, pievērsiet sarunu biedra uzmanību niecīguma nepraktiskumam. Attiecībā uz daudziem cilvēkiem šī disciplīna ir nepieciešama.

Nebaidieties, ja jūs nosauks par prātu zaudējušiem, jo ceļš jums vaļā. Neaizmirstiet paslavēt ienaidniekus. Beigsim par ienaidniekiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

331.

Nebaidieties aplūkot tumsā sava brāļa bruņojumu. Tikai ar rūpīgu roku aptaustot visus bruņu gredzenus, varat konstatēt, no kuras puses brālis ir vismazāk aizsargāts. Ārēji mirdzošais bruņojums neaizturēs pat visvieglāko bultu. Tāpēc, ja esat sataustījuši vāju gredzenu, varat teikt: “Brāli, Skolotāja vārdā, pārbaudi bruņojumu un pabeidz rūdījumu, citādi labāk ir cīnīties bez bruņām.” Tā pārbaudiet ieročus pirms katras kaujas. Briesmīgs ir tā liktenis, kurš saglabājis tikai rokturi.

332.

Patiesi, steidzoties uz vienu ugunsgrēku, vajag desmit sānielu. Darbība pastiprinās, ja aiz tās desmit lēmumu. Pieredzes nabagiem vajadzīgs aizmugurē ugunsgrēks, bet aicinātiem būs atvērtas visas ieejas.

Vajag prast aptvert, kā liecas ienaidnieka asmens. Prast smaidīt, kad atskan ienaidnieka zirgu pakavu dipoņa. Prast aptvert, kad bulta lido pāri galvai, lai veltīgi nenoliektos.

333.

Par ienaidnieka paaugstināšanu. Vienkopas Mācība rūpīgi tur prātā ienaidnieku paaugstināšanu. Šim nolūkam nevajag apgrūtināt ienaidnieku tiešiem priekšlikumiem. Bet personīgā tiekšanās uz vispasaules uzdevumiem spēj sasniegt šādu spriegumu, kā arī ienaidnieks neizbēgami pievērsīsies tam pašam virzienam. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka tieši naidis mums piesaista ienaidnieku. Šai sakarā saite ir ienaidnieka vājums. Ienīstot mūs, ienaidnieks sāk piesātināt savu būtību ar mūsu priekšstatiem. Ienaidnieks piesaista apziņu mums un bieži top vienkārši atdarinātājs, lai gan, protams, nekad to neatzīst. Ienaidnieks atdarinās ārējos paņēmienus tieši tad, kad naidis to novedīs līdz atdarināšanai, un tad uzdevuma kosmiskums var aizraut ienaidnieku arī iekšēji.

Kad zinām, ka ienaidnieks pie mums saistīts, mēs varam uz to raudzīties kā uz nesaprātīgu mājas cilvēku. Tāpēc iedziļinieties ienaidnieku būtībā un atrodiem tiem vietu. Viņi var ļoti labi noderēt par jūsu darba galda statņiem. Tumsonības ietiepībā tie sasprindzēs spēkus, lai izsekotu jūs. Bet jums nav ko slēpt, jo jūs strādājat cilvēcei. Un ienaidniekam jātop par atdarinātāju vai jāiet bojā. Šī bojā eja, protams, nav no jūsu rokas, bet no vispasaules aparāta dzirksteles. Tālab arī Kategoriski prasu ugunīgu tiekšanos.

334.

Mācības aizmīšana darbojas kā bumerangs un sit aizskārēju. Bet gaiss pilns bultu. Noslaukiet naidnieku uzbrukumu sviedrus. Uzbrukuma stundā gribu runāt par mūžīgām lietām. Priecāsimies, jo vairojas iespējamības. Es ieskatu, ka katra ienaidnieka sirds audzē derīguma graudu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

335.

Tāpat cilvēkiem grūti pieņemt nolikumu par labā un ļaunā nebūtiskumu. Tikai pretstatījums sniedz vienu un otru. Ja cilvēki apjēgtu izplatījuma ķermeņu traucošos straumi, neapturamo un mūžīgi jauno, tas palīdzētu viņiem atzīt dzīves trauksmaino principu. Tādejādi katrs dzīves mirklis iegūtu kustīgumu un apzīmētu pagātnes ķēdes locekļus un nākotnes neizbēgamību.

336.

Kā smalkākais vērpus ir smalko enerģiju pieskaršanās, bet smalkākos audumus valkā tas, kas pazīst to vērtību. Tā atšķiriet gatavu un kvēlojošu garu.

Gara dāvanu nepieņēmušais kalst. Vēl arvien mūžīgās gara tumsības dēļ, tumšie sevi iznīcina.

337.

Katram cilvēkam savas dāvanas. No pretstatījumiem var sniegt sevišķas nozīmības gleznu.

338.

Jāiegaumē, ka Mūsu ienaidnieki pastiprināti izmanto katru nekārtību izplatījumā un cenšas radīt visnevēlamākos sarežģījumus. Šis fizisko un psihisko apstākļu kombinējums ļoti pelna ievērtību.

339.

Stāvoklis nostiprinās ar pretstatījumu. Gaisma rāda tumsu. Kas tad būs pretstats psihiskās enerģijas gaismai? Protams, absolūta tumsa. Šī tukšuma un niecības nāves stinguma emanācija būs augstākās enerģijas uguns ēna. Ja pazīstam psihiskās enerģijas kristālu, tad pazīstam tumsas nogulsni. Terosa augstākais kāpums atbilst Tamasa zemākajās krišanai.

340.

Visai interesants Jūsu minētais apgalvojums, it kā Lielie Skolotāji "Agni Jogas" grāmatu jautājumā būtu sadalījušies pretējās nometnēs. Šāda doma pierāda tīro zemes izpratni, jo nekad Skolotāji, kas pieder pie Gaismas Hierarhijas, nevar sadalīties divās nometnēs. Šāda rīcība raksturīga tieši melnajai brālībai. Bet Gaismas Hierarhijas lēmums vienmēr ir monolīts. Tāpēc arī Gaisma uzvar Tumsu.

Gaismēna – Pasaules varenais līdzsvars

341.

Dažs saka, ka augstākajās pasaulēs nav ļaunuma, bet es teiktu – augstākajās pasaulēs nav apzinīgā aktīvā ļaunuma, bet arī tur ir neizbēgama Gaismēna, jo Gaismēna ir Pasaules varenais līdzsvars.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

342.

Jūs jautājat, kā jāsaprot, ka “Terosam un Tamasam jāstrādā kā brāļiem”. Teross ir gara kustības jeb gaismas sinonīms. Tamass – matērijas, inerces jeb neattīstības sinonīms. Kosma dzīvi rada šo sākotņu līdzsvaru. Vienas vai otras pārsvars dabā vai cilvēkā noved pie trūdēšanas un galīga sairuma. Šo sākotņu līdzsvara nepieciešamība redzama visā dzīvē. Tā pašreiz veselu tautu un zemju dzīvē sevišķi uzskatāmi var novērot, kur noved šāda līdzsvara traucējums. Cilvēki domā, ka viņi sasnieguši daudz un lepni norāda uz mehāniskiem sasniegumiem. Bet garīgo un ētisko pamatu atskārsnē viņi maz tikuši uz priekšu. Brāļu iznīcināšanas paņēmienos cilvēks pilnveidojies, bet zaudējis spēju domāt par esamības pamatiem. Tieši tie jautājumi, kas varētu uzlabot dzīvi, palikuši novārtā. Mēģiniet aptaujāt visu pasauli, un jums pavērsies apkaunojošs skats. Tikai mazākums uzrādīs tiekšanos uz šiem pamatiem, bet arī šis mazākums tikai bikli čukstēs par smalko pasauli, par dzīvības nepārtrauktību, par domas nozīmi un ētisko jēdzienu nepieciešamību. Mehānisko atklājumu vairošanās nedod domas koncentrāciju. Ja uzrakstītu pamatu izzināšanas vēsturi, tā gaiši runātu par apziņas nekustīgumu. Tāpēc, ja cilvēce grib plaukt, tad jāatceras pamati un steidzīgi jāpastiprina Terosa darbība pat uz Tamasa rēķina, jo citādi zaudēto līdzsvaru neatgūt.

Tā sevis pilnveidošanai nepieciešams līdzsvarot sevī šīs divas sākotnes – terosu un tamasu. Visas senatnes mācības vienbalsīgi runāja par Zelta jeb Vidus ceļu, par Harmoniju, kas ir gara un miesas līdzsvarojošs. Tālab Terosam un Tamasam jāstrādā kā brāļiem.

343.

Mūsu dzīvē daudz brīnišķīga, daudz apstiprinājumu, tāpēc pat vistumšākās nodevības un draudi mūsu pasākumiem nespēj mūs sabiedēt. 34-tais un 35-tais gads ar septiņiem mēness un saules aptumsumiem bija sevišķi ievērojami ar melno zīmju daudzumu. Tā nodevība ielīdusi pašā gaišās celtniecības sirdī un cenšas sagraut to, ko cēlusi tik tīra tiekšanās, tāda gara degsme. Izmantojot NK prombūtni, ienaidnieks devis triecienu mugurā. Atklājās patiesās sejas, maskas norautas. Pazīstot okultos likumus, pēc kuriem tuvošanās Gaismas Mācībai un pievēršanās Lielajam Skolotājam liek visai mūsu iekšējai būtībai izpausties sevišķi spēcīgi; tāpat arī, izprotot apsēstības briesmas, tumšu jūtu un liekulības ietekmētas, sevišķi iedzimtā mediumisma gadījumā, mēs nebrīnāmies, bet sirds skumst, ka šādas parādības notiek pēc 14 gadu ilgas ciešas sadarbības. Protams, jau celtniecības sākumā tika doti vairākkārtēji brīdinājumi un mājieni, ka nodevība iespējama pēc tam, kad dažas personas būs pagodinātas. Pagodinājums notika, un viņu gars neizturēja. Godkārtība un mantkārtība – briesmīga pātaga, kas nogāž bezdibenī pat milžus.

Tā mēs izdzeram indes kausu, ko mums pasniedz bijušo līdzstrādnieku rokas. Bet par spīti visam, možums un drosme dzīvo mūsu sirdīs. Jūdasa simbols ir mūžīgs un nepieciešams varoņdarba iemūžināšanai. Bet Golgatai seko augšāmcelšanās un gara cildena līksme, tas norādīts visās mistērijās, tāpēc sirdī iedegas pat prieks. Mēs zinām par Gaismas Tvirtās Pils Lielo Galvojumu, mēs sargājam Uzticības zīmes un zinām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

par neuzvaramo Vairogu. Un mūsu garu nebiedē nekādas cīņas, mēs pat esam paguvuši tās iemīlēt, jo kā gan citādi mēs varam norūdīt garu, pārbaudīt savas Spējas un iegūt dižo pieredzi piepildījuma vainagam! Tāpēc sacīsim vēlreiz: “lai svētīti šķēršļi, caur tiem mēs augam.”

Nāk arī prātā Nīčes gudrie vārdi: “tu pacelies augstāk par viņiem, bet jo augstāk tu pacelies, jo mazāks tu šķietī skaudības acīs. Bet visvairāk ienīst to, kas lido.” Jā, cilvēki tagad visvairāk nostājas pret visu cēlo, pret Hierarhijas likumu. Vienīgi gara valdnieki pazīst šī kosmiskā likuma varenību un nelokāmību, bet vairums būs vienmēr pret to. Jo gara izsmalcinātību noteic tieši tā augstāko vērtību cienīšanas pakāpe.

Tāpēc drosmīgi un līksmi, stiprā ticībā nolemtajai galīgajai uzvarai, iesaistāties jaunā cīņā par nākamās Pasaules jaunās apziņas Gaismu.

344.

Nē, mēs nenoskumstam, gluži otrādi, ar sirds trīsām vērojam, ka kara zīme atmodina glābējas mīlestības jūtas uz dzimteni. Jāatceras senais izteiciens: “Radu Jaunu Debesi un Jaunu Zemi un vecās vairs neataust atmiņā.” Tā visā pasaulē patlaban notiek šķīstīšana, un tumsa aprīs tumsu. Varoņdarbs visiem sagatavots. Bruņosimies ar pacietību, un nav tālu tā diena, kad tiks meklēti visi, kas spēs atnest patiesās zināšanas graudiņū. Tur, kur viss bija laupīts, kur katra jaunrade bija apspiesta, kur bija aizmirsta cilvēka cieņa, tur sevišķi spēcīgi modīsies un jau mostas zināšanas un patiesās brīvības alkas. Noliktajā laikā iemirdzēsies Nebijusī Pils. Tāpēc šai bargajā laikā mums piekandināts ievērot svētīšanu. Mēs esam Armagedona kaujas karstumā.

345.

Visi pārpratumi un apvainojumi par pretrunām izskaidrojami ar tām pašām grūtībām – nesagatavotai apziņai ietvert pretstatus. Bet kamēr tas nebūs apgūts, - nebūs iespējams pavirzīties uz priekšu pa garīgo ceļu. Dažu pretstatu ietveršana vairumam ir vislielākais klupšanas akmens, bet katra mācība ievirza tieši šo ietveršanas spēju par visas celtnes stūrakmeni. Piemēram, pilnīga vienaldzība pret slavināšanu un tajā pašā laikā pašpārliecība. Atteikšanās no īpašuma un reizē ar to dzīvošana tajā. Atrautība no Zemes un visa pasaulīgā un tajā pašā laikā iegremdēšanās pasaulīgajā un tiekšanās pilna darbība zemes sfērā. Visiem šiem priekšstatījumiem skolnieka apziņā ir jālīdzsvarojas. Jo visi noliegumi un atteikšanās ir jāaptver tieši garā. Atcerēsimies, ka Buda kādam savam skolniekam, kurš bija atteicies no visām mantām, pārmeta īpašnieka jūtas, tajā pat laikā atļaudams otram turēt pie sevis dažādas lietas. Kādēļ? Tieši tādēļ, ka pirmais, kuram gan nebija mantu, pastāvīgi domāja par tām, bet otrs tām ierādīja īsto vietu savā apziņā. Cik daudz ir ļaužu, kas itin kā atteikušies no īpašuma, bet pastāvīgi kāro iegūt šādu avi tādu mantu. Cik daudz ir kautrīgo, kas baidās izcelt savu vārdu, bet dvēseles dziļumos lolo cerību, ka kāds tos atcerēsies. Cik daudz gavētāju, kas nopūšas, redzot aizliegto barību. Cik daudz to, kas pastāvīgi domā par nestajiem upuriem un saviem darbiem, cerot uz sevišķu atlīdzību! Nabaga sevi apmānītie cietumnieki! Kas tiem pateiks, ka visas viņu pūles ir veltīgas un drīzāk novedīs pie sirds nocietināšanās nekā pie priecīgas atbrīvošanās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Atbrīvošanās sasniedzama nevis ar piespiešanu, bet ar aptveršanu sirdī vai garā. Cilvēks, kurš atbrīvojies no pieķeršanās zemes labumiem, nepievērsīs tiem savu uzmanību, jo visas tā saucamās atteikšanās un aizliegšanās viņā kļūs dabiskas, tādēļ arī vieglas un vienkāršas. Lūk, šis priecīgais dabiskums jāsasniedz, jo tur, kur atrodas kaut vizmazākā nožēla, vai citu nosodīšanas ēna, tur visa piepūle paliks neauglīga. Skolniekam jācīnās pret šo pieķeršanos ne ar aizliegumiem, bet ar sirds attīstīšanu un plašu gudrību, ko mums dod Jaunā Dzīves Mācība.

Protams, dažādi apvainojumi rodas vispirms to cilvēku prātā, kuri visvairāk pakļāvušies šīm saitēm. Tie visi ir farizeji, kas gaida saņemt lielu atlīdzību par savu kūpošo sveci! Pie kam, ja arī šī atlīdzība būtu nosūtīta, tad viņi to neprastu novērtēt un izturētos pret to kā gailis pret pērli.

Tāpat tiem, kas noraida Hierarhisko sākotni, jāizrāda, ka pēc visiem likumiem, kā garīgajiem, tā fiziskajiem, nekāda darbība vai darbs nevar dzīvot un attīstīties, ja tiem nebūs fokusa. Katrai zemei jābūt savam fokusam valsts vadītāja veidā, katrai politiskajai partijai ir savs līderis, katrai firmai, uzņēmumam, iestādei ir savs vadītājs. Katrai enerģijai, lai tā izpaustos, jābūt fokusētai. Kosmosā visa evolūcija, visa attīstība dibinās uz šiem fokusiem, grandiem, mezgliem, Hierarhijas pakāpēm, sauciet tās kā vēlaties! Šiem neprašām norādiet arī uz grāmatu par Upuri "M.D.L." 1.daļa. Atteikšanās, vai pareizāk sakot, atbrīvošanās, ir tik priecīga, bet cik smags ir pretējais stāvoklis, kaut arī vispārības labuma dēļ! Pasaules nasta, izpirkšanas kauss, pasaules indes kausa izdzeršana, tā sauc Gaismas uzdevumus. Šīs nesamērīgās nastas tiek dotas tikai tiem, kas saprot garā, kas īsti ir patiesa atbrīvošanās. Domāju, ka tālākie izskaidrojumi lieki.

Pretstati

346.

Mācība ir jāzina un visās tās visaptveramībā. Ir jāiemācās ietvert pretstatus, citādi nav iespējams virzīties uz priekšu.

Iegaumējiet, ka arī mazās mušas atnesīs līķa indi!

Neaizmirstiet mērogus it visā, tikai lielais aprij mazo. Tikai liela doma apslāpēs visas ienaidnieka viltības.

346.a

Ļoti jūs lūgšu kontrolēt un pārbaudīt pretstatu ietverē to apziņas, kas tuvojas Dzīvās Ētikas Mācībai. Parasti šāda ietvere tiek apgūta ar sevišķām grūtībām. Daudzu ceļā tā ir nepārvarams klupšanas akmens. Valdonis Buda, pirmām kārtām, prasīja šādu ietveri un, ja novēroja, ka mācekļi nespēj pārvarēt šo pamatu, uz kura balstās visa, tiklab kosmiskā kā ikdienišķā sadzīves celtne, viņš šādu mācekli nepielaida tālākai izzināšanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Mazas apziņas cilvēki nespēj atskārst, ka visā savā dzīvē viņi citu neko nedara, kā mazāk vai vairāk izdevīgi sev vai vispārības labumam, pielāgojas pretstatu ietverei, un ja jūs viņiem to aizrādīsiet, viņi nikni to noliegs un sašutīs. Viņu apziņā pretstatu pāra ietvere pieņem liekulības masku, un viņi pat Mācībā atrod pretrunas un, labākā gadījumā, nekonsekvenci. Viņi lasa Mācību nedzīvā garā un katru tās apstiprinājumu pielāgo tikai vienam noteiktam virzienam. Dzīves komplicētais zīmējums netiek ietverts un aizslīd garām aprobežotai apziņai.

347.

Apziņas ierobežojums pievelk tikai nepilnīgas strāvas. Jaunrades spēks atbilst gara prasībai un apziņas apmērs atbilst paša gara radītai apkārtējai videi. Reakcijas likums ir vistaisnākais. Kosmiskā enerģija, kā rosinošais radošais impulss, izraisīs visnieietverošo dzīvību tur, kur izpaužies traukšanās. Ja cilvēks apzinātos spēcīgo savstarpējo pievilksmi, viņš biežāk virzītu savu enerģiju pretim kosmiskajai jaunradei. Jo aicinājums apstiprināts, kā varens magnēts. Gudrībā pamatojas ticējums, ka Auma aicinājums jaunrada, kad gars to pieaicinājis apzinīgi. Bet gars kas neatbilstīga gara piesātināts, spēj tikai postīt. Aicinājums satur visus cēloņus un sekas.

Prasītāja gars pieaicina kosmisko spēku un ierosina to. Gars, kas aicina Bezrobežību palīdzēt cilvēcei, top par evolūcijas palīgu. Gars, kas nav aicinājis, nepielietos Bezrobežības spēkus.

348.

Kad Mūsu celtniecība saspringta, tad visi kosmiskie spēki jaunrada. Gaisma absorbē tumsu, tāpēc Mūsu celtniecība kosmiski saspringta. Tāpēc Mūsu celtniecība iet ar evolūciju. Mēs patiesi strādājam saspringta Magneta ierosmē.

349.

Cilvēce savu iekārību piesātināta. Kad gars atbild iekārību aicinājumam, tad evolūcijas pakāpe norobežojas redzamajā izplatījumā. Gara pretējo tiekšanās ceļ evolūcijas apstiprinātu pakāpi. Divi pretstati vienmēr savstarpēji apliecinās. Kad viena daļa cenšas gūt redzamību, otra daļa tiecas neredzamībā. Tādējādi kosmiskās reakcijas laikmetā cilvēci var iedalīt vergojošos un tieksmīgajos uz kosmisko sadarbību. Tā planētu apdzīvo īpašuma vergi un kosmisko uguņu nesēji. Tā cīnās Mūsu uguņu Nesēji. Tā kārās rokas ir neapgaroti vergi. Tikai tie, kas traucas Bezrobežībā, spēj izprast Esamības skaistumu.

350.

Tikai saspringta jaunrade dod rezultātus. Tikai saspringta spirāle iekustina. Tikai atsitiens dod apzinīgu ierosmi. Jo, kad Gaisma cīnās ar tumsu, saspringtā spirāle pievelk pamatam visas vibrācijas. Visās kosmiskajās jaunrades norisēs saspringtā spirāle ierosina tiekties uz Magnētu. Tumšo spēku aplamība tiecas uz sabrukumu. Pārkārtojumi, patiesi, ceļ savus torņus uz Kosmisko Magnetu pamata. Pārkārtošana tik bezrobežīgi nomaina aizejošos spēkus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

351.

Kad nelīdzsvarotība pieņem eksplozijas veidu, tad sairst visi tumšo plāni. Gaidāmā eksplozija sasprindzina visu nobijušos nodomus, tāpēc aizejošie tik saspringti tiecas.

352.

Tikai tad, kad būtību piesātinājusi uguns, var sacīt, ka tā ir visu caurstrāvojoša. Tikai tad, kad darbība uguns caurstrāvota, tā jaunrada. Gaisma satriec tumsu tikai tad, kad visas lāpas iedegtas. Tāpēc viss, ko Mēs izveidojuši, stāv tik stipri, un traukšanās pamats pievelk ugunīgus impulsus.

Mēs, cilvēces Brāļi, jaunradām ar sirds svirām un sakām – traukšanās skaistums paver visus ceļus.

353.

Tāpēc pretestība trauksmīgajam Magnetam smeļ savus spēkus no pretējo norišu apziņas. Visiem centriem saskaņojoties, iespējams nostiprināt enerģiju saspringtību. Pretestības izraisa Kosmosā jaunradi veicinošu spriegumu. Tādejādi evolūciju jaunrada visas apzinīgās enerģijas.

354.

Kad nostiprinās kosmiskā noteiktā iespējamība, tad sasprindzinās visi šķēršļi. Izplatījumā skan kosmisko uguņu saspringtība un tumšie spēki tik saspringti, tāpēc tādas izšķirošas kaujas. Tāpēc Mēs pārdzīvojam tik saspringtu laiku.

355.

Kosmiskajā pārkārtojumā novērojamas tumšas norises, kas vērstas pret kosmisko Magnetu. Katrs gaišais vilnis izraisa tumšo spēku saspringtību. Tā kosmiskajā pārkārtošanā saskatāma kosmiskā Griba. Ļaunuma vārtu sargi piesātina kosmisko pārkārtošanos ar smacīgām gāzēm. Bet kosmiskajā pārkārtošanā galvenā transmutējošā uguns ir Gaismas varenais spēks. Tā Gaisma sadedzina tumsu. Tā kosmiskā pārkārtošanās var nostiprināties Bezrobežībā.

356.

Kosmiskajos pārkārtojumos dzīvības norises kāpina Kosmiskā Magneta plūsma, tāpēc cilvēku centieni ir tik dažādi. Kad Magneta spriegums izraisa saskaņu, tad gars zina savus uzdevumus. Bet kad gars neatzīst kosmisko orbītu, tad, protams, nostiprinās kosmiskā nelīdzsvarotība. Tā katrs gars atnes savus mēslus; un atbildība par ievirzi gulstas uz garu. Tāpēc Gaišie un tumšie Spēki tik saspringti un kauja tik liela, jā, jā, jā!

357.

Protams, visa tumšo spēku saspringtība vērsta pret Gaismas Spēkiem. Tāpēc nelīdzsvarotību Kosmosā apliecina kauja. Pieskarsme Kosmiskā Magneta plūsmai var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

piesātināt visu traukšanos, bet tikai Gaismas Spēki pazīst plūsmu, kas ierosina pārkārtošanos; tāpēc visas opozīcijas tik ļoti sasprindzina savas strāvas.

Gaismas Spēki – Hierarhija

Melnā loža – melnie, tumšie

358.

Uzklausiet mūžības Balsis.

Jebkādam garīgai izaugsmei nepieciešami, vajadzīgi apstākļi, kas to aprūtinātu. Sena leģenda stāsta, ka no cilvēku ciešanām atdzimstot dārgakmeņi. Tā arī ir, un tāpēc, kad saku – uzveliet Man nastas, tad nevis upuri nesu, bet gan vairoju gara spēku. Tāpat arī cilvēkiem jāapzinās, cik lielā mērā pēdējie atklājumi tuvina tos kosmisko problēmu risināšanai. Jo katrs aicinājums aiztraucas pa pasaulēm. Tāpat kā parastais fotoaparāts var dot astrālās pasaules atveidus, tāpat arī ikviens jebkuras strāvas vilnis var savienot tālo pasaulu pavedienus.

Laiks izprast zemes iemiesojumu atbildību un priekšrocību. Bet ļaudis bieži vien izvairās uz klausīt izplatījuma viļņus un uztver atbalsis un atbildes, kas plūst no pasaulesēkas dažādajiem slāņiem. Mēs atkārtoti norādām uz garīgās attīstības priekšrocībām, bet šīs lietas vēl atrodas tik kropļīgā stāvoklī, ka labi domājošs pilsonis pat bīstas pieminēt visu to, kam kāds sakars ar gara starojošo lauku.

Pamēģiniet runāt par atziņas gaismu un gara svētīgumu un no jums sāks baidīties, kā no laupītājiem un slepkavām! Bet pat laupītāji bija Kristus un Budas mācekļi; tāpēc nebīstieties cilvēku palamu, bet uz klausiet Mūžības Balsis, kas ved uz Svētību un Gaismu.

Nebīstieties! Nebīstieties! Nebīstieties!

259.

Kāpēc parādības mēdz būt negaidītas? Šeit divi apstākļi – pirmais, gaidīšana vienmēr rada pretdarbību. Pat apzinīga gaidīšana var dot lieku enerģiju izpausmei, pavēstot var tikt nejauši informēta melnā loža. Pat viena nepiederīga cilvēka klātbūtne var kļūt par starpnieku. Visa pasaule sadalās melnajos un baltajos. Vieni kalpo apzinīgi, otri pēc savas dabas, un trešie ir recekļiem līdzīga nekam nenoderīga masa. Melnā loža ir stipra, jo cīņai ar Gaismu vajadzīgs spēcīgs potenciāls. Nav gudri nenovērtēt pretinieka spēkus, sevišķi, kad viņu mīlotā Kali Juga izbeidzas. Protams, tā ir izšķiroša kauja, un vajag rūpēties, lai kārdināšana un apmāšana neskartu vājos. Jau sen sacīts, kur atrodas tumšo galvenā loža.

360.

Senāk svinēja melnās meses un cēla statujas Bafometam. Tagad viņi kļuvuši bīstamāki, jo, atdarinādami Mūs, tie atmetuši daudzus rituālus un pievērsušies domu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

spēkam. Ar Mums tiem grūti cīnīties, bet gadījumā, ja mācekļa domāšana nošķiras, tie var kaitēt. Kad norādīju sakļauties cieši ap Valdoni, ieteicu ko visai nepieciešamu. Vispār vajag raudzīties uz Maniem Norādījumiem kā uz neatliekamiem padomiem. Laiks saprast, ka dodu Mācību neiemidzināšanai, bet visas dzīves piesātināšanai.

361.

Kad kosmiskais spriegums tik liels, tad jāsakopo visi spēki, lai aizstāvētu Gaismu, jo katra neticība Gaismai atver pieeju tumsai. Tāpēc tā jāsaruga katrs pamats, kad spēki grupējas ap gaismu, kā gan nepieklāuties Vadītājam! Jo tikai šeit ir spēks, šeit ir uzvara. Kad Kosmiskais Magnets pārvietojas, tad, protams, jāietur Gaismas ritums, jo tikai uz šī viļņa virsas var pārpeldēt manifestēto straumi. Tā doma par Gaismu ir kā Valdoņa Vaigs.

362.

Kosmiskais Magnets pievelk visas nomaināmās enerģijas pie jauna centra, tādā kārtā visas novecojušās enerģijas nomainās, dodot vietu jaunajām. Tādēļ spēku maiņā, kosmiskajā procesā izzūd visi duālie spēki. Vienīgi Gaisma un tumsa ir pretstatā un sasprindzinās kosmiskajā kaujā. Tādēļ tiekšanās noteikti jāpiesātina ar pievilksmes uguni un ar visu impulsu jāmeklē Gaisma pret melno ložu. Jāaizstāvas ar uzticību, Hierarhijas apzināšanos, un jāuzdrīkstas pret tumsu ar visu garu un sirdi.

363.

Jāatceras, ka ne paši tumšie ir bīstami, bet viņu izraisītie spēki. Patiesi, jāsalīdzina lielā Gaisma ar lielo Tumsu, bet nevar uzskatīt par lieliem tos, kas ceļ uz egoisma. Tā vajadzīga samērība pat lielajās parādībās. Protams, neaizmirsīsim ļaunumu, ko sējuši tumšie. It kā čūskas, kas savairojušās! Un pat cīņai ar riebekļiem vajadzīga Hierarhija, jo tiks iznīcināts viss jucekļīgais. Tā iegaumēsim, kur lielā Tumsa un kur nīknais naidnieks, kas meklē Gaismas bojāeju, bet kas aizmirsis, ka bez Gaismas viņš nevar eksistēt.

364.

Zināms, tumšais spēks visvairāk bīstas, kad top apstiprināta Gaisma. Visi tumsas kalpi sasprindzē savus spēkus, kad Gaismas kalpotājs piesātina izplatījumu Valdoņa Pavēlēm. Cilvēce pazīst šādas cīņas un Gaismas uzvaras lielos piemērus. Protams, katrs saņem Skolotāju pēc savas apziņas; tāpat ir arī ar tumšo spēku ķēdi, kas piesātina ar ļaunā apziņu, stādot pretī Gaismai savu nolēmumu. Tā spēkus Kosmā sasprindzē dažādi apstiprinājumi. Tāpēc var apgalvot, ka Gaisma uzvar tumsu. Tā top celta Bezrobežīgā dzīve.

365.

Ļaužu prātus aizņem robežas izšķiršana starp labo un ļauno. Daudz leģendu veltīts šai parādībai. Ir sacīts – kā Ercenģelis, lai apzīmētu šo robežu, nolīcis starp labo un ļauno gaismu nesošu spožu zobenu. Protams, nav labi palikt ļaunuma novadā, bet tāpat ir sāpīgi drūzmēties ap ugunīgo asmeni. Bet ļaudis tiecas ar šo zobenu sevi ievainot.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Tāpēc atzīmēsim cilvēkus, kas skatās redzoši un ar sirds redzes apziņu saprotošus. Viņi tieksies tālu un it kā uz tālu bāku tieksies. Vērtīgi šie tālbraucēju kuģu enkuri. Aizskalojošu viļņu bangās aizskalojas arī smirdošie ļaunuma traipi. It sevišķi tagad nepieciešams izmest tālos enkurus. Var redzēt, kā mazie attālumi zaudē jēgu. Dižajā Vienības Plānā ietilpst materiālo un garīgo apmēru paplašināšana.

366.

Cilvēciskās netaisnības stundā atcerieties izplatījuma taisnīgumu. Patiesi, ir visaugstāko kalnu kartes, bet nav dziļāko bezdibeņu kartes. Pat no gara lidojumam tālie cienī virsotnes vairāk nekā bezdibeņus. Ja karavāna līdzinās pēc vājākā, tad vēsture balstās uz stiprākajiem. Tā atcerēsieties to brīnišķo būtņi, kas izvēlas visvērtīgāko evolūcijai. Ja varam būt pārliecināti, ka kalpojam evolūcijai, tad varam pakļauties uz izplatījuma taisnīgumu. Bet tas pats taisnīgums norāda uz nepieciešamo uzmanību pret melnajiem spēkiem. Parasti viņi netuvojas tieši, viņi izraugās ne mazāk kā trīs starpniekus, melnie zina, ka viņu auru var viegli pazīt, un izvēlas secības ķēdi, ļoti smalki nodibinot gradāciju. Ne jau nejauši runājam par nodevības dažādiem veidiem.

367.

Kad runāju par melnajiem, dodu padomu ievērot viņu izsmalcinātos paņēmienus un ievērot, cik pacietīgi viņi pielien mērķim un kā viņi izvēlas plecus aiz kuriem slēpties. Ne melnīšus redzēt, bet pelēcīšus un gandrīz baltīšus! Bet šis telegrāfs prasa lielu uzmanību.

368.

Kad sacenšas Gaismas un Tumsas Spēki, tad nodibinās katras nometnes orbīta. Tas, no kā pārtiek gaišā nometne, protams, būs sprieguma centrs, un Gaismas mērķis būs parādība, uz kuru tēmēs tumsa. Tāpēc, kad Spēki sacenšas, jāapsargā viss, kas attiecas uz centru. Galvenā izplatījuma uguns iemājos centrā un vajag saudzēt aizsargtīklu. Tā Gaismas orbīta uzsūc tumsu.

369.

Kad Gaismas un tumsas spēki sasprindzējas, jāsaudzē veselība, jo izplatījuma uguns plosās un tumsa sprieguma pilna. Bet visās Mūsu izpausmēs vajag redzēt uzvaru. Kad sabrūk viss vecais, evolūcijai un uguns laikmetam nepieņemamais, tad paliek viens enkurs, kas izglābs cilvēci – Hierarhijas enkurs, kas apvienos visu ķēdi un dos visu vareno spēku. Tā bezrobežīgi jānostiprinās Hierarhijā.

370.

Tā visiem līdzekļiem vajag izpētīt visus kavējošos elementus. Vajag saprast, kas ir harmonija ar Esības pamatiem? Kas ir gara augšupeja, kurš pakāpeniski pierod eksistēt pāri pasaulei un nepārtraukti darboties?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Tāpat vajag saprast svētās sāpes kā zīmes par gara lidojumiem novadā, kas saista pasaules. Tā viegli saprast, ka involūcija laupījusi cilvēcei dažas atzītas īpašības, un vajag izpaust daudz pirmssākotnīgās enerģijas, lai atkal saustu pārrauto Asurginas audumu. Bet lai cildināti drošsirdīgie uzdrīkstētāji, tiekšanās spārmotie!

371.

Daži cilvēki nepanes Mūsu biežo atgādināšanu par kauju. Lai viņiem tā nav kauja, bet Vārtu atvēršana. Atvēršanas process arī prasa enerģiju. Bet jums, bez liekulīgiem mīkstinājumiem, var sacīt, ka Gaismas kauja ar tumsu noris nemitīgi. Daudz kareivju palīdz šai kaujā, citādi mēs no jauna ieslīgstam haosā. Bieži kaujas dalībnieki jautā: kāpēc viņi fiziskajā ķermenī neatceras savas smalkās būtnes varoņdarbus? Bet no Mūsu puses būtu noziedzīgi pieļaut šādu apzināšanos, jo sirds neizturētu šīs milzīgās kaujas apzināšanos. Vienīgi sevišķi liesmaina sirds patur apziņā melnos šaviņus. Sirds apstājas vai nu no apzināšanās, vai no Sklerozes. Bet kosmiskā kauja var satriekt visstiprāko sirdi.

Tā atgādināsim par kauju, kad sadursme atkal plešas milzu plašumā. Apakšzemes uguns ar grūtībām līdzsvarojas un magnetisko strāvu slāņi krustojas. Bet nenoliegsim, ka šī perturbācija nes atjaunotnes iespējas.

372.

Tumšie spēki mēģina cīnīties ar Gaismu. Tie mēģina nostiprināt savus tumšos darbus, nostiprinoties ar nodevību. Bet Gaismas Spēki tā sasprindzēti un sniedz tik daudz izpausmju kas vajadzīgas jaunradei. Spēku nomaīņu sasprindzē tumšā pretdarbība. Tā Hierarhija sagaida visus sasprindzējumus dižās jaunrades vārdā. Hierarhija nes plānu izpaustajai nomaīnai, tā evolūcija spēcīgi pieaug.

373.

Tuvošanās bezgalīga, tāpat kā sakāve. Bet ne daudzi izšķirs, kur uzvara un kur sakāve. Vajag pazīt garīgās izaugsmes saistību ar uzvaru pār tumsu. Tumsa var dot labklājības Maiju, kad Gaisma var apstiprināt satricinājumus. Ikviens traucas pa īsāko ceļu, bet kas gan spēj iztēloties labākos sasniegumus? Tikai saite ar hierarhiju var paskaidrot vislabākā ceļa savdabību. Pie Mums nolemts varoņdarbu uzskatīt par īsāko ceļu. Pie viņiem bezbailība būs slikta pazīme. Mēs esam noteikuši neizvairīties no krauju takām. Pie viņiem katra pacelšanās ir nevajadzīgs spēku patēriņš. Pie Mums Gaismas stars ir granulāciju tilts. Viņi sapņo par tukšumu. Mēs sapratīsim katru drosmīgu lēcieni, viņiem tas būs tikai neprāts. Tā starp gudrības drosmi un noderības neprātu atrodas vienīgi sirds. Viņa apsargās un atvērs Hierarhijas Vārtus. Mazāk kļūdīsies, kas seko pa sudraba pavedienu no savas sirds līdz Skolotāja sirdij.

374.

Nevajag domāt, ka augsti sasniegumi nodrošinās pret tumsas nezvēriem. Tieši otrādi, Gaisma uzrādīs jaunus briesmoņus un to niknums būs ārkārtīgs. Skumt par to

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

neskumsim, jo briesmoņi ir svētā troņa kājas (balsts). Ne bez iemesla svētie priekšmeti balstās uz dzīvniekiem. Bet šis apstāklis neatbrīvo no modrības.

375.

Kad pasaule ir spriegumā, tad vistuvāko līdzstrādnieku garīgais bruņojums pastiprinās, viņu izstarojums kļūst purpura un liesmains. Tā, neatkarīgi no personīgām jūtām un ikdienas darba, kosmiskais bruņojums saskaņojas ar pasaules stāvokli. Tā iespējams, ja Hierarhijas likums izpildīts, novērtēt kosmisko iedarbību.

Var novērot, ka līdz ar apziņas paplašināšanos veidojas Garīgais bruņojums, Mēs varam veicināt šo bruņojumu, bet bez apziņas pieauguma tāda iejaukšanās līdzinātos graušanai. Tā redzama noslēpumainā Roka, kad rīkojamies pēc Hierarhijas likuma. Tas jāatceras sevišķi tagad, kad pat norūdīta sirds izjūt nebijušu spriegumu.

376.

Noniecināšana, protams, ir slikts padomdevējs. No noniecināšanas rodas visniecīgākais. Lai neuzskata noniecinātājus par mocekļiem; viņi izsējuši satrūdējušas sēklas un ložņā zemu, cerībā saskatīt asnus. Turpretim, apstiprinot, cilvēki paši slejas augšup un tādējādi ceļ cietokšņus. Jums jau ir apstiprinājuma derīguma piemēri. Darbi spēj augt vienīgi dodot svētību. Padomājiet par svētību.

377.

Tumšie allaž cer, ka struktūras bojājumi kavēs mērķa sasniegšanu, bet tie allaž piemirst, ka esošais ir neiznīcināms un daudzveidīgs savās izpausmēs. Pati vistumšākā vieta – pati Marakara, pat tā nespēj aizkavēt Gaismas iespējamības. Jārod vienīgi pieeja.

378.

Liesmainais šķēps ir garīgā bruņojuma stars. Šķēpveidīgā stara simbolu var izsekot visās Mācībās, kā visgrūtāko zīmi. Pat vismiermīlīgākie attēli apstiprināja šķēpu. Tas nenozīmē vēlēties varmācību, bet norāda gatavību aizstāvēt vissvētāko. Tā iespējams redzēt nevaldāmā ugunī slaidu šķēpu virs gara cīnītāja pieres. Žēl, ka izstarojumu attēlošana zemes pasaulē vēl tik nepilnīga. Varētu dot uzskatāmus un citu uguņu pierādījumus.

379.

Vienošanās ir pirmā pazīme, ka Mācība nav vienkārši tukša skaņa. Mācība ir Gaisma tumšajā ceļā. Vajag apjēgt, cik ļoti bieži mums jābūt uzmanīgiem, jo izplatījuma megafons palielina ikvienu skaņu. Sīks īgnums ienaidniekam par prieku izvēršas viesulī. Ienaidniekam jauns prieks atzīmēt – neskatoties uz Mācību tie izturas kā parasti cilvēki.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

380.

Vajag izprast, kur Gaismas un kur tumsas robeža. Tiesa, tā ir līkumota, bet pēc sirds iespējams nemaldīgi pazīt tumsas piekritējus. Vai tumšais sirdī spēs traukties augšup? Vai novērsīs melus un patību dzīves izpausmēs? Vai pārvarēs bailes nākotnes priekšā? Tā arī šķirojiet – kas baidās no nākotnes, tas ir no tumsas. Tas ir visdrošākais pārbaudes akmens.

381.

Ugunīgo bruņojumu iespējams izjust ļoti reti, tāpat kā starus – varoņdarba spārnus. Pie tam var atskārst, cik ļoti šis bruņojums spēj aizsargāt, bet, no otras puses, tas prasa ārkārtīgu uzmanību kā jebkura ugunīga parādība. Agni Jogas Māte zina, ka šāds bruņojums nav viegls, jo zemes apstākļi pārāk tāli augstajai ugunīgai parādībai. Bet kad izpaužas ugunīgās norises, ugunīgā bruņojuma esamība jūtami parādās. Protams, ja sirds pieradusi pie ugunīgajām manifestācijām, tad var piedalīties ugunīgās kaujās.

382.

Bargais laiks prasa izturīgu bruņojumu. Tas vēl dziļāk jāietver sirdī. Jāpieņem pasaules kaujas apmērs tā, lai kopējiem spēkiem uzmundrinātu viens otru. Sevišķi nevietā apvainojumi un zobgalības. Kā Svētnīcas majestātiskums jāvirza augšup sirds. Tā iespējams tuvoties notiekošā apjoma izpratnei.

383.

Sirds higiēna prasa labus darbus, bet plašā nozīmē. Tā labos darbos neietilpst nodevības un ļaunprātīgu nolūku atbalstīšanas, viltus praviešu, krāpnieku, glēvulu un visu tumsas kalpu atbalstīšanas. Labu darbu mērķis ir cilvēces labums. Tā sirds iegūst svētvinību, kā sfēru saskaņu.

Labi darbi, patiesi vērsti uz svētīgiem, bet varoņdarbiem, no niknuma brīviem, bet mērķtiecīgiem. Bieži labus darbus saprot kā bezatbildības apnicīgumu; ir vieglāk neprātot un pieņemt vieglu novirzi.

384.

Jau pagājis tas laiks, kad jūs iztēlojāties kauju kā Eņģeļu bazūnas. Jūs jau izprotat, ka tumsa ierosina haosa neizpaustos spēkus – te meklējams tumšo spēku īpatnais magnēts. Pret to jāpastiprina visi stari un strāvas. Jūs jau izjūtat šo pastiprinājumu. Nākas pielietot it kā rupjas strāvas, kas spēj caurnirt Haosu. Nedaudzi spēj noteikt šo atšķirību, jo viņu vērība nav vērsta šai virzienā. Pat visrupjākās izpausmes, neskarot cilvēka smadzenes, nav pieejamas apziņai. Cik daudz vieglāka būtu kauja, ja cilvēce spētu atsaukties uz esamības galveniem pamatiem.

385.

Kāds dēmons nolēma novest bezizejas stāvoklī svētu vientuļnieku. Šai nolūkā viņš nozaga vissvētākos priekšmetus un piedāvāja tos vientuļniekam sacīdams – “Vai tu pieņemsi no manis?” Dēmons cerēja, ka vientuļnieks nepieņems un tādējādi nodos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

svētos priekšmetus; bet ja pieņems, tad stāsies sadarbībā ar dēmonu. Kad baismīgais viesis bija izsacījis savu piedāvājumu, vientuļnieks nedarīja ne vienu, ne otru. Viņš sašutumā sacēlās un visā gara spēkā pavēlēja dēmonam nosviest priekšmetus zemē, sacīdams: “Tumšais gars, tu nepaturēsi šos priekšmetus, aiziesi iznīcināts, jo mana pavēle dota no Augšienes!” – Tā vajag aizdzīt tumšos un, kad noteiktība Hierarhijas stiprināta, neviens ļauns spēks nespēs aizturēt gara liesmu. Neuzskatīsim šādas teiksmas kā nevajadzīgas. Dēmoni ir daudzējādi, un uzbrukumi jāiztur ik vienam Gaismas darbiniekam.

386.

Iemācīsimies atšķirt un tādejādi kļūsim devīgi. Neviens aprobežotais nekļūs garīgi bagāts. Bet vajag izjust arī līdzcietību pret kaimiņu daltonismu.” Jo līdz pat augstām pakāpēm ikviens pakļauts šīm savādībām. Neprasīsim, lai cilvēki domātu vienādi Labi, ja viņi atšķir, kur Gaisma un kur tumsa. Bet smalkās vibrācijas nav viegli apgūstamas.

387.

Atnāks viņi, dzēsēji; atnāks viņi – demoralizētāji; atnāks viņi – nievātāji; atnāks viņi – tumsas tumsoņi. Nenovērst sākušos trūdēšanu. Bet gudrais neatskatās, jo zina, ka Uguns, kad tā pieaicināta, nav izdzēšama. Ne velti uzdošu stingri atkārtot Nolikumus. Pat atkārtošana sevī jau nostiprina pamatu.

388.

Ja steidzīgs ceļinieks jautās – cik pulkstenis? – tad diezin vai atradīsies tik cietsirdīga sirds, lai sacītu apzinīgus melus. Pašā trauksmē jau ietverta ugunīga pārliecinātība. Tieši tiekšanās paglābj no naida sitieniem. Tā, kad izrunājam cildeno jēdzienu Agni, jau tad izprotam visu trauksmainību. Cilvēces priekšstatā Ugunīgā Pasaule auj vienlaikus ar domas varoņdarbu. Bet neiedomājieties par Ugunīgās Pasaules esamību pārliecināt sirdi, kas nepazīst Uguni. Šādi pūliņi novedīs tikai pie melnās uguns. Ja saskaitīsim dažādu varmācību radīto tumsas kalpu daudzumu, tad mūs pārņems šausmas par milzīgo skaitu. Jābūt apveltītam ar smalkjūtību, lai nojaustu, kad var apgriezt aizdara atslēgu otrreiz un trešoreiz. Neviena dogma, neviena ķīmija nepasacīs, kad tiek izrunāts svētais vārds “var”. Bet sirds uguns pasacīs, kad Karma un brāļa apziņa netiks apgrūtināta. Jo Agni parādība nedrīkst apgrūtināt.

389.

Tumšie nesauž. Viņi saglabā daudz stiprāku saiti ar savu Hierarhiju nekā tā dēvētie Gaismas kareivji. Tumšie zina, ka viņu vienīgais glābiņš ir Tumsa, bet gaišie daudz klaiņo, daudz prāto un maz mīl savu Hierarhiju.

390.

Tieši – “Apkaro bezdievīgos”. Jāpriecājas, kad abi šie Nolikumi izprasti un pielietoti. Vajadzīga stipra apziņa, lai izprastu īsto bezdievību un izprastu, kādiem gaismas ieročiem uzvarama tumsa. Jāpriecājas, kad tumsa pavairo Gaismu. Sacīts – Jogam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

dienā spīd Mēness un naktī – Saule. Sakoncentrējiet ap sevi tik daudz Gaismas, lai tumsai nebūtu vietas.

391.

Necerēsim, ka mūs nekas neskars. Šādai pārlicēbai abpusēji griezīga nozīme. Ir labi izjust savus pamatus, bet katra nevērība pret ienaidnieka spēkiem arī nav gudrība. Labāk domāt, ka ienaidnieks var tuvoties, bet bezbailība mūs noturēs spēka pilnībā.

392.

Nav jānoskumst par cilvēknīdēju rakstiem; tumsa ir liela! Var pieaicināt visgaišākos spēkus, bet tumšie aptumšos pat labākās izpausmes. Tumšie spēj tikai tumšot. Bet ja viņiem jautātu, kā izdarīt labāk? Viņi tikai saniknotos, jo viņu uzdevums izdomāt ne jau labāk, bet gan sliktāk. Novērojams, ka ļaunie spēki ieviešas dzīvē dažādos veidos. Nedrīkst mierināt sevi, ka tumšie nespēj tuvoties, viņi izlietos katru puteklīti, lai apslēptos; kur viņi paši uzdrīkstas tuvoties, tur var pasviest skorpionu. Tumšajiem daudz izdomu. Tāpēc jāpieradinās pie lielas modrības.

393.

Kāpēc ļaunums dažkārt liekas uzvarētājs? Tikai pateicoties labuma svārstīgumam. Iespējams gluži fizioloģiskā ceļā pierādīt, ka ļaunuma pārsvars ir īslaicīgs. Ļaunums ierodas kopā ar imperilu; bet šī inde spēj izraisīt tikai pirmo spēcīgo uzliesmojumu. Pēc tam tā pāriet trūdēšanā un pakāpeniski saārda savu pašas radītāju. Tātad, ja Agni kaut daļēji izpaudusies, tā nemitējas pastiprināties. Tā, kad imperils jau sāk sadalīties, Agni, gluži otrādi, iegūst jaunu spēku. Tāpēc tā ieteicu izturēt pirmo ļaunuma uzbrukumu, lai atstātu to sevis paša aprīšanai. Bez tam, ļaunuma divkauja ar labu, citiem vārdiem, imperila ar Agni pēdējais proporcionāli pieaugs, kamēr imperils iznīcinās savu īpašnieku. Tā var novērot zemākā divkauju ar augstāko, bet tikai pilnīga apziņa spēj uzmundrināt pretošanos ļaunumam. Derīgi to iegaumēt un sakopot ne vien spēkus, bet arī pacietību, lai pārvarētu jau sabrukumam nolemto. Apstiprinu, ka patiesībai – “Gaisma uzvar tumsu”, ir pat fizioloģisks pamatojums.

394.

Šodien smaga diena, tāpēc pastāstīšu jums pasaku. “Kāds dēmons nolēma kārdināt dievbijīgu sievieti. Dēmons pārgērbās par sadhu un iegāja sievietes būdiņā, laizdams caur pirkstiem lūgšanu krelles. Viņš lūdza patvērumu. Bet sieviete ne vien ieaicināja viņu un paēdināja, bet aicināja pielūgt Dievu kopā ar viņu. Lai gūtu sekmes, dēmons nolēma izpildīt visus viņas lūgumus. Viņi sāka lūgt. Pēc tam sieviete lūdza pastāstīt viņai par svētajo dzīvi, un dēmons sāka stāstīt līdzīgi labajam Sadhu. Sieviete nonāca tādā ekstāzē, ka apslacīja visu būdiņu ar svēto ūdeni un, protams, apslacīja arī pašu dēmonu. Pēc tam viņa uzaicināja to izdarīt kopīgu Pranajamu un pamazām ieguva tādu varu, ka dēmons vairs nevarēja aiziet no būdiņas, palika kalpot dievbijīgajai sievietei un iemācījās labākās lūgšanas. Kad kāds Riši gāja garām būdiņai un ieskatījās tajā, viņš ieraudzīja lūgšanā iegrimušo dēmonu un pievienojās viņam Bramas slavīnāšanā. Tā visi trīs sēdēja pie pavarda un dziedāja labākās lūgšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Vienkāršās sievietes dievbijība piespieda ir dēmonu, ir Riši kopīgi dziedāt slavas dziesmas. Bet Augstākajos mājokļos nešausminājās, bet uzsmaidīja tādai sadarbībai. Pat dēmonu iespējams piespiest sadarboties lūgšanā.

395.

Nav nejaušība, ka Lielajās Dienās - Lieldienās saņemam ziņas par nodevību un meliem. Vai nav neprāts, ka nodevēji ir tie, kuri ir it kā augstākās izpratnes sargi. Bet tumsas likums nemainīgs, un melu viltības nemitēsies, iekams neatmaigs cilvēka sirds. Ja pat atmiņa par Lielo Upuri var pildīt tikai ar meliem un nodevību, tad Lielā Kalpošana nepieejama. Novērsīsimies no tumsas, pat augi prot tiekties uz Gaismu.

Skaisti un izsmeloši par labo

396.

Ļauno spēj iznīcināt tikai labais. Šāda patiesība tik vienkārša un tomēr neizprasta. Cilvēkos labais parasti nav aktīvs un tāpēc paliek bezdarbībā. Viņi nespēj saprast, kā labais var pārspēt ļauno, tādējādi iznīcinot tā eksistenci. Labais ir visaktīvākā, možākā, neizsmelamākā, neuzvaramākā sākotne: bet visā viņa darbīgumā, labajam trūkst cietsirdības. Šajā apstāklī, tāpat arī patības un iedomības trūkumā slēpjas viena no nozīmīgākajām atšķirībām labajam no ļaunā. Bet ja pat reliģija un tās pārstāvji parādītu cietsirdību, tad reliģija nebūtu saite ar Augstāko Labumu! Kā gan var iedomāties reliģijas kalpu cietsirdīgu! Bez tam, viņš pierādīs savu tumsonību pret reliģijas Nolikumu priekšā. Labais nevar ieteikt cietsirdību. Bet, apstiprinot labā aktivitātes svēto Mācību, jāpadomā, kā labuma mirdzumā izmantot visu savu laiku, un minētais mirdzums nebūs tikai simbols, bet sirds uguns. Ja mēs gribam iet tālāk, mums jāpielieto aktīvs labums. Mums jāsaprot, ka bedres vietu mēs varam izveidot par īstu svētnīcu. Soli pa solim mums jāaizpilda bezdibenis gaišiem balstiem. Pāri personīgajam noskaņojumam jākrauj labā akmeņi. Lai mazā planēta sadeg, bet Tēvam daudz mājokļu! Katra labā darbība ir mūžīgs sasniegums. Kad ļaunā sārņi jau sen būs satrudējuši, labā vietas vēl zels.

397.

Visās Mācībās tumšie spēki met ugunīgas bultas uz Apskaidroto. Brīnišķīgos simbolos parādīta šāda kauja. Ne mazāk brīnišķīgi parādīts, ka niknuma bultas nerasniedz mērķi un izveido aizsargtīklu. Pret šo simbolu neizturēsimies vieglprātīgi, tas pilnīgi reāls pat no tagadnes zinātnes viedokļa. Niknuma liesma sastopas ar cildeno sirds uguni un pakļaujas, tikai stiprinādama diženā Gara Agni. Tik neuzvarama ir sirds, kas izpaudusies visā spēkā. Atkāpšanās gadījumā meklējiet dziļāk. Vai sirds parādījusi visu spēku? Vai neiejaucās zemes pārejošais nosacījums? Vai neatmodās pašnožēla? Vai neaptumšoja baļļu trīsas? Un vai nesāka mutuļot šaubas? Patiesi, tur, kur sirds Agni nav aptumšota, tur nevar būt neveiksmes. Cilvēkam bieži šķiet, ka viņš jau aizgājis līdz galam, bet nepareizā acs viņu māna, jo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

vēl daudz plašuma priekšā, tieši kur arī būtu jānotiek uzvarai. Priekšlaicība noved pie kļūmēm.

398.

Necaurīdīgas bruņas var būt no metāla vai zīda, bet vislabākās bruņas – ugunīgās. Vai gan bez ugunīgām bruņām vadonis noies nolemto ceļu? Kā gan citādi atvairīt niknuma bultas un naida šķēpus? Bet daudzi vadoņi pat ar zemes apziņu izjutuši, ka viņus sargājušas ugunīgās bruņas. Var sarakstīt plašas grāmatas par vadoņa magnētismu. Var novērot, ka ne āriene, ne balss, ne bagātība, bet kaut kas cits pārliedzina tautas. Jau daudzas reizes esmu runājis par sirds Uguni. Tieši šādas bruņas – magnēts pievelk un pasargā. Sacīts – “uzņemšu vairogā visas bultas.” Bet šis vairogs jānokaļ. Šādu vairogu var saņemt tikai no Augšienes, bet cik daudz iepriekšējo domu un sarunu vajadzēja, lai nokaldinātu ugunīgās bruņas! Nedrīkst palaist garām ne dienu, ne stundu, lai uzturētu Saskari dzīvu un visur klātesošu. Maldīgi domā, ka zinātne attālina no Augstākās Pasaules, tā var gan mainīt zemes nosaukumus, bet trīsvienīgā būtība paliek kā pamats. Bet Vadonis prot atšķirt kur būtiskais. Varbūt viņš neizrunās Neizsakāmo Vārdu, bet viņš izjutīs to sirdī. Tas Vārds palīdzēs Vadonim nezaudēt pasaules izpratni, tikai tas viegli darina brīnišķīgās bruņas.

399.

Protiet izmantot katru darbību savā apkārtnē, lai nestu gaismu tur, kur ir tumsa. Kurš gan neatmodīsies, kad riebtīga rēķšana jauc planētas līdzsvaru? Vajag ievērot, no kurienes lien tumsa. Laupītājiem vispirms uzkliež, bet pēc tam cilvēks aizsargās darbu un visu daiļo, kas ar to saistīts. Mirušie klusē, bet pat klusēšana var uzkrāt enerģiju.

400.

Daži metāli viegli ievainojas, bet citi atgrūž viens otru. Vajag novērot šādas labā un ļaunā līnijas. Abas puses izveido veselas sakarīgas ķēdes. Bet galvenais šķērslis valstī ir pretējo sākotņu mehāniska sajaukšana, tādējādi sākas priekšlaicīgs sabrukums. Sirds un Saskare ar Hierarhiju pasacīs, kuras daļas ir savienojamas. Cilvēkam nepieciešams sirds un prāta līdzsvars. Sadarbība ir līdzsvara apstiprinājums. Pitagora svētais skaitlis ir Daiļuma līdzsvars. Daudz kas no šīs aksiomas mūsdienās tiek atzīts par nepieņemamu. Stāstīt cilvēkiem par līdzsvaru ir grūts uzdevums.

401.

Sirds saucienu parasti izprot kā abstrakciju, bet Ur. tā nesacīs, jo viņa ir dzirdējusi un izpratusi sirds skanēšanu visā tās cildenajā sasprindzē. Tāda skanēšana, patiešām pastāv un tajā izpaužas spēcīga enerģija. Visbīstamākie tumsas uzbrukumi sašķīst pret šādu enerģijas sasprindzi. Tikai retumis izdodas pavērot tik apbrīnojamu tiekšanos. Ugunīgā sirds zina, kad vajadzīga visas psihiskās enerģijas piesaukšana. No saules pinuma, no kausa koncentrācijas varenā spēka plūsma. Tāda izlādēšanās izkliež visļauņākos sūtījumus. Mēs vienmēr priecājamies redzēt šādu modru sirdi. Jo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

uzbrukums ir vienmēr negaidīts, un spēku koncentrācija iespējama pie izcilas modrības. Bieži šādu modrību aizmiglo it kā gurdenums, kas ļoti raksturīgs tumšajiem spēkiem. Bet liesmojošā sirds nepadodas šādiem indīgiem ķīmiskiem. Bet atcerieties, ka ļaunā spēki, pazīstot savu iedarbību uz nesagatavotiem organismiem, izsūta divkāršus, atkārtotus triecienus.

Pēc pirmā mēģinājuma ļoti kāpiniet modrību.

402.

Domāšanas svārstīguma dēļ cilvēki nesaredz ne prieku, ne briesmas. Bet Mēs lūdzam vienmēr padomāt, kad sirds čukst par draudiem vai jaunu prieku. Nav arī jābrīnās, jo tumšie spēki tuvojas pat vissvētākajām vietām. Bet jūs jau esat redzējuši šādas parādības un zināt, ka bezbailība ir pirmais nosacījums, lai atvairītu katru ļaunumu. Bet būsim godīgi pret sevi, lai konstatētu, kur bija bailes un kur tās bija izdzītas. Šausmas ir tumšo ierocis.

403.

Vadoni neskumdina šķietamās neveiksmes, jo viņš zina, ka labā daudzums spēj piepildīt jebkuru bezdibeni. Viņš jutīs katru novirzienu no ceļa, bet tas dos viņam tikai kā vienu iespēju apmeklēt jaunu sfēru. Tāpat arī labais vadoņa rokās kļūst par īstu Gaismu. Ne jau tas ir mierinājums, ka neveiksme nav iespējama, bet gan tas, ka katrs labā sasniegums ir jauns panākums.

Neieteicu skaitīt tumsas zīmes, tās ievēdīs tikai tumsā. Gaisma ir tikai viena, un Gaisma var būt mērogs un atbalsts.

404.

Karojošā gara gaita spēj virzīt veselu karapulku uz labu. Karojošā gara griba vadīt veselu karojošu pasauli. Karojošā gara griba spēj apstiprināt jaunus ceļus jaunai celtniecībai, tāpēc katrs mūris var sabrukt zem kareiviskās gribas spiediena. Kareiviskais gars, kas atklāj ugunīgos apvārsņus, ir tas gars, kas apstiprina Augstāko Spēku. Kareiviskais gars spēj piesātināt katru parādību, kas iet ar Kosmisko magnētu. Cik daudz spriegumu kareiviskais gars spēj pārvarēt! Kareiviskā griba rada un izveido jaunas iespējamības. Tāpēc lai visi, kas iet ar gaismu, saprot virzītājas gribas kareivisko nozīmi, jo kareiviskās gribas sekotāji iet ar Uguni. Tā sapratīsim Mūsu gribas ugunīgos nesējus.

405.

Vai Gaisma var noliegt savienību ar tumsu? Tai jānodziest, lai savienotos ar pretējo sākotni. Lai Gaismas Vadonis neiedomājas uzņemt nometnē Gaismas dzēsējus un pretiniekus. Gaisma nevar pavairot tumsu, tāpat arī tumsa nevar pavairot Gaismu, tātad šādas savienības ir pretruna ar Dabu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

406.

Tumsoņi ieskata, ka Starojošais nācis atriebties tumsai. Bet Gaisma pat neiznīcina tumsu. Pareizāk, tumsa tuvojoties Gaismai, sairst un iznīkst. Ļoti būtiski ir apjēgt, ka, tuvojoties Gaismai, tumsa pati sevi iznīcina.

407.

Karojošā tumsa pazīstama visām tautām zem dažādiem nosaukumiem. Galu galā tumsa ir visbriesmīgākais Avidijas veids. Bet, sākot darboties, tā ir ļoti bīstama. Tā ir drosmīgi jāpārdzīvo darbībā, kamēr tā galīgi iznīcināta. Sacīts – tumsa kā paklājs uz Ugunīgo Pasauli. Bet lai ātrāk atbrīvotos no tumšo pakājes, jāiededzina sirdis. Tā Ugunīgā Pasaule būs mērķis uzvarai pār tumsu. Ja tumsa ir bīstama, tad arī mērķim jābūt varenam.

408.

Vērojams jauns sasprindzējums. Ienaidnieki izdomājuši jaunas viltības, bet būsīm kā klints un gūsīm uzvaru. Var priecāties, ka katrs uzbrukums pievelk jaunus draugus. Šie draugi nav manāmi, bet viņi ir kā celtnes cements.

409.

Kad Gaismas Spēki kāpina spriegumu, protams, tumsa koncentrē savus spēkus, bet Gaisma ir stiprāka. Tā Mēs radām parādības. Notikumi tuvojas, laiks ir svarīgs un piesātināts. Tā Mēs uzvaram.

410.

Visu gara enerģiju saspringtība, protams, izpaužas spēku sadursmē. Protams, tikai gars, kas tiecas jaunradīt, spēj apzināties to spēku, kas izpaužas pretdarbībā. Kā gan nostiprināt ugunīgo iedegšanos un sasprindzināt katru uguns vadu? Visu atbilstību pievilksme notiek, ja visas ugunīgās strāvas iedegtas. Par jaunrades stimulu ir nepieciešams pieņemt pretošanās likumu, kas kāpina katru celtniecību. Gara pievilksme, patiešām, attīstās visu Spēku ugunīgajā spriegumā. Katrs izplatījuma veidojums var ieviesties dzīvē kā magnētiska pretošanās tumsas spēkiem. Ejot augšup pa ugunīgās Pasaules ceļu, iegaumēsīm tiekšanos gara augstākajā kāpinājumā, kad stāvam kā uz bezdibeņa malas, it kā virsotnēs, it kā tumšas sienas priekšā. Tā kāpināsim visus spēkus.

411.

Var iedomāties, kā svārstās Kosmiskie Sviri, jo vienā svaru kausā ieliek visus vēsturiskos notikumus, kas norisinājušies pirms tagadējā laika. Un ja būtu iespējams iztēloties nākamo Pasauli, tad varētu saskatīt, kā vērsas plašumā kauja. Iespējams pārliicināties, kā vērsas plašumā izplatījuma uguns, un novērot, kā Debesu Spēki bruņojas ugunīgās bruņās, un kā zemes spēki sabiezina izplatījuma parādību. Par to jāpadomā, jo ugunīgā Pārkaršana prasa, lai apziņa izprastu notiekošo. Svaru ugunīgā svārstība rada viesuļus, kas apdraud nenosvētos, bet paceļ Augstākajās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Pasaulēs ugunīgi trauksmīgos. Kosmisko Svaru svārstībās cilvēce nevar izvēlēties vidus ceļu, jo tikai Gaisma vai tumsa cīnīsies par uzvaru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm Kosmiskos svarus.

412.

Pēdējos gadsimtos apziņas pakāpes novedušas cilvēku sastinguma stadijā. Cik daudzi vārti atvērušies redzes lokam! Cik daudzas ceļa zīmes izliktas visapkārt, cik daudzi piepildījumi iespējami! Bet priekškara pavēršanai jāsasprindzina gars ugunīgo sasniegumu patiesiem meklējumiem. Kad pasauli satricina Armagedona Kauja, vai gan mēs neesam pašaizliedzīgās ziedošanās liecinieki? Grūtā jaunrade var izvērsties gara svētkos, kas nesīs Pasaulei gaišu nākotni. Bet izstiepto Roku nedrīkst atgrūst cilvēku Gaismas ceļu neizpratne. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāsaprot trauksmās neatliekamība uz Gaišo Sākotni.

413.

Kosmisko aptumsumu laikā tumšie spēki cenšas pastiprināt savu darbību, jo līdzsvars traucēts un šajā iztraucētajā stāvoklī tumšās būtnes, protams, iedarbina savus spēkus. Kosmiskie aptumsumi sevišķi kāpina notikumu spriegumu, jo tie palīdz spēkiem izvērsties. Kauja pastiprinās un notikumi paātrinās; tumsa sabiezējas, bet Gaisma uzvar, un spožāk mirdz jaunā Zvaigzne.

414.

Lai tumšie negalvo par savu uzvaru. Lai viņi nedīžojas ar savu guvumu. Cirvis jau pacelts, un koks nenoturēsies pret taisnības roku.

415.

Labums un ļaunums tiek pārbaudīts ar sirdi - tādējādi var aiznest Augstākajam nesatricināmu apstiprinājumu. Var atzīt visas relatīvās nepilnības, bet tomēr nešaubīgi var apliecināt, kur labais. Pēc asins spiediena lūko atklāt noziedzniekus, bet neievēro, ka aizdomas vien jau spēj satraukt visu organismu! Labāk piesaistīties Augstākajai Pasaulei, kur atklāti visi slepenie fistokļi.

416.

Labā darīšanai vajadzētu būt tik dabiskam cilvēka stāvoklim, ka par šādu uzdevumu nebūtu pat jārunā. Cilvēks nedrīkst norādīt uz saviem labajiem darbiem kā uz kaut ko sevišķu, citādi var pieņemt, ka cilvēka parastais stāvoklis – ļaunumā, un tikai izņēmuma kārtā viņš dažreiz atļaujas izdarīt kaut ko labu.

Daudz maldu uzkrājas tūkstošgadu gaitā. Cilvēki sāka labumu vērtēt zeltā. Cilvēki nesa uz templi zeltu un dārgakmeņus, cenzdamies pārliecināt sevi, ka tie ir labākie sasniegumi pasaulē. Cilvēki iedvesa sev maldīgu izpratni par dārgumiem – viņi gan paturēja prātā leģendu par zeltu kā ļaunuma avotu, bet pasteidzās no leģendas iztaisīt pasaku. Cilvēces vēsturē var atrast atkārtotas sacelšanās pret zeltu; ikviens lielais Skolotājs sacēlās pret zeltu, un cilvēki ir steigušies nonāvēt ikkatru, kas uzdrīkstējies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

sacelties pret viņu iemīļoto elku. Runāju, protams, ne par pašu zelta gabalu, bet par visām tām drausmām, kas to apņēm.

417.

Kad sāks celt domu skolas, tad pārbaudīs arī jūtu nozīmi. Salīdzinot ļaunas jūtas ar labām, atkal būs jāatzīst, cik daudzkārt labais izturīgāks par ļauno.

418.

Daži cilvēki maz runā par Brālību, bet daudz dara tās labā. Bet ir arī tādi, kas nemiļīgi runā par Brālību, bet arī nodevība tik tuvu.

419.

Patiesi, vajag meklēt. Vajag iegaumēt, ka maza dzirkstele izraisa spēcīgu eksploziju. Jau doma vien pievilks un atgrūdīs. Cilvēku prātu pavēlnieki nereti paši vadāmi. Un ļoti tukšas skaņas spēj nomākt cilvēka gribu un uz mūžu izjaukt jau izvirzīto ceļu!

Labums netraucē, bet ļaunums liek šķēršļus. Tālab iegaumēsim, ka maza dzirkstele noteic varenas eksplozijas.

420.

Jūs redzat, ka pasaule atrodas kara stāvoklī. Tā veidi ir dažādi! Gan apslēpti, gan redzami, bet to būtība viena. Tāpat arī revolūcija pieņem īpatnu jēgu, tā var noritēt arī bez šāda nosaukuma. Daži domā, ka process pārāk lēns, bet patiesībā tas pat steidzīgs.

421.

Nedrīkst atdarināt tumšo inkvizitoru, kas centās ieslodzīt Visumu nekustības cietumā.

422.

Nekaunieties neatlaidīgi atgādināt, ja redzat, ka tumsoņi mīda kājām glābiņu nesošu padomu. Ir pareizi teikts, nemit pērles cūkām priekšā, bet tāpat arī sacīts, ka var uzcelt veselu kalnu, ik dienas nesot pa riekšavai smilšu.

Tikai pretstatu izpratne ved uz brālību.

Enerģijas taupīšana

423.

Agni Jogs taupīgs visā ne aiz skopuma, bet zinādams tās enerģijas vērtību, kas tiek izlietota no augšienes. Tā viņš taupa tiklab savu, kā arī apkārtējo enerģiju.

424.

Varena, koncentrēta un spraiga ir cīņa. Mēs zinām, ka vienu spriegums pastiprina citus. Kad ieteicu taupīt enerģiju, tas nozīmē, ka spēki vajadzīgi cīņai. Visā pasaulē liesmo ugunsgrēks. Salīdzinot ar tagadni, bijušais karš nav nekas. Enerģijas taupīšana

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

apliecina tikai noderīgumu darbībai. Tāda taupība ir vajadzīga visā, kad arī Mēs paši lietojam līdzekļus, tagadējai rasei neparastus, bet nav iespējams pamest pasauli pagrimumā. Uzskatiet šo laiku par sevišķi nopietnu. Tā traucieties pie Manis!

425.

Jāsalīdzina spēki, kad tos prasa visos virzienos. Var saprast kaujas nozīmi, kad nogurušie cīnītāji atgriežas, lai sāktu jaunu kauju. Patiesi, Joga pirmais uzdevums ir spēku sadalīšana un ekonomija. Sirds devīgais veltīgi nesvaidīsies rokām. Tagad sevišķi vajadzīga taupība, jo nedrīkst liekiem patēriņiem saspīlēt enerģiju, jābūt modriem.

426.

Kas izjutis pasaules pulsācijas, tam nav drausma cilvēku siržu drebēšana. Tālab visur vajag pielaikot lielo pārbaudes akmeni, citādi, iegrimstot nelietības peļķē nav iespējams dzīvot. Veselā Visuma mērogs nepieciešams tur, kur dārd Armagedons. Mierinājums vienīgi samērībā. Lai apsvērtu kaujas vielu, jāpieliek visa novērošanas spēja. Cilvēki bieži izprot kauju ne vairāk par ielas sadursmi, aizmirstot, ka kauja norisinās arī pasta kastītē, viltīgu melu smaidā un Gaismas aizturēšanā. Kauja ir daudz dramatiskāka, nekā to izprot mietpilsoņi. Kad Es runāju par taupību, saprotiet arī to septiņos veidos.

427.

Daži jautās – kāpēc Mūsu Vēstules, kas rakstītas pirms 50 gadiem, nelīdzinās šīs dienas rakstiem? Bet pat “Aicinājuma” grāmata nelīdzinās “Sirds” grāmatai, tāpēc, ka tad nebija Armagedona. Lai saprot, ka Armagedona parādība maina daudzus dzīves apstākļus. Nav iespējams likt lietā miera mērogus kara laikā, tas nozīmē, ka vajadzīgs bruņu tērps un galvenais – tiekties uz Valdoņiem.

428.

Laba attieksme nav vēl pieņemšana un teicama attieksme. Atcerēsimies senu pasaku, kā vectēvs izgatavoja mazdēlam pirms izbraukšanas jūrā negrimstošu audumu. Bet mazdēls ar audumu pārklāja jumtu. Un kad notika kuģa avārija, viņš mierīgi nogrima dzelmē un vectēvs nevarēja viņam palīdzēt.

Ļaudis bieži uzliek sedlus govij un brīnās, ka citi zirgos aizjāj viņiem garām. Var rūgti pasmaidīt par nevajadzīgi izšķiestām pūlēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

Spīdekļi.

Gara grauds.

429.

Gara grauds ir Spīdekļa magnētiskā spēka daļa. Staru trauksmainība, kas caurstrāvo nolemto, izpausto enerģiju, sasprindzina tās īpašības, tāpēc gara graudā mīt katrs impulss, kas mīt spīdekli. Enerģijas, kas kombinējas ar Magnēta tiekšanos, attīsta apvienošanās. Tāpēc, kad stara jaunrade piesātina savu apkārtni, tad vitalitātes rosinātā apļa enerģija pievelk citas enerģijas, un Spīdekļa apvienošanās ar vitālo impulsu piešķir spēku gara graudam. Tā rezumēsīm likumu par graudu pievilksmi dzīvībai.

430.

Ap graudu sakrājušās enerģijas, Magnēta pievilktas, tiecas uz Spīdekļa staru, un stara īpašība, protams, atdos graudam savu potenciālu, tāpēc pastāv radniecība starp staru un spīdekli. Izplatījuma uguns atšķiras pēc sprieguma un stara krāsas kādības. Šīs pamatkādības nostiprina enerģijas, kas saista dažādas norises, kurām sakars ar Kosmisko Magnētu. Tā Mūsu Spīdeklis ierosina tās norises, kuras rit harmonijā ar evolūciju. Protams, stari, kas sakopo jauno rasi, rāda ceļu uz jauno pasauli un, protams, grauj visu, kas nesaskan ar evolūciju. Un Mūsu Spīdeklis, protams, attīsta jaunās rases tapšanas principus, tāpēc Agni Jogs tik spraigi uztver izplatījuma ugunis. Kad Urāns sasprindzina starus, nostiprinās jauna pakāpe. Daudz atklājumu, daudz pārvietojumu, daudz perturbāciju, daudz pētījumu, kas cenšas izpētīt augstākās enerģijas, daudz apbrīnojamo mēģinājumu izpētīt psihisko enerģiju; stara un izplatījuma izstarojumu īpašības pētījumu; tādējādi cilvēce nostiprināsies jaunos meklējumos. Mūsu Spīdekļa stari gatavo cilvēcei labāku pakāpi. Jā, jā jā! Tā stara augšupeja izraisa neatvairāmu nomaiņu. Tā stari jaunrada.

431.

Kad kosmiskais grauds pievelk trauksmīgo graudu, tad noris saspringtā Magnēta kombinācijas. Kad Kosmiskais grauds pievelk trauksmīgo graudu, tad nostabilizējas grauda ceļa virziens. Potenciāla jaunrade atkarīga no kombinācijas.

Kad Urāns apvienojas ar smalkajām enerģijām, tad patiesi var sacīt, ka urāns ievirza visus ceļus un viņa strāvas sekmē evolūciju. Tā Spīdekļu strāvas paātrina notikumu gaitu un Mūsu Urāna gars paātrina evolūcijas ķēdes kādību. Savstarpējo attiecību leņķi tik saspringti. Saules taisno staru leņķi un Urāna pievilksme ļoti spēcīga. Notiek ugunīga asimilācija! Ļoti svarīgs laiks! Urāns darbojas. Šādu pakāpi Mēs gatavojam.

432.

Spīdekļi, protams, iedarbojas savstarpēji. Staru trauksanās spēks un viņu iedarbība atkarājas no Spīdekļu sastāva. Kad Spīdekļa struktūras pamatā ir tīrā uguns un smalkās enerģijas, tad Spīdeklim ir pārsvars un tas spēj pievilkt piesātinātu izplatījuma uguni. Tālab Urāns, kuram piemīt smalko enerģiju īpašības transmutē citas enerģijas. Okultā ziņā urāna staru spēks varens!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

433.

Mūsu Saules sistēmas Planētu Gari darbojas solidāri, jo Viņi kopā pilda Kosmiskā magnēta Gribu un savstarpēji sazinās, bet katrai iespējai vajadzīgi noteikti kosmiski nosacījumi. Bez šaubām, sakarā ar sevišķiem planetāriem sakārtojumiem un kosmiskiem termiņiem, daži satiksmes apstākļi kļuvuši vieglāki. Tā, ugunīgo enerģiju tuvošanās zemei dara iespējamu arī mūsu planetārās ķēdes Augstāko Sfēru Augstāko Apmeklētāju pievilksanu Zemes tuvajām sfērām. Armagedons prasa visu neredzamo pasaulu spēku piedalīšanos Kaujā. Visaugstākie Gari savstarpēji sazinās un darbojas pilnīgā sadarbībā. Viņiem nav vajadzības atrasties noteiktā vietā.

Gara majestātiskums

434.

Gara majestātiskums ietverts ugunīgajā apziņā kā gara disciplīna, kā apstiprināta sintēze un kā izpratnes plašums. Tikai gara vergi baidās no visa ugunīgā, jo katra Uguns izpausme apdedzina gara vergus. Var izsekot, cik valdonīgi iet vienkopnieks, kas apziņas Uguns apskaidrots. Jāatzīmē ne vien acīmredzamas varonības sasniegumi, bet arī gara valdonības dižais ceļš ikdienas dzīvē. Nav iespējams kļūdīties valdonīgā Uguns Nesēja potenciālā. Mēs pazīstam šos diženos svētvaroņus, kas ar savu uguni piesātina izplatījumu un apkārtni un iedvesmo uz varoņdarbu; tā dzīvē jāieskatās valdonīgā gara cildenajās darbībās. Ir dziļi jāizprot varonība, jo ne vienmēr saredzam gara ugunīgo varonību, un mietpilsoņa acij varenības pamati ne vienmēr saredzami. Cik brīnišķīgs ir valdonīgā gara ceļš!

435.

Absolūtais Saprāts un Pilnīgā Sirds ir viens un tas pats Avots. Kad Mēs Sakām, ka dzīvības emanācija izriet no tās pašas Būtības, tad cilvēce var pieņemt šo Patiesību. Kosmiska Magnēta jaunrade koncentrēta dzīvības emanāciju apgūšanā no trauksmīgām enerģijām. Pilnīgās Sirds spēks piesātina visas kosmiskās norises. No šīm emanācijām, izveidojas visas dzīvības parādības. Tikai kūtrās enerģijas noder kā neparedzētas strāvas.

Savienojumu komplicētība neatbilst komiskajam uzdevumam. Kosmiskais Magnēts apvieno harmoniskas strāvas un sasprindzina visas neparedzētās enerģijas, lai liktu tām tiekties darbībā. Kosmiskās jaunrades ierosme vada arī tā dēvētos gadījuma apvienojumus.

Stihija, kas tiecas uz pievilksmes jaunradi, raksturīga nosacītajam impulsam. Pilnīgā

Sirds uzņem visas trauksanās enerģijas un daudzpusīgi tās apgaro. Patvaļība neņem vērā radošo kombināciju formulas.

Tā Bezrobežība apstiprina visus Pilnīgās Sirds avotus!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

436.

Pilnīgā Sirds tā spēj nostiprināt dabas spēkus, ka ikviena forma var apgūt dzīvību.

Pilnīgā Sirds ietver sevī visas topošās dzīvības jaunrades spēku parādības.

Absolūtais Saprāts, no kura cilvēce smeļ savu rosinošo esenci, rūpējas par radošo izpausmju nostiprināšanu. Pilnīgā Sirds regulē kosmisko enerģiju jaunradi. Jo Kosmosā norišu ilgstību nosauc par nebeidzamu. Kāpēc lai neattiecinātu šo jēdzienu uz enerģiju, kas liek garam traukties augstākajās sfērās? Kad pat augi tiecas izsmalcināties, kāpēc tad šo likumu neattiecināt arī uz cilvēci? Pilnīgā Sirds rosina visas enerģijas veikt šo augšupeju. Kosmiskā Uguns mūžīgi rosās Absolūtā Saprāta un Pilnīgās Sirds vadībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

437.

Visas Pilnīgās Sirds izpausmes atbilst visām ugunīm, kuras Gars atrod Vispārības Labumam. Gara ugunis ierosina augstāko sfēru ugunis tāpēc nostiprinās gara sakars ar sfērām.

Pilnīgās Sirds magnēts izlēmis saskari ar trauksmīgo garu. Kurp gan lai trauktos Pilnīgā Sirds gaismu nesēja stars? Katra apzinīga atbilde ir tāpatības vibrācija, tāpēc centru emanācijas savukārt ievirza, izraisot apzinīgu traukšanos. Radošās uguns centri ceļ cilvēces pakāpes. Agni Joga ugunis tiecas tik dažādi.

438.

Augstāko lēmumu iepazīšanas apguve apstiprinās Cilvēces Brāļus, kā virzītājus evolūcijā. Kad dzimst jauna planēta, tad tiek apkopotas visas enerģijas jaunu kosmisko likumu nostiprināšanai. Zināšanu apguve dod cilvēcei labākos savienojumus. Jo katrai enerģijai vajag sasprindzēt otru, vadošo un apkopujošo enerģiju. Fiziskajā un garīgajā sfērā enerģijas tāpatīgi sakāpinās, tāpēc likumi savstarpēji apvienojas.

Cilvēces Brāļi izstrādā cilvēces evolūcijas plānu saskaņā ar visām spīdekļu kustībām strādājot ar kosmiskajām enerģijām. Un norādot progresam visus izraudzītos ceļus, Mēs – Cilvēces Brāļi nodrošinām lielākos savienojumus. Kosmiskā Magnēta pievilksme var iedarboties uz Mūsu izpausmi un virzīt cilvēci caur Matērijas Lucidas mirdzumu. Tā Cilvēces Brāļi ir tie evolūcijas Vadītāji, kas cilvēci māca apzinīgi izturēties pret planētas karmu. Tāpēc jāsaprot, ka saistošais spēks dzīvo visās Kosmiskā Magneta manifestācijās. Tāpēc pieņemsim Cilvēces Brāļus kā posmu, kas saistīts ar pasaules izpausmēm, tā izpratīsim Valdoņu Nolikumu.

439.

Šajā principā izpaužas Kosmosa traukšanās. Kad Mūsu Cilvēces Brāļi piedalās kosmiskajā jaunradē, tad nostiprinās apvienības princips. Saspringtās uguns īpašība satur apvienības kādību. Raksturīgais trauksmīgais impulss tuvina atomu papildījumam. Apvienībai ar Augstāko Saprātu seko kosmiskā saplūsme. Esamības Vainags apvieno tam piederošo. Augstākais Saprāts apvieno savas izpausmes. Kosmiskais Magnēts apvieno savus apkopojumus, tāpēc Esamības Skaistums svin uzvaru!

440.

Gara jūtīgums sasprindzina to meklēt saskarsmi ar kosmiskajām izpausmēm. Būtni, kas piesātināta saskares meklējumiem ar augstākām sfērām, trauc kosmiskā pavēle. Katru enerģiju sasprindzina uguns sviras. Cilvēcei šīs sviras slēpjas gara jaunradē. Kad gars savā trauksmē nojauš Kosmosa Pavēli, tad viņš izpilda Kosmiskā Saprāta likumu. Cik spilgti izpaužas Agni Joga saskarsme ar augstākajām sfērām! Gars – Uguns nesējs pazīst saskarsmes spēku, tāpēc, kad tuvojas pasaules enerģija, ugunīgais gars zina termiņu. Kosmiskā Saprāta Pavēle piesātina garu ar jūtīgumu un atbalso

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

viņā katru kosmisko kustību. Un jūtīgais gars kopīgi ar augstākajām sfērām izveido ugunīgu strāvu. Tāpēc, lai ugunīgā straume nomaina smago nekustīgumu.

441.

Augstākajās sfērās jātraucas kopīgi ar visiem augstākajiem apstiprinājumiem. Augstākā sprieguma jaunrade var nostiprināt kosmisko spēku. Pieskarsme izplatījuma vadam iespējama garam, kas nostiprinājies kosmiskā tuvībā. Tāpēc tikai kosmiskā apziņa spēj virzīt cilvēka garu.

Gars un Matērija

442.

Matērijas blīvums ir par šķērsli jebkuram gara eksperimentam. Tas attiecināms kā uz cilvēkiem tā arī uz visu dabu. Lai varētu matērijai piekļūt, tā ir jāizkausē. Kausējot rodas īpaša gāze, kas asimilējas ar gara substanci. Cilvēkam nervu centri izdala gāzi ikkatrā laimes vai nelaimes ekstāzes brīdī. Tādejādi top gara darbnīca. Tāpēc nelaimi sauc par Dieva apmeklējumu. Bet katru miegainu dzīvi par gara nāvi. Dabā ekstāzi izteic pērkonā negaiss, zemestrīces, vulkāni un paisumi. Tātad, sāk strādāt tāda pati gara darbnīca, tāpēc lai svētītas visas gara dzirksteles. Izkausētā veidā matērija pakļaujas uzlabošanai un dod jaunas formulas. Ilgstošu pētījumu vietā pietiek atspoguļot elementus Mūsu spoguļos, un uzkrāt jaunas formulas. Tad atliek darba otra daļa – pacietīgi un īstajā laikā tās dot ļaudīm. Pa ekstāzes ugunīm – kļūst Mūsu stars, klauvēdams pie sirdīm – kur viņa, laime vai nelaime, kas atvērtu ieeju? - Bet pieskardamies izkausētai matērijai, jaušot zemes pulsu un sirdij jāiztur pievilksanas smagums. Tiem, kas ņems šajā darbā līdzdalību, jāsaudzē sirds.

Tāpēc Saku, saudzējiet sirdi, visu pārējo viegli izlabot. Sirds pārstāv matēriju, turpretim nervi pakļauti garam. Uz gara klauvējienu atveras saules pinuma durvis. Bet katrs matērijas trieciens sit pa sirdi. Katram, kas vēlas saskarties ar matērijas formulu, jāsaudzē sirds. Mūsu medicīna māca, kā ar elpošanu bruņot sirdi, bet par to citā reizē.

443.

Nervu emanācija nav ne sverama, ne saožama, ne saskatāma, jo tā izriet no gara. Sirds produkts – asinis, ar visiem zemes izmērījumiem, tāpēc, kad saka – vajag izjust ar sirdi, tad tas nozīmē – vajag to pielīdzināt zemes plānam.

Vienīgais tilts starp gara izpratni un zemes uztveršanu ir baltie asinsķermenīši, kas pakļauti zemes spēkiem, un nes gara zināšanas, vai tie neliekas jums kā Baltie Brāļi. Tāpēc virs zemes tik grūti sasniedzama harmonija. Bet lai varētu darboties tādā jomā, kur gars būtu nolaidies pie matērijas, vajadzīgi abu plānu nosacījumi. Nedrīkst attālināties no zemes un vajag eksistēt arī garā. Zemes formulu pārvarēšanai vajadzīgs izturīgs sirds kanāls, jo zemes zīmju ietekme rada bīstamas dzirkstis. Bez zemes vajadzību labad visam jānorisinās zemes plānā. Tas ir galvenais iemesls, kādēļ Brālība šeit pastāv. Tāpēc, ejot pa zemi vajag nonākt pie Mums, uziet Mūs, kā sudraba rūdu, to labāko, kas zem zemes garozas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

444.

Ne jau nejausi Spīdekļu daļas ielido kaimiņu sfērās – sava veida satiksmes ceļi. Šīs zīmes tagadējā zinātne atstājusi neievērotas. Svarīgi ir nevis tas, ka aerolīts var saturēt sevī briljantus, bet nozīme ir psihomagnētam. Pa šo ceļu tautas var stipri paplašināt sfēru satiksmi. Šī psihomagnēta īpašība ir svarīga nākotnei, matērijai koordinējoties. Jo matērijai beidzot taču ir jāapvienojas ar garu; tāpat kā stikls var kļūt kaldināms. Jaunai evolūcijai sākoties var likt lietā jaunus ārstēšanas paņēmienus, iedalot ļaudis pēc spīdekļu stariem. Tuvākais sasniegums ir – iziet ārpus planētas robežām. Cilvēks ir nevis pasaulu vērotājs, bet apzinīgs līdzdalībnieks un viņa ceļš ir nevis caur peļķēm, bet caur sfēru mirdzumu.

Tikai tā izjauš, kāpēc gan gaisma jāmeklē? Gars zina, viņam pieejams, viņam lemts. Citādi – kālab gan pastāv Mūsu Brālības kāpnes? Tās balstās zemē un pagaist debesīs.

445.

Ja jūs redzētu pirmo radījumu klišejas, jūs pārņemtu šausmas. Galvenās grūtības ir tās, ka matērija ietekmējama tikai ar matēriju. Ļaudis kā papagaiļi atkārtoti ievērojamo formulu - “ar nāvi uzvarēju nāvi” – bet par tās nozīmi nepadomās. Ir nolēmts nākotnes dzīvi ievirzīt gara Kooperācijas vitālos apstākļos. Grūtības pastāv jaunajā cilvēces sadalījumā. Agrāko primitīvo sadalījumu kastās, šķirās un pēc nodarbošanās aizstās sarežģītā gaismēnu izšķirība. Tāda parādība, kā skaidrotais komunisms, atlasīs labāko cilvēces slāni. Neņemiet vērā sīkumus, jāizvelk kopīgā gaismēnas līnija tikpat kā aicinājums jaunā armijā. Cik grūti atlasīt, neķeroties pie savdabīgiem līdzekļiem.

446.

Mēs sūtām savus izraudzītos uz turieni, kur gaida tauta. Pāri zemes stariem liesmo gara stars. Sadedziniet bijušo dienu tērpus. Kurmis nav ceļabiedrs. Ieskatu, ka līdz parādīšanās dienai pat visas pasaules kurmji bedri neizraks. Rokas nost, rokas nost, rokas nost! Mūsu vairogs tiek zemes rokām kaldināts. Paustā varenība iestāsies ar cilvēku palīdzību. Eņģeļi, kas ar bazūnām ausis plēstu, nav vajadzīgi, ja ir cilvēku rokas, kas spējīgas pieņemt kausu.

447.

Paskaidrošu, kāpēc Mēs sakām “Purušas uzbrukums”. Būtu labi, ja cilvēki spētu ietvert šo vispārējā sprieguma principu. Pirmais veiksmes nosacījums ir parastās nodarbošanās atmešana. Parastajiem nervu centriem vajag novīst, lai spētu izpausties jauna nervu plūsmju kombinācija. Tas pats princips, kā izvairīties no noguruma. Un šādu jaunu spriegumu, ja tam trūkst personīgās sākotnes, sauc par Purušas uzbrukumu.

448.

Matērijas Lucidas kristālu reti var parādīt tādā lielumā, kādā to redzējāt jūs. Tam bija vajadzīga labvēlīga magnētisko strāvu saplūšana. Šis kristāls ir it kā pievilkts akmens. Tas arī sausina trešās acs centru un ir arī augstākā plāna astrālās veidošanas materiāls. Tas pieder pie smalkākām enerģijām un būs par ingredientu cilvēcei apsoltās enerģijas formulā, ja cilvēce gribēs to pieņemt. Šo gaismu var pastiprināt līdz bezgalībai un tā sniegs apgaismojumu, kas neprasīs materiālu patēriņu un pieņems

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

jebkuru veidu. To uzdevumu var dot, bet vajadzīga cilvēces vēlēšanās, citādi nevar dot smalkāko enerģiju strāvu. Šo enerģiju spēki saistīti ar psihisko enerģiju, tāpēc katra ļaunprātīga izlietošana būs iznīcinoša.

Jāatceras, ka ne tikai apgaismošanas veidos vien, bet arī attiecībā uz dziedniecību starojoša matērija ir neatvietojama. Tā būs vislabākais līdzeklis nervu nomierināšanai, jo tā ir tilts starp cilvēces psihisko enerģiju un kosmisko enerģiju, kuras rezervuārs ir neizsmeļams.

449.

Vedanta pareizi norāda, ka gars paliek neuzvarams. Gara ugunīgais grauds paliek stihijiskā veselumā, jo stihiju nozīme negrozāma, bet grauda emanācija mainās atkarībā no apziņas augšanas. Tā var saprast, ka gara grauds ir stihijiskās uguns daļiņa, bet ap to sakrātā enerģija ir apziņa. Tātad Vedanta ņēma vērā graudu, bet Budisms runāja par apvalku tuvināšanu pilnībai. Tā pilnīgi saskaņojas kustīgais ar nekustīgo.

Pilnīgi saprotams, ka Buda, kas virzīja cilvēci uz evolūciju, norādīja uz kustīguma īpašībām, kamēr Vedanta sprieda par pamatu. Varat liesmai pievienot jebkuru ķīmisku sastāvu un ar to mainīt tās krāsu un lielumu, bet uguns stihiskā būtība paliks nemainīga. Neredzu pretrunas starp Vedantas pamatiem un Budismu.

450.

Gara un matērijas nošķirtības laikmetā jāuzskata par pazudušu tas, kurš neizpratnē rada savu atsevišķu pasauli. Kādēļ gan celt un steigties? Kāda nozīme sapņiem un zaudējumiem, ja visas konstrukcijas sairst un cilvēces ieguvumu nav iespējams paildzināt? Tur, kur pazudinātais nozīmējis sev šauru apli, arī viss izplatījums viņam ritēs tādā pašā rādiusā. Kad plaša apziņa sacīs – “mūžīgi iespējams izmantot sava darba augļus”, tad, patiesi, uzdrīkstēsies gara šķēps, norādot uz Bezrobežību. Pats gars – valdonis galvos par ceļa izvēli.

Un kādēļ gan aptumšot ceļu, kad iespējams atrast nolemto tiltu starp blīvi un Bezrobežību?

Pazudinātais, kālab sirds tev nepasaka kur Patiesība? Jo katrā kustībā taču darbojas vielas enerģija, kas identiska Kosmiskai enerģijai! Katrs atoms taču kustas pēc precīza aprēķina, un visas gara konvulsijas apkopo enerģijas. Lai katrs saprot, ka viņu nav pazudinājusi karmiskā cietsirdība, bet pašnoteikšana.

Kosmiskais Taisnīgums pazīst evolūcijas plānu, un plāns tiek izpildīts pēc viena un tā paša Pasaules Mātes Uguns likuma nosprauduma!

Lai Ugunīgā Liesma apskaidro cilvēkus!

451.

Kosma jaunradi piesātina Magnēta pievilksme. Visus trauksmīgos atomus pievelk gara grauds, jo katrai radošai izpausmei ir savi kodoli. Gara graudā ietverta visa radošās saspringtības trauksšanās un izpausme. Gara graudā, protams, nostiprinātas visas enerģijas un kosmiskā virziena saskaņojums, bet tiekšanās pēc dažādām kombinācijām izveido pretēja sprieguma procesu. Tikai saspringts trauks rāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

virzienu, kas iet līdztekus kosmiskajam uzdevumam. Kad ap gara graudu sakrājas enerģija, kas atbilst Magneta tieksmei, tad tas līdzinās atoma apkopojumam ap savu kodolu. Visus dzīvības procesus iedarbina iekšējie impulsi. Kad impulsu vairs neatbalsta Kosmiskā Magneta pievilksme, tad kohēzijas spēks izsīkst. Kad gara graudu pārklāj sablīvējumi, tad nav pieejas skaidrajai strāvai, kas ierosina Kosmiskā Magneta pievilksmi.

Gara grauds ir saite starp sfērām.

452.

Gara grauds izpaužas apstiprinātos pasākumos. Viņa spēks tik spilgts Agni Joga uguns izpausmē. Kad ugunīgā Agni Joga gara grauds saspringts izplatījuma uguns uzņemšanai, tad nostiprinās evolūcijai atbilstoša norise. Tādejādi aug Kosmiskā Magneta jaunrades varenība. Sacīts, ka cilvēka garā mīt tādas pašas enerģijas, kādas mīt planētā. Šo formulu, protams, iztulko kā cilvēka mijattiecība ar viņa apdzīvoto planētu, bet šāda izpratne jāpaplašina. Gara graudā mīt tās enerģijas, kuras slēpj viņa Spīdeklis. Ierosinātais Spīdeklis dod apstiprinātas enerģijas un nosaka grauda attīstību.

453.

Kosmiskā magneta pievilksmes apzināšanās virza trauksmīgās enerģijas uz jaunradi. Pievilksme sasaista trauksmīgās enerģijas, kombinācija tik ļoti atbilst tieksmei, ka var liecināt, ka sastāvs un pievilksme saskan. Kad enerģija tiecas uz savu graudu, tad nodibinās sakars ar Materiju Lucidu. Magnetu sastāvs un apvienība ar enerģijām izraisa strāvas, kas ietilpst izplatījumā. Kosmisko strāvu pārpilnība rada nepārtrauktu ķēdi, kas apvieno un ietver visas dzīvības izpausmes. Tā kosmosā viss grupējas ap savu dzīvības graudu un viss vitālais virzās uz savu graudu. Un grauds kā vides centrs dzīvo bezrobežīgajā vidē.

454.

Visas molekulas kustas uz priekšu, paklausot pievilksmei, visas izplatījuma uguns kustas, paklausot pievilksmei. Kosmiskais grauds pievelk visus atomus. Katrs atoms, protams, ir grauds, bet ir arī Kosmiskie graudi. Tā ikviens Spīdeklis pievelk savos viesuļu riņķos enerģijas un piesātina tās ar saviem stariem, tāpēc izplatījuma uguns nav vienbūtīga, bet lai dažāds spriegums un īpašības.

Rotējot Spīdekļi pievelk un iesaista savā orbītā enerģijas, tāpēc Spīdekļu jaunrade piesātina Visumu. Gara grauda īpašība apstiprināta visai Manvantarai un tā ir tāpatīga Spīdekļa būtībai. Protams, arī Monādi piesātina Spīdekļi, jo tā izveido gara graudu.

455.

Enerģijas atšķiras pēc sava potenciāla. Jo spēcīgāks potenciāls, jo trauksmīgāka enerģija. Jo spēcīgāks potenciāls, jo spēcīgāka pievilksana. Enerģijas spriegums pieaug atbilstoši izplatījuma uguns aktivitātei. Līdzīga mijattiecība pastāv arī starp gara graudu un Spīdekļa piesātinājumu. Tā gara potenciāls ir atkarīgs no Spīdekļa piesātinājuma. Tādejādi arī enerģiju rašanās ir Spīdekļa piesātinājuma sekas. Viesuļu riņķi, kas graudu ievelk savā spirālē, atdod tam savas enerģijas, un dzīvības impulss

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

nes to tālāk, sfērās, kur pievilksme dod tam virzienu. Tā trauksmīgais grauds atskārst savu dzīves ceļu un dzīvības impulsa nebeidzamība apstiprina esošo.

Dzīvības ceļš ir bezrobežīgs!

456.

Matērija Lucida ietērpj visas kosmisko enerģiju formas. Izplatījuma uguns plūsma manifestējas tajā novadā, kas pakļauts kosmiskajai pievilksmei. Grauds, kas tiecas uz dzīvību, protams, pakļauts šim lielajam pievilksmes likumam. Kad impulsa spēks virza graudu uz radošo Uguni, tad apziņas trauksnās dod dzīvību. Enerģijas apziņa ir uguns strāva. Kā gan iespējams dot priekšrocību vienai enerģijai, kad ugunīgais spriegums var realizēties tikai apvienojoties? Tas, kurš pazīst Esamības likumu, var liecināt, ka divu Sākotņu atzīšana ir Kosmosa pamats.

Pat vissenākā izpratne attēloja kosmiskos likumus kā divdabīgas uguns trauksanos. Arī norādījums senajos rakstos uz divām sākotnēm pamatojas zināšanā, ka katrā enerģijā mīt polaritāte. Kosmiskā jaunrade var izpausties tikai divās Sākotnēs. Tādejādi cilvēce, pazeminot cildeno Māti, laupa sev visas priekšrocības apzinīgi sadarboties ar Kosmosu.

457.

Pašdarbību vajag izprast, tajā slēpjas visa darbības sintēze. Patiesi pašdarbība ir pašizpaušme. Kad gars spēj atrast savu graudu un izpazīt savas čaulas, kas to ietērpj, tad viņš spēj izprast Kosma skaistumu.

Čaumala, kas noslāņojusies ap cilvēka garu, ir aizklājusi apstiprinājuma ceļu, tāpēc Mūsu līdzstrādniekiem jāsaprot, ka čaumala nav Mūsu nosacījumos. Jāsaprot, ka nepieklājas čaumalu uzskatīt par gara ietērpu, kad Mēs tā cienām Pasaules Mātes tērpa starojumu.

458.

Apziņa, kas ieskauj gara graudu, piesātina to ar kosmiskās uguns spēka apstiprinājumu. Gara grauda stingrā trauksnās pierāda uguns jaunradi. Gara grauda potenciālā izpaustā stihija dod apziņai virzienu. Trauksmīgo uguns slāņu lokā piešķir garam spēku iespieties dažādās sfērās. Smalkie slāņi piešķir gara potenciālam iespēju izpaust tiekšanos. Sabiezinātie slāņi tik ļoti aizkavē potenciālu! Noslāņojumu īpašības norāda vai nu gausu vai strauju augšupeju uz evolūciju. Gara jaunrades mērogs ir potenciāls un uguns slāņi. Ugunīgo transmutāciju piesātina izplatījuma emanācijas, un gara potenciāls, kas ieslēpts katrā kosmiskā graudā, pievelk visas enerģijas. Katru kosmiskās elpas vilcienu bezrobežīgi sasprindzina apziņa.

459.

Kosmiskos savienojumus sasprindzina izplatījuma uguns. Dzirksteļu savienojums pievelk Kosmiskais Magnets. Ugunīgie graudi dzīvo katrā atomā un šie ugunīgie graudi balsta kohēzijas spēku. Kad saspringtais Magnets jaunrada, tad grauda uguns apvienojas ar Magneta impulsu. Nostiprinātā uguns iedveš katram atomam dzīvības impulsu. Gara jaunrade sasprindzina uguns izpaušmi. Uztvere un sūtījumi atbilst tam pašam likumam. Uguns iedarbība izpaužas trauksmīgajā Magnētā. Tāpēc gara

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Magnēts atbalso visas kosmiskās manifestācijas. Šos potenciālos spēkus Saprāts izveidojis kā dzīvības spēku. Gara Magnets apvieno visus dzīvības impulsus. Protams, pat fiziski gara Magnets apkopo matēriju. Gara glabātava, protams, būs “kauss” un šī glabātava pasargās arī matēriju, jo tā ir sakramentālās uguns varenā impulsa izveidota. Tā no izplatījuma uguns grauda plūst gudrs spēks. Tā gara grauds sasprindzina tiekšanos uz augstākajām sfērām.

460.

Kosmiskā Magneta pievilksmes būtība izpaužas jaunu kombināciju nostiprināšanā. Kosmiskā Magneta spēks sasprindzina tās enerģijas daļas, kuras nav apvienotas. Visa kosmiskā jaunrade balstās uz šī apvienības procesa. Kurp vien acis pavēršas, tur no šiem procesiem veidojas dzīve. Ap gara graudu un kosmisko graudu izveidojas sfēras un kosmiskais grauds savukārt izveido sfēras, tik abpusēji jaunrada kosmiskās enerģijas. Šādā jaunradē pamatojas Bezrobežība.

461.

Kā joņojošs viesulis sasprindzējas neatbilstība starp garu un matēriju. Kad gars, saskaroties ar nepilnību, uzņemas čaulas smagumu, tad gars iesāk cīņu, kas apliecina nepilnību. Jo garu apgrūtinošās čaulas taču ir kā sablīvējumi, kas aizklāj ceļu, patiesi, sablīvējumi! Kosmiskā jaunrade pastāvīgi novērš tiekšanos uz tumsību. Cilvēces galvenā neizpratne iesakņojusies disharmonijā. Kad gars un viņa čaulas būs harmoniski, tad cilvēce tuvosies kosmiskai vienotībai. Jaunā pakāpe nostiprināsies tad, kad būs atzīta tiekšanās iesaistīties ugunīgajā procesā. Cilvēces tiekšanos uz nepilnību attīsta vieglprātības process. Stāstīts par augstāko harmoniju, un Kosmos jaunrada uz dzīvības vienības principa pamata. Tāpēc sasniegt iespējams vienīgi vienotībā. Tā Bezrobežība aicina garu un matēriju!

462.

Nemani festēto matēriju dzīvi apstiprina tikai apgarojums. Tikai forma piešķir matērijai dzīvību, bet garam jānostiprinās izpratnē, ka, kaut gan matērija dzīvības svētīguma īpašību gūst apgarojoties, tomēr pats process ir atkarīgs no Mūžīgās Uguns potenciāla. Tā doma formē darbību, bet jaunrada gara potenciāls. Tā cilvēce iedalās pēc gara potenciāla.

463.

Zemes slāņi tik saspringti, jo visi zemes centri iekustējušies pārkārtošanas tieksmē. Jo katra kosmiskā pārkārtojuma pakāpe izraisa saspringtību. Tā darbojas gars un matērija. Kad gars iegremdējas apstiprinātajā evolūcijas sfērā, tad Kosmiskais Magnets pievelk. Kā gan citādi nostiprināties garam, kas neatnes ugunis. Tāpēc Kosmiskais Magnets izveido katru evolūcijas pakāpi. Tikai tad, kad gars spēj izveidot “kausa” uzkrājuma pakāpi, tas var kļūt par Kosmiskā Magneta līdzstrādnieku. Viss, kas ārpus parastības ietvariem, pieskaitāms jaunradei. Vadoties no zemes slāņu priekšstata gars izprot zemes vajadzības. Patiesi, tā gars izpratīs Bezrobežību.

464.

Gars un Matērija apvienoti izplatījumā. Apvienojoties tie sāk eksistenci savā rašanās sfērā. Šajā apvienībā dzimst esamības formas un noiet savas pilnveidošanās lokus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Gars, kas apvienojas ar matēriju, spēj atbrīvoties tikai pilnveidojoties, jo ar atbrīvošanās momenta apzināšanos notiek atdalīšanās. Kosmiskajā laboratorijā šie divi principi – apvienošanās un atbrīvošanās ir jaunrades pamati. Tikai gara trauksmīgums noved pie atbrīvošanās, kas ietekmē apziņu un sirdi. Gara trauksšanās ierosina vissmalkāko vibrāciju. Tādejādi atbrīvotais gars iepazīst kosmisko ugunīgo vibrāciju. Gara un matērijas parādība jāmeklē katrā dzīvības apstiprinājumā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies atbrīvoties no matērijas.

465.

Sevišķi zaudējumu apziņas paplašināšanai ir nodarījis tas, kurš nostādījis garu pretī matērijai. Protams, bieži dzirdams arī, ka matērija ir gara sablīvējums. Šādu definējumu viegli klausīties, bet, neatkarīgi no būtības, rupjā acīmredzamība stingri turas pie sensenā iedalījuma.

Nav viegli aptumšotai iztēlei iedomāties visus gara stāvokļus. Der atcerēties, ka kāds mežonis sasitis draugu ar akmeni un lūdzis piedot, jo esot domājis, ka gabals garam nesagādāšot sāpes.

Lai gara dažādo stāvokļu apstiprinājums padara zinātni spēcīgāku. Un lai zinātne savukārt palīdz padarīt skaidrāku cilvēku iztēles spēju.

466.

Tāpat arī jāpārvar tukšuma sajūta. Aiz šādas ilūzijas rosās daudz kaitīga – rodas bezatbildība, raisās maija par iegrimšanu tukšumā un izgaišanu tanī. Bet kā tad ar nešķīstošajiem gaudiem? Tos apzinoties radīsies priekšstats par visa izplatījuma pilnumu. Šāds stāvoklis jau būs atbildības pamats. Tā sāksim ar gara gaudu un paplašināsim domu līdz izplatījumam.

467.

Apgalvojums, ka “Esības augstākajos plānos matērija var būt tik izsmalcināta un caurspīdīga, ka mums ir redzama tikai tajā esošā dzīvība, bet nav saskatāma pati matērija...”, ir ļoti neskaidrs un maldīgs. Kā var būt redzama dzīvība bez tās ietverošās matērijas. Ir maldīgi iedomāties augstāko plānu matēriju kā caurspīdīgu. Matērija Lucida, kas ietver augstākos Garus, ir pilnīgi redzama cilvēkam ar atklātiem centriem. Tā ir vissmalkākā un tomēr necaurredzama mirdzoša viela – matērija, kas vizuālo visu toņu niansēs, kādas vien ir pazīstamas un vēl nepazīstamas mūsu fiziskajam plānam.

468.

Nedrīkst nosaukt “sākotnējo Matēriju par neapgarotu”, jo Sākotnējā Matērija ir gara izpausmes sākotnējā stadija, tātad visaugstākā. Gars bez matērijas nav nekas. Par matēriju bez gara mēs saucam to matērijas stāvokli zemākajos plānos, kad augstākās enerģijas ir to atstājušas un tā saglabā tikai dzīvniecisko dzīvi, kad tā ir vairs tikai atkritumi, kas paredzēti kosmiskajai pārstrādāšanai.

Tāpat nepareizi ir nosaukt Pralaijas stāvokli par nāvi, jo tāda tīri cilvēciska jēdziena kā nāve kosmosā vispār nav, ir tikai bezgalīga formu nomaiņa. Tāpat arī matērija Lielās Pralaijas laikā atrodas savā visaugstākajā stāvoklī un tādēļ nevar būt bez gara,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

jo – Lielā Elpošana netiek pārtraukta pat Maha-Pralaijas laikā. Mazā Pralaija atstāj visas pasaules status quo stāvoklī.

Protams, izpaustajā Kosmosā ir daudz nepilnību. Jo citādi nebūtu arī izpausmju. Jo Kosmosa dzīve pastāv tā mūžīgajā kustībā, no kuras izriet visa evolūcija, visa pilnveidošanās. Kaut arī ir pareizi, ka daudzi piemeklējumi bieži rezultātā izrādās nevis šausmas, bet gan labums, tomēr jāpiebilst, ka šīs šausmas atbilst cilvēces apziņas stāvoklim un tādēļ cilvēces apziņai pilnveidojoties, ne tikai ikdienas nelaimes, bet arī kosmiskās kataklizmas mainīs savu šausmu raksturu, jo cilvēka apziņa būs labāki piemērota stāties pretim kā vienām, tā otrām. Jo tieši kosmosā valda lielais mērķtiecības likums.

Tāpat ir nepareizi teikt, ka matērija ir pasīva sākotne, jo matērija bez gara nepastāv. Tāpat kā, precīzi runājot, nav pasīva sākuma, jo izpaustajā pasaulē viss ir pasīvs un aktīvs vienlaicīgi. Neaizmirstiet relativitātes likumu! Tāpat atcerieties, ka gara matērijas izpausmes pakāpes ir bezrobežīgas! Mācības otrajā sējumā ir teikts – “Matērija ir gara stāvoklis.”

Tādēļ pārskatiet un apdomājiet dziļāk Jūsu apgalvojumu, ka “Zeme attiecībā pret visu pastāvošo ir tikai matērija – pasīva sākotne un ne priekš kā tā nav gars – aktīva sākotne.” Bet mēs zinām, ka ja jau reiz neviens atoms visā Kosmā nav bez dzīvības un apziņas, t.i., gara, tad cik ļoti kā ar vienu, tā arī ar otru jābūt piepildītiem Kosma varenākajiem debess ķermeņiem, ieskaitot arī mūsu planētu. Kaut gan cilvēkiem ir grūti to aptvert, jo viņi tikai ar grūtībām pieļauj apziņas esamību pat mums vistuvākajās dzīvības formās. Bieži filozofiskajos un senajos rakstos var sastapt zemes salīdzinājumu ar lielu dzīvnieku, kuram ir sava īpaša dzīve, tātad arī sava apziņa jeb gara izpausme. Kosmosā nav pasīvas sākotnes. Tāpat iegaumējiet, ka Kosmosā pastāv tikai no izplatījuma enerģiju savstarpējās iedarbības, to enerģiju, kas iziet no neskaitāmu miljardu fokusiem jeb centriem, kas to piepilda un nepārtraukti tajā rodas!

Monāde, būdama Dievišķās monādes jeb Absolūta daļiņa, izlietojot enerģijas sevis izpaušanai šajā vai citā planētas sfērā, vienmēr paliek Absolūta jeb sublimētā gara – matērijas dievišķīgā daļiņa. Tādēļ Izpaustajā Pasaulē var runāt tikai par gara – matērijas izpausmes vienu vai otru stadiju. Gars ir enerģija un mēs zinām, ka nekāda enerģija nevar izpausties ārpus matērijas. Tādēļ visos plānos, visās darbībās un domās mēs nevaram atdalīties no matērijas. Mēs vēršamies pie augstākajiem vai rupjākajiem šīs pašas matērijas veidiem. Gars – subjektīvais elements jeb enerģija atrodas potenciālā stāvoklī Kosmiskās Dabas dzīlēs. Protams, diferencēšanās rezultātā ir radušās bezgalīgas gara – matērijas izpausmes stadijas jeb pakāpes, ir nodibinājušies relativitātes un pretstatījuma jēdzieni: un tieši šī relativitāte un pretstatījumi ir mūsu izziņas pamati.

469.

Matērija Lucida ir Pirmatnējās Matērijas stadija astrālajā plānā, kas vēl ir pieejama pētījumiem, bet kurai arī ir savas gradācijas. Matērija Matrix jau atrodas aiz astrālā plāna robežas. Matērija Matrix ir Mulaprakriti, Akašas, pirmatnējās Substances ekvivalents. Smalkākā pārvērtīgā garīga substance, kas piepilda visu izplatījumu. Alķīmiķu *Mysterium Magnum*.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem.

470.

Tieši Brālība pamatojas uz zināšanu. Patiesā zinātne dzīvo brālīgi apvienībā – tāds ir Brālības Likums.

Mācība nāks dzīvē caur laboratorijām.

471.

Visiem spēkiem jāpiesaista zinātnes līdzdalība.

472.

Sadarbība starp zinātniekiem kļūst nepieciešama. Ir jārod saite starp dažādām zinātnes disciplīnām, jo daudzu disciplīnu iedalījums ir konvencionāls.

473.

Un tīrais darbs, ko veicina tīkams amats, iegūs augstu kādību. Teicamā kādība nostiprināsies visā dzīvē. Nekas neslēpsies tumsā. Gara trulība būs apkaunojošs noziegums. Ja tumsa inficējoša, tad Gaisma pievilcīga. Tālab apstiprināsim tīkamu amatu, kas pacels visu dzīvi.

Zinātne, norādi labāko kādību. Zinātne pievelc spēcīgākās enerģijas. Gara zināšana lai apmirdz ikvienu darba galdu.

474.

Jūs pareizi domājat, ka bez tehnikas sasniegumiem vienkopa nav iespējama. Katrai vienkopai nepieciešamas tehniskas ierīces, arī Mūsu Vienkopa nav iedomājama bez dzīves vienkāršošanas. Jāatrod iespēju likt lietā zinātnes sasniegumus, citādi mēs kļūsim viens otram par apgrūtinājumu. Kā reālisti – praktiķi, Mēs to droši varam apgalvot. Un vēl vairāk, Mēs drīkstam neatlaidīgi pārmest visiem viltus reālistiem. Viņu pazemotā zinātne un aklums traucē tiem sasniegt to, uz ko tie tiecas.

Līdzīgi senatnes farizejiem, tie baidās pieņemt to, kas citam jau sen ir acīm redzams. Mēs nemīlam nevēgas, nemīlam glēvuļus, kas šausmās mīda kājām evolūcijas iespējamības.

Uguņu dzēsēji, vai nav vienalga no kuras puses jūs pielieniet? Jūs vēlaties aplāpēt zināšanas liesmu, bet tumsonīga Vienkopa – cietums, jo vienkopa un tumsonība nav savienojamas. Vajag zināt. Neticiet, bet ziniet!

475.

Jaunā tehnikas atbalsītā apziņa, ierosinās varenu tiekšanos uz zināšanu. Tieši vienkopai jābūt visjūtīgākam evolucionisma aparātam. Tieši apzinīgā vienkopā neviens nedrīkst apgalvot, ka pasaules izpēte pabeigta. Saasinātā kolektīvā vibrācija noraidīs ikvienu trulu šķērslī. Pat mājiens par pabeigtību dara uzturēšanos vienkopā neiespējamu. Kurš gan pieņems truluma zīmogu.

Tārps neierobežos savas tumsas gaitas, taču jūs, kas lūkojaties Bezrobežībā, nedrīkstat līdzināties tārpam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Daža izgudrotāja nepilnīgā atjautība uztvērusi neredzamus starus un nedzirdamus ritmus. Neizsmalcināta iztēle, rupji aparāti tomēr ir uztvēruši dažas kosmiskas strāvas. Bet pat muļķis apjēgs, ka iztēli iespējams izsmalcināt un aparātus uzlabot. Izejot no sevis pilnveidošanas, sasniegsit Bezrobežību. Atkārtošu uzlabošanās iespēju, kamēr pat vistrulākais neapkaunēsies savas aprobežotības.

Vienkopnieks nedrīkst aprobežot savu apziņu, citādi tas līdzināsies senās Ķīnas sievietes kājai. Arī šo kroplību radīja parašu tumsa.

Kurš vienkopnieks gan drīkst slēpties zem māņticības pelējuma? Neviens taču nelieto nožēlojamo pirmatnējo lokomotīvi, tāpat arī neviens nedrīkstētu turēties pie realitātes brīnišķīgas izpratnes.

Brīnišķīgais materiālisms ir tautas apreibinātājs, bet attīstīta zināšana ir uzvaras kāpnes.

Pāri noliegsmēm, pāri māņticībai, pāri bailēm jūs sasniegsit īsto vienkopu. Bez brīnumiem jūs atklāsiet gaišu realitāti un ar pētnieka kapli atraksit noslēptos dziļumus. Iemīliet zināšanas bezbailīgumu.

476.

Vajag norādīt nepieciešamās zināšanas kādību. Zināšanai vajag būt neapšaubāmai. Katra relatīva, saistīta zinātne nes neizlabojamu ļaunumu. Elementu brīva saistīšana dos neatkārtojamus, jaunus sasniegumus.

Kas var pavēlēt ķīmiķim strādāt tikai ar vienu elementu grupu? Kas var piespiest vēsturnieku un filozofu nepieskarties vēsturiskiem faktiem? Kas var pavēlēt māksliniekam lietot tikai vienu krāsu? Zināšanai atvērts viss.

Zināšanu sfēru vienīgā priekšrocība ir liels pārliecināšanas spēks un pievilcība. Ja vēlaties ar savu zināšanu aizraut, padariet to pievilcīgu, tik pievilcīgu, lai vakardienas grāmatas līdzinātos sausām lapām. Pārliecināšanas spēka uzvara atbrīvos no neciešamajiem aizliegumiem.

477.

Kolektīvisms un dialektīvisms ir divi materiālistiskās domāšanas palīglīdzekļi. Materiālisma būtība pauž sevišķu kustīgumu, neatstājot neievērotu nevienu dzīves parādību. Skolotājs nosprauž tikai vajadzīgās ceļa zīmes. Ir iespējams attīstīt konsekvences, domājot norādītos virzienos, vajag nopamatot materiālismu līdz tādai pakāpei, lai visi tagadnes zinātnes sasniegumi konstruktīvi ietilptu apgarotā materiālisma jēdzienā.

Mēs runājam par smalkajiem ķermeņiem, magnētiem, auras starošanu, par katra priekšmeta izstarojumu, svāra pārmaiņām, par jūtīguma pārvietošanos, par vienas matērijas slāņu spēju caurnirt otru, par domu sūtījumiem pa izplatījumu, izplatījuma cementēšanas parādībām, centru izjūtām, par matērijas jēdzienu izpratni. Daudz neredzama, bet aparātiem uztverama vajag ietvert tiem, kas vēlas pielietot tehniku dzīvē. Ideālu siekalošanos vajag atvietot ar stingru saprātu.

Mums – Gara Paudējiem ir tiesības prasīt matērijas cienīšanu un iepazīšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Draugi, matērija nav mēsli, bet iespējām mirdzoša viela. Cilvēces posts ir matērijas veicināšanas sekas. Sacelti grezni sapulču nami, bet neatskan himnas zināšanai.

478.

Vēl viens pārlicinošs eksperiments. Tumšas plašas telpas vidū nostājas cilvēks. Gar sienām klusi virzās daži jautātāji un negaidot uzstāda pašus jautājumus. Tumsā gandrīz neiespējami precīzi noteikt balss virzienu. Bet apbrīnojami, kad jautājums tiek iemests telpā iekšēji ignorējot vidū stāvētāju, tad bieži liekas, ka balss nāk no pretējā virziena. Tā iespējams pārlicināties, ka nevis ārējam orgānam, bet gan iekšējam raidījumam pieder galvenā loma.

Gaismas dzirkstele, protams, pirmā sasniedz mērķi. Prasme valdīt pār pūli nav atkarīga no daiļrunības, bet no pūļa kompleksu izpratnes un gaismu nesošā vēstneša savlaicīga raidījuma.

479.

Magnētisms un gāzu veidošanās – abi šie dinamiskie faktori vēl pilnīgi neizpētīti. Magnētisms saista uzmanību tikai tad, kad zirgs nespēj atrast pakavu no zemes. Gāzes piemin tikai tad, kad cilvēki un dzīvnieki krīt miruši. Tikai šādas visrupjākās izpausmes piemin, bet magnētisms un gāzes izplatīti pa visu planētas virsmu. Nav neitrālas vietas, katrs apvidus ir neatkārtojams ar savām dziļi praktiskas nozīmes īpašībām.

Var apbrīnot to cilvēku naivumu, kas, izvēloties dzīves vietu, nepievērš uzmanību tuvākajiem vietas apstākļiem. Var iedomāties, cik iespējamību zūd, un cik daudz briesmu varētu novērst.

Jūs paši izdarījāt izmēģinājumu ar lazdas zaru, un brīnījāties, kā šis vissenākais un primitīvākais aparāts sasprindzējas, trīsēja un kustējās, reaģējot uz apakšzemes ūdeni un minerāļiem. Šī redzamā reakcija, protams, notiek nevis lazdas zarā, bet cilvēku aparātā. Cik gan sīkāki un citi garāki vajadzētu izpētīt ikviena apvidus iedarbību uz cilvēku un uz veselām cilvēku grupām! Daudzi apvidi tautas valodās daudzinauti savu apdzīvotāju īpatnību dēļ; kaut kur cilvēki sirgst ar kāksli; kaut kur izkrīt zobi; kaut kur perinās spitālība; kaut kur sairst liesa; kaut kur sirds paplašinās; kaut kur glēvs raksturs; kaut kur spirtums un mundrums. Ļoti daudz acīs durošu atšķirību. Var novērot, ka šo īpatnību cēloņi meklējami ne jau rasu un klimatiskajos apstākļos. Pati pamatu struktūra satur cilvēku ieguvumu atšķirību galvenos cēloņus. Plašs pētīšanas lauks, jo tam tuvojas modri un bez aizspriedumiem.

480.

Novērojiet seismisko līkņu uzrādījumus. Tās izvietojas nevis pa ekvatoru vai meridiānu, bet veido savu līkni. Dažreiz pastiprināta satricinājuma un pārbīdījuma darbība sakrīt ar tā saukto saules plaukumu spriegumu – rodas saules sistēmas spriegums. Nav jābūt pravietim, lai apjēgtu, ka smadzeņu darbība šajos periodos noritēs savdabīgi.

Speciālajām kustībām arī ir sava izplatības līkne. Nevajag pārtraukt šo notikumu norisi. Pārbīdījumu plaisas ir vienādas, kā augsnē, tā arī tautu tieksmēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Jaunajai pasaulei vajag paust labākā seismogrāfa jūtīgumu. Tas, kas radis sarežģījumus tautu kustībā, iegūs gara tumsonības vainagu. Nevar attaisnoties ar likuma nezināšanu, tāpat arī vadītājam nepieklājas pāriet pretējā virzienā. Nevienš nedrīkst vadīties no personīgā labuma viedokļa, bet salīdzinot Vispārības Labuma vērtību, var izvēlēties ātrāko ceļu. Nevajag aizmirst nevienu iespējamību.

Liekas, ir izsacīta vienkārša, apnikusi patiesība, bet neviens to neliek lietā un darbības plāns tiek sastādīts istabas tumsā, bet ne sardzes tornī.

Vajag novērot nevis tā kā gribētos, bet tā, kā tas ir īstenībā.

481.

Attālinoties no Mūsu Kalniem, neatvairāmi izjutīsiet ilgu smeldzi. Šīs izjūtas psihisko pamatojumu neizbēgami pastiprina neespēja pastāvēt par notikušo. Nevienš, kas bijis pie Mums, neizpauž to, izņemot ārkārtīgus norādītos gadījumus.

Ieteicu tam, kurš vēlas sasniegt Mūsu Vienkopu, papildināt zināšanas. Beidzot vispārējo skolas zināšanu, Rietumu ļaudis parasti pamet zinības, vai arī no zināšanas izveido specializētas sīko pavedienu, lai gan tie varētu noaust veselu tīklu lomam.

Kad Mēs sakām – ziniet, Mēs neatlaidīgi prasām daudzpusīgu apskati un iespēju apgūšanu.

Sapnis no jauna sasniegt katru ieleju, kur iespējams pavairot zināšanas, nemitīgi vedīs uz sasniegumiem. Jāiegaumē, ka zinību papildināšanai jānoris nepārtraukti. Galvenais – saglabājiet tiekšanos, kas virza visas izzināšanas sistēmas.

Tiekšanās – slēdzene durvīm.

482.

Nenoraidiet reālista darba precizitātes likumus. Termina nenokavēšanā un domāšanas skaidrībā ir iespējams pazīt vienkopu konstrukcijas.

Sakiet draugiem, cik ierobežots ir laiks, ka garāmpalaistais neatgriežas. Sakiet, ka Vienkopas Mācībai jāsaskaņojas ar enerģijas parādībām. Ir parasta kļūda, ka pūlas šķirt sociālās un zinātniskās konstrukcijas. Ir grūti iedomāties zinātnieku ārpus sabiedrības. Vai evolūcijas paātrināšanas laikā maz ir iespējams izolēties? Vai gan var aizgulēt zibeņu šautras? Bezbailīgi un bez sevis žēlošanas jāuzņemas sardzes grūtības. Nogurums zūd, kad pie vārtiem postaža; kad psihiskās enerģijas varens spēks var plūst ar neatturamu straumi. Salīdziniet savus apstākļus ar stāvokli Holandē, kur jūras līmenis bieži augstāks par zemi. Kādai sardzes modrībai jābūt kanālus un dambjus sargājot!

Saņemiet psihiskās enerģijas pieplūdumu kā auglīgu vilni. Iespējamību zaudēšana nes vienkopai nelabojumu postu. Atļaujiet vecajai pasaulei baidīties no psihiskās enerģijas pētīšanas. Bet jūs, jaunie, stiprie un bezspriedumainie, pētiem visiem līdzekļiem un pieņemiet dāvanu, kas jūsu vārtu priekšā.

Skatoties ar ērgļu acīm un lauvas lēcienā tveriet nolemto vareno spēku. Nenosebojiet! Parādiet tiekšanos uz īstenības mācību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

483.

Atomu enerģijas apjēgšana saistīta ar psihiskās enerģijas pētīšanu un magnētu teorijas studijām. Šos faktus neievērojot, ir iespējams apgūt tikai dažas sākotnējās enerģijas izpausmes. Dedzīgi jātiecas sasniegt meklējumu sakarība.

Sakiet, lai dedzīgi izteic vēlēšanos saistīt acīm parasti neuztveramos, fiziskā redzamā un fiziskā sveramā pavedienus. Izdariet fiziskā izstarojumu un veidojumu fotogrāfēšanas eksperimentus. Izstarojumu spilgtie toņi projecēsies pat dienas gaismā. Tādi uzņēmumi spēj pārsteigt sīkus noliedzējus. Var norādīt vēl uz dažiem eksperimentiem, bet tos noturēs par brīnumiem. Bērniem pat pusdienu galds šķiet kā neredzēts brīnums. Bet mēs, pazīdami bērnu paradumus, runāsim zinātniskos, vakarējos terminos.

Ir savadi novērot, pa kādiem negaidītiem ceļiem cilvēce tuvojas jaunajām ieejām. Pretinieku tuvošanās taktika mēdz būt ļoti komplicēta. Nav iespējams paredzēt kā izlocīsies vecā domāšana, lai nesagrautu savu kāršu namiņu.

Kur gan nobeigtība? Līdzīgi veseriem sit pulsu Bezrobežība. Tā pati Bezrobežība, kas drosmīgai zināšanai audzē spārnus.

Lai nerada jūsos sašutumu dažu raksturu lēnā augšupeja – tie baidās kļūt smieklīgi. Citi meklē savu pieeju savā izteiksmē. Jo labāk, - lai iet kā paši atrod. Bet ierosiniet meklējumus. Lai pierāda savus minējumus. Lai gluži individuāli krāj pieredzi.

Pieredzes modrību Mēs vērtējam augstāk nekā ticības asaras.

484.

Dzīvs ir tas, kas grib dzīvot. Apbrīnojama ir pretošanās briesmām pieaugot, ja ir skaidra dzīves jēga. Neviens nespēj nostiprināties ar sausām pavēlēm vien. Varmācība ir vecas paliekas. Vajag tiekties rast citus iedarbīgus līdzekļus. Enerģiju pētīšana parādīs, cik smalkāko iespēju ir izšķiests cilvēcei. Bet der iegaumēt, ka visdrausmīgākās eksplozijas spēj izsaukt viens pieskāriens vai satricinājums – tā mēdz notikt ar visrupjākām sprāgstvielām. Ko lai saka par smalkajām, spēcīgākajām enerģijām? Doma ir tādu neaplēstu spēku vidū.

485.

Kādā vēstulē Jūs man rakstījāt par zinātnieku, kas pēta domas pārraidīšanu tālumā. Šādi pētījumi patiešām, īstā laikā. Es Jums ieteiktu iepazīties ar tiem tuvāk un, ja tie vērtīgi, ievietot Jūsu krājumā. Šis jautājums tagad nodarbina daudz progresīvu prātu. Amerikā, Djuka universitātē prof. Reins jau 30 g. ar saviem studentiem izdara līdzīgus eksperimentus un sasniedz ievērojamus rezultātus. Nesen viņš izdevis savu eksperimentu un novērojumu grāmatu, mēs to izrakstījām. Kad izlasīsim, tad, ja atradīsim kaut ko interesantu, dalīsimies ar Jums.

Jūs rakstījāt, ka minētais zinātnieks šim eksperimentam pieiet no tīri materiālistiski zinātniskās puses, es to viņam nepierakstītu kā mīnusu. Es viņa eksperimenta rezultātus pieņemtu tā, kā viņš tos dod, vēlāk līdzīgiem eksperimentiem varētu pievienot arī garīgo faktoru līdzdalību un psihiskās enerģijas atskārsmi, un tad salīdzināt abu metožu rezultātus. Šāds salīdzinājums būtu ļoti pamācošs. Līdzvērtīgos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

eksperimentos, protams, vajadzētu nodalīt sevišķās grupās noteiktus mēdijus, kas nav tik viegli, jo mediumistiskās spējas bieži atrodas latentā stāvoklī un izpaužas vienīgi, ierosinājumam atkārtojoties. Prof. Reins eksperimenti, starp citu, pierādījuši interesantu faktu, ka domu pārraidījumos tālumā mēdiji nebūt nav labākie uztvērēji.

486.

Pašreizējai rasei ir daudz nenormālu īpatnību. Šā laika cilvēki grib pārliecināties personīgi. Varētu likties, ka tas būtu ļoti labi, bet sekas mēdz būt visnegaidītākās. Pārliecinājušies, cilvēki bez kādiem rezultātiem atgriežas pie savām nodarbībām. Vispārsteidzošākais neatstāj nekādas sekas uz parasto dzīvi. Jāpabrīnās, kā cilvēki, kas sevi uzskata par zinātniekiem, paiet garām visnoderīgākām parādībām.

Viņiem visi atradumi, kas jaunāki par simt gadiem, paliek apstrīdamas hipotēzes.

No kurienes radies mūsu rases domāšanas nekustīgums? Līdzīga miršana pavadījusi katras rases beigas. Tas ir vecums, tās ir beigas, tā ir nevēlēšanās pievienoties evolūcijai. Tāpēc allaž ieteicu griezties pie atsevišķiem nedaudziem cilvēkiem, neņemot vērā viņu stāvokli dzīvē.

Tāpat kroplīgi nostādīts jautājums par palīdzību un par darba kvalitāti. Cilvēkiem vajadzīga tikai tāda palīdzība, kas atbilst viņu iedomībai, jo aizejošie ļaudis vispār nedomā par kvalitāti. Lai, kaut arī nedaudzi, neuzskata sevi par neatbildīgiem. Tā ar atbildības palīdzību mēs tuvosimies domāšanas kustīgumam.

487.

Pareiza korelācija starp individualitātes uzliesmojumiem un likuma nesatricinātību dod zelta ceļu, kas mirdz katras paplašinātas apziņas dziļumos. Cik daudz vajadzīgu novērojumu var izdarīt pat bez izsmalcinātiem aparātiem! Atmosfēras apstākļu salīdzināšana ar cilvēces stāvokli, vai tā nedos atslēgu valdniekiem saprātīgai apstākļu izpratnei? Vai gan magnetu vētras nenorādīs sabiedrisko nolikumu dažādību? Saules plankumi, pilns mēness, planētu ķermeņu garāmeja un daudzi tamlīdzīgi spēcīgi apstākļi iespaido jūtīgu organismu pamatkustības. Pat stādi un dzīvnieki reaģē uz kosmiskām parādībām. Vai tad tiešām cilvēks kā rīkotājs nopelna ievērību?

Pat zemestrīču un meteoru iedarbība netiek izpētīta. Līdztekus meteoru satūra pētīšanai vai nebūtu svarīgi novērot meteoru iespaidu izpaušanos uz iedzīvotāju psihisko enerģiju?

Ievērojiet, kā iedarbojas apakšzemes gāzes, kuru daudz vairāk nekā iedomājas. Bet zinātniskā policija piegriež vērību tikai visraupjākiem, acīmredzamiem notikumiem, kurpretīm vissvarīgākās iedarbības uz masām tā atmet.

Cilvēces psihiskās enerģijas novērošana ir svarīgāka nekā mitruma izmērīšana vai karstuma noteikšana. Cilvēka varenais spēks pelna rūpīgu vērību.

488.

Protams, viens no tuvākās evolūcijas galveniem uzdevumiem būs pārcelt tā saucamo abstrakto izzināmības sfērā. Psihiskās enerģijas pētīšana radīs pavisam jaunu attieksmi pret apkārtējo. Pavisam dažādi un abstrakti bijuši priekšstati par egoistisko un altruistisko darbību sekām. Bet palūkosimies no dažādu centru ķīmisma viedokļa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Pretējas domas un darbības balstīsies uz dažādiem centriem. No tā emanāciju savienojums būs ķīmiski dažāds un redzami izstaros gaismu. Sekas ietekmēs pašu radītāju un apkārtni. Tā varētu likties, visabstraktākais top sverams un izmērjams. Viens no vienkāršākajiem mēģinājumiem būs cilvēka svara izmērīšana dažādu domu stāvoklī. Jūtīgi svāri un domu asums dos pareizu salīdzinājumu. Ne vientuļnieku zinātne, bet zināšana visas dzīves uzlabošanai.

489.

Ja būtu iespējams parādīt Bezrobežību visā kosmiskās izpratnes būtiskumā, tad cilvēce sasniegtu varenus augstumus. Bet to spēj atzīt tikai paplašināta apziņa. Viena gars novērsīsies no Bezrobežības aiz bailēm, otra gars novērsīsies aiz nezināšanas, bet tagadnes zinātnes gudrinieka gars sacīs sausā balsī: “Kāda mums daļa gar šo uzdevumu? Bet kur ir mūsu mācības grāmatas? Pārbaudīsim šo Bezrobežību.” Bet Mūsu Vārda izpratējs sacīs: “viss aizplūst kosmiskajās tālēs. Mūsu dzīvības pavedieni stiepjas no Bezrobežības dziļumiem līdz augstumiem. Kosmiskais nepakļaujama spēks ir vienbūtīgs ar mums. Cik nepakļaujama ir Uguns stihija, tikpat nepakļaujams mūsu gars.” – Sacīs gars, kas ielūkojies Bezrobežībā: “Tikai laika pasteidzinājums ir mūsu uzdevums, tikai īstenība ir mūsu uzdevums. Mūs saista tikai visas pasaules, tiklab noformētās kā nenoformētās, un jaunās pasaules uzdevums mūs nenobaida, kad vēlamies nostiprināt izplatījuma jauno domu.”

Pasaules Māte dzīvo un veido. Mēs sludinām nevis cilvēces izdomāto utopiju, bet patieso tiekšanos uz nebeidzamu celtniecību.

490.

Kāpēc tik grūti apvienot dažādu zinātnes nozaru novērojumus? Tuvojas laiks, kad būs vajadzīga visdažādāko zinātnes nozaru zinātnieku saprašanās. Vajadzēs apvienot senatnes Kultūru atklājumus ar mehāniskajiem un fiziskajiem novērojumiem. Tiks atrasti milžu skeleti un priekšmeti, kuri prasīs vispusīgu novērošanu. Beidzot, būs nepieciešama senatnes debesu apvāršņa iepazīšana sakarā ar mūsu planētas pārmaiņām. Vajadzīga laba saprašanās, lai paplašinātu jauno novērotāju redzesloku.

491.

Pētot ugunīgos ceļus, jāņem vērā, cik ļoti vēsture sagroza faktus. Protams, zināmā mērā iespējams tos restaurēt, bet šāda objektīva attieksme gandrīz neeksistē. Kad jautā par pazīstamām vēsturiskām personām, bieži nav iespējams atbildēt, jo visa viņu apkārtējā vide sagrozīta. Tāpat arī maz iespējams norādīt uz dažām medicīniskām un zinātniskām metodēm, jo tās norisinājās visneparastākajos apstākļos. Tāpēc daudz kas prasa apziņas ilgstošu sagatavošanu. Tāpēc Mēs tā pieradinām pēc pacietības un rūpīguma.

492.

Daudzi spēki iedarbojas uz planētu, un citu spīdekļu iedarbība ir tikai šo spēku daļa. Starp neredzamajām iedarbībām ļoti spēcīgas ir magnētisko centru norises, kuras vairojas. Drīz šīs parādības būs pieejamas visvienkāršākajiem fiziskajiem novērojumiem. To spēks, un saspringtība un sakopojums dos jaunu zinātnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

493.

Zinātne iespiežas kosmiskajās sfērās un nostāda cilvēku tiešās attiecībās ar Kosmisko Magnetu. Tāpēc, kad kosmisko uguņu jaunrades pamats tiek noraidīts, tad katra tieksme jāsaprot kā vitālā impulsa apliecinājums. Jo zinātne taču cilvēkam dod iespēju apgūt izplatījuma uguni. Un tiekšanās atklāt kosmiskās kombinācijas dod cilvēcei kosmisko Spēku. Tāpēc zinātnei jāapgaismo apziņa un jānostiprina cilvēce Bezrobežībā.

494.

Jauno zinātnisko sasniegumu nosacījumiem jāatbilst nākotnes prasībām. Ja zinātnieki saprastu, ka pastāvīga paplašināšana ir zinātņu izvērtēšanas pamatā, tad nebūtu noziedzīgā antagonisma. Mēs negribam novilcināt viņu sasniegumus, bet paplašināt. Katrs zinātnieks, kas izpratis apziņas paplašināšanas likumu, jau ir sagrāvis aizspriedumu mūri.

495.

Atkal jāsaka zinātniekiem, ka Einšteina teorijas neapgāž Eiklīda likumus, bet iekļauj tos tāpat kā trešais izmērījums neapgāž plaknes likumus, bet ir bezgalīgi plašāks par tiem; arī garīgās zināšanas likumi ir bezgalīgi plašāki par visiem jūsējiem, bet ietver tos. Tāpēc atmetiet antagonismu, tas kavē evolūciju.

496.

Gribēju parādīt par cik garam daloties pastiprinās kosmiskais pulss. Fiziskā ķermenī nav iespējams aptvert apkārtējo enerģiju spriegumu. Tikai dažreiz, uz neilgu laiku izdodas izmantot nederīgus nosacījumus, kas dod jēgu par apkārtējā komplicētību. Tikai nezināšana var iztēloties Kosma primitīvu pieaugumu! Smalkāko enerģiju pinumi dod pētījumiem nepieciešamo darba lauku, bet galvenais šķērslis ir nepacietība un savstarpēja neuzticēšanās. Kā iespējams uztvert neatkārtojamas parādības, ja izjutējs aizmirsīs paziņot par tām, un pētnieks neturēs instrumentus gatavībā? Mēs ļoti ieteicam ierīkot bioķīmiskas laboratorijas, protams, tikai nopietniem ilgstošiem pētījumiem. Sevišķi uzmanīgi jānovēro visas zīmes šeit augstienēs. Nekur nav sakopots tik daudz sevišķu priekšnosacījumu, nekur nav tā apvienoti Augstākie Ceļi ar cilvēku daudzumu pakājē. Nekur nav tādu ledāju un apakšzemes karstu avotu. Nekur nav tādu dziļu aizu, nekur nav tādas gāzu izdalīšanās un magnētisku plūsmu. Jāatrod visas plašās domas, lai zinātnieki varētu, pat nepazīstot psihiskās enerģijas būtību, piemērot savus eksperimentus visām dabas valstīm. Tā iespējams atrast daudzus aizmirstus dārgumus un šķīstīt dzīvi. Sevišķa vērība jāpievērš psihiskai enerģijai, kā nākotnes atslēgai. Daudzi pētījumi ievirzīti nepareizās sliedēs. Jāieņem vispārējais stāvoklis un tam jāpievieno detaļas.

497.

Vienkārša piena sieva, kuldama sviestu, jau zina pasaulu rašanās noslēpumu. Tāpat tā arī zina, ka no ūdens sviestu neiegūt. Viņa sacīs, ka var sakult pienu vai olu, tā pierādīdama, ka tai pazīstama matērija, kas satur psihisko enerģiju. Bet tieši šis apstāklis zinātniekiem neliksies pārliecinošs. Pieniniece zina, cik derīga ir spirālveidīga griešanās, bet dažam labam šis noteikums liksies kā aizspriedumains. Kaut tu arī noskaistos, bet padomā tomēr notiekošo un pielāgo fiziskos likumus savai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

esamībai. Tikai tā neiesi bojā Armagedonā! Protams, būtu kļūda, ja aizmirstu pielietot sirdi, kā ikviena apmulsuma pretsvaru.

498.

Zinātniekiem liels uzdevums – kādas var būt vulkānisko izvirdumu un Smalkās Pasaules formu attiecības? Bet drīz arī to apjēgs.

499.

Ne tikai muļķi noliedz visu, ko tie neredz, bet arī zinātnieki, faktus meklējot, pa ceļam iznīcina daudzas derīgas lietas. Aizspriedumu pilna doma iedarbojas smags slogs un kavē jau nolemto. Tāpat arī padomu var pielietot uz īsu brīdi un atlikt, kad grauds tikko radies.

Kas gan spēs attēlot pašreizējo strāvu komplicētību? Jūs zināt, kā tiek gatavota dižā nākotne, bet tā nevar būt primitīva un vajag pierast pie kāpinājumiem, kas redzami Mums, bet ne visiem. Mums izdodas šķelt tumsu un jāatceras, ka labākais nostiprinātājs būs svētsvinība.

500.

Zinātnieks var jautāt – kā uzsākt sirds imunitātes izpausmi? Viņa jautājums būs taisnīgs. Sirds, ar visu savu neapšaubāmo potenciālu neizpaudīsies bez apzinātas imunitātes. Sirds un apziņas līdzsvarojums ierosina savienojošo substanci. Tādējādi zinātniekam pieejama divējāda pieeja – var šķīstīt apziņu, jo materiālais balasts vēl nerodina apziņu. Tikai mākslas šķīstītā domāšana, atbrīvojoties no verdzības spēj dot apziņas uzplaukumu. Pie tam vēršu uzmanību uz noteikumu atbrīvoties no verdzības; patiešām, jāatbrīvojas no daudzām verdzībām. Otrs noteikums zinātniekam – viņam jāsaņem sirds kā patstāvīgs aparāts un jāsaņem novērot tās reakcijas un refleksi. Tam sekos arī sekmības pirmie vēstneši – gaismas zvaigznes, kas iemācīs vēsāku novērošanas spēju.

Tāpat var mācīties pastāvīgu modrību visos darbos. Šis kustīgums nepieciešams tālajiem ceļiniekiem.

501.

Kāds ķīniešu filozofs, pazīdams Smalkās Pasaules zemāko slāņu drausmīgās sejas, nolēma mazināt to iespaidu. Šai nolūkā viņš piepildīja savu guļamistabu visbriesmīgākajiem attēliem. Atrodoties šo pretīgo masku vidū, viņš cerēja, ka sliktāk par sliktu nebūs. Šāda metode ir pretīga, kaut gan šādā vai tādā veidā cilvēkiem tā patīk. Mēs gluži pretēji mācām acīm kļūt neredzīgām pret riebīgo. Pie tam nav iespējams iedomāties visas cilvēku netikumu radītās drausmu parādības. Pat šeit zemes pasaulē mūs bieži pārņem šausmas, redzot necilvēciskas sejas, bet var iedomāties, par ko tās pārvēršas savā kailajā būtībā! Mēs arī šeit bieži izjūtam šo tumšo būtņu uzbrukumus. Tās cenšas iznīcināt visu, kas tām bīstams. Tās mēģina atņemt spēku miega laikā, lai tā kaitētu, izmantojot līdzsvara traucējumu. Nevajag uzskatīt šos tumšos radījumus par māņticību. Katram zinātniekam jāizprot Esamības perspektīvas dziļums. Viņš ir izpratis sīko organismu nesaskaitāmību, viņš ir redzējis milzeņu dzīvnieku kaulus un varētu ieraudzīt vēl vairāk, ja ieskatītos Himalaju alu dziļumos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Tā zinātnieks mēro bezgalībā un ieskata bezgalīgus lielumus kā vienkāršus matemātiskus atrisinājumus. Tātad tieši zinātniekam jāpieņem arī ugunīgo veidojumu bezrobežība. Tāpēc, sākot ar rupjām aritmētiskām nullēm, jāvērs iztēle Bezrobežībā, atceroties, ka tukšuma nav.

502.

Zinātne jau konstatējusi īpatnu organismu esamību, kuri bez uztvērējiem sadzird tālus radio. Protams, tā ir ugunīga rakstura parādība un paver ceļu atzinumam, ka domas uztvere iespējama no attāluma. Ja izprasts skaņu viļņu likums, tad iespējami visi šī paša principa padziļinājumi. Labi, ka šādu dabisku iespējamību acīmredzamību pielaiž pat tagadnes bailīgā zinātne. Net nav labi, ka zinātne nerūpējas par šādu indivīdu izpētīšanu. Gadās dzirdēt, ka “izņemot šādas fenomenālas spējas, citādi organisms pilnīgi normāls.” Tā ir pilnīgi analfabētiska piezīme. Tas nozīmē, ka ārsts fenomenālu cilvēku izmeklējis ne labāk kā jauniešaukto pirms uzbrukuma. Negribam ārstu apvainot, jo viņam bieži nav kur izdarīt vajadzīgo novērošanu. Patiešām, dzīves apstākļi apgrūtina visus smalkos darbus. Mēģiniet piekļaut pie Eksperimentālo iestāžu durvīm, un jūs saņems vesela naidīgu nosacījumu plūsma, kas meklētājam nebūs pa spēkam. Nepieciešams mainīt šādu stāvokli, jo kur gan pārbaudīt dažādas parādības, kurām ugunīgs pamats? Mēģiniet atrast līdzekļus vajadzīgo parādību pētīšanai un jūs redzēsiet, cik naidīgi izturēsies klausītāji, tie atgādinās inkvizītorus. It kā viņu uzdevumus būtu ārdīt iespējamības, bet nevis veicināt derīgo.

Tā bija, tā ir un cilvēki vēlas, lai tā būtu vienmēr. Citādi nebūtu arī Armagedona. Vajag sirdī izprast, cik daudz ir vissmalkāko apstākļu, kas varētu veicināt visas dzīves ievērojamas pārmaiņas. Bet kā jākludzina, jāuzstāj, jātop apsmietam, lai atklātu to, kas, kā šķiet, zināms visiem. Golgatu rada neizpratne un tumsonība.

503.

Starp derīgiem atklājumiem jāatšķir tie, kas attiecas uz ugunīgo sfēru. To kombinācija var dot visvajadzīgākās sekas. Tie novedīs pie jauniem izsmalcinājumiem un parādīs, cik daudz derīgu vielu izmests no lietošanas.

504.

Ikviens fiziskais aparāts dod pilnīgu analogiju Smalkajā Pasaulē. Pie tam ir viegli izjūtams, ka pieaicinot Agni, nav grūti kāpināt aparāta spēkus. Tā iespējams no jauna turpināt daudzus eksperimentus, kuri šķita neveiksmīgi. Killi eksperimenti un pat Edisona aparāts Smalkajai Pasaulei palika nepabeigti, jo netika pielietota Agni enerģija; vienā gadījumā apkārtnes apdomības dēļ, otrā – personīgās neuzticēšanās dēļ. Sacīts – bez uzticēšanās pat svece neiedegsies.

505.

Cilvēkiem grūti pieņemt, ka no katra lidojuma var arī neatgriezties – tik maz mēs stādāmie priekšā īstenību. Nepieciešams izpētīt pagātni Alķīmijas un Hroniku rekordos. Kad bija jūtama Agni izpratne, tas atbalsojās kā zinātnē, tā arī valstiskos uzdevumos. Nevajag domāt, ka Agni ir tikai fabrikas inspektors, tā ir visu cilvēces domu virzītāja. Tā ir ne vien jāsargā, bet tieši jāiemīl.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

506.

Cilvēku mijiedarbības ir īstā zinātne par sadarbību. Attiecības starp cilvēkiem, kuras izpētī socioloģijā, neparāda mijiedarbības. Sociologi nenodarbojas ar garīgu iedarbību parādībām. Viņi to atstāj psiholoģijai. Bet šī zinātne visā tās paviršībā parasti nodarbojas ar atsevišķām personībām. Bet jāizpētī sabiedriskās parādības, jo garīgā ietekme ir neparasti spēcīga, un saskarsme ar kosmiskajiem procesiem dos daudz problēmu atrisinājumu. Cītīgi jāsalīdzina pūļi un jāprot to rīcība salīdzināt ar Dabas rezonatoru. Šādi spēcīgi faktori nav apejami. Nepietiekami zināt, kas ierosina lielgabala zalvi, tas būtu pārāk primitīvi. Bet daudz svarīgāk ir pazīt pūļa skatiena vai kliezdiena iespaidu. Var pārliecināties, ka šie viļņi aizplūst pa visām ugunīgajām straumēm līdz tālajiem krastiem. Tā iespējams uzminēt daudzus negaidītus notikumus, bet tur vajadzīga vērtība.

507.

Vienmēr un visur sevišķs šķērslis tai faktā, ka tikko uzlabojas apstākļi, tumšā zona cenšas pasviest savas pūkainās bumbiņas. Īstenībā var saredzēt, kā rodas nederīgās sīkās plaisiņas. Bet tur, kur ēzē spēcīgs spriegums, tur pat sīkā plaisiņa var izlaist cauri postošo gāzi. Dzīvē iespējams novērot augstākās ķīmijas eksperimentus. Tāpēc tik svarīgi ir novērot.

508.

Lieciet jaunajam zinātniekam savākt no visām senatnes Mācībām visu, kas attiecas uz Uguni. Lai netiek aizmirsti ne Indijas Purānas, ne Ēģiptes Mācību fragmenti, ne Kaldejas, Ķīnas, Persijas un visi klasiskās filozofijas Nolikumi. Protams, bagātīgus materiālus dos Bībele, Kabala un Kristus Nolikumi. Tāpat arī jaunāko laiku liecinājumi piemētinās vērtīgus Agni apzīmējumus. Tāds krājums nekad nav ticis sastādīts. Bet vai gan iespējams virzīties nākotnē, nesavācot gadu tūkstošu zīmes.

509.

Jānovērtē jaunāko pētījumu atklājumi. Kad cilvēki sāk uzlidot augstākajos slāņos un gremdēties apakšzemes alās, var sagaidīt sintētiskus slēdzienus. Nenoniecīniet zemāko atmosfēras slāņu novērojumu secinājumus. Vajag ņemt vērā tieši visu relativitāti, kas var bagātināt slēdzienus. Vajadzīgs, lai visā relativitātē mēs spētu atrast pielietojumu pat visiem izdedžiem. Visur kur vien pieskāries Uguns darbs, iespējams izdarīt vērtīgus novērojumus.

510.

Zinātnieku apsvērumu kalni pieaug, bet grūti atrast nesaistītus cilvēkus. Grieķu filozofi pazina šīs saistītās dvēseles. Viņi izprata, cik ierobežoti var darboties cilvēks, kad viņš piesaistīts mazam zemes gabaliņam. Viņš kā stārķis uz vienas kājas! Stārķiem smagas tādas cīņas; viņš pazīst tikai ligzdu uz viena koka un stāv uz vienas kājas. Bet Uguns zinība prasa divas kājas, citiem vārdiem, divas dabas.

511.

Lai meteoru mikrobi jūs nepārsteidz. Dzīvības apstiprinājums visā tikai paplašinās redzes loku. Ja no izplatījuma var atlidot mikrobs, tad cik daudz jaunu novērojumu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

var sagaidīt! Pats izplatījuma ugunīgums dod jaunus slēdzienus par Uguni kā dzīvības substanci. Tikai jālūdz zinātnieki dzīvot draudzīgāk, lai vērtīgie novērojumi neizgaistu naidīgumā un noliegsmē.

512.

Uzmanību saista kāda šķietami vienkārša parādība: kad desmit cilvēki nosaka savus spēkus katrs atsevišķi, tad šo spēku summa būs mazāka nekā kopīgas piepūles summa. Šis noslēpumainais “kaut kas” būs sadarbības vainagojums. Atkal pieskaramies ugunīgajai sfērai. Tikai kopīgā ritmiskā piepūle pievelk ugunīgās rezerves. Vai gan šādi izmērojumu pastiprinājumi nav ugunīgās enerģijas pierādījums? Lai zinātnieki sakopo vissīkākos datus par ugunīgās enerģijas izpausmēm. Lai šo “kaut ko” novēro nevis kā mistiku, bet kā reālu, pieaugošu parādību.

513.

Tāpat jaunus pētījumus pastāvīgi jātur prātā un sirdī Pamatu Bauslība. Tie radīs nesagraujamu sajūsmu zinātniekam, kurš neierobežodamies ar patību, godīgi pētīs citu labuma vārdā. Viņš nojautīs Gaismas viļņus un starp vibrācijām uztvers jaunas enerģijas. Uguns, Varenais Agni ir Vārtu Sargs uz Neaptveramo. Gaismai piemīt pievilksmes spēks, un kas tajā iegājis, neatkāpsies. Kur gan ceļinieks labprātīgi grims tumsā?

Kā ceļrāža zīme lai ir Svētais Attēls, kas glabājas sirdī. Tāpēc lai draugi apzinās Ugunīgās Pasaules varenību un skaistumu. Lai nav ziņkārīgi, bet lai rod sevī ciešu saiti ar Daiļo Pasauli.

514.

Lidojumos augšup [atmosfērā] izdarīti daudzi eksperimenti. Dvēseles dziļumos pētnieki varbūt saprot, ka augstumi var dot ļoti vajadzīgas ziņas. Bet bez fiziskajiem instrumentiem viņiem jāapgādājas ar psihisko enerģiju, tikai tad šie eksperimenti izraisīs jaunas pārdomas. Vajadzīgs, lai augstumu un dziļumu pētnieki būtu psihiski sagatavoti. Tikai tādejādi arī darba fiziskā puse iegūs sevišķu nozīmi.

515.

Zinātnieks velti domā, ka pirkstu emanāciju viela ir tikai indīga. Tas ir pilnīgi atkarīgs no garīgā stāvokļa. Nervoza novērotāja imperils, protams, rada indīgas nogulsnes, ja viņš neievēro organisma garīgo stāvokli. Prasme atšķirt nervu stāvokļa dažādības dos zinātniekiem nesalīdzināmas iespējamības. Arī pirkstu galu starošana ir dažāda. Un katrs starojums pamatojas ķīmismā.

516.

Zinātne par atmosfēras ietekmējumiem stipri jāpārveido. Pat ar mūsdienu aparātiem novērojamas neizskaidrojamas svārstības, trīcēšanas un lēcieni, kas it kā neatbilst citiem liecinājumiem. Šādas astrālo viesuļu pēdas rada uz Zemes ļoti nozīmīgas sekas. Bez tam tādejādi nodibinās sakari ar Smalko Pasauli. Patiešām, starp Smalkās Pasaules sasprindzējumiem var būt tādi spiedieni, ka pat to atbalss satricina manifestēto matēriju. Šādi viļņi vispirms atbalsojas ugunīgajos centros. Jūs paši esat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

varējuši novērot ka, neskatoties uz vēso laiku, centri radīja augstu spiedienu. To var salīdzināt ar tālo notikumu reakciju, kas arī izraisa augsta sprieguma vibrācijas. Bet astrālos viļņus novēro vēl mazāk nekā telepātiju. Zinātnieki negrib atzīt, ka viņu fiziskajos apsvērumos var būt nozīme arī viņpasaules faktoram. Bet dažreiz šādu viesuļu iedarbība gandrīz līdzinās zibens spērienam. Neslēpšu, ka nācās lietot spēcīgas atvēsinošas strāvas, lai likvidētu šādu viesuļu iedarbību. Mēs stāvam sardzē un esam gatavībā sūtīt starus, jo Smalkās Pasaules strāvu spiediens ir ārkārtīgs. Tās cīnās ar tumšajiem spēkiem un jābūt iztēlei, lai stādītos priekšā, cik šī kauja ir stipra.

517.

Daudzi iedomājas, ka zinātniskie dati pasargās viņus no kosmiskajām parādībām. Viņi jūms stāstīs par aptumsumu pazīšanu, viņi zina par saules plankumiem, pat par komētu un nepazīstamu staru parādīšanos, bet viņi nevar brīdināt par meteoriem, kas spēj sasniegt milzīgus apmērus. Bet ja cilvēki zina par debesu ķermeņu milzīgu šķembu atrašanu, viņi var arī iztēloties to postošas sekas, un tad var atgādināt par ugunīgajiem ķermeņiem.

518.

Aplūkosim, kā tautas spēj izjust zinības nozīmi. Lai pārsteigtu cilvēku iztēli, Mēs parūpēsimies, lai zinību izpausme noritētu neparastā ceļā.

519.

Zinātniekam gandrīz taisnība, piedāvājot organisma ķīmismam dzīvību, bet viņš aizmirst psihiskās enerģijas kristālu. Protams, arī šī vissmalkākā viela savā ziņā ir ķīmisms, tikai pieeja tam īpaša. Zinātnieki, neskatoties uz daudziem pareiziem slēdzieniem, parasti aizmirst pašu galveno. Ne tik daudz pretrunīguma dēļ, cik aiz neprasmes iedomāties šādus jēdzienus. Jūs paši redzējāt divus ārstus, kuriem bija dota vislielākā izdevība izdarīt neatkārtojamus novērojumus. Jūs redzējāt, kā viņi, šļūpstot aplamas formulas, nespēja izmantot šādu izdevību un novirzījās no paša galvenā. Sadarbība pastāv savstarpējā rūpīgā un sirsnīgā darbā.

520.

Jāpievērš uzmanība katram zinātnieku atklājumam. Viņiem jāatbild, vispirms par jauno vielu nekaitīgumu. Daudzi metāli ne vien tīrā veidā, bet arī kausējumos, tiek ieviesti ikdienas dzīvē. Bet jau sensenos laikos metālu kausējumi pievērsa cilvēku uzmanību. Daudzi derīgi metāli savienojumos rada nāvējošas sekas.

Nākotnē, patiesi zinības būs daudzpusīgākas!

521.

Labās asaras un ļaunās asaras – tā šķiroja senā Ēģipte. Pirmās aiz sajūsmas, aiz mīlestības, varoņdarba asaras, otrās aiz grūtsirdības, aiz niknuma, aiz skaudības. Nesen kāds zinātnieks pievērsa uzmanību asaru dažādam sastāvam, atkarībā no impulsa. Protams, savā būtībā visas sekrēcijas pilnīgi atšķiras, ja pretējas izjūtas izvada kaitīgus vai svētīgus ingredientus. Bet kā ļoti skaidra parādība asaras var būt sevišķi derīgs novērojumu objekts. Protams, arī tādi novērojumi prasa laiku un pacietību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

522.

Reliģijai un zinātnei savā būtībā nav jābūt šķirtām. Matērijas un atoma precīza izpētīšana dos secinājumu, ka dzīvības enerģija nav elektrība, bet Uguns. Tā zinātne un reliģija satuvināsies vienā principā. Matērija tiks apstiprināta kā ugunīgā substance, un neviens domājošs gars nenoliegs augstāko spēku Uguni. Zinātne nevar iznīcināt Uguns dievišķo jēdzienu, tāpat kā reliģija nevar uzlikt aizliegumu zinātnes iegūtām smalkām analīzēm. Tādējādi nostiprināsies reliģijas un zinātnes jēdzienu izpratne un harmonija. Ir iespējams novilkt tik Smalku paralēli starp zinātņi un reliģiju, kas saskaņotu visas augstākās stadijas, tādēļ ir svarīgi, lai zinātnieki apgūtu smalkjūtīgu okulto uztveri. Bet tikai smalkam organismam piemīt šādas dievišķās iejušanās spējas, tās neattīstās no ārienes, bet no iekšienes. Tāpēc visi cildenie atklājumi cilvēces labā nenāks no milzīgām laboratorijām, bet tos atklās zinātnieku gars, kam piemīt sintēze. Mēs, cilvēces Brāļi redzam sekas, kas visus pētījumus ievirzīs pareizā gultnē. Protams, ne vienmēr sintēzes spēja tiek dota, bet tiem pašai dziedīgajiem līdzstrādniekiem, kam piemīt sintēze, specialitāte nav vajadzīga. Mēs redzam un paredzam līdzstrādnieku gara sintēzes varenās sekas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jātur godā sintēzes Nesēji.

523.

Jūtīguma transmisiju vajadzētu iejūtīgi izpētīt. Jūtīguma pārņemšana uz iekšieni vai arī uz ārieni būs ļoti svarīga zinātnes nozare. Ne tikai cilvēka organisma izpētīšanai, bet arī Makrokosma un mikrokosma savstarpējās saspringtības izpētīšanai. Līdz šim tika izdarīti ar cilvēkiem un priekšmetiem, tālākie eksperimenti jau būs ar augiem un dzīvniekiem. Paplašinot pētījumus, kur sākt smalko enerģiju apmaiņas izpētīšanu. Tā visi dzīvnieki var noderēt slimnieku strāvu pārmaiņai. Protams, šādai pētīšanai vajadzēs attīstīt imunitāti pret lipīgumu. Zemes un koku sakņu magnētisms, tāpat arī Prāna var noderēt emanāciju tīrīšanai. Kosmiskajā Laboratorijā iespējams ielikt visus pamatus šādiem pētījumiem. Pirms jutīguma pārņemuma eksperimenta jāizpēta Agni Jogas parādības, jo tikai iejūtīga uztvere dos iejūtīgu izpratni. Vajag iejusties strāvās, lai izprastu visu to varenību, kas piesātina Ugunīgo Pasauli.

524.

Tikai samērība spēj sasniegt to diženo pakāpi, kurai spēku dod ugunīgā Bezrobežība. Uguns izpaužas kā sirds impulss, kā domu kustība, kā varena Pasauļu apvienotāja. Jaunrade jāizprot kā dažādu izplatījuma Uguns un cilvēka gara ierosināto enerģiju apvienība. Nākotnes zinātne pierādīs šādu savienojumu likumus, jo jānodibina vissmalkākā kosmiskā kooperācija, tā iespējams realizēt to par ko domā Ugunīgie Kalpotāji. Visas ugunīgās formulas dzīvo, gaidot savu iemiesojumu. Tāpēc zinātnei jātiecas izpētīt izplatījuma enerģijas.

525.

Vibrācijas var ierosināt sirdī ļoti daudz smalko izjūtu. Ja cilvēks saprastu, kā izlietot apstiprinātās vibrācijas, lai izraisītu no sirds dzīlēm smalkās jūtas, tad būtu iespējams novērot daudzas ļaunas iedarbības. Zinātnei, patiešām, vajadzētu sākt izpētīt šādu vibrāciju ierosināšanas metodes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Protams skaņa un krāsa, un oža var dot visu augstāko izjūtu sintēzi. Kad gara rupjās metodes nomaina smalkās, gars iegūst uztveres jūtīgumu. Saskare ar Smalkākām enerģijām dod visa dzīves veida izsmalcinājumu. Kad izplatījumā ieskanēsies smalkās enerģijas, būs jāzina, kā tās vitāli pielietot. Tāpēc pieskaresmi rupjiem noziedzniekiem var uzskatīt kā jaunu gara atmodas veidu meklējumus. Vajag atrast jaunas vibrāciju metodes. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli padomāsim, kā šķīstīt cilvēces garu.

526.

Ja zinātne iedziļinātos ugunīgo atomu pētījumos, atomu, kuri ir katras parādības dzīvības devēji, tad varētu atrast tik daudz pamatcēloņu. Bet katrs pētījums prasa, lai apstiprinātos pati aktuālākā parādība, jo centīgiem meklējiem jānovēd tieši pie ugunīgā atoma. Izpētot tikai dažādo iedarbību ārējās pazīmes, nav iespējams panākt ugunīgo atrisinājumus. Tik daudz runāts par Pasaules ugunīgo būtību, tāpēc visu smalko strāvu un enerģiju vibrāciju izpētīšanas pamatā jāliek to mijiedarbības. Spirāle, kas savieno ugunīgo atomu ar Visumu, jāizpēta visās spēcīgajās manifestācijās.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim jēdzienu par ugunīgo sadarbību Kosmā.

527.

Neizpratnes bezdibenis ir tieši tā taka, pa kuru iet cilvēce. Tieši Tagadnes domāšana pierāda psihisko pētījumu aprobežotību. Bet cik gan tālāk un dziļāk var iet, pazīstot triju ķermeņu sadalījumu un sakarību. Ja fiziskais ķermenis jau noformēts, tad astrālais ķermenis gandrīz noformēts, un vissmalkākais mentālais ķermenis noformēts tikai izredzētajiem. Bet tie, kas iepazinuši augstākās ugunīgās enerģijas un centru ugunīgās transmutācijas, var apliecināt ugunīgās parādības. Visas citas parādības jāiedala divās kategorijās. Pirmā, kad gars nespēj pāriet bezdibeni tāpēc, ka mentālais ķermenis nav vēl tā noformēts, lai gars spētu izpausties aiz zemāko slāņu robežām; otrā kategorija, kad viens centrs izpaužas daļēji. Jāatceras turklāt, ka Ugunīgā Pasaule nav garam pieejama, iekams augstākie centri nesāks transmutēties. Bet pāri visam stāv gars, kas iededzinājis visas garīgās ugunis, jo viņa mentālais ķermenis jaunrada atbilstoši. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iejūtīgi jāizprot psihiskās parādības.

528.

Kosmiskā ietekme aizvien pieaug, bet Zemes piemērošanās pasliktinās. Novērojams, ka zinātniski sāk atzīt kosmisko strāvu iedarbību. Nav nekāds brīnums, ja strāvas tā pasliktinās! Debesu starojumiem un pat varavīksnei ir liela nozīme visai apkārtni. Es, protams, runāju par parādībām, kas nepakļaujas tagadējo aparātu izmērījumiem.

Šalko apakšzemes uguns, bet cik maz vērības zinātnieki pievērš šim svarīgajam apstāklim. Pareiziem pētījumiem protams jābūt kaut kam vairāk nekā spēku refleksu mehāniskai rekordēšanai.

529.

Kas nespēj novērojamo priekšmetu apskatīt no visām pusēm, tas nav pētnieks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

530.

Vairoga svēta atraisīšanās liesma no fiziskiem priekšmetiem. Smalkais ķermenis arī ir sverams, bet pēc smalkākā mēroga. Bet ugunīgais ķermenis nav izmērojams. Zinātnieki var palīdzēt Smalkajai Pasaulei izpausties.

531.

Sevišķa uzmanība tiek pievērsta punduriem. Viņi kā sevišķa rase parādās visur. Ievērojamas ir ne vien viņu ķermeniskās īpatnības, bet arī īpatnā psihika. Neviens neizprot šādu mazu būtņu parādīšanās iemeslu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka līdz ar viņiem tādos pat apstākļos un ģimenēs piedzimst liela auguma cilvēki. Bet ir jau novērotas šādu sīku būtņu negaidītas materializācijas. Pat nemākulīgi izpušķotais gadījums no Paracelza dzīves atgādina, ka viņš centies saglabāt šādas mazas būtnes. Protams, eksperiments neizdevās. Bet arī tagad novēroti sīki roku un kāju nospiedumi. Tas jāatzīst kā pilnīgi zinātnisks fakts. Atminējums būs ekto plazmas īpašībā – no tā gan milži gan punduri. Bet milži jau sen aizmirsti. Viņi maz kādu interesē un reti pārsniedz divus metrus, arī milžu materializācija ir retums. Bet mazās būtnes ļoti izceļas ar savu vienveidību un īpatnību. Dienvidindijas, un Āfrikas punduri ekskimosi ļoti atgādina savus eiropas brāļus. Kad sāks centīgi pētīt ekto plazmu, tad atklās arī tās neparastās īpašības. Arī attiecībā uz Ugunīgo Pasauli šāda pētīšana būs liels sasniegums.

532.

Tas pats limfatiskums var veicināt melno maģiju. No tās vajag visādi norobežoties. Nedomājiet, ka melnās maģijas ir maz, tā ieperināsies tiklab tautā, kā arī valdošās aprindās. Lai zinātne ļoti iedziļinājas šādos deģenerējošos mēģinājumos.

533.

Vai gan ļaunie spējīgi runāt par Labumu? Esiet zināšanas skolnieki un iemīliet Augstāko Pasauli.

534.

Nav jāsamulst, ja kāds Augstākās Pasaules jēdzienam pieliks vārdu fizioloģija. Protams, ikviens apzinīgs cilvēks izvēlēsies cienīgāku nosaukumu, bet vidusmēra izpratnei arī matērija un fizioloģija nebūs nepareizi apzīmējumi. Matērija un gars, fizioloģija ir Esamības likums. Neviens nevar sacīt, ka gars neietver visu. Fizioloģija – tikai pieņemts, daudzu darbojošos likumu apzīmējums.

Protams, līdz ar dziļākiem pētījumiem atradīsies arī atbilstošāki nosaukumi. Bet pat visaugstākajiem jēdzieniem var atrast salīdzinājumus fiziskajā ikdienas dzīvē. Slimu zobu vai vaļēju brūci cilvēki pārāk cieši neaizsedz. Viņš izprot gaisa piekļūšanas nepieciešamību, lai nelaupītu brūcei noderīgo vidi, tāpat arī garīgai izzināšanai nedrīkst laupīt saskari ar Augstāko Pasauli. Tāpat kā Zemes dzīvei nepieciešama miesas higiēna, tāpat ir vajadzīga arī gara profilakse. Nebrīnieties, ka arī Mēs pielietojam ārstniecības terminus garam, taču tādā veidā arī ārsts sajūtīs, ka viņa sfēra tuvu Augstākajai Pasaulei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Lai ikviens pēc savas izpratnes kaut vai ar mehānikas terminiem, virzās uz to Vienīgo Ceļu.

535.

Neiespējami ir aizliegt brīvu izzināšanu. Šāds aizliegums būtu tumsonības apliecinājums. Izzināšanā tiks uziets īstenais ceļš. Jo daudzveidīgāki būs pētījumi, jo lieliskākas būs sekas. Apskaidrotai acij nevar būt tumšu ceļu, tā pamanīs sevišķu pārliecināšanās spēku visdažādākajos cilvēces meklējumos. Mēs neesam noliedzēji, jo noliegšana neļauj padziļināt pētījumus. Pasaulē ir izkaisīts daudz hieroglifu; tuvoties apslēptajām zīmēm iespējams vienīgi ar labu vēlēšanos.

536.

Kam patīk precīzas zināšanas, tam jāprot tās saņemt. Daudzi runās par savu atdevību precīzām zināšanām, bet patiesībā katru faktu ietērps raibās aizspriedumu skrandās. Viņi nemana paši savu priekšnosacījumu noderīgumu. Viņi prot sūdzēties par novērošanai vajadzīgo materiālu trūkumu, un tanī pašā laikā ignorē visneatkarotamākos notikumus. Viņi grib ievirzīt Pasaulsēku pēc sava kuņģa gremošanas stāvokļa. Tie novērsīsies no visspilgtākās parādības, ja tā neatbildīs viņu garastāvoklim. Bet vai tad tāds ir precīzās zinātnes ceļš? Kur tad pacietība? Kur labvēlība? Kur nenogurdināmība? Kur novērošanas spēja? Kur vērtība, kas atver vērtus?

Nepiekusīsim atkārtot, kā atveras visi vārti tur, kur nav žēlošanās, neapmierinātības un noliegsmes.

537.

Cīņai ar tumsonību jābūt vispasaules parādībai. Neviena tauta nevar lepoties, ka tā būtu pietiekami izglītota. Nevienam nevar atrast pietiekami daudz spēka, lai divcīņā uzveiktu gara tumsību. Zinātnei jābūt vispasaules piederumam un tā jāatbalsta pilnīgā sadarbībā. Satiksmes ceļi nepazīst šķēršļus, tāpat arī zinātnes ceļiem jāuzplaukst domu apmaiņās.

Nevajag domāt, ka kaut kur izglītības labā diezgan darīts. Zinātne tā vērsas plašumā, ka vajadzīga metožu pastāvīga atjaunošana. Drausmi redzēt pārakmeņojušās smadzenes, kas nepielaiž jaunus sasniegumus! Katrs noliedzējs nevar saukties jau par zinātnieku. Zinātne ir brīva, godīga un bezbailīga. Zinātne vienā mirklī var mainīt un apgaismot universa jautājumus.

Zinātne ir brīnumskaista un tādēļ bezgalīga. Zinātne necieš aizliegumus, aizspriedumus un māņticību. Pat mazā meklējumos zinātne spēj atrast lielo. Pajautājiet lielajiem zinātniekiem, cik reižu visapbrīnojamākie atklājumi radušies kārtējās novērošanas procesā. Acs bija atvērta un smadzenes nepieputējušas.

538.

Datu daudzveidībā ir saprātīgi jāizšķir saskarsmes avots. Proti, iespējamās visai drūmas izpausmes. Nav nekādu pretrunu starpnieku daudzveidībā, jo atšķirīgie slāņi pievilks sev radniecīgas dabas. Ir iespējamās visnegatīvākās izpausmes, bet vienīgā dziedināšana būs mūsos pašos. Ar visu skaidrību izglītībai piesaistījusies apziņa spēj

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

atturēt no netīrās iebraucamās vietas. Viena lieta ir atvērt logu uz tumsu, bet cita – pieņemt Gaismas starojumu.

Sirds sasildīta zinātne parādīs cilvēkiem brīnišķīgo dārgumu.

539.

Fizioloģija un filozofija dažādādās valodās vienlīdz izvairās runāt par pašu galveno. Var nosaukt daudzkārtīgas sanāksmes, bet visai sāpīgi būs vērot, cik viltīgi paņēmieni tiks izgudroti, lai tikai nepateiktu visvienkāršāko un lai nenonāktu pie visvienkāršākā atrisinājuma.

Prasme padomāt vienkārši un skaidri ir gara audzināšanas sekas.

540.

Pāri visam – zināšanas. Katrs, kas atnesis daļiņu zināšanu, jau ir cilvēces labdaris. Ikviens, kas uzkrājis dzirkstis, būs Gaismas devējs. Iemācīsimies pasargāt katru zinātniskās izziņas soli. Zinātnes ignorēšana ir grimšana tumsā.

541.

Daudziem jēdzieniem vajadzīga attīrīšana, starp tiem jānoskaidro mistikas jēdziens. Ja šis jēdziens nozīmē precīzas zināšanas, tad tas būtu saglabājams. Turpretī, ja tas ir pievēršanās nevis zinātnei, bet miglainiem konstruējumiem, tad vārds izņemams no apgrozības.

Mēs prognozējam zināšanas, kas derīgas cilvēces progresam.

542.

Kad klintis sadēd, tās ceļa drošības labā novāc, tas pats notiek arī ar dažiem cilvēku apzīmējumiem. Gadsimtu gaitā tie zaudējuši savu pirmatnējo nozīmi un aizstājami vārdiem, kas tuvāki pašreizējam laikam. Tā tas noticis ar vārdu svaidītais. Līdz ar svaidīšanu – tas aizgājis pagātnē. Tā vietā sacīsim Zinātājs un nezinātājs, sapratējs un nejēga. Bet pašu svaidīšanu labāk apzināt ar vārdu izglītība. Tādējādi nenoniecino, iespējams izteikties vārdiem, kas tuvi tagadnei.

Nav nozīmes labāko slēpt novecojošos vārdos, kad to pašu iespējams izsacīt masām saprotamāki. Jo zināšana nav domāta izredzētiem, bet visiem! Tāpēc ne novecojusies morāle tiek uzsvērta, bet gan norādīti labākie nosacījumi zinātniskai izziņai. Tikai nejēgas nesapratīs, ka zinātnes sekmēšanai jārada labāki dzīves apstākļi.

Zinātne nespēj pārkāpt mehāniskā loka robežas, kamēr šo mūri neuzveiks Smalkās Pasaules izpratne.

543.

Zinātne mēdz būt apkopotāja un sadalītāja. Viena daļa zinātnieku jau ar pirmajiem izziņas soļiem pieslejas pirmajam tipam, bet citi nespēj pārkāpt sadalīšanas robežas. Agri vai vēlāk arī tiem nāksies pievērsties apkopošanas metodei. Ir jāiemīl šāds domāšanas veids. Tam ir jaunrade. Sadalīšana ir sagatavošanas ceļš uz to pašu piepildījumu. Ir derīgi izprast šo divu ceļu atšķirību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Tieši tagad ir daudz centīgu zinātnieku, kam pietiek ar otro metodi. Bet tā maz palīdzēs, jo katra atziņa ir daudzu zinātnes nozaru sintēze. Vajadzīgs liels prāta elastīgums, lai varētu atrast salīdzinājumu un apstiprinājumu zinātnes visneparedzētākajās sfērās. Prasme apvienot nepieciešamos pierādījumus, jau liecina par augstu apziņas pakāpi. Jau daudz ir zaudēts nevajadzīgu sadalījumu dēļ. Novērojams pat kaut kāds dažādu atsevišķu disciplīnu savstarpējs naidīgums. Bet vai humanitārās un praktiskās zinātnes nav viena un tā paša Patiesības koka zari?

544.

Nenosodīsim pat vispedantiskākos pētījumus, ja tajos neslēpjas iepriekš nodomāts naidīgums pret blakus nozarēm. Lai zinātnieki rod sevī apņēmību neatsacīties no tā, kas tiem šodien vēl nav zināms.

545.

Darba nozarēm paplašinoties kādība kļūst sevišķi nepieciešama. Dažādu nozaru sadarbība prasīs arī vienādi augstu kādību, - tas attiecināms tiklab uz intelektuālo, kā arī uz fizisko darbu. Intelektuālajā darba novadā nomanāma atšķirība centienos. Ieskati var būt dažādi, bet to kādība nedrīkst būt kroplīga. Var būt liela zināšana un maza zināšana, bet abas tās var brālīgi iet vienu ceļu, tiecoties pēc atziņas. Tā nebūs zināšanas nonāvēšana. Tāda nonāvēšana līdzīga dzīvības atņemšanai. Cik daudz sasniegumu dīgļu varēja būt zināšanas slepkavu noslāpēti.

Vērtīga ne tikai zināšana vien, bet tikpat arī pats zināšanas apgūšanas process. Kādreiz filozofi pielīdzināja šādu procesu augstākajai baudai. Jo dziļāk to iespējams izjust, jo lielāks ir prieks. Bet ja zināšanu uzkrāšanā iejaucas patības verdziskums, tad uzvirdīs nevis prieks, bet žults. Cīņa nav šķirama no zināšanu uzkrāšanas, bet arī tā būs ieguvuma dārgums. Neviens ceļš nav cilvēknīšanas ceļš.

546.

Tāpat jāvērs uzmanība uz daudzu parādību iregularitāti. Daudzi brīnīsies, ka pat planētu kustībā mēdz būt pārtraukumi, bet zinātne arī to konstatē. Pakāpeniski atklāsies arī šādu neizskaidrojamo parādību cēloņi, un šie cēloņi būs visai pārsteidzoši.

547.

Kurš gan var uzņemties spriest par to, ko tas nezina? Kurš gan uzdrošināsies apstiprināt kaut kā Nezināma klātbūtni vai atbūtni? Ir prātīgāk pieņemt, ka eksistē daudz kas, cilvēkiem nezināms. Lai šo vienkāršo patiesību dažreiz izlasa atkārtoti.

548.

Kad apziņas pieaugšanas fāzes salīdzinām ar zinātniskām metodēm, mēs nebūt negribam iztukšot brīnišķos avotus, gan otrādi, mēs gribam radīt enerģijas drošas iztekas avotus. Zinātnei jānostiprina ceļi uz augstāko izzināšanu. Pienācis laiks, kad senajiem zināšanas simboliem jāpārvēršas par zinātniskām formulām. Nepazemosim šādu domāšanas šķīstīšanās procesu. Iemācīsimies rast sabiedrotos visnegaidītākajās nozarēs. Nevis ienaidnieki, bet līdzstrādnieki būs visu Dabas spēku izzinātāji.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Acīmredzamība atgādinās īstenības dziļumus. Tā dzīvā organisma sašķelšanās vietā radīsīm apziņas apvienību. Lai nedēvē Mūs par sapņotajiem, jo mīlam eksaktu zināšanu, par cik tā var būt eksakta.

549.

Sintēzes daiļums paliks visai dzīvei. Katrs pētnieks, kas iedziļinājies kaut vai Pasaulsēkas vissīkākās detaļas pētīšanā, apgūs to, pieejot plaši un nevis šauri. Tā atziņa būs vispārīga. Patiesi, kur deg zināšanas uguns, tur nolemta gaiša nākotne.

550.

Slāpes dzesē ar valgmi. Izziņas slāpes veldzējamas tuvinoties Augstākajai Pasaulei. Daudzus zinātniekus visu mūžu mocījusi neizsakāma ilgu smeldze, jo tie bija novērsušies no Augstākās Pasaules izziņāšanas. Nepareizā ceļa smeldze ir visnežēlīgākā, graužošākā! Cilvēks beidzot galīgi nogriež savu evolūcijas ceļu un mocās, neizprotot savus maldus. Daudz ļauna niknuma dzimst šādās būtnēs. Tās gatavas vajāt pat mazāko Gaismas izpausmi.

551.

Bezrobežības neapjēgšana ved daudzus maldos. Tā cilvēki iedomājas, ka Zeme ir Visuma centrā, vai arī cenšas izmērīt un noteikt manifestētās Pasaules telpas apjomus. Pie tam aizmirst, ka manifestētais nemitīgi evolucionē. Statikas nevar būt ne mirkli. Bet cilvēki tik ļoti pieraduši pie zemes mērogiem, ka cenšas tiem pakļaut pat neizmērojamo. Neliksim šķēršļus nevienam meklējumam. Mēs piekāpjamiem pat par mazajiem lidojumiem stratosfērā, bet jābrīdina no nederīgiem slēdzieniem, kas Zemi var nostādīt Visuma Centrā. Šāda iedomība nepieklājas apgaismotam zinātniekam. Varbūt tas katru Bezrobežības punktu pieņem par konvencionālu centru, bet ticamāk, ka viņš Bezrobežību neapzinās.

552.

Daudzi droši vien nosodīs norādījumu par visa esošā nemitīgu evolūciju. Bet pat no visu zinātnieku viedokļa šāds pilnveidošanās process nav noliedzams. Tikai tumsoņi var censties aizturēt visu nekustīgumā. Viņi to darīs, nepazīstot pagātni un neprotot domāt par nākotni. Var uzstādīt tūkstošiem hipotēžu, bet lai tās ir kustībā, par kustību un kustības sekas.

Brālība vispirms pārbauda tos, kas tuvojas pēc kustības un Bezrobežības apjēgsmes.

553.

Varat skaidri pārliecināties, cik aizspriedumaini spriež cilvēki, kas izskata sevi par zinātniekiem. Skumji, ka pat disciplinēta domāšana iet pa aizspriedumu ceļu. Nav godīgi lasīt grāmatu ar iepriekšēju nodomu to nosodīt. Ja tāds lasītājs nav uz sevis izjutis daudzas raksturīgas parādības, tad tam savos spriedumos jābūt vēl uzmanīgam.

Mēs vispirms cienām īstenību, faktus, neapstrīdamas izpausmes.

554.

Zinātnes pilsēta vienmēr būs izglītotu cilvēku sapnis. Neviens neuzdrīkstēsies kaut ko iebilst pret zinātnieku mītni, kur klusumā un gudrā sadarbībā tiks izziņātas patiesības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.grāmata: Darba visvarenība. Evolūcija.

Katra zinātniskā darbinieka rīcībā būs labākie aparāti. Var iedomāties, kādi atklājumi radīsies, visām zinātnes nozarēm saskaņojoties un sadarbojoties! Katrs šādas pilsētas ideju neuzskatīs par utopiju. Ja tikai būtu līdzekļi un laba griba. Bet ja sacītu, ka kāda Zinātnes Mītnes jau pastāv, tad uzbruktu daudz šaubu un noliegsmes. Un ja vēl vārdam zinātne pievienotu vārdu Brālība, tad noteikti teiktu, ka tāds ķīmisks savienojums neiespējams. Bet kas gan sacīs, ka zinātne un Brālība nav savienojami?!

555.

Kā bites savāc medu, tā uzkrājiet zināšanu. Jautās – kas jauns šajā padomā? Jauns tas, ka zināšana jāuzkrāj it visur. Līdz šim zinības bija saskaldītas, un veselās nozares aizliegtas, apšaubītas un liktas novārtā. Cilvēkiem nebija drosmes pārvarēt aizspriedumu. Tie aizmirs, ka zinātniekam vispirms jābūt atvērtam pret visur esošo. Zinātniekam nav aizliegtu novadu. Tas nenoniecina Dabas parādības, jo saprot, ka katra parādības cēloņiem un sekām ir dziļa nozīme.

Brālība māca izzināšanu bez aizspriedumiem.

556.

Lai zinātnieki nedomā, ka Brālība tos nosoda. Zinātnieki – Mūsu draugi. Par zinātniekiem Mēs nesaucam māņticības pilnos grāmatniekus, bet ikviens apskaidrots zinātnes darbinieks saņems Brālības sveicienu.